

SREDA, 19. NOVEMBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPOD SIWIEC

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

*

* *

Paul van Buitenen, v imenu skupine Verts/ALE. – (NL) Gospod predsednik, glede vprašanja o pravilnosti postopka bi rad podal zahtevo v imenu Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze v zvezi z jutrišnjo razpravo in glasovanjem o Uredbi (ES) št. 1073/1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ali z drugimi besedami o poročilu gospe Gräßle. Zdi se, da Komisija razmišlja o končanju sedanjega postopka glede nadaljnjega pregleda uredbe v zvezi z nedavnimi razkritji o nepravilnostih v OLAF in bi zato želela umakniti sedanje predloge v postopku soodločanja s Parlamentom.

V imenu skupine Zelenih bi vas želel prositi, da pri Komisiji preverite, če je res tako, in če bi dala izjavo pred jutrišnjo razpravo, tako da bo Evropski parlament vedel, ali imata razprava in glasovanje še vedno kakšno vrednost.

Predsednik. – Vprašanje je bilo naslovljeno na Komisijo. Gospa Ferrero-Waldner bo imela možnost, da nanj odgovori. Pozdravljam gospoda Jouyeta. Vsi smo prisotni, zato lahko začnemo z naslednjo točko poslovnika.

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Odziv Evropske unije na poslabšanje razmer na vzhodu Demokratične republike Kongo (razprava)

Predsednik. – Naslednja zadeva je izjava Sveta in Komisije glede odziva Evropske unije na poslabšanje razmer na vzhodu Demokratične republike Kongo.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, draga Benita, gospe in gospodje, vem, da ste zaskrbljeni, prav tako kot mi, zaradi poslabšanja razmer na vzhodu Demokratične republike Kongo in spomnim se, ker smo že o tem razpravljali z vami, da smo postajali vse bolj zaskrbljeni, ko smo to vprašanje oktobra izpostavili v vašem Odboru za zunanje zadeve.

Zunanji ministri Unije so o tem vprašanju na dolgo razpravljali v Svetu za splošne zadeve in zunanje odnose 10. novembra lansko leto in predsednik je odločil, da bo to točko uvrstil na dnevni red za naslednje srečanje Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose 8. decembra ob prisotnosti Komisije, ki jo bosta zastopala Louis Michel in Benita Ferrero-Waldner.

Povedati je treba, da so se razmere na vzhodu Demokratične republike Kongo bistveno poslabšale od konca avgusta, ko je CNDP, ki jo vodi vodja upornikov Laurent Nkunda, začela z ofenzivo proti kongovski vojski. Vojska se ni mogla upirati in je zaščito civilnega prebivalstva prepustila samo MONUC, mirovni sili Združenih narodov.

Uspehi so upornike na ozemlju privedli do vrat mesta Goma, glavnega mesta pokrajine Severni Kivu, in jim omogočili, da so pomembno razširili svoje vplivno območje na tej mejni pokrajini z Ruando. Trajajoča kriza še enkrat kaže potencial za nestabilnost, ki jo ustvarja prisotnost vseh uporniških skupin na vzhodu Demokratične republike Kongo: ne le CNDP, ampak tudi hutujskih upornikov FDLR.

Poraz kongovske vojske prav tako kaže, da te zapletene krize ni mogoče rešiti z vojsko in da pot do trajnostne ureditve zahteva politično rešitev, ki upošteva tako lokalne kot regionalne akterje. K temu se bom kmalu vrnil.

V globoki krizi in na vrhuncu ofenzive s strani uporniških sil Laurenta Nkunda se je Evropska unija aktivno mobilizirala in sledila ji je ostala mednarodna skupnost. Nujna naloga, kot se boste sami spomnili, je bila najprej preprečiti zajetje Gome in poskus stabilizirati konflikt. Zato se je komisar Louis Michel osebno odpravil v regijo. 1. in 2. novembra sta mu sledila Bernard Kouchner v vlogi predsedujočega Svetu in David Miliband.

Politično sporočilo omejitev sta izrazila oba ministra v Kinšasi, Kigaliju in Dar es Salaamu. Ministra sta prav tako odpotovala v Gomo, da bi na kraju samem pokazala, da je naš namen glede krize oceniti zahteve razseljenega prebivalstva in se srečati s humanitarnimi organizacijami, saj je še enkrat civilno prebivalstvo prva žrtev ponovnega bojevanja.

Bojevanje je vodilo k bistvenemu poslabšanju humanitarnih razmer. Ocenjuje se, da je bilo razseljenih nadaljnjih 250 000 ljudi v zelo dramatičnih pogojih, kar pomeni skupaj več kot milijon razseljenih oseb samo v pokrajini Severni Kivu. K temu prištevajte resne kršitve človekovih pravic, ki so jih zagrešile uporniške skupine, vključno z masovnimi pokoli, množičnim spolnim nasiljem, novačenjem otrok za vojsko in ropanjem s strani tako uporniških skupin kot tudi nekaterih v kongovski vojski.

Ponovna bojevanja so tudi prekinila izvajanje sporazumov, sklenjenih novembra 2007 med Demokratično republiko Kongo in Ruando, znanih pod imenom proces iz Nairobija, ki ga poznate in ki se osredotoča na bitko proti ruandskim hutujskim upornikom FDLR, ki se nahajajo na vzhodu Demokratične republike Kongo. Sporazum med vlado Konga in kongovskimi uporniški skupinami, vključno z Nkundovo CNDP, januarja 2008, znan pod imenom proces iz Gome, prav tako ne velja več.

Trenutna prednostna naloga je spoprijeti se s humanitarnimi nujnimi nalogami in zagotoviti varen dostop do razseljenega prebivalstva. V skladu s svojim mandatom ima MONUC bistveno vlogo. Trenutno nadaljuje s krepitvijo svojih ukrepov v Severnem Kivuju in spodbujamo ga, da s svojimi prizadevanji v tej smeri nadaljuje. Generalni sekretar Združenih narodov je zahteval dodatne vire za misijo in v Varnostnem svetu so se začele razprave o tej zadevi, za katere upamo, da se bodo kmalu zaključile.

Soočena z nujnim položajem je Evropska unija bistveno okrepila svoja humanitarna prizadevanja. Veliko držav članic in tudi Komisija so izjemno prispevali k podpori ukrepov nevladnih organizacij in agencij Združenih narodov, kot sta Svetovni program za prehrano in Urad visokega komisarja ZN za begunce. Z dodatnimi sredstvi k sedanjí vrednosti, ki znaša čez 43 milijonov evrov, v obliki prispevkov k preskrbi po zraku – sklicujem se na države, kot so Združeno kraljestvo, Belgija in Italija –, je Evropa glavni donator humanitarnih prizadevanj za rešitev krize.

Sedaj moramo spet začeti z dinamiko, ki bo omogočila trajnostno rešitev v zvezi z nezakonitimi oboroženimi skupinami, ki delujejo na vzhodu Demokratične republike Kongo, in vsemi nezakonitimi oboroženimi skupinami, naj bodo državljani Konga ali tujci, z vednostjo, da ni vojaške rešitve krize in da vsaka rešitev zahteva ponovni zagon procesov iz Gome in Nairobija, ki sem ju pravkar opisal in ki oblikujeta ustrezni okvir za trajno stabilizacijo razmer v tej pokrajini Konga.

Ponovna vzpostavitev dialoga in sodelovanje med Demokratično republiko Kongo in Ruando je v tej zadevi bistveno in za delovanje se želim zahvaliti posebnemu predstavniku Evropske unije za Afriška velika jezera, Roelandu Van de Geeru, za poskus ponovne vzpostavitve dialoga. Mednarodna skupnost in zlasti Evropska unija sta si v zadnjih tednih prizadevali ravno za te cilje.

Ta prizadevanja so rodila prve sadove, zlasti v nadaljevanju dialoga med Kinšaso in Kigalijem na ministrski ravni in v organizaciji mednarodnega vrha, posvečenega krizi na vzhodu Demokratične republike Kongo, ki sta se ga udeležila predsednika Ruande in Konga, Joseph Kabila in Paul Kagame, v Nairobiju 7. novembra, na pobudo držav območja Velikih jezer in Afriške unije.

Med glavnimi napredki tega vrha bi radi zlasti opozorili na obvezo držav v regiji, da bodo poslale, če bo potrebno, mirovne sile na vzhod Demokratične republike Kongo in, če bo potrebno, imenovala ekipo posrednikov na visoki ravni, ki jo bosta sestavljala nekdanji predsednik Nigerije gospod Obasanjo in nekdanji predsednik Tanzanije gospod Mkapa.

Na izrednem vrhu v Johannesburgu dne 10. novembra je SADC izrazil pripravljenost, da pošlje, če bo potrebno, mirovne sile na vzhod Demokratične republike Kongo. Evropska unija pozdravlja obvezo afriških držav in ostaja odločena, da bo nadaljevala svoje sodelovanje z ZN, Afriško unijo in državami območja Velikih jezer, da bi dosegla rešitev za krizo. Toda mora nam biti jasno, da ne bo mogoče razrešiti krize brez krepitve virov, ki so namenjeni za stabilizacijo miru, zlasti virov Združenih narodov.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – (FR) Gospod predsednik, najprej naj odgovorim gospodu van Buitenenu, da sem zabeležila, kar je dejal, in da bom zagotovo prenesla sporočilo svojim kolegom, ki bodo prav gotovo odgovorili jutri.

Gospod predsednik, spoštovani poslanci in gospod predsednik Sveta, dragi Jean-Pierre, danes nadomeščam svojega kolega komisarja Louisa Michela, ki se seje ne more udeležiti iz zdravstvenih razlogov in me je prosil, da se vam opravičim namesto njega.

Poznate stališče, ki ga ima komisar Michel glede območja Velikih jezer. Res je, kot je predsednik Sveta že navedel, da je prvi odpotoval v Demokratično republiko Kongo in Ruando 30. in 31. oktobra lani, v največjem razponu krize, da bi poskušal rešiti zadeve. Iz te diplomatske misije v senci se je porodila ideja o organizaciji konference v Nairobiju, katere praktični zaključki nam danes dajejo nove izgleda za izhod iz krize.

Kar zadeva odziv, ki ga je sposobna Komisija narediti, bi rada z vami delila analizo stanja z dveh vidikov, čeprav sta oba zelo podobna tistim, ki jih je opisal predsednik Sveta.

Najprej na humanitarni ravni: mednarodna skupnost, vključno z Evropsko unijo, je v procesu zagotavljanja odziva na krizo. Komisija je nemudoma zbrala 6,3 milijona EUR, s katerimi bo zadovoljila nujne potrebe. Toda ostajamo zelo oprezni, tako da lahko znesek prilagodimo razvoju položaja; humanitarne potrebe so v celoti pokrite v Kivuju in tam obstaja med humanitarnimi agencijami zelo dobra koordinacija.

Komisija in države članice so 14. novembra v Marseillu skupaj napovedale nove prispevke za zadovoljevanje potreb krize, ki znašajo dodatnih 43,5 milijona EUR.

Največja težava pa vsekakor ostaja dostop do prebivalstva na nekaterih področjih, kjer so neprestani boji med kongovsko vojsko, njihovimi zavezniki Mai-Mai in FDLR na eni strani ter CNDP na drugi strani, ker nobena stran ne spoštuje prekinitve ognja.

Drugič, na politični in vojaški ravni: na vzhodu DRK ni mogoča nobena vojaška rešitev. Obstaja le prostor za uravnoteženo politično rešitev, ki temelji na dialogu. Države v regiji so to prav tako priporočile na vrhu v Nairobiju dne 7. novembra in predvsem je bilo to tisto, na kar so upali uporniki CNDP in velik del politične srenje v Kinšasi, kot je na primer nacionalna skupščina.

Komisija je zato zelo zadovoljna z zaključki z vrha, do katerih so prišli voditelji držav območja Velikih jezer, še zlasti z odločitvijo, da bodo v rešitev krize vključili afriško diplomacijo na visoki ravni in o uvedbi verifikacijskega mehanizma, ki bo omogočal voditeljem držav v regiji, da potanko spremljajo razvoj in pravočasno zagotovijo potrebni odziv.

V zvezi s tem je obisk gospoda Obasanja v tej regiji zelo spodbuden. Obisk nam je potrdil možnosti vojaškega posega s strani določenih držav v regiji in dobili smo zagotovila od predsednika Kabile, da je Kinšasa pripravljena poslušati zahteve CNDP in je prav tako pripravljena, da sprejme dialog. Med obiskom je bilo prav tako slišati obtožbe CNDP in general Nkunda je ponovno potrdil svojo pripravljenost, da spoštuje prekinitev ognja in da bo naredil vse, da omogoči dostavo humanitarne pomoči na področja pod svojim nadzorom.

Zato je bistveno, da se vzdržuje sedanja politična pobuda in da se stori vse, kar je v naših močeh, da se izjave posameznih akterjev prenesejo v prakso. Zato je skrajni čas, da se obravnavajo pravi vzroki za krizo na vzhodu države, ki jih vsi poznamo: prisotnost FDLR, organizirano plenjenje mineralnih virov, politične frustracije skupnosti in manjšin ter potreba po približevanju idej.

Pri tej zadevi je bistveno, da celotna mednarodna skupnost podpira diplomatska prizadevanja, ki so bila predstavljena v skladu z vrhom iz Nairobija, in da so mednarodna prizadevanja usklajena, s čimer bo omogočen zadosten prostor predsednikoma Obesanju in Mkapi, da nadaljujeta s pogajanja.

Prav tako je pomembno poudariti vlogo MONUC. MONUC ni tisti, ki bi bil odgovoren za vse vrste zlorabe moči. MONUC pravzaprav opravlja pomembno delo kljub pomanjkanju sredstev, ki jih prejema, in kljub omejitvi svojih funkcij. Prav tako opravlja delo, ki bi ga bilo težko nadomestiti, to je, da raje zagotavlja mir kot pa se spušča v vojno.

Toda še pomembneje je podpirati trenutna prizadevanja, da se okrepi njegov mandat v tem trenutku, ko bo v prihodnjih dneh Varnostni svet obravnaval to vprašanje. Menimo, da bi bilo treba mandat razširiti, da bi na primer vključeval nadzor nad plenjenjem naravnih virov in zlasti, kot je dejal predsednik Sveta, treba bi bilo povečati sredstva, ki bi mu to omogočala.

Jürgen Schröder, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, trenutno smo priča finančni krizi, ki se bo zapisala v zgodovino. Kljub temu je bilo le v nekaj tednih mogoče sklicati srečanje G20, ki je obrodilo konkretne rezultate, najbolj viden rezultat pa je bila odločitev, da se uporabi 2 % BDP za spodbujanje gospodarstva in pomoč finančnemu sektorju.

Po drugi strani pa nam ni uspelo izpolniti obveze, da uporabimo 0,7 % BDP za razvoj. Če bi bili tako storili, bi bila DRK prav gotovo bolj razvita in morda do tega konflikta sploh ne bi prišlo. Toda vzemimo stvari takšne, kot so. Sedaj nimamo časa, da bi razpravljali o razvoju Kivuja: tam se soočamo s humanitarno krizo. V zadnjih tednih je bilo razseljenih dvesto petdeset tisoč novih ljudi. Ljudje umirajo neposredno ali posredno zaradi bojevanja in bolezni, kot je kolera, se hitro širijo.

Leta 2005 so ZN sprejeli koncept odgovornosti za zaščito. ZN so v DRK poslali mirovno silo MONUC. MONUC je s 17 000 četami največja mirovna misija na svetu, katere mandat spada pod poglavje 7. Toda kaj lahko MONUC stori? Usposobljenost vojakov in kakovost opreme sta zelo slabi in DRK je zelo velika. Zato močno podpiram poziv za krepitev MONUC, toda realno gledano bodo pretekli meseci, preden bo okrepitev realizirana – dragoceni meseci, v katerih bodo ljudje umirali. Iz tega razloga predlagam, da se hitro pošlje kratkoročna evropska sila za stabilizacijo regije, dokler krepitev MONUC ne bo realizirana in uporabljena na mestu samem.

Alain Hutchinson, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, komisarka, gospe in gospodje, najprej bi vam, sredi teh umirjenih razprav, v tem zelo prijetnem vzdušju, želel naslikati prizor, saj sem bil tam trikrat v zadnjih mesecih.

Medtem ko razpravljamo, se tam odvijajo nasilje, posilstva in smrt. Takšno je trenutno vsakdanje življenje številnih državljanov, ki živijo v tem strašnem delu sveta. Menim, da ni čas za besede, temveč za dejanja. Ta umazana vojna po mojem mnenju ni etnična vojna, kot so jo nekateri začeli opredeljevati; etnične vojne se vedno lahko ustvarijo, ker nam, Evropejcem, to ustreza, saj ko govorimo o etničnih vojnah, to pomeni, da se Afričani bojujejo med seboj in da to ni naša težava. Ne, vzroke za vojno lahko najdemo na dnu rudnikov – rudnikov diamantov, koltana in zlata –, ki kljub pokolom še naprej mirno in učinkovito delujejo. Njihove minerale izvažajo pred nosovi sil ZN iz letališča Goma ali po cesti v Kigali, in nekaterim ljudem še vedno prinašajo velikansko bogastvo. To je vojna.

Da bi vojno ustavili, je to prvo vprašanje, ki ga je treba preučiti. Kako lahko te rudnike zapremo in kakšne ukrepe potrebujemo, da bomo ustavili to škandalozno trgovanje? Lahko bi se vrnili k postopkom, kot je na primer postopek Kimberley, ki je bil uveden za diamante. Verjetno bo kateri od poslancev še spregovoril o tem.

Grobo rečeno je v zadnjih desetih letih, čeprav nekateri to številko izpodbijajo, vendar vam zagotavljam, da jo je mogoče zlahka preveriti, več kot 5 milijonov prebivalcev Konga umrlo nasilne smrti, najsi kot neposredne žrtve vojne ali kot žrtve stranske škode, kot so bolezni in podobno, ki jih je povzročila vojna. Vprašanje potemtakem je, komu ta vojna ustreza in kdo ima koristi od njenega nadaljevanja. Menim, da je to prva pomembnejša točka.

Kar se tiče Evropske unije, smo v moji skupini mnenja, da obstajajo tri pomembna vprašanja. Prvič, podpirati moramo mirovna prizadevanja, ki so v teku – ne v zadnjih tednih, vendar se odvijajo že nekaj časa. Opat Malu Malu je bil nominiran za nagrado Saharov, saj je ta gospod že zelo dolgo zavezan k iskanju mirovnih rešitev za to regijo. Uspelo mu je, da so se v Gomi sestali ne le CNDP – ker je CNDP prišel, odšel, se vrnil in spet odšel –, ampak tudi vsa uporniška gibanja in vlada DRK. To je nekaj, kar se mi zdi pomembno. Obstajata proces iz Nairobija in nedavni vrh v Nairobiju, ki ga je komisarka omenila.

Seveda verjamem, da je treba ta prizadevanja podpreti in prav tako je treba podpreti našega komisarja Louisa Michela, ki, in to pravim kot socialist, on pa je liberalec, si na tem področju zelo prizadeva.

Drugič, to prebivalstvo moramo za vsako ceno zaščititi. Pravijo nam, da MONUC tam ne neti vojne, temveč ohranja mir. Morda, vendar ima MONUC mandat iz poglavja 7. Ni tako kot leta 1994 v Kigaliju, ko nismo mogli nič narediti, ko smo nemočno gledali, kako so se dogajali pokoli. Sedaj obstaja poglavje 7 in poslanstvo MONUC je, da brani civilno prebivalstvo. Vendar civilno prebivalstvo pobijajo, MONUC pa se še ni zganil. Nedolgo tega se je v vasi, katere imena se trenutno ne morem spomniti, zgodil pravi pokol v Kiwanji, na robu tabora MONUC.

Zaradi tega morajo evropske sile MONUC povečati; to je mnenje moje skupine. V vsakem primeru bomo glede tega pripravili predlog za spremembo.

Nazadnje, verjamem, in to bom v zaključku moral povedati zelo hitro, da seveda obstaja potreba po sprejemu potrebnih odločitev, da bi ustavili izkoriščanje in trgovanje z minerali, ki so v bistvu krivi za vse pokole, ki se tam dogajajo.

Thierry Cornillet, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, komisarka, ta kos sveta se zdi preklet in, kot je Alain Hutchinson pravilno povedal, je od začetka devetdesetih let 20. stoletja tam bilo že skoraj pet milijonov žrtev.

To območje je kot celica smrti – masovni poboji v Severnem Kivuju, Ugandi, Ruandi, Burundiju –, temu ni konca in vsako leto se poboji začnejo znova. Vem, da imajo isti vzroki vedno iste posledice; obstajajo etnični konflikti, ker so meje, ki smo jih mi načrtali, pogosto umetne meje. Je oblika pretiranega nacionalizma: vsi poskušajo biti Napoleon III. v malem in imeti mehiško avanturo, da bi pozabili na težave svoje države. Seveda je posredi denar, kot je izpostavil Alain, neizmerno bogastvo tega območja. Prav tako je posredi norost, kako naj drugače opredelimo delovanje Gospodove odporne vojske?

Kaj lahko torej naredimo? Oh, pozornost pa bi prav tako želel posvetiti delovanju komisarja Michela, ki se za zadevo že dalj časa zanima. Njegovo delovanje smo videli na sestankih v Kigali in Kinšasi, ki so vodili v Nairobi. Tukaj sta tudi SADC in Obasanjo. Ponovno bomo imeli visoke diplomatske vrhe. Vendar, ali je to razlog, da se zanašamo samo na diplomacijo? Soočamo se z zelo resnimi humanitarnimi razmerami.

Kot poročevalec za humanitarno pomoč za vaš parlament sem šel na začetku novembra v Kinšaso, da bi se srečal z gospodom Botswalijem Lengomom, novim ministrom za socialne zadeve in humanitarno delovanje. Prav tako sem se srečal z opatom Malu Malujem, ki smo mu skoraj podelili nagrado Saharov in ki vodi program Amani. Predvsem ne smemo pozabiti na precejšnje človekoljubno prizadevanje, h kateremu se moramo zavezati.

Torej kaj v resnici počnemo? Ali smo prepričani, da delamo vse, kar je potrebno? Kaj dela MONUC? Zdi se, da deluje popolnoma pravilno. 17 000 mož, od tega 6 000 na območju, to je enako oboroženi diviziji s tanki. Kdo bo verjel, da je to nezadostno za jamčenje dostopa humanitarni pomoči, četudi se zavedam, kot se tudi vi, da to pomeni varovanje zelo obsežnih območij?

Tako je rešitev seveda diplomatska. Zaradi tega moramo podpreti afriško rešitev, pod pogojem, da jo bomo lahko izpeljali. Prav tako moramo zagotoviti, da bo premirje trajno, da bi omogočili dostop človekoljubne pomoči. Brez tega predpogoja se človekoljubna pomoč ne bo prebila skozi. Prav tako se mora ustaviti vir prihodka. Ni treba poudarjati, da moramo zapreti rudnike, vendar bi morda lahko tudi začeli kritizirati podjetja na zahodu, ki kupujejo koltan in druge minerale, ki omogočajo nakupovanje orožja. Seveda moramo popolnoma podpreti mirovne pobude s tem, da pokažemo neprekinjen namesto občasno negotov politični interes.

Za zaključek bi želel pozvati k veliko večji vojaški prisotnosti za stabilizacijo miru in to lahko storijo le Združeni narodi. Kot razumem, je Evropska unija bila včasih znana po tem, da je lahko prepričala Združene narode, katere so njihove dolžnosti.

Seán Ó Neachtain, v imenu skupine UEN. – (GA) Gospod predsednik, trenutni položaj v zahodni regiji Demokratične republike Kongo se vsak dan slabša in mednarodna skupnost je zaradi tega zelo zaskrbljena. Več kot poldrugi milijon ljudi iz pokrajine Kivu je bilo razseljenih, kar kaže na resnost problema.

Podpiram prizadevanja Roelanda Van de Geera, posebnega predstavnika Evropske unije za območje Afriških velikih jezer, in bivšega nigerijskega predsednika Obasanja, ki je sodeloval v intenzivnih pogovorih s političnimi in vojaškimi skupinami, ki so vpletene v to nasilje.

Afriško unijo prosim, da si še nadalje prizadeva za zagotovitev miru na območju Velikih jezer.

Vladi Ruande in Nairobija sta novembra 2007 podpisali mirovno rešitev kot poskus za razrešitev sovraštva med obema državama. Izvajanje te rešitve mora biti zagotovljeno, vendar je najprej treba končati nasilje.

Evropska unija daje več denarja območju Velikih jezer kot katera druga organizacija ali država na svetu. Luisa Michela, evropskega komisarja za razvoj, in Svet prosim, da poskuša končati spopade in vzpostavi mir.

Frithjof Schmidt, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, pri krutih spopadih na vzhodu Konga ne gre le za državljansko vojno, temveč je to prav tako regionalni konflikt, v katerega so vključene številne sosednje države. Gre tudi za strateške surovine, kot je koltan, ki ga potrebujemo za proizvodnjo mobilnih telefonov, DVD predvajalnikov in računalnikov. Prav tako gre za zlato, diamante, kobalt in plemeniti

les. To so globlji vzroki tega konflikta. Kaj lahko naredimo oziroma kaj moramo narediti? Združene narode je treba okrepiti, da bodo lahko izpolnili svojo odgovornost in zavarovali civilno prebivalstvo pred oboroženimi četami, ki so aktivne na območju. Misija Združenih narodov v Demokratični republiki Kongo (MONUC) potrebuje jasnejša pooblastila, več opreme in človeških virov. Države članice Evropske unije so v zadnjih letih večkrat zavrile prošnje po povečanju MONUC. Vendar pa so bile nato podane ostre kritike neuspehov in napak MONUC. Ti dvojni standardi se morajo končati. Trenutno ne potrebujemo lastnega vojaškega kontingenta EU, moramo pa aktivno povečati MONUC in z zanimanjem in odobravanjem sem poslušal, da je to pot, ki jo želita izbrati tudi Svet in Komisija.

Druga pomembna točka je, da je izkoriščanje surovin in njihovo trgovanje iz Konga treba strogo nadzorovati na mednarodni osnovi. Mednarodne družbe, vpletene v trgovanje, ki imajo dobiček od izkoriščanja surovin iz Konga, je treba nadzorovati in jih prisiliti k preglednosti. Seveda že obstaja uradna skupina strokovnjakov ZN o nezakonitem izkoriščanju naravnih virov v Kongu. Ta skupina strokovnjakov je oblikovala vrsto priporočil, vključno s sankcijami proti ljudem in podjetjem, ki sodelujejo v tem nezakonitem izkoriščanju. Evropska unija mora zahtevati izvedbo teh priporočil ZN, vključno in posebej – in to na področju, kjer za to obstaja manevrski prostor – kar zadeva uvoz v EU, saj je to območje, kjer lahko delujemo sami in kjer lahko aktivno izvajamo priporočila ZN.

Tretja točka, ki jo je treba izpostaviti, je, da moramo dati pobudo za mednarodno konferenco o območju Velikih jezer. Samo politično sodelovanje in gospodarsko povezovanje regije lahko zagotovita dolgoročni mir. Evropa lahko pri tem odigra ključno vlogo in tudi mora odigrati.

Tobias Pflüger, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, cela vrsta sosednjih držav je fizično vpletena v to vojno in predvsem gre za neposredno prisotnost vladnih čet Konga skupaj z milico in angolskimi četami na eni strani ter generalom Nkundo, vojsko Tutsijev in podporo Ruande na drugi strani. Gre za regionalno vojno, ki ne zadeva le vzhodnega Konga.

Ena ključna točka je jasna: kongoška vlada se doslej še ni bila pripravljena neposredno pogajati z uporniki. To je točka, na katero je treba pritisniti. Zelo pomembno je raziskati pravo ozadje tega konflikta. Zvezni predsednik Nemčije je sam omenil dejstvo, da je to konflikt zaradi surovin. Surova nafta, zlato, diamanti, baker, kobalt, koltan, cink, kositer in tako dalje tukaj igrajo zelo pomembno vlogo.

Predvsem pa prav tako gre za to, kdo ima ustrezna dovoljenja za izkoriščanje teh surovin. Zares moramo ukrepati proti tem podjetjem. Naj omenim le eno izmed teh podjetij: *Gesellschaft für Elektrometallurgie mbh* s sedežem v Nürnbergu je očitno neposredna lastnica enega od osrednjih rudnikov, zaradi katerega se bije ta konflikt.

Rad bi spregovoril o vlogi misije Združenih narodov v Demokratični republiki Kongo (MONUC), saj zgleda, da se vsi prisotni zavzemajo za povečanje MONUC. Prebral sem, da je MONUC prej del problema kot del rešitve, saj MONUC sam opisuje, da se medtem bori že na štirih frontah. Vloga MONUC bi morala biti precej drugačna. Medtem pa smo od Human Rights Watch izvedeli, da indijski ali pakistanski vojaki MONUC neposredno trgujejo z orožjem s pripadniki milice in so očitno vpleteni v konflikt za surovine. Tega ne smemo dopuščati. Vloga MONUC mora biti popolnoma drugačna in nevtralna. Ker pa so razmere takšne, pozivanja k povečanju MONUC ne bodo v pomoč.

Spet bi želel poudariti, da je Kongo že enkrat prej igral pomembno vlogo v pretekli operaciji Evropske unije. Takrat je bila naša vloga zagotoviti varne volitve in gospod Kabila je bil imenovan za predsednika – isti gospod Kabila, katerega čete so sedaj precejšen eskalacijski faktor. Glede tega bi morali podrobno preučiti dejansko vlogo, ki jo je odigrala EU pri imenovanju gospoda Kabile. Kar je naredila EU, se mi zdi zelo problematično. Jasno moramo povedati, da je gospoda Kabilo in čete zaradi tega treba kritizirati.

Poročilo lokalnega dopisnika časopisa *Frankfurter Allgemeine*, ki je bil ujet, je zelo zanimivo branje. Zelo dobro je opisal okoliščine konflikta. Njegov članek kaže interakcijo med uradnimi in neuradnimi četami, kar pomeni, da so samo pozivi k povečanju MONUC brezpredmetni, saj se je potrebno lotiti vzrokov za konflikt.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, včeraj zvečer sem imel čast o vojni na vzhodu Konga govoriti neposredno z izkušenim humanitarnim delavcem. Zelo dobro pozna krizo tako v Severnem kot Južnem Kivu. Njegova pripoved, ne da bi hotel olepšati prevladujočo bedo v regiji, nam daje nekaj žarkov upanja. En žarek upanja je gotovo dejstvo, da je pred več kot enim tednom kongoška predsedniška straža skupaj s policijo privedla vladne vojake, vpletene v plenjenje. To je upanje zbujajoč znak, da je kongoška vlada začela izvajati red in mir, ter hkrati dogodek, ki si zasluži evropsko spodbudo in podporo.

Drug žarek upanja je, da je vodja upornikov Nkunda v svoji želji po oblasti do danes bil neuspešen pri mobilizaciji in rekrutiranju Tutsijev v Južnem Kivuju. Moj vir ocenjuje, da je to pozitiven izraz poistovetenja Tutsijev s kongoško državo in civilnim prebivalstvom.

Tretji žarek upanja so pobude za versko spravo na lokalni ravni in ravni pokrajine. Izvoljene oblasti so enako aktivno udeležene pri teh platformah kot tradicionalne oblasti in plemenski predstavniki. Te platforme v Severnem in Južnem Kivuju si zaslužijo dvojno evropsko podporo: finančno in strokovno pomoč pri reševanju konfliktov. Da bi bila človekoljubna pomoč na obeh območjih Kivuja uspešna, je vpletenost lokalnih oblasti ključnega pomena, kar pa vključuje obe skupini lokalnih vodij, tradicionalne predstavnike in izvoljene oblasti.

Na podlagi lastnih izkušenj moj vir poudarja, da kljub vsem vojnim konfliktom in celo kadar ljudje bežijo, te oblikovane strukture oblasti ostajajo aktivne, zaradi česar poziva k zagotovitvi denarja trumam beguncev v vaseh Severnega in Južnega Kivuja ter samim prebivalcem teh vasi. Navsezadnje moj vir pravi: „Če imate denar, lahko dobite hrano. Presenetljivo je, da je nekje vedno odprta tržnica. V Kongu je povsem mogoče delati z denarnimi izplačili. Ljudje ne postanejo odvisni, ker se lahko sami odločijo, za kaj bodo porabili denar. Spodbudite lokalno gospodarstvo in ga takoj uporabite. Da bi zagotovili gladek potek, gremo in se pogovorimo z izvoljenimi vaškimi odbori, ki bodo izpostavili tiste najbolj potrebne pomoči.“

Po takšni razpravi in z evropskimi prizadevanji za spravo mora za Severni in Južni Kivu obstajati prihodnost, in tudi za celotni Kongo. Zaradi tega iz dna srca pozivam Svet, Komisijo, Evropski parlament in evropske institucije, da naredijo, kar je treba.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Gospod predsednik, nima smisla danes razpravljati o tem, kako tragične se nam zdijo obupne razmere v vzhodnem Kongu. Bobu moramo reči bob in se seveda vprašati, ali naj Evropa, posebej državi kot sta Francija in Belgija, ki imata posebej slab sloves v tej regiji, posredujeta v vojaškem smislu. Moj odgovor je ne, ker kaj smo opazili? V primeru Konga je Evropa znova uspela dokazati, kako razdeljena in šibka je in kako iluzorno bi bilo misliti, da je na tej ravni mogoča skupna zunanja in varnostna politika. Spomnimo se, da je Pariz, trenutno predsedstvo Sveta, v Nemčiji pravkar dal aretirati vodjo protokola ruandskega predsednika Kagameja zaradi poskusa umora predsednika Habyarimane leta 1994. Velja za vpleteno stran v konflikt. Celo moja lastna država, Belgija, daje mešane signale, saj je še včeraj belgijski minister za zunanje zadeve Karel De Gucht ostro kritiziral politiko evropskega komisarja za razvoj in humanitarno pomoč Louisa Michela prav na račun njegove politike do Konga. Citiram Karla De Guchta: „Če je sedanji položaj v Kongu rezultat Michelove politike, potem je to poseben dosežek. Položaj še nikoli ni bil tako slab, kot je zdaj.“

Gospe in gospodje, te besede je izrekel eden od komisarjevih političnih zaveznikov. Iz te neubranosti lahko zaključimo, da bi zaščita civilnega prebivalstva morala na prvem mestu biti odgovornost Afriške unije, ki jo je treba podpreti, ter misije ZN v Kongu. Najbolje bi torej bilo, če Evropa v to regijo ne bi poslala lastnih čet.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospod predsednik, pridružujem se občutkom mojih kolegov, ki so izrazili izjemno zaskrbljenost glede ponovnih bojov med kongoško vojsko in uporniško milico v severnem Kivuju v DRK. Povečano nasilje v Severnem Kivuju je resno preseglo delovanje mirovne misije ZN (MONUC) v tej državi.

Humanitarne razmere so posebno resne, saj je v pokrajini Kivu 1,5 milijona notranje razseljenih oseb. Delovanje Svetovnega programa za prehrano in drugih nevladnih organizacij je bilo resno omejeno zaradi nasilja, razširjeni so ropi, posilstva in pobijanje civilistov s strani vladnih in uporniških sil.

MONUC ima mandat v okviru poglavja 7 Ustanovne listine ZN za zagotovitev zaščite civilistov pred neposredno grožnjo fizičnega nasilja, vendar mu primanjkuje potrebnih sredstev in vojaških čet, da bi svoj mandat uresničil. Mednarodna skupnost in Varnostni svet ZN morata okrepiti MONUC s tem, da priskrbita potrebna sredstva in osebje in mu tako omogočita izpolnitev njegovega poslanstva. Ker se je Evropska unija odločila, da ne bo sprožila postopkov za dodatno misijo EVOP, ki bi se spopadla z nadaljnjim stopnjevanjem nasilja v DRK, pozivam Evropsko unijo, da v kar največji meri okrepi svoje sodelovanje z MONUC.

Aktualna resolucija Varnostnega sveta ZN, ki so jo oblikovali Francozi, predlaga začasno okrepitev vojaške moči MONUC za 2 785 članov vojaškega osebja. Tako bi se najvišje dovoljeno število čet in policije, nameščenih v okviru MONUC, ki je že največja mirovna sila na svetu, povečalo malo nad 20 000, pokrivalo pa bi območje, ki je približno iste velikosti kot zahodna Evropa.

Varnostni svet ZN pozivam, da čim prej glasuje o tej resoluciji glede na resnost trenutnih dogodkov v DRK. Zgrožen sem nad pokoli, zločini proti človeštvu in dejanji spolnega nasilja proti ženskam in dekletom v vzhodni pokrajini DRK ter od ustreznih nacionalnih in mednarodnih oblasti zahtevam, da storilcem sodijo.

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Nove grozote v pokrajini Kivu in nezmožnost mednarodne skupnosti, da bi jih končala, so enako šokantne kot pohlep ruandskih in kongoških voditeljev, ki povzročajo ta položaj organiziranega kaosa, da bi prikrili resnično plenjenje naravnih virov v regiji.

Kaj lahko stori Evropska unija? Kaj lahko naredi za državo, kjer so že bile in še vedno so različne misije EVOP (Evropske varnostne in obrambne politike) in kjer prve demokratične volitve ne bi bile izvedene brez evropske podpore? Kaj lahko naredi za državo, ki prejema milijone za razvoj in človekoljubno pomoč? Kaj lahko naredi za državo neprimerljivega strateškega pomena, kjer je umrlo pet milijonov ljudi, prepuščenih na milost in nemilost najbolj barbarskemu nasilju v zadnjih letih?

Evropska unija mora precej preseči minimum, ki je bil določen ob začetku zadnje vojaške zaostritve. Ni dovolj, da poveča človekoljubno pomoč in sproži diplomatske pobude, v katerih obljublja razorožitev in n-tič ponavlja načela dobre vere.

Evropska unija mora nujno okrepiti MONUC (misijo Organizacije Združenih narodov v Demokratični republiki Kongo), tako da si bo znova pridobila izgubljeno verodostojnost in učinkovitost. Zaradi tega ni dovolj le nizati resolucij v Varnostnem svetu. Evropska unija se mora nemudoma povezati z DPKO (Oddelkom ZN za mirovne operacije) in priskrbeti opremo in po potrebi vojake, ki bodo pomagali zapolniti vrzeli v MONUC.

Če procesi v New Yorku in dejanski položaj to upravičujejo, EU ne more in ne sme kot zadnjo možnost izključiti odprave vojaške misije v okviru EVOP. Naša odgovornost je, da zaščitimo ogrožene, to je življenja nemočnih civilistov, ki potrebujejo takojšnjo mednarodno zaščito.

Nikoli več! Moramo se zresniti in ne smemo dopustiti, da se genocid v Ruandi in pokoli v Kongu zgodijo znova.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, izjavi Sveta in Komisije glede odgovora EU na resno krizo v Kongu sta kot običajno hinavski in brezplodni. Za Laurentom Nkundo stojita Ruanda in Uganda, državi, ki sta se vedno zanimali za regijo, in to tako zelo, da sta jo v nedavni preteklosti nekajkrat poskušali zavzeti. Podzemni viri in viri na vzhodu DRK so preveliki, da bi jih prepustili v roke drugim.

Od januarja do zdaj je bila kupljena trikratna količina orožja v primerjavi z letom 2007, in nekaj ga je bilo namenjenega, kar se tiče ruandskega dela, za upornika Laurenta Nkundo, rezultate pa vidimo danes. Washington je svoje interese že leta osredotočal na območje Velikih jezer, predvsem s podpiranjem Ugande in Ruande. Na primer, največja ambasada ZDA v Afriki je v Kampali; v Ugandi in Ruandi se nič ne zgodi brez privoljenja ZDA.

Ta hiter obrat Evropske unije glede možnosti odprave mirovnih sil v regijo daje napačen signal, kot vedno, ker se raje osredotočamo na diplomacijo, kot da bi bila diplomacija dovolj, da bi prepričala k umiku zlobnega in nevarnega moža, kot je Laurent Nkunda. Kot običajno naše razprave ne prinesejo ničesar, in potem slišimo, da komisar Michel skoraj hvali gospoda Nkundo. Hvala za to!

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Gospod predsednik, vsi razumemo zapletenost trenutnih strašnih razmer v vzhodnem Kongu, ki ima etnične korenine in izvira iz Ruande, Burundija in Ugande.

Učinkovit mediacijski postopek med Ruando in DRK se mora nujno začeti. Treba je vzpostaviti premirje in ga primerno okrepiti, civilno prebivalstvo pa očitno potrebuje zaščito in nujno človekoljubno pomoč.

Spomnim se nedavne izjave stalnega predstavnika Afriške unije v Bruslju v parlamentarnem pododboru za varnost in obrambo, ko je povedal, da bi raje videl, da bi Afričani reševali varnostne zadeve na svoji celini. Zato me veseli, da EU ni izrabila kongoške tragedije kot priložnosti, da bi dala svojo oznako na še eno tako imenovano vojaško operacijo EU. V prvi vrsti morajo Afričani prevzeti odgovornost za reševanje sedanjega položaja, vendar jim moramo v vseh pogledih pomagati, da bodo to storili preko Afriške unije in Združenih narodov.

Medtem je prišlo do nejasnosti glede mandata, pravil delovanja in uporabe sile s strani MONUC. Poveljnik MONUC, generalpolkovnik Vicente Díaz de Villegas, je nedavno dal odpoved, potem ko je delo opravljal sedem tednov. Navedel je osebne razloge, vendar se sprašujem, ali ni šlo za poklicne frustracije.

Vendar je spodbudno, da je 6. novembra bila blizu Gome kot del MONUC razporejena tisoččlanska južnoafriška sila. Vodja MONUC trdi, da imajo navodila za streljanje, če bo to potrebno. MONUC mora biti sposoben zaščititi civiliste pred neposrednimi grožnjami nasilja. Seveda mora priti do precejšnjega povečanja

čet ZN in AU, razporejenih v vzhodnem Kongu, in imeti je treba jasno sliko o tem, od kod prihajajo – mnoge države bi lahko k temu prispevale, pa trenutno ne.

Če Zahod ne bo naredil vsega, da bi pomagal operacijam v Kongu, čakajo v ozadju drugi, manj plemeniti akterji.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gospod predsednik, komisarka, gospod Jouyet, sem članica Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU in med zadnjim zasedanjem v Kigaliju v Ruandi sem poslušala predsednika Paula Kagameja, ki je govoril o tem, da je treba stabilizirati položaj v Srednji Afriki. Govoril je, da si želi mir, vendar sem med bivanjem v Kigaliju obiskala muzej holokavsta, ki obeležuje smrt milijona Tutsijev, ubitih v samo treh mesecih – stotih dneh. To je bilo leta 1994.

Bomo sedaj priča ponovitvi takratnega dogajanja? Tega ne moremo dovoliti. To smatram za našo dolžnost. Mislim, da mora Evropska unija narediti več. Ne vem, ali bo odprava dodatnih čet rešila položaj. Osebnostno dvomim, vendar se mi zdi, da potrebujemo radikalni pregled virov sredstev, ki, kot je omenil kolega, izvirajo iz izkoriščanja kongoških naravnih virov in ki se nato ne usmerijo na male trgovce in neimenovane posameznike, temveč prav tako vstopijo na evropske trge. To je izvor in rešitev problema.

Preusmerimo se na humanitarne razmere, ki se očitno izmikajo nadzoru. Tukaj lahko odigramo svojo vlogo in na tem področju mora Evropska unija narediti vse, da bi zaščitila tistih 1 600 000 ljudi, ki potrebujejo vodo, hrano, odeje, šotore in nego. Rešimo ta problem.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik Sveta, komisarka, gospe in gospodje, trenutno so svetovne moči usmerjene v reševanje mednarodnega finančnega sistema. Skušajo vzpostaviti nadzor nad njim, za kar je že skrajni čas. Morda je tudi napočil trenutek, da rešimo še en problem, o katerem govorimo že desetletja.

Že leta poslušamo pripovedi o sramotnem plenjenju virov. Kolikokrat do sedaj, trenutni primer tega je Kongo, smo slišali o prelivanju krvi ljudi? Verjamem, da je prišel čas, da obsodimo ta podjetja, ustavimo sramotno trgovanje in zamrznemo račune s sramotnimi dobički, pridobljenimi z izkoriščanjem mineralnih virov za ceno krvi in trpljenja ljudi.

Ne razumem, zakaj niso ta podjetja na podobnem črnem seznamu, kot ga poznamo za teroristične organizacije. In ne razumem, zakaj mednarodna skupnost ni zmožna preganjati teh poslovnežev, ki niso poslovneži v ožjem pomenu besede, temveč zločinci, ki ogrožajo regionalno in svetovno varnost.

Pozivam francosko predsedstvo in Komisijo, da prevzame mednarodno pobudo v zvezi s tem.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Gospod predsednik, imena, kot so Lumumba, Mobutu, Chombe, Dag Hammarskjöld in Katanga so prevladovala v mojem poznem otroštvu v šestdesetih letih prejšnjega stoletja. Po petdesetih letih v Kongu – sedaj Demokratični Republiki Kongo – ponovno pustošijo notranji nemiri, ki mejijo na državljansko vojno. Vendar tokrat vojna v vzhodnem delu DRK prihaja po pomembnih prizadevanjih EU in kljub njim v obliki denarja, programov, misij na terenu – vključno z vojaškimi misijami – in intenzivnih diplomatskih prizadevanj.

Trenutni položaj v DRK zato ni le še ena kriza. V resnici je preskus sposobnosti in pripravljenosti EU, da odigra mednarodno vlogo, ki jo sedaj zavzema v svetovni politiki, saj ima kriza vse sestavine, za katere Unija trdi, da je najbolje opremljena za njihovo reševanje, in se dogaja na kontinentu, Afriki, katere geopolitični pomen strmo narašča.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Gospod predsednik, gospod Hutchinson je začel razpravo s tem, da bi morali prenehati z govorjenjem in začeti z dejanji. Mislim, da ima popolnoma prav. Dovolite, da omenim dva bistvena elementa iz razprave.

Najprej, najpomembneje je, da se izvršijo priporočila skupine strokovnjakov ZN glede nezakonitega izkoriščanja naravnih virov DRK ter sankcije proti osebam in podjetjem, katerih udeležba pri plenjenju virov je bila dokazana. EU mora preiti k dejanjem.

Drugič, odločno moramo ustaviti nezakonito izkoriščanje in uresničiti sisteme sledljivosti in dokazanega izvora zlata, kositrove rude, koltana, kobalta, diamantov, piroklora in lesa, tako da se to krvavo trgovanje lahko ustavi.

Moje vprašanje za predsednika Sveta gospoda Jouyeta in komisarko Ferrero-Waldner je, kakšne pobude boste razvijali v zvezi s tem v naslednjih nekaj mesecih? Mislim, da smo upravičeni do odgovora na to vprašanje.

Jim Allister (NI). – Gospod predsednik, nimam se za strokovnjaka za Kongo niti nimam pripravljenih rešitev, vendar vem naslednje: če je v zadnjih 20 letih umrlo pet milijonov ljudi, potem moramo vsi biti zaskrbljeni.

Še bolj postanem zaskrbljen, ko berem ostre kritike, ki prihajajo od številnih nevladnih organizacij, ki so prisotne na tem območju. Pred nekaj dnevi sem na primer prebral, da je Amnesty International – ki, moram reči, ni organizacija, s katero bi se vedno strinjal – povedala naslednje o človekovih pravicah, posebej v zvezi s tragedijo v pokrajini Severni Kivu: „Varnostni svet ZN, Evropska unija in Afriška unija imajo prekrizane roke. Do sedaj mirovnim silam ZN niso odobrile okrepitev in opreme, ki jo potrebujejo za zagotavljanje učinkovite zaščite civilistov.

Poslušal sem razprave, da bi slišal odgovor na to kritiko. Odkrito povedano, nisem ga zasledil. Diplomacija je dobra, vendar diplomacija sama po sebi ne bo dala vseh odgovorov.

Jas Gawronski (PPE-DE). – Gospod predsednik, zlahka bi pozabili na afriški problem, zlasti zaradi lastnih gospodarskih težav, vendar bi to bila strašna napaka.

Mislim, da moramo izvajati pritisk na Afriško unijo, da bo izpolnila svojo odgovornost v regiji. Če želi Afriška unija dobiti enako težo kot EU, mora besede prenesti v dejanja – kar ji očitno ni uspelo, na primer, pri Zimbabveju. Prav tako moramo brez omahovanja pogojevati naš dolgotrajni tržni in človekoljubni odnos z državami, kot je DRK, z njihovim spoštovanjem človekovih pravic, dobrega upravljanja in transparentnosti.

V zvezi s tem upam, da bo Komisija ponovno poudarila svojo podporo pobudi za preglednost sektorja ekstraktivne industrije.

Anne Van Lancker (PSE). - (NL) Gospod predsednik, predsednik Sveta, komisarka, po vsem, kar je bilo povedano, bi želela izpostaviti naslednje. Oba sta poudarila dejstvo, da ta konflikt nima vojaške rešitve. Medtem ko se z vama ne bi mogla bolj strinjati, pa ni nič narobe s sporazumoma iz Gome ali Nairobija. Nič ni narobe s procesom, ki ga spet oživljamo, razen da sporazumov nihče ne upošteva. Ni treba ponavljati, da bi se Evropa morala zavzeti za močnejša in boljša pooblastila MONUC in več enot. Vendar si moramo zastaviti pomembno vprašanje, in sicer, ali je lahko MONUC uspešen, kljub mandatu iz poglavja 7, brez evropske intervencije? Gospod Jouyet, želela bi vas vprašati, kateri so bili tisti dobri razlogi ministrov EU, da so zavrnil evropsko posredovanje te vrste?

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, spoštovani poslanci, komisarka Ferrero-Waldner, zahvaljujem se vam za to zelo zanimivo razpravo.

Zavedamo se poziva, ki ga je vaš Parlament podal Evropski uniji, naj odpošlje vojaško misijo v to regijo Republike Kongo. Vendar moram izpostaviti, da je Evropska unija že zavezana Republiki Kongo, na prvem mestu s pomočjo Skupnosti: 50 milijonov EUR leta 2008 in 6 milijonov EUR za nujno pomoč, kot je omenila Benita Ferrero-Waldner. Obstajata dve misiji EVOP, ki podpirata reformo kongoške policije in vojske, katere nepripravljenost in neučinkovitost sta bili, kot smo videli, še preveč tragični. Poleg tega je Evropska unija že posredovala, in sicer leta 2003 z vojaško misijo, imenovano Artemis. Vendar so takrat pogoji bili drugačni, saj je Evropska unija utrla pot prihodu misije Združenih narodov, ki je nato nastopila.

Kako lahko, ne le z besedami, odgovorimo na tragedijo v tej regiji? Najhitrejša rešitev za obravnavanje humanitarne krize bi bila okrepitev obstoječih ukrepov, z drugimi besedami MONUC, s širšimi pooblastili in dodatnimi človeškimi viri. Reči hočem, da v primeru Francije to pomeni, da je pripravljena sodelovati v tej okrepitvi, ker če čakamo na razporeditev misije Evropske unije, tvegamo izgubo časa. Kot veste, je Unija že angažirana v Čadu in Srednjeafriški republiki, tako da obstaja problem glede razporeditve in, če povem brez ovinkarjenja, številne države znotraj Sveta trenutno ne bi mogle prisostvovati v teh okrepitvenih operacijah.

Kot je izpostavilo že nekaj govornikov, okrepitev MONUC bi pomenilo prednosti, ker njegova pooblastila izhajajo iz poglavja 7 Ustanovne listine Združenih narodov. Prav tako moramo upoštevati, da je ustavevitev Nkundove ofenzive 29. oktobra omogočila MONUC, da je začel s prerazporeditvijo. Naslednja stopnja misije Združenih narodov je, da se ponovno oblikuje po prihodu novih elitnih enot, posebej indijskih gurd, ki jih pričakujemo ta mesec. 3 000 mož je treba dodati 17 000 možem, ki so že prisotni, in to je posledica korakov, ki smo jih v zadnjih nekaj dneh naredili v New Yorku v Varnostnem svetu.

Kot je povedalo nekaj govornikov, pa se ne moremo ustaviti samo pri vojaškem položaju, ker moramo spričo grozot, ki so se, kot so mnogi poudarili, dogajale že mnogo predolgo, kot prednostno obravnavati politično rešitev, kot so pokazali obiski komisarja Michela, Berndarda Kouchnerja in Davida Milibanda, da bi omogočili ponovno vzpostavitev stikov med protagonisti v regiji. Prednost moramo dajati pogajanjem, ki bodo potekala znotraj afriškega okvira, naj bo to Afriška unija, SADC ali Konferenca Velikih jezer, da bi oživili procesa iz Gome in Nairobija.

Dolgoročno gledano mora Unija pomagati Republiki Kongo, da se opremi s pravo vojsko – tam ni prave vojske, saj je popolnoma razpadla –, ki bi ji omogočila zagotavljati varnost ogromne in zelo težko obvladljive države in preprečevati nadaljnje humanitarne krize.

Strinjam se s tistimi, ki so povedali, da se moramo lotiti tudi vzrokov za ta konflikt, in to je Svet naredil 10. novembra, ko je pozval k boju proti nezakonitemu izkoriščanju naravnih virov regije, posebej s strani odporiških skupin. Ali bi morali nalogo boja proti nezakonitemu izkoriščanju zaupati MONUC? Vprašanje je odprto, vendar mora biti spričo humanitarne krize, kot so poudarili tudi drugi, prednostna naloga MONUC zaščita civilnega prebivalstva in verjamem, da je pomembno, in tudi to je bilo povedano, da je treba eno od rešitev za ropanje virov najti na regionalni ravni, da bi lahko ustavili izkoriščanje in izvažanje teh virov v naše države.

Končno ugotavljam, da bi vsekakor morali uresničiti resolucije, ki jih je pripravila skupina strokovnjakov Združenih narodov v zvezi s temi vprašanji.

To so dodatni elementi, ki sem jih želel izpostaviti pred to skupščino.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – (FR) Gospod predsednik, spoštovani člani, kot prvo menim, da so razprave pokazale, da se vsi strinjamo o nečem: sedaj moramo ukrepati hitro, zelo hitro, v tej strašno tragični situaciji.

V zvezi s pošiljanjem evropske sile na vzhod DRK se mi zdi, da je bilo rečeno, da bi le evropska sila s strogo zastavljenim ciljem varovanja humanitarnega prostora lahko bila sprejeta s strani vseh držav v regiji. To bi potem pomenilo, da bi vsem stranem, vpletenim v konflikt, naložili humanitarno premirje, kar bi omogočilo dostavo pomoči prebivalstvu v bližini meje. To je natanko tisto, kar si države z območja Velikih jezer želijo, in zanje sta premirje ter dostava humanitarne pomoči absolutni in takojšnji prednostni nalogi.

V tem smislu so prav tako navedle poti, ki jih je treba raziskati: politična pogajanja ter predvsem tisto, kar smo vsi povedali, okrepitev MONUC. Medtem ko humanitarni položaj počasi prihaja pod nadzor, se za nekatere države članice zdi, da niso izključile možnosti misije SZVP. Vendar končna odločitev ne bo sprejeta, dokler ne bo soglasne evropske podpore glede tega vprašanja, Svet Združenih narodov pa je povedal svoje uradno stališče glede tega.

Kar se tiče okrepitve MONUC, verjamem, da je bistvenega pomena, tako kot pravi tudi Louis Michel. MONUC prinaša konstruktiven in objektivni pristop k temu konfliktu, vendar od njega ne moremo zahtevati svari, ki niso del njegove misije. MONUC mora zagotoviti ohranjanje miru znotraj določenega odobrenega okvira in ne sme nobeni strani vsiljevati miru z uporabo vojaških sredstev. Včasih jo je težko dojeti, vendar je po mojem mnenju razlika v pomenu očitna.

Po drugi strani je očitno, da glede na velikost Konga in zapletenost problema MONUC ni zadostno opremljen – vsi ste to povedali in res je – niti z viri niti kar se morda tiče njegovih pooblastil, in zaradi tega je zahteva generalnega sekretarja Združenih narodov po več virih, to je tri tisoč dodatnih mož, brez dvoma upravičena.

Poleg tega je razširitev pooblastil MONUC, posebno kar zadeva spremljanje nezakonitega izkoriščanja naravnih virov – ki, kot ste povedali, je pravi povod za vojno – zelo pomembna, kot so mnogi že pravilno omenili, da bi lahko vplivali na razvoj konflikta. Ko bo mir ponovno vzpostavljen, bo vprašanje preučila mednarodna skupnost.

Primer postopka Kimberley zagotovo odpre poti, ki jih je treba raziskati v tem smislu, in v praksi je Komisija že sprostila 75 milijonov EUR za programe na vzhodu Konga za obnovo vladnih struktur, kot sta sodstvo in policija, in za ponovno vzpostavitev spremljanja izkoriščanja virov. Ta program že poteka in upam, da se bodo pokazali prvi rezultati.

PREDSEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU*podpredsednica*

Predsednica. – Prejela sem šest predlogov resolucije⁽¹⁾, predloženih v skladu s členom 103(2) Poslovnika.

Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 20. novembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Resolucija o Republiki Kongo predstavlja jasno zavezo Evropske unije k temu delu sveta. Vendar je tokrat glede na resno naravo krize naša odgovornost, da zagotovimo, da bodo besedam sledila dejanja. Kot vedno, ZN negotovo podajajo rešitve. Naj bo Evropska unija tista, ki prevzame pobudo ter poskuša posredovati pri vzpostavljanju miru med stranmi v konfliktu.

Želel bi se zahvaliti Komisiji za posebej pomemben znak, ki ga je dala v zadnjih tednih v DRK: dodelitev subvencije v višini 75 milijonov EUR za program, katerega cilj je obnova upravnih in vladnih struktur v državi, vključno s sodnim in policijskim sistemom. To je posebej pomemben korak, ker ga delamo zdaj za prihodnost in ker pomeni začetek odpravljanja temeljnih vzrokov za konflikt: izkoriščanja kongoških naravnih virov, ki so trenutno predmet zelo ostrega in neurejenega spora med različnimi bojnimi skupinami.

4. Kriza v avtomobilski industriji (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije glede krize v avtomobilski industriji.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, komisar Verheugen, gospe in gospodje, v tretjem četrtletju tega leta je evropsko avtomobilsko industrijo prizadela globoka kriza svetovnega gospodarstva. Nastopila je po uspešnih rezultatih te industrije v drugem četrtletju tega leta. Prizadeti so vsi vodilni svetovni avtomobilski trgi, vendar se stopnja njihove prizadetosti razlikuje.

Prodaja v Združenih državah je upadla za 32 % v enem letu in dosegla najnižjo raven v 25 letih. Trije veliki ameriški proizvajalci avtomobilov – General Motors, Ford in Chrysler – so prosili za nujno pomoč zvezne države. Hitro rastoče trge, ki so do letošnjega poletja kompenzirali upad prodaje v teh državah, je prav tako prizadela kriza, vendar v manjši meri.

Na Kitajskem je septembra prodaja upadla za 1,4 %. To je že drugi zaporedni mesec upadanja prodaje na Kitajskem po 6,3-odstotnem avgustovskem padcu.

V Braziliji se je prodaja avtomobilov prvič po letu 1999 prejšnji mesec zmanjšala za 11 %.

Avtomobilski trg še ni upadel v Rusiji, toda opaziti je bistveno upočasnitev in prvi padci bi se lahko zgodili v začetku naslednjega leta.

Prav tako je očitno, da se položaj slabša v velikih razvijajočih se državah.

V Evropi se je v obdobju od začetka leta do lanskega avgusta registracija vozil zmanjšala za skoraj 4 %. Konec leta se lahko izkaže za težavnega in padec na avtomobilskem trgu bi lahko dosegel okrog 5 % za celotno leto 2008, kar bi bil za ta trg najslabši zabeležen rezultat od leta 1993.

Po vsem svetu pa si avtomobilska industrija zelo prizadeva za reševanje iz krize in poskuša najti temelje za novo rast. Ukrepi za zmanjšanje proizvodnje bodo imeli negativne sekundarne posledice na delovna mesta v vseh vrednostnih verigah in tudi na povpraševanje. Temu bomo priča v naslednjih dneh.

Kljub težavnemu gospodarskemu položaju bodo imeli v letu 2008 vodilni evropski avtomobilski proizvajalci še vedno dobiček, četudi se raven rasti marž očitno upočasnjuje. Stanje dobička lahko vzdržujejo zaradi zelo visoke proizvodne storilnosti v zadnjih nekaj letih. Konkurenčni položaj evropske avtomobilske industrije ostaja zato precej dober – to ne govorim neutemeljeno – in to je mogoče razložiti s tremi dejavniki.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Prvič, dejstvo, da je evropska avtomobilska industrija vse bolj prisotna v razvijajočih se državah, ki so obenem trgi in mesta proizvodnje. In v teh razvijajočih se državah ostaja rast, čeprav se upočasnjuje, kot sem že omenil, gonilna sila.

Drugi dejavnik je ta, da obstaja boljša politika novih avtomobilskih modelov, ki so bolj ekonomični, ekološki in v skladu z željami potrošnikov.

Nazadnje, kot sem že izpostavil, je finančno stanje evropske industrije zaenkrat še vedno precej zdravo zaradi proizvodnih izkupičkov iz prejšnjih let.

Predvsem pa je v tem stanju potrebna opreznost, da se prepreči, da bi državne subvencije, ki so jih neevropskim proizvajalcem odobrile njihove vlade, izkrivljale pošteno konkurenco na svetovnem trgu, zlasti na razvijajočih se trgih. Ciljni in začasni podporni ukrepi za evropske proizvajalce bi se lahko izkazali za uporabne, zlasti za izboljšanje tehnološke in ekološke učinkovitosti evropske avtomobilske populacije, kjer je regulatorno okolje, kot vemo, najzahtevnejše na svetu v smislu okoljske zakonodaje. To je vodilo evropske proizvajalce k temu, da so intenzivneje kot njihovi ameriški konkurenti vlagali v raziskave in razvoj, da bi se spopadli s temi ekološkimi izzivi.

Zadovoljni smo lahko, da je to dalo naši industriji vodilno vlogo v okoljskem sektorju, toda biti moramo previdni in zagotoviti, da industrija učinkovito vzdržuje to vodilno mesto. Komisija bo – pustil bom komisarju Verheugnu, da o tem pove več – 26. novembra podala predloge glede evropskih ukrepov za podporo industriji, zlasti avtomobilskemu sektorju. Evropska investicijska banka je prav tako naprošena in bi morala sodelovati v teh prizadevanjih na evropski ravni.

Države članice morajo zagotoviti banki, če bo potrebno, ustrezne vire, tako da bo lahko dala na voljo nove vire za podporo avtomobilskemu sektorju. Države članice prav tako razmišljajo o nacionalnih ukrepih za podporo svojih proizvajalcev. Ta prizadevanja morajo biti usklajena, da se čim bolj poveča učinkovitost te podpore. Francosko predsedstvo bo, kot je že naredilo na ostalih področjih za odziv na krizo, storilo čim več, da zagotovi skupno evropsko ukrepanje o tem bistvenem industrijskem vprašanju.

Decembrski Evropski svet bo razpravljal o predlogih Komisije in raznih nacionalnih podpornih načrtih, ki bodo morda do takrat realizirani. To bo seveda zajemalo dosledno delovanje z drugimi političnimi cilji Unije. Podpora avtomobilskemu sektorju mora zlasti spoštovati celovitost notranjega trga. V nikogaršnjem interesu ni, da bi izkoristil krizo in ustvaril ovire na avtomobilskem trgu; seveda mora ta podpora odločno spadati pod okoljske cilje, ki si jih je Unija zastavila v paketu za energijo in podnebne spremembe.

Menim, da Komisija dela na tem, da bo šla v tej smeri. Predsedstvo je odločeno, da bo spodbujalo nastanek uravnoteženega sporazuma med državami članicami in Parlamentom v skladu z usklajenim ofenzivnim pristopom v podporo avtomobilskim industrijam.

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije*. – (DE) Gospa predsednica, gospod predsednik Sveta, gospe in gospodje, ni presenetljivo, da je prvi polni vpliv krize na realno gospodarstvo na finančnih trgih prizadel avtomobilski trg.

Avtomobilski trg je še zlasti občutljiv na vedenje potrošnikov. Jasno je, da v teh razmerah potrošniki, ki niso prepričani v lastno gospodarsko prihodnost, ki ne vedo, ali bodo naslednje leto še imeli službo, ali bo njihov prihodek še tako visok, ali bodo še vedno imeli svoj kapital, ne bodo hiteli z nakupom novega avtomobila. To je splošno znana in verjetno tudi zelo naravna reakcija.

Vendar ni le kriza na finančnih trgih tista, ki vodi do te omejitve. Prav tako je zaslediti negotovost med proizvajalci in potrošniki v zvezi z zahtevami, ki jih bodo vpeljali politiki za avtomobile prihodnosti. Potrošniki na primer ne vedo, ali lahko računajo na davčne spodbude ali olajšave, če kupijo oziroma ne kupijo določenih avtomobilov. Zato je treba čim prej razjasniti zakonske pogoje za industrijo.

Položaj je jasen. Avtomobilska industrija je za Evropo ena ključnih industrij, če ne *ključna* industrija, in zajema več kot le proizvodnjo avtomobilov. Upoštevati moramo celotno dobavno verigo in celotni avtomobilski trg, ki seveda prav tako vključuje trgovino z vozili in trgovino za popravilo vozil. To je sektor, ki vsega skupaj zaposluje 12 milijonov ljudi v Evropi in ima daljnosežni vpliv, ki se razteza na druge sektorje.

Predsednik Sveta je že opisal padec. Dal vam bom še eno številko. To leto je bilo v Evropi registriranih 700 000 manj novih avtomobilov kot lani. To velja za devetmesečno obdobje, kar pomeni, da bo do konca tega leta številka verjetno narasla na več kot en milijon. Prepričan sem, da si zlahka predstavljate gospodarske posledice.

Še vedno nimamo razloga za upanje, da se bo to hitro spremenilo leta 2009. Z drugimi besedami, predvidevati moramo, da bo tudi leto 2009 krizno leto za avtomobilsko industrijo, kar bo imelo bistvene učinke na uporabo zmogljivosti, število zaposlenih in možnost proizvajalcev avtomobilov za investicije, zlasti kar zadeva velike investicije, ki so potrebne za uresničevanje zahtev za vozila z nizko onesnaženostjo in nizko porabo.

Gospodarski razvoj je prav tako vplival na izredno negativen razvoj v povezavi z okoljskimi razmerami. Starejši je vozni park avtomobilov na evropskih cestah, večje je onesnaženje – in to je zelo pomembna točka, na katero moramo biti pozorni. Če želimo resnično zmanjšati emisije onesnaževal, zlasti CO₂, in to je naša skupna prednostna ciljna naloga, je najpomembneje čim prej zamenjati stare avtomobile, ki se še vozijo po evropskih cestah.

Sedaj pa se nekaj časa dogaja ravno nasprotno. Vozni park avtomobilov po evropskih cestah je vse starejši in emisije onesnaževal se povečujejo. Povem vam, na najbolj jasen možen način, če ne bodo vse vpletene strani – Parlament, Svet in Komisija – budno pazile, da je izdelava avtomobilov v naslednjih nekaj letih za potrošnike dostopna, se bo ta položaj še poslabšal.

Seveda lahko že ponudimo avtomobile z nič emisijami. Vendar si jih nihče ne more privoščiti. Zato moramo med temi točkami ustvariti razumno razmerje. Kot veste, imamo postopek Cars 21. Ker smo že zgodaj doumeli resnost položaja, sem pred nekaj tedni kot del tega postopka v Bruslju organiziral „avtomobilski vrh“, in sicer s proizvajalci avtomobilov, državami članicami, kjer se avtomobili izdelujejo, sindikati, okoljskimi združenji in vsemi zainteresiranimi stranmi. S tem je postalo jasnih nekaj stvari, ki jih moramo narediti.

Prva od teh je, da moramo resnično ohraniti stabilne in predvidljive zakonske pogoje za poslovanje. Industrija mora vedeti, kje se nahaja in kaj pričakujemo od nje. Paziti moramo na kumulativni učinek sprejetih ukrepov. Menim, da je prav, da vas spomnim, da CO₂ ni edina stvar, o kateri razpravljamo, kadar beseda nanese na avtomobilsko industrijo.

Odobrili smo že Euro 5 in Euro 6. Ukrepi še niso bili izpeljani, toda tudi oni zahtevajo visoke ravni naložb in zaradi tega bodo vozila dražja. Sprejeli smo že dodatne zahteve glede zaščite pešcev. Tudi to pomeni potrebo po večji naložbi in tudi to dela avtomobile dražje. Trenutno smo jim utrli pot skozi zakonodajni proces, in sicer z nadaljnjimi strogimi predpisi glede izboljšanja varnosti evropskih avtomobilov. Učinek je enak. Ko potegnemo vse skupaj, lahko že vidimo, da bodo cene evropskih vozil v naslednjih nekaj letih poskočile, to pa moramo upoštevati.

Druga stvar je bila, da smo se strinjali, da je treba povečati povpraševanje. To je mogoče narediti na več načinov. Po mojem mnenju so davčne spodbude dobro orodje, vendar le takrat, ko te temeljijo na CO₂. Davčne spodbude, ki preprosto vodijo k temu, da se kupujejo kakršni koli stari avtomobili, niso ravno koristne. Spodbude se morajo nanašati na krepitev povpraševanja po avtomobilih z nizko porabo in avtomobilih, ki so okolju prijazni. Enako velja za javna naročila.

Potem je tukaj še vprašanje sposobnosti investiranja. V zvezi s tem ima Evropska investicijska banka že leta celo vrsto ugodnih kreditov, ki so namenjeni proizvajalcem avtomobilov, da razvijejo nova, okolju prijazna vozila. Te vrste kreditov so bile tudi uporabljene v preteklih letih, zato to ni nič novega.

Sedaj moramo povečati te vrste kreditov, da bomo lahko zadostili povpraševanju, in Evropska banka je pripravljena, da to stori. Delam na osnovi, da se bodo bistvene odločitve sprejele pred koncem decembra.

Končno, rad bi spet poudaril, da moramo v svoji trgovinski politiki tudi zagotoviti, da ohranimo prihodnjo pripravljenost evropske avtomobilске industrije. Konkurenca se bo povečano preusmerila na področja sveta, kjer bo pričakovana visoka rast. Na teh območjih bomo konkurenčni proizvajalcem iz drugih delov sveta, ki proizvajajo pod bistveno cenejšimi pogoji kot evropski proizvajalci.

Naj bom jasen: velika prednost, ki jo imajo evropski proizvajalci v smislu svetovne konkurence, je dejstvo, da bo Evropa kmalu ponujala najčistejše in najhitrejše avtomobile na svetu, in upam, da bo, ko bo šlo za kakovost, veljalo enako in da bomo ponujali tudi najboljše avtomobile na svetu.

Naj še dodam nekaj o trenutnem problemu, tistem, ki je v resnici vodil k tej današnji razpravi. Evropski proizvajalec avtomobilov, Adam Opel GmbH v Nemčiji, ki je 100-odstotna podružnica General Motors, je trenutno v zelo zaskrbljujočih finančnih vodah. Potekajo pogajanja med Oplom in nemško vlado, ali bi bilo mogočo državno poroštvo, ki bi rešilo Oplove finančne težave. Predloženi so zelo resni argumenti političnih struktur, ki nasprotujejo temu, in sam lahko dobro razumem te argumente, saj imamo industrijsko politiko, ki ne temelji na subvencijah in ki bo še naprej delovala na tak način. Naša evropska industrijska politika si

prizadeva z vsemi potrebnimi sredstvi preprečiti vrnitev na stari subvencijski način razmišljanja in namesto tega pomagati industriji, da raste skozi predvidljive, stabilne pogoje za poslovanje in zadrži svoje mesto v konkurenci.

Problem Opla pa ni povzročila napaka v upravljanju, slaba proizvodnja ali slaba kakovost avtomobilov. To podjetje se je v zadnjih letih precej potrudilo, da izpolnjuje zahteve za prihodnost, z visoko ravno naložb v moderno tehnologijo. Edini problem je nastal zaradi kriznih razmer v matičnem podjetju Opla v ZDA. Resnično upam, da so to, kar imamo tukaj, izredne okoliščine, okoliščine, ki ne veljajo za ostale proizvajalce v Evropi in ki upravičujejo zamisel o izrednih ukrepih.

Rad bi ponovil, da ne govorimo o subvencijah, pač pa o možnem poročstvu. Pogovarjamo se o konkurenčnem podjetju. Z evropskega stališča nimamo interesa videti Opel izginiti s tržišča, in to tudi ni samo nemški problem. Opel se izdeluje v več evropskih državah in ima dobavno verigo po celi Evropi. Ta dobavna veriga je tesno povezana z vsemi drugimi proizvajalci avtomobilov, kar pomeni, da če bi velik evropski proizvajalec izginil s tržišča, bi to imelo posledice za vse druge proizvajalce. Kot pravim, to ne bi bilo v našem interesu, medtem ko iz socialnega in političnega stališča ne bi bilo upravičeno reči, da morajo zaposleni v Oplu plačati račun – in to želim jasno poudariti – za resne in neodgovorne napake, ki so jih zagrešili v matičnem podjetju v Združenih državah.

(Aplavz)

Nato bomo videli, kakšno odločitev bodo dosegle prizadete vlade, in zlasti poudarjam besedo vlade, nekaj, kar do sedaj ni bilo dovolj javno razkrita.

Tudi na Švedskem obstaja problem s še eno podružnico General Motors, Saab, kjer so problemi strukturni in občutno hujši. Poleg tega obstaja težava v Španiji, kjer se porajajo dvomi o načrtovani proizvodnji novega, okolju prijaznega vozila. Iz evropske perspektive bi rekel, da bomo naredili vse, kar je v naši moči, da bomo pomagali evropskim proizvajalcem, da prebrodijo ta težavni čas, tako da bodo lahko odigrali svojo vlogo kot resnična gonilna sila za prihodnjo rast in trdna delovna mesta v prihodnosti.

(Aplavz)

Vito Bonsignore, v imenu skupine PPE-DE. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pogovarjamo se o proizvodnem sektorju v Evropski uniji, ki proizvaja tretjino vseh izdelanih avtomobilov na svetu. V Evropi sektor poleg vseh neposrednih zaposlitev zaposluje tri milijone ljudi in je ena ključnih industrij za svet kot celoto v smislu neposredne prodaje, posredne prodaje in skupnega števila zaposlenih oseb.

Upoštevajmo tudi, da danes, ko imamo to razpravo, najnovejše ocene pravijo, da se bo naslednje leto število nezaposlenih po vsej Evropski uniji podvojilo. Osebo mislim, da je celo ta ocena optimistična. Strinjam se s komisarjem, da bi morala avtomobilska industrija prejeti pomoč v poskusih, ker smo zahtevali, da naj se proizvajajo avtomobili z nizkimi emisijami in nizko porabo goriva. Pomagati moramo spremembam in ne smemo kaznovati tistih, ki so ostali zadaj, ter moramo povezati financiranje z inovacijami. Če se zdi pomoč podjetjem, da si opomorejo, obremenjujoča, bi pa stečaj nekaterih od njih EU stal veliko veliko več.

Ta sektor je v krizi po vsem svetu in iz tega položaja lahko najdemo pot tako, da izpeljemo tehnološki napredek – tukaj se strinjamo –, in zato se moramo odločiti, ali bomo v Evropi izdelovali avtomobile 21. stoletja ali pa bomo prepustili proizvodnjo državam, ki izdelujejo avtomobile s slabo tehnologijo in nizkocenovne avtomobile v velikih količinah, kot sta Indija ali Kitajska.

Res je, da banke več ne posojajo denarja, da velike avtomobilске firme črpajo likvidnost, ki so si jo pred tem nabrale in ki je obstojala do polovice tega leta, in da se je trg bistveno skrčil in se bo leta 2008 zaključil z negativnimi številkami, in menim, gospod Jouyet, da z odstotkom bliže dvomestnemu številu, medtem ko so moje napovedi za leto 2009 pesimistične.

Evropa ima veliko priložnost: da nediskriminatorno podpira strukturne spremembe sektorja z dolgoročnimi posojili z nizkimi obrestmi in s pomočjo za raziskave.

Robert Goebbels, v imenu skupine PSE. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu ob soočanju z recesijo zagovarja enotno in evropsko politiko. To je res ne le za finančno zaupnost, ampak se tudi nanaša na ostale gospodarske sektorje, vključno z industrijskim sektorjem.

Pogosto smo obžalovali pomanjkanje trdne industrijske politike v Evropski uniji. Države, kot so Združene države in Velika Britanija, so dopustile svojim industrijam, da so nazadovale, medtem ko so večinoma podprle storitve. Rezultat ni prepričljiv. Evropa se mora boriti, da ohrani obsežne industrijske strukture, od katerih so odvisni MSP in storitvena podjetja.

Avtomobilska industrija v Evropi nikakor ni dinosaver, ni vrsta, obsojena na izumrtje. V tem pogledu se popolnoma strinjam s podpredsednikom Verheugnom. Predstavljamo eno tretjino vse avtomobilske proizvodnje na svetu, kljub dejstvu, da je proizvodnja avtomobilov v zadnjem času upadla. Avtomobili, izdelani v Evropi, morajo postati čistejši in manj energetsko požrešni in v bližnji prihodnosti ne bomo zmogli brez tega bistvenega, individualnega prevoznega sredstva. Najboljša možna organizacija skupinskega prevoza ne bo nikoli mogla uspeti v zadovoljevanju človekove potrebe po mobilnosti. Zato mora Evropska unija razviti skupni odziv na probleme sektorja in odgovor ne more biti, kot je gospod Verheugen pravkar dejal, stiskanje evropske avtomobilske industrije. Ne želim Evrope, kjer bodo edini avtomobili na cesti japonski – ali v prihodnosti kitajski.

Zavedam se, da politično korektni argument vztraja na spodbujanju tako imenovanih „zelenih“ delovnih mest. Nedavno poročilo Združenih narodov ocenjuje, da bi bil potencial za zelena delovna mesta na svetu 3 % vseh delovnih mest. To bi bilo zelo dobrodošlo. Toda preprost izračun vodi do zaključka, da 97 % delovnih mest ni zelenih, ampak spadajo v področje tradicionalnih sektorjev. To je še en razlog, da se borimo za ohranitev evropske avtomobilske industrije, ki zaposluje neposredno 2 milijona ljudi in posredno 10 milijonov ljudi, kar je enako 7 % vseh evropskih delovnih mest.

Medtem ko Združene države, Kitajska in Japonska masovno investirajo v gospodarski program, si Evropa ne more privoščiti, da bi sedela in pasivno opazovala, kako izginjajo celi snopi njene industrije. Tisti, ki menijo, da moramo pustiti trg na miru, so naivni ideologi. Brez intervencije javne roke bo skrita roka, draga Adamu Smithu, imela raje kratkoročnost in uničila strukture, ki so bistvene za oblikovanje skupne prihodnosti.

Nazadnje upamo, da bo Komisija, gospa predsednica, zagotovila proaktivni okvir, s katerim bo vzdrževala konkurenčnost in sam obstoj evropske avtomobilske industrije.

(Aplavz)

Jorgo Chatzimarkakis, v imenu skupine ALDE. – (DE) Gospa predsednica, komisar Verheugen je zelo slikovito ilustriral, kako se je kriza prelila s finančnega trga na trg prodaje avtomobilov. Poleg tega je resničnost položaja ta, da je zaupanje izginilo, in kar zadeva prihodnjo ureditev CO₂, je prevladala negotovost. Iz tega razloga lahko le pozovem svoje kolege poslance in Svet, da hitro pridemo do jasne in zanesljive uredbe na področju ureditve CO₂ za avtomobile – na podlagi tega, kar je predložilo francosko predsedstvo, za kar vam lahko samo čestitam, gospod Jouyet.

Celo najbolj okolju prijazen avtomobil, ki bi si ga kdaj želeli v Evropi, ne velja nič, če je le v izložbenem oknu in ne na cesti. Ljudje ne le da morajo tak avto voziti, morajo ga biti tudi sposobni plačati. Zato pozivamo k naslednjemu tridelnemu pristopu. Najprej, nove modele je treba spraviti na cesto. To sedaj zahteva veliko naložb v raziskave, in iz tega razloga pozdravljamo program Evropske investicijske banke. Svet Ecofin se sestane 2. decembra – upamo, da bo sprejeta odločitev, ki bo za avtomobilsko industrijo prinesla prožne, ugodne kreditne tokove.

Drugič, finančne institucije avtomobilske industrije je treba zavarovati. Tega ne moremo narediti tukaj, na evropski ravni – to je treba vključiti v nacionalne reševalne pakete, ki morajo ostati odprti.

Tretjič, v Evropi moramo imeti premije za razrez. Italija vodi na tem področju, prav tako Švedska, čeprav mogoče ne tako zelo dobro kot Italija. Tako je treba uporabiti davčne spodbude, da pripeljemo nove modele na ceste. Dobro bi bilo, če na podlagi konkurenčnega prava ne bi bilo napoti nobenih evropskih ovir. Iz tega razloga bi bilo tudi dobro, če bi bil prisotna gospa Cruz. To je cesta, ki vodi po novi poti naprej!

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, predsednik Sveta, komisar, tako kot včeraj, menim, da moram reči, da precej dvomim v iskrenost, s katero Komisija vodi to razpravo. Gospod komisar, po mojem mnenju morate kot ustanovitelj strateške skupine CARS 21 za začetek sprejeti odgovornost za dejstvo, da strategija ni dosegla svojega cilja, da bi postavila evropsko avtomobilsko industrijo na pravilno za prihodnost pripravljeno podlago. Kaj ste v resnici naredili v zadnjih letih, da je sedaj treba uporabiti to finančno krizo, da se izenači bilanca?

Dejstvo, da ima avtomobilska industrija v Evropi strateški problem, je ena stvar. Toda dejstvo, da ne vključite svoje strateške slabosti, kot je bila v zadnjih letih – vaše nesposobnosti, da bi podprli okoljske inovacije – v

bilanco stanja, to se mi zdi neiskreno. Če se na tisoče in desetisoče evropskih družin danes boji za prihodnost svojih delovnih mest v avtomobilski industriji, morajo tudi Komisija, komisar in CARS 21 nositi za to neko odgovornost.

Kako naj razložimo, da Komisija in zlasti vi, gospod komisar, niste storili nič, da bi dokončali situacijo, kjer strateški cilji, ki so bili rezultat nestanovitnih cen nafte, ki so jih povzročile omejene količine zaloga nafte, in zahtev zaščite podnebja, na koncu niso bili izpeljani? Gospod komisar, sami ste leta osebno nasprotovali predlogu vašega kolega, komisarja Dimasa, za uredbo CO₂ za avtomobile. Vi ste tisti, ki zavirate dokončno izvrševanje zavezujočega cilja za varčnejše avtomobile – prenos v zavezujoč sporazum do sredine prihodnjega desetletja o nečem, kar je bilo prostovoljno dogovorjeno v sredini devetdesetih let prejšnjega stoletja. Želite, da bi bilo manj okoljskih inovacij, kot je že bilo dokončno dogovorjeno v sredini devetdesetih let prejšnjega stoletja. Včeraj smo izvedeli, da Svet pod pritiskom Nemčije še vedno ni pripravljen podpisati zavezujočih ciljev za leto 2020, ki so v vsakem primeru še vedno blizu tistim iz sredine devetdesetih let prejšnjega stoletja.

Zame so ti dvojni standardi, ta neiskrenost pri razpravi o okoljskih inovacijah, škandal. V tem dialogu vas pozivam, da končno izpolnite obljubo, ki jo dajete v tej razpravi o inovacijah v avtomobilski industriji. Vse druga bi pomenilo, da bi res prevzeli še večjo odgovornost za polom te industrije in njenih dobaviteljev, da bi bili pripravljeni na prihodnost.

Ilda Figueiredo, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Kriza v avtomobilski industriji ima več vzrokov, toda vsekakor je eden najpomembnejših padec kupne moči večine prebivalstva zaradi njihovih nizkih prihodkov, zlasti zaradi nizke plače, negotove zaposlitve in nezaposlenosti.

Zaradi tega bi bil eden od najučinkovitejših ukrepov povečati plačo s pošteno razdelitvijo dobička. Seveda so sedaj razumljivo potrebni drugi ukrepi. To je zato, ker ima ustavitev proizvodnje s strani avtomobilskih proizvajalcev povratno delovanje na mnoge druge sektorje, vključno z različnimi industrijami avtomobilskih sestavnih delov in prometno industrijo, kar lahko poslabša celotni gospodarski in socialni položaj.

Zato prav tako kot so obstajali izredni ukrepi za finančni sektor, bi morali obstajati izjemni ukrepi za avtomobilski sektor, da bi zavarovali zaposlovanje. Ni mogoče reči, da varovanje proizvodnje in zaposlovanja ni tako pomembno kot varovanje finančnega sektorja. Zagotoviti moramo potrebno solidarnost za podporo industriji v Evropski uniji, zlasti v občutljivejših gospodarstvih in sektorjih.

Na Portugalskem je položaj zelo zaskrbljujoč, saj je sektor zelo odvisen od strategije multinacionalk. V zadnjih letih smo bili priča raznim premestitvam, tako pri proizvodnji avtomobilov, na primer Opel in Renault, ter v proizvodnji avtomobilskih delov, na primer Yazaki Saltano in Lear, poleg grožnje manjše zaposlenosti v drugih podjetjih kot sta Sunviauto in Delphi ter v tisoče mikro in malih podjetjih, ki jih je prizadel ta položaj.

V nekaterih primerih je bila proizvodnja zaradi pomanjkanja naročil ustavljena več dni, na primer v Autoeuropi v Palmeli in tovarni delov za Renault v kraju Cacia v Aveiru. Zaradi manjšega števila avtomobilov in avtomobilskih delov, ki bi prihajali in odhajali, trpi tudi prevoz blaga.

Zato je, gospod komisar, predsednik Sveta, pomembno za Evropsko unijo, da zagotovi izredno podporo za pomoč industrijski proizvodnji in ohranitvi delovnih mest s pravicami.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, komisar, prvih znanilcev krize v avtomobilski industriji, na primer prvih upadov prodaje, verjetno nismo vzeli dovolj resno. Sprva smo najbrž upali, da bodo prizadeti samo potratni ameriški avtomobili. Kdor je kaj govoril s prodajalci avtomobilov, ve, da se tudi dizelska vozila zadnje mesece v EU slabo prodajajo.

Zato Evropske unije ne bi smel presenetiti vedno hujši naval problemov, saj si je skrbno prizadevala, da bi sprožila propad nekdanj cvetočega sektorja s poplavami predpisov, ki so na primer deževale na industrijo motornih vozil. Podjetja potrebujejo stabilno, predvidljivo zakonsko osnovo, na kateri lahko delajo načrte. Če EU neprestano spreminja pravila, bo morda sčasoma industrijo privedla k propadu. Prav tako ne smemo pozabiti na rastoče davčno breme na dizel in pred nedavnim na avanturo biogoriv.

Za rešitev krize torej ne bo zadostovalo, če EU sprostí načrtovanih 40 milijard EUR v kreditih. Unija mora ustvariti predvidljive tržne pogoje v prihodnosti, da bo omogočila načrtovanje, in to mora storiti za vsako industrijo.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, še enkrat bi želel poudariti pomen industrije motornih vozil, ki ustvarja 12 milijonov neposrednih in posrednih delovnih mest, in njen status svetovnega tehnološkega voditelja v sektorju. Moramo se spomniti – tako kot komisar Verheugen in drugi –, da je industrija motornih

vozil seveda odvisna od gospodarskega stanja in cene nafte ter da vedenje kupcev izkazuje dramatičen upad zaupanja v obdobju krize na finančnih trgih. To je največji problem industrije motornih vozil. Konkurenca je zelo ostra in posamezno podjetje – ali celo posamezna država članica – preprosto ne more sprejeti ukrepov, ki izkrivljajo konkurenco, ne da bi Evropska komisija poskrbela za preprečitev zadevnega izkrivljanja.

To je bila moja uvodna opomba. V povezavi s tem so predlogi, da bi ustvarili vseevropski sveženj pobud za gospodarstvo, enako kontraproduktivni kot posamezni predlogi, da bi vzpostavili varovalni ščit nad celotno industrijo motornih vozil. Verjamem, da je prava pot spodbujanje raziskav in razvoja nizkoemisijских vozil, naj bo to preko raziskovalnih programov ali s posojili, kot je predlagala Komisija. Mislim, da je treba zagotoviti, da pomoč na ravni držav članic ne bo vodila v izkrivljanje konkurence. Prav tako sem popolnoma prepričan, da ne smemo spreminjati celotne konkurenčne politike, kot sem v zadnjih dnevih bral predloge, ki so prišli tudi od priznanih ljudi iz tega parlamenta.

Komisija ima prav, ko strogo izvaja pravila o konkurenci. Vendar moram reči, da bi morda lahko izdelali evropske transnacionalne rešitve – toda ne dolgoročnega subvencioniranja – za napake upravljanja iste vrste, kot so prizadele GM v Združenih državah in njegove podružnice, in da morajo take rešitve biti podvržene konkurenčnemu pravu. Samo na ta način lahko na dolgi rok zavarujemo delovna mesta v tej industriji, in lahko rečem, da bi najboljša spodbuda bila preložitev razumne politike podnebnih sprememb za avtomobile, da bi naredili avtomobile ljudem dostopne, kot je že bilo rečeno, in da ne bi postavljali dodatnih zahtev. Kar je povedala s tem v zvezi gospa Harms, lahko označim za popolnoma oddaljeno od resnične situacije.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Gospa predsednica, komisar, gospod predsednik Sveta, gospe in gospodje, realnost je taka, da je industrija motornih vozil v krizi in da za to obstaja veliko razlogov. Prav finančna kriza je še pospešila krizo v tem sektorju in države članice trenutno iščejo rešitve.

Evropska avtomobilska industrija je ključna industrija. Zaradi tega potrebujemo evropske rešitve za to ključno evropsko industrijo, da bi lahko premagala krizo. Skoraj vsi proizvajalci avtomobilov imajo evropske strukture. Da bi lahko izvedli potrebne investicije v okolju prijazna vozila – kot je bilo danes že večkrat omenjeno – in v tehnologije z nizko porabo, proizvajalci avtomobilov potrebujejo javna jamstva ali ugodne kredite Evropske investicijske banke. Prav tako ne smemo pri vsem tem – in to je zelo pomembno – pozabiti na preskrbovalno industrijo. Proizvajalci surovin so majhna in srednje velika podjetja, kjer se ustvarjajo delovna mesta in kjer prihaja do inovacij.

Toda kaj lahko Evropska unija naredi, da bi zavarovala to ključno industrijo? Na zadnjem plenarnem delnem zasedanju je predsednik Sveta predlagal, da je treba zaščititi ključne industrije. Zame je to dobra ideja, kajti če pogledamo logični zaključek predloga, to pomeni „Volkswagnov zakon“ za celotno evropsko industrijo motornih vozil. To bi gotovo bil dober instrument. Vendar pa se Evropska komisija trenutno bori proti temu varovalnemu instrumentu. Zato bi želel Komisijo vprašati naslednje: ali bo vztrajala pri svojem kljub krizi v industriji motornih vozil ali pa bo zaradi krize spremenila svojo smer?

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Gospa predsednica, veliko pove dejstvo, da je komisar za podjetništvo in industrijo prisoten, ne pa tudi komisarka za konkurenco. Imam velike zadržke glede pomoči avtomobilski industriji. Medtem ko so problemi nedvomno zelo resni, zakaj naj bi podprli avtomobilsko industrijo in nobenega drugega sektorja? Probleme je verjetno poslabšala, vendar ne povzročila, zaostritev kreditnih pogojev, in državna pomoč ne bi smela biti nagrada za slabo vedenje. Čeprav Pogodba EU omogoča sanacijsko pomoč, ne bi smeli uporabiti davkoplačevalskega denarja – ki ga, navsezadnje, plača javnost –, da bi pomagali slabotni industriji ostati nad vodo. Niti ne smemo pozabiti, da so v zadnjih letih velike vsote denarja že reševale proizvajalce avtomobilov – treba je dodati, da ne vedno uspešno.

Medtem ko nas kratkoročno veže odgovornost do delovnih mest, ki so ogrožena, pa smo prav tako dolgoročno odgovorni, da za seboj pustimo zdravo gospodarstvo, zdravo okolje ter zdrave denarne finance za prihodnje generacije. Zdi se mi nepravilno, da že leta ni bilo denarja za nego, izobraževanje, otroško varstvo in skrb za okolje, in da se zdaj od nas zahteva, naj napolnimo avtomobilsko industrijo z milijardami, da bi jo rešili pred propadom. Če bo pomoč izplačana, je treba imeti stroge pogoje glede tega, kaj mora avtomobilska industrija storiti v zameno v obliki prestrukturiranja, in to bi moralo veljati samo za v prihodnost usmerjene, okolju prijazne in inovativne dejavnosti; saj medtem ko državna pomoč morda lahko reši podjetja, lahko prav tako uniči druga podjetja zaradi izkrivljanja konkurence.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, gospod predsednik sveta, komisar, gospe in gospodje, to je že večkrat bilo povedano. Avtomobilska industrija v Evropski uniji neposredno ali posredno ustvarja 12 milijonov delovnih mest. To predstavlja 10 % evropskega BDP. Avtomobilska industrija se trenutno

sooča z resno krizo: evropski trg je padel za približno 15 %. Ta padec bi lahko dosegel od 17 do 20 % v zadnjem četrtletju leta 2008.

Rezultati proizvajalcev padajo. V zvezi s tem je pomanjkanje sredstev temeljna nevarnost, s katero se ta industrija sooča. Posledično proizvajalci zmanjšujejo proizvodnjo in skušajo znižati strukturne stroške. Delovna mesta postajajo prve žrtve krize.

Kot ste povedali, gospa predsednica, pri soočanju s to krizo potrebujemo usklajen odziv Evrope in držav članic, posebej tistih, ki jih to neposredno zadeva. Potrebna je načrtovana finančna podpora EIB.

Seveda se strinjam z vašimi predlogi. Kot prvo moramo podpreti investicije, posebej za oblikovanje in razvoj čistih vozil ter razvoj hibridnih in električnih vozil. Prav tako moramo trg podpreti s finančnimi spodbudami za obnovo voznega parka. Kot je povedal komisar, stari avtomobili predstavljajo velik del onesnaževanja, ki ga povzročijo vsi avtomobili.

Vendar moramo prav tako postaviti stabilen in ambiciozen, vendar realističen zakonodajni okvir. Cilje glede zmanjšanja emisij CO₂ je treba ohraniti, proizvajalci so temu namenili – in še vedno namenijo – velike vsote, vendar mora realizem botrovati postavljanju zmernih kazni zaradi nedoseganja ciljev. Velike kazni bi uničile splošne proizvajalce.

Ne smemo pozabiti, da je avtomobilska industrija tista industrija, ki jo bremenijo najstrožje ekološke zahteve.

Končno, v sedanjih okoliščinah bi bilo pogubno za proizvajalce, če bi načeli zaščito, ki pokriva zunanje dele karoserije.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, mislim, da imamo to razpravo o enem najbolj kritičnih sektorjev v evropskem gospodarstvu ob pravem času.

Svetovno gospodarstvo vedno bolj slabi in okolje, ki je za avtomobilsko industrijo v Italiji in Evropi že tako negativno, postaja še bolj neprijazno. Minister je prej navedel podatke; prodaja je v letu 2008 znatno padla, to je za 5 %. V Italiji je bil padec samo v oktobru 18 %, kar je najslabša številka v zadnjih desetih letih v tem sektorju.

Tako je to kriza, ki je prizadela vse najpomembnejše evropske trge, vendar bi želela poudariti, da ni samo sektor proizvodnje vozil, ki čuti učinke te krize, ampak tudi celotna dobavna veriga, posebej negativen vpliv občutijo podjetja, ki so specializirana za proizvodnjo avtomobilskih delov.

Kot je bilo povedano, je kriza prizadela celotni sektor, in samo kot primer bom omenila položaj na italijanski toskanski obali, kjer so se v zadnjih mesecih po procesih selitve masovno zatekali k jamstvenemu skladu za plače, ki je bil naložen stotinam delavcev, in k odpuščanju delavcev, zaposlenih za določen čas. En primer izmed množice drugih, ki nam daje predstavlo, kako zelo resen je položaj, je skupina Delfi, katere delavci so že dve leti in pol odvisni od jamstvenega sklada za plače. Potrebni so nujni koraki za njihovo prerazporeditev, začenši s prizadevanji lokalnih vladnih organov.

Vendar je sedaj jasno, da obstaja delna nemoč na strani nacionalnih, regionalnih in lokalnih ustanov, zaradi tega je potrebna trdna zavezanost in angažiranost Evrope, kar vključuje soočenje z multinacionalkami glede problemov selitev in potrebo po sprejetju ukrepov v vseevropskem merilu, ki bodo namenjeni obvladovanju te krize, da bi se izognili njenemu vplivu na socialo in zaposlovanje.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, finančna kriza nas uči, da se moramo vrniti k realnemu gospodarstvu, zato moramo pomagati evropski predelovalni industriji, da si opomore, posebej v času, ko se Združene države, ki jih vodi Barack Obama, pripravljajo, da bodo do neke mere spremenile gospodarske odnose po svetu.

Ne bi se smeli pogovarjati o državni pomoči, temveč bi morali okrepiti našo predelovalno industrijo na treh področjih: recikliranje, ki bi ga morali na enak način razumeti po vsej Evropi, preusmeritev proizvodnje, ki se naj osredotoči na inovativne sektorje, obveščanje potrošnikov ter okrepljeno delovanje znotraj Svetovne trgovinske organizacije za ponovno uravnoteženje ovir v obliki carinskih tarif, predvsem v odnosu med Evropsko unijo in Daljnim vzhodom.

Poleg tega ne smemo pozabiti na investicije v raziskave v tem sektorju ter v infrastrukturo v širšem smislu, tako opredmeteno kot neopredmeteno. Igrati moramo pošteno igro znotraj sveta. Danes se pravila spreminjajo in uporabiti moramo zaključke G20, da bi se vrnili na isto izhodiščno točko.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Gospa predsednica, delovna mesta so tisto, kar je sedaj pomembno v Evropi. Kar se dogaja znotraj industrije motornih vozil je industrijski izziv, ki je značilen tudi za druge dele evropskega gospodarstva. Zdaj ne smemo dovoliti, da bi se znašli v položaju, kjer državna pomoč v eni državi škoduje zaposlitvam v podjetjih, v drugi pa jih spodbuja. Ne moremo imeti državne pomoči, ki škoduje industriji na enem področju in koristi na drugem, ker bi to vodilo v nezaposlenost in izgubo delovnih mest, kar bi se širilo po Evropi korak za korakom. Ne smemo imeti državne pomoči, ki otežuje stvari uspešnim podjetjem in pomaga ostati nad vodo podjetjem, ki sama ne morejo več preživeti. Problem v industriji motornih vozil je dolgoročen in je v tej finančni krizi postal bolj viden, vendar smo že dolgo bili priča velikim izgubam in vse šibkejšemu povpraševanju po svetu ter presežkom zmogljivosti.

Zdaj je najpomembneje, da zagotovimo obstoj povpraševanja v Evropi. To pomeni znižanja davkov, da bi omogočili povpraševanje evropskih gospodinjstev po izdelkih, ki se proizvajajo tukaj. Tako bomo zagotovili, da bo evropska industrija sposobna, na področju za področjem, biti vodilna v tehnologiji in razvoju ter znotraj okoljskega in energijskega sektorja. Sem moramo usmeriti javna prizadevanja.

Vendar to tudi pomeni, da moramo pripraviti pot, da bo evropska industrija motornih vozil lahko postala globalni akter. Tako moramo zagotoviti, da bomo imeli prosto trgovino, kjer bo evropska industrija motornih vozil lahko dostopala do svetovnih trgov. Zaradi tega si je treba zapomniti, da tisti, ki danes stojijo na poti prosti trgovini in napredku krogu pogajanj iz Dohe, dejansko preprečujejo možnosti, da bi evropska industrija motornih vozil zrasla v velike trge prihodnosti.

Patrizia Toia (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, soočena z izjemno resno krizo, ki je prizadela avtomobilski sektor od Združenih držav do naše celine, ima Evropa zelo jasno izbiro: ali da ne naredi nič in opazuje ta padec povpraševanja in proizvodnje, katerega učinkov še vedno ne moremo izračunati, v imenu abstraktne usklajenosti s teoretičnim modelom tržnega liberalizma, ki popolnoma spoštuje konkurenco, ali, kot so nekateri že danes pozivali, da prevzame odgovornost in se primerno spoprime s položajem.

Odločili smo se za drugo možnost in pozivamo Komisijo in Svet, da pokažeta odločenost in odločnost. Pozdravili smo, kar je komisar Verheugen povedal, in upamo, da ga nihče izmed njegovih kolegov ne bo preveč ustavljal v njegovi odločnosti. To je izjemna situacija, ki zahteva izjemne odgovore.

Po drugi strani, gospe in gospodje, pa nam je finančna kriza pokazala nekaj dejanj političnih in gospodarskih organov, ki so sprejeli odločitve v zvezi z upravljanjem in vlaganjem javnih sredstev, ki si jih še pred par meseci sploh nismo mogli predstavljati. Vendar pa bi naša dejanja morala biti – pravkar končujem – selektivna, kombinirati bi morala strategijo z nujnostjo in spodbujati, tako z ugodnejšimi posojili kot podporo povpraševanju, selektivno preusmeritev k okoljsko trajnostni proizvodnji.

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospa predsednica, menim, da je evropska avtomobilska industrija v preteklih nekaj letih pokazala izjemno prožnost kljub nekaterim izredno težkim gospodarskim pogojem in pravi poplavi evropske zakonodaje. Naši proizvajalci avtomobilov so vodilni v svetu glede okoljske ozaveščenosti, tehničnih standardov in inovacij. To je dosežek, ki ga je treba podpreti in ne spodbijati. Posebej sem ponosen na avtomobilsko industrijo Združenega kraljestva in, če dovolite, bi želel pohvaliti Nissan podjetje iz mojega kraja – najbolj produktivno tovarno avtomobilov v Evropi –, ki se nahaja v regiji, od koder prihajam, v severovzhodni Angliji.

Nihče ne želi oporekati pomenu varovanja okolja, vendar me izjemno skrbi, da smo v ihti, da bi dokazali naše zelene akreditivne, včasih v nevarnosti, da bi uničili zelo pomembno in uspešno industrijo. Že sedaj smo priča masovnemu padcu prodaje v Združenem kraljestvu. Prejšnji mesec je prodaja padla za 23 %. Namesto da vsiljujemo zelo togo in neprilagodljivo časovnico za spremembe v industriji, bi morali iskati način, da bi industrijo podprli in ji dali spodbudo za uvedbo potrebnih sprememb, ki bi ji prinesla prihodnost. Če bo avtomobilska industrija imela našo politično podporo – vključno s politično podporo dobaviteljski industriji in industriji avtomobilskih delov – jim lahko pomagamo, da bodo prebrodili to težko obdobje.

Upam, da bo Komisija zelo oprezna do držav članic, ki gredo preko meja pri dodeljevanju državnih pomoči proizvajalcem avtomobilov. V Britaniji imamo zelo dolgo in neuspešno zgodovino državne podpore avtomobilski industriji. V osemdesetih letih prejšnjega stoletja smo se uspeli tega otresti. Upam, da se ne bomo tja vrnili, ker, če vsujemo javni denar v avtomobilsko industrijo, kaj pa gradbena in živilska industrija? Vse industrije trpijo in biti moramo izredno previdni z davkoplačevalskim denarjem, da ga ne bomo preveč zapravili za avtomobilsko industrijo. To ni delovalo v preteklosti in tudi ne bo v prihodnosti. Upam, da bo Komisija izjemno oprezna pri bdenju nad državami članicami, ki bi jih skušnjava lahko zavedla na to neuspešno pot.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, kot je bilo že rečeno, je avtomobilska industrija bistven sektor; res je ključni sektor za evropsko gospodarstvo, ki zagotavlja neposredno in posredno zaposlitev 12 milijonom ljudi. To je ogromno. Zato verjamem, da so poceni posojila za ta ključni sektor več kot upravičena, toda ta sveži denar bi moral biti očitno vložen v nove, okolju prijazne tehnologije. Pričakujemo lahko, da bodo evropski avtomobilski proizvajalci združili moči še bolj, ko bo šlo za razvoj teh novih tehnologij, da bi na primer izdelali poceni in visoko učinkovite akumulatorje za električne avtomobile.

Poleg tega bi morali priznati, da je Evropa sama prav tako naredila svoje napake. Verjetno smo preveč vložili v vodik, medtem ko potrebujemo sedaj v kratkem času gospodarne, električne hibridne motorje. Zato bi morali morda prilagoditi svoje prednosti in napovedi, zlasti v smislu Sedmega okvirnega programa za raziskave in razvoj. Naša ambicija bi morala biti, in zakaj tudi ne, da bi imeli vsi v Evropi nove avtomobile na električni pogon, hibridni ali ne, do leta 2020. Zakaj to ne bi bilo možno? Da bi to dosegli, potrebujemo takojšnji prehod, kar pomeni, da moramo tudi vlagati v usposabljanje delavcev. Gospod komisar, računamo na vaše soglasje, da bo pomoč za usposabljanje naložba, ki bo usmerjena v prihodnost in upravičena, in da se tudi šteje kot taka. Poleg tega razni proizvajalci, vključno s Fordom v Genku in Oplom v Antwerpnu, že investirajo in vlagajo velike napore, vključno v imenu ranljivih skupin na trgu dela. Po mojem mnenju je upravičeno še nadalje spodbujati in nagrajevati politiko take vrste.

Končno je zakonodaja o CO₂, ki jo bomo sprejemali v naslednjih tednih, odlična priložnost, da si naše cilje zastavimo visoko. Krize vsekakor ustvarjajo priložnosti. Sedaj moramo združiti prizadevanja, da bomo izdelali te avtomobile nove generacije. Če sedaj vztrajamo, potem bo Evropska unija vladala temu trgu še desetletja, in od tod ta poziv evropskim proizvajalcem, da iz obrambe preidejo v napad.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Gospa predsednica, kakšna bi naj bila naša strategija za izhod iz krize? Sedaj so dejstva pred nami. Kriza prizadeva vse proizvajalce in ostajajo posledice, ki prizadevajo 12 milijonov evropskih državljanov, ki delajo v avtomobilski industriji.

Najprej in najbolj moramo misliti na te delavce in njihove družine in za našo prednostno nalogo si moramo zastaviti cilj, da jih zavarujemo tako, da odgovorimo na to težko vprašanje: Kakšno strategijo potrebujemo za izhod iz krize?

Hitra in učinkovita enotna in strukturirana industrijska politika za srednje- in dolgoročno obdobje, „novi avtomobilski dogovor“, usklajen pristop držav članic in Unije, ki bo kos razmeram.

V tem parlamentu slišim, kako prihajajo na površje stari dogmatični pogledi zastarelega liberalizma: nič pomoči, nobenih subvencij, nič drugega kot konkurenca. Gospe in gospodje, prišel je čas za ureditev, za javni ukrep. Zato potrebujemo novi avtomobilski dogovor, ambiciozen in pameten načrt za avtomobilsko industrijo, najprej, da reši delovna mesta in razvije zaposlenost v Evropi, s podporo usposabljanju. Nato pohiteti s tehnološkimi spremembami teh podjetij nasproti čistim in inteligentnim vozilom, s ponovnim zagonom povpraševanja, s poenostavitvijo prenove starih avtomobilov na cesti, ki so tvorci onesnaženja, z ustvarjanjem evropske okoljske nagrade.

Na kratko, Evropa mora ukrepati in ne sme pozabiti na odziv. Mora biti dejavna, ne sme molčati in neukrepati. Moramo ukrepati in pametno delovati v spodbujanju te preobrazbe.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Živimo v svetu, kjer smo šli od tega, da smo potovali z enim konjem na osebo, na to, da danes potujemo z deset do sto konjskih moči na osebo. Štiri- in pedsedežni avtomobili prevažajo več kot 75 % časa le eno osebo. Že več kot 100 let trošijo 7,5 litrov goriva na 100 km. Glavni problemi, s katerimi se srečuje človeštvo, so problemi, povezani z obnašanjem in onesnaženjem. Zato moramo razmisliti in uporabljati avtomobile drugače. Biti morajo manjši, precej varni, „zeleni“, trošiti nekaj litrov na 100 km in po ceni, ki bo omogočala, da se bo človekovo obnašanje dalo v prihodnosti nadzorovati.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Gospa predsednica, z vso kritiko avtomobilske industrije in načina, kako je Komisija delovala, nimamo druge možnosti, kot da posvetimo pozornost avtomobilski industriji, saj se, tako kot stanovanjska gradnja, sooča z dramatičnim upadom. Vse rdeče luči že svetijo, zato moramo pravočasno ukrepati – kratkoročno in ciljno.

Poudaril bi rad tri stvari: To bi moralo zajeti ne le glavne proizvajalce avtomobilov, pač pa tudi dobavitelje in finančna podjetja. Prestrukturiranje bi se moralo osredotočiti na čistejše, bolj ekonomične avtomobile in določene vidike bo treba uskladiti na evropski ravni. Države članice moramo odvrniti od tega, da bi delovale po svoje, saj bi to poslabšalo probleme v sosednjih državah. To je še zlasti pomembno za dobavitelje, saj

delajo čezmejno. Delujejo v sklopu notranjega trga in bi morali uživati ukrepe do enake mere in ne le na nacionalni ravni. To enakost pogojev bi morala natančno spremljati Evropska komisija. Kot tako podpiram vlogo Generalnega direktorata za konkurenco, kot mu je bila v zvezi s tem dodeljena.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). - (FR) Gospa predsednica, plačali smo, da smo rešili banke, in sedaj moramo rešiti avtomobilsko industrijo in seveda še enkrat, z javnimi sredstvi. Več kot deset let smo svarili avtomobilsko industrijo pred posledicami emisij CO₂ na javno zdravje. Več kot deset let smo pozivali industrijo, da izdela čiste avtomobile. Več kot deset let se je delala, da nas ne sliši, in se upirala z močnim avtomobilskim lobijem. Zadrževala je vsak razvoj. Pred kratkim, in vi komisar bi to morali vedeti, je v tem parlamentu nasprotovala strategiji CARS 21, da ne bi zmanjšala emisij pod 130 gramov.

In sedaj ko je si je pridobila ogromne zasluške, ki jih ni ponovno investirala v prestrukturiranje industrije, je finančna kriza postala dober izgovor, da je zaprosila za javno pomoč in odpustila delavce vsepovsod. Ali bodo potrošniki spet prevarani? Dejstvo je, da bodo potrošniki morali plačati zato, da dobijo na trg čiste avtomobile, brez zagotovila, da bodo cenejši, tako kot v trenutni situaciji.

Zato je treba avtomobilsko industrijo usmeriti drugam, da se izogne stečajem, saj se moramo pripraviti na obdobje po avtomobilih.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, najprej bi pripomnil, da imajo trgi v Evropi, ki so bili manj podvrženi sesutju, jasno regulatorno okolje v zvezi z zakonodajo o obdavčenju CO₂ in jasno regulatorno okolje v zvezi s tem, kar se pričakuje od avtomobilskih proizvajalcev. Gospod Jouyet, če bi vašemu predsedstvu uspelo obvezati države članice, da čim prej ustvarijo jasno regulatorno okolje, bi celo potrošniki pridobili izgubljeno zaupanje. To bi bila najboljša možna pomoč za avtomobilsko industrijo.

Še nekaj drugega je, kar bi morali narediti. Na tej točki ne bi smeli govoriti o milijardah subvencij, medtem ko grozimo avtomobilski industriji s kaznimi, ki znašajo milijarde, če ne bodo cilji doseženi. To nima smisla. Zagotavlja negotovost in draži vozila za potrošnike. Ravnati moramo drugače, uresničiti vizijo, in objaviti, da mora biti do konca 2020 brez emisij 20, 25 ali 30 % avtomobilov. To bi spodbudilo inovacije in jih pomaknilo v ospredje, medtem ko bi istočasno zagotovilo jasnost za potrošnike glede prihodnje strategije avtomobilske industrije v Evropi.

Inés Ayala Sender (PSE). - (ES) Gospa predsednica, v trenutnih kriznih razmerah je treba čestitati hvalevrednim prizadevanjem francoskega predsedstva in komisarju za industrijo, gospodu Verheugnu. Toda potrebujemo še več in to takoj. Prav tako je potrebno, da se komisar za industrijo in komisar za konkurenco strinjata.

Avtomobilska industrija, ki pomeni proizvajalce, podporno industrijo, distributerje in finančna podjetja, potrebuje takojšen in drzen večplastni načrt pomoči. Ljudje ne bodo razumeli skromnosti in zadržanosti, ko se odloča o pomoči, ki je potrebna za podporo avtomobilski industriji, ob upoštevanju njene neposredne, masovne in visoko kakovostne zaposlitve, zlasti v primerjavi s prizadevnostjo pri pomoči finančnemu sektorju, kjer se je o najresnejših napakah razsojalo z naklonjenostjo.

Oplovi delavci v Figueruelasu v Zaragozi, ki so pomagali in podpirali prihodnost svoje industrije v Španiji in Nemčiji, ne bodo razumeli, prav tako kot ne vlada Aragona ali španska vlada, ki uporabljata vsa svoja naložbena sredstva in upata na sodelovanje in vodenje Evropske unije.

Potrebujemo hiter in drzen načrt, ki bo kmalu pomagal nadomestiti evropski avtomobilski park z varnejšimi in čistejšimi vozili. Z decembrom potrebujemo evropski „Plan Renove“ ali obnovitveno shemo, ki bo spodbujala vse od neposrednih naložb do potrošništva.

Evropski avtomobilski proizvajalci in tudi podporna industrija, distributerji in finančna podjetja prav tako potrebujejo pomoči in poročstva. Hiter, neposreden in smiseln sporazum o vprašanih vozil in emisij bi bil prav tako v pomoč.

Gabriele Albertini (PPE-DE). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, gospod Juncker, predsednik evroskupine in predsednik luksemburške vlade je izjavil, da potrebujemo evropsko strategijo, s katero bomo rešili avtomobilsko industrijo v odgovor na načrt reševanja, ki so ga napovedale Združene države. Popolnoma se strinjam s tem, kar je bilo rečeno, in upam, da se bo to zgodilo.

Na naslednjem srečanju finančnih ministrov držav članic bo Evropska investicijska banka predlagala povečanje posojil za 20 in 30 % v letih 2009 in 2010, kar bo znašalo od 10 do 15 milijard EUR na leto za avtomobilsko industrijo, in ta odločitev je zelo primerna. Nekatere države članice so že sprejele samostojne ukrepe: Nemška

vlada je na primer v začetku meseca predložila načrt pomoči za gospodarstvo, in sicer z novimi naložbami v naslednjem letu v vrednosti 50 milijard EUR. Med ključnimi vpletenimi sektorji je avtomobilska industrija.

Upam, da bo Evropska komisija storila enako in bo delovala kot organ. Pomoč sektorju je treba investirati v Evropski uniji in mora biti namenjena podjetjem, ki ne selijo svoje proizvodnje. Vsaka odločitev o dodelitvi pomoči podjetjem je ob upoštevanju okoliščin zelo dobrodošla in njen glavni cilj bi moral biti okrepiti zaposlitev in spodbuditi naložbe v Evropi.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Gospa predsednica, komisar, pravzaprav se strinjam s komentarjem gospe Harms. Podpora, ki je potrebna za avtomobilsko industrijo, resnično pomeni zgrešeno industrijsko politiko. Že leta se govori o potrebi, da se avtomobilsko industrijo pripravi za 21. stoletje, kar se na koncu še ni zgodilo. Vedno znova se avtomobilska industrija ni zmenila za pozive k čistejšim in bolj gospodarnim avtomobilom. Sedaj nimamo nič, kar bi pokazali. Avtomobilska industrija ni naredila nič v smeri inovacij, da bi izdelala avtomobile z manj emisij ogljikovega dioksida, in tu še je vedno lobi, ki omilja zahteve glede CO₂ v avtomobilski industriji, kar je velika sramota.

Vprašanje je: kam naprej? Menim, da lahko še naprej podpiramo avtomobilsko industrijo, vendar mora biti podpora združena z zelo strogimi zahtevami, in da je potrebno dati pravo podporo le električnim avtomobilom, celotnemu programu za uresničitev elektrifikacije avtomobilske industrije in seveda prekvalifikaciji delavcev. Navsezadnje je zelo pomembno, da bodo imeli delavci v avtomobilski industriji prihodnost. Na njih se nikoli ne sme pozabiti.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. - (FR) Gospa predsednica, zahvalil bi se rad vsem govornikom. To je zelo bogata razprava o pomembni zadevi in delim občutek, tako kot predsedstvo, ki ga je izrazila večina od vas, to je, da je bistveno, da prevzamemo polno odgovornost za soočenje s to izjemno situacijo, ki prizadeva ključno industrijo: številke so, kot ste izpostavili, 12 milijonov delovnih mest v Evropski uniji in industriji, ki jih je prizadela finančna kriza zaradi ravni potrošniških kreditov, ki so tipična značilnost te industrije.

Poleg tega je to industrija, ki se mora spoprijeti z ekološkimi izzivi. Nazadovanje pri uresničevanju načrtov je ena stvar, nenadoknadenje zamujenega časa pa druga, ravno ko smo zavezani sprejemanju paketa o energiji in podnebnih spremembah, ki je en izmed velikih izzivov, s katerimi se mora Evropska unija soočiti.

Zato je to izjemna situacija in evropski odziv predsedstva mora biti enak tem izzivom. Ta odziv mora upoštevati tri dejavnike.

Najprej, kaj delajo naši partnerji iz tretjih držav. Zadržati moramo konkurenčnost te evropske industrije. Drugič, ohraniti moramo glavne cilje Evropske unije. Predlogi Komisije morajo spodbujati uresničevanje ciljev paketa za energijo in podnebne spremembe, ki jih že poznate. Glede emisij CO₂ menim, da smo blizu sporazumu in da je na dosegu roke v smislu postopkov, ki vključujejo Parlament, Komisijo in Svet.

Tretjič, spoštovati moramo tudi celovitost notranjega trga. Preglednost in enaka obravnava ter usklajevanje so bistveni, toda to na noben način ne preprečuje, če so okoliščine take, kot jih imamo sedaj, začasno ciljno podporo, ki je določena in dodeljena na podlagi obvez, ki jih sprejme tudi avtomobilska industrija.

Navajam vrste ukrepov, ki jih predlaga komisar Verheugen, za katere menim, da so dobra pobuda in jih predsedstvo podpira, ali z ugodnimi posojili Evropske investicijske banke za najbolj bistvene ekološke dosežke ali z davčnimi pobudami za povpraševanje po avtomobilih, ki so bolj v skladu z okoljskimi zahtevami, za prenovo avtomobilov na cestah, ki se vse bolj starajo, in se zato še oddaljujemo od okoljskih zahtev, za zmanjšanje stroškov motornih vozil in da se premaknemo v smeri vozil, ki so gospodarnejša. Nenazadnje menim, da ko se soočamo s kriznimi razmerami, je v tem sektorju tudi pomemben razvoj javnih jamstev.

Prav tako menim, da bi morali imeti spodbude za razvoj usposabljanja in v določenih primerih preusposabljanja, saj bomo v naslednjih tednih in prvih mesecih leta 2009 pričali še težjim razmeram.

Vse, kar je predlagal komisar Verheugen, izgleda, da gre v pravi smeri, zato ga bomo podprli. Sedaj je vprašanje časa, delovati moramo hitro in prav tako odobravam zamisel, ki jo je izrazil gospod Goebbels o stabilnem in ofenzivnem evropskem okviru, tako da se ohrani konkurenčnost te pomembne industrije.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. - (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, menim, da je sramota, da gospa Harms ni več prisotna. Po takem nenavadnem napadu – ki je že skoraj na meji obrekovanja – bi bilo prav, da imam priložnost, da gospe vsaj odgovorim. To bom naredil pisno. Vsekakor v imenu Komisije zavračam v najbolj odločnem možnem smislu trditve gospe Harms – tako glede stila kot vsebine.

(Aplavz)

To je nesprejemljivo.

Glede same stvari evropska avtomobilska industrija še ne potrebuje infuzije. Nekatere od intervencij so dale vtis, da se ukvarjamo s sektorjem, ki je ali odvisen ali kliče po subvencijah. Evropski avtomobilski industriji niso plačane nobene subvencije, pa tudi ni zaprosila za njih. Naša celotna industrijska politika seveda temelji na zamisli, da želimo biti neodvisni od subvencij.

Edini razpoložljiv instrument so nizkoobrestna posojila Evropske investicijske banke. Naj vam vsem pojasnim, kaj to natančno pomeni – ta posojila so po obrestnih merah, ki so morda približno 1 % pod standardnimi obrestnimi merami. To je potrebno, da se lahko financirajo naložbe, ki jih na primer vi, kot evropski zakonodajalec, zahtevate od proizvajalcev avtomobilov, in sicer naložbe v moderne, okolju prijazne tehnologije. Ravno zato Evropska investicijska banka to počne, in ne le za evropsko avtomobilsko industrijo. V tej dvorani prevladuje vtis, da je avtomobilska industrija edini evropski sektor, ki lahko izkoristi to pomoč posojila Evropske investicijske banke. Vendar to ni res. Zajema vse sektorje in tako ni specifična za avtomobilsko industrijo. Vse bi vas nujno prosil, da več v tem parlamentu ne dajete vtisa, kot da je Evropska avtomobilska industrija obubožan sektor, ki se preživlja od državnih subvencij. Industrija ne živi na subvencijah in ji tudi ni treba, ker je glede na njen tehnični položaj in konkurenčnost precej jasno, da je avtomobilska industrija z najboljšo učinkovitostjo na svetu. Sem popolnoma prepričan, da bo še naprej tako.

Delamo že leta – z industrijo in znanostjo – na razvoju modernih tehnologij prihodnosti. V okviru Sedmega okvirnega programa na tem porabljamo veliko denarja in to že veliko let. Intenzivno delamo na tem, da zagotovimo, da so okvirni pogoji za industrijo stabilni. Bila je prvi industrijski sektor, za katerega smo razvili sektorsko politiko te vrste nasploh, in razlog je bilo prav dejstvo, da smo pravočasno videli probleme v prihodnosti, s katerimi se sooča sektor.

Glede primera Opel bi rad ponovno povedal: to je popolnoma izjemna, neobičajna situacija, ki nima veze s politiko poslovanja samega podjetja. To je izključno posledica problemov, ki so nastali v Združenih državah in imajo vpliv na Evropo in za katere moramo najti odgovor.

In še zaključna točka – gospod Groote je govoril o zadevi posebnega interesa, to je „Volkswagnov zakon“. Menim, da ne bi bila dobra zamisel, če bi začeli z evropsko pobudo s ciljem ustanavljanja podobnih zakonskih predpisov za vse proizvajalce evropskih avtomobilov. Tudi sicer bi se redko kdo strinjal s to zamisljo. Kolikor vem, gospod Groote, Komisija o tem ni spremenila svojega stališča. Toda odločitve je mogoče pričakovati kmalu.

Predsednik. Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo ob 11.30.

Pisne izjave (člen 142)

Esko Seppänen (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FI) Svetovna avtomobilska industrija je zašla v težave, čeprav to ne drži za vse tovarne. Porsche je našel nov način služenja denarja, in sicer se je odločil kupiti Volkswagнове delnice. To pa ni rešitev za probleme VW ali drugih proizvajalcev avtomobilov.

Bančna kriza je prinesla avtomobilsko krizo: v gospodarstvu, ki ga je prizadela deflacija, si ljudje ne morejo privoščiti, da bi kupovali nove avtomobile ali gorivo zanje. Evropska investicijska banka želi rešiti avtomobilsko industrijo v imenu EU, vendar moramo ponovno premisliti o tem, ali bo svet potreboval vso zmogljivost, ki se danes uporablja za proizvodnjo avtomobilov. Če bodo posojila EIB šla v smer nove energije in okoljske tehnologije, bi to bolj ustrezalo dejanskim trenutnim svetovnim potrebam. Dostopni denar, s katerim so potrošniki v zadnjih letih kupovali nove avtomobile, je pošel in se ne bo več vrnil.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Proizvodnja avtomobilov je ena od gonilnih sil evropskega gospodarstva. Vsako leto je v Evropi proizvedenih približno 300 000 avtomobilov in 300 000 tovornih in osebnih vozil. Cestni promet je odgovoren za 72 % vseh emisij, ki nastanejo v prometu, vendar je zdaj prišel čas, da ponovno potrdimo pomen proizvodnje vozil iz ekonomskega in socialnega vidika.

Finančna kriza in gospodarska recesija imata resen vpliv na avtomobilsko industrijo, ki ustvarja, neposredno ali posredno, več kot 15 milijonov delovnih mest. Leto 2012 bo temeljno leto za evropsko avtomobilsko

industrijo, saj bodo uvedene nove zahteve glede kakovosti goriva, omejitev za emisije onesnaževal, certifikacije tipa in varnosti uporabnikov cest.

Da bi naš cesti promet postal bolj zelen, namerava Unija uvesti ugodnosti za bolj zelena vozila in kaznovati tiste, ki ustvarjajo več onesnaževanja. Podnebni paket bo tako postal eden od sredstev za povečevanje povpraševanja po bolj zelenih, varnejših vozilih.

Socialna Evropa temelji na gospodarskem razvoju in, v enaki meri, na socialnih vrednotah. Evropsko avtomobilsko industrijo je treba podpreti, da se bo odzvala na nove izzive, tako da se obstoječa delovna mesta lahko ohranijo in da lahko ostane konkurenčna.

(Seja je bila prekinjena ob 11.25 in se je nadaljevala ob 11.35.)

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

5. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik.)

5.1. Statistični podatki Skupnosti v zvezi z javnim zdravjem ter zdravjem in varnostjo pri delu (A6-0425/2008, Karin Scheele) (glasovanje)

5.2. Obveznost objave in prevoda za nekatere oblike družb (A6-0400/2008, Piia-Noora Kauppi) (glasovanje)

5.3. Evropska statistika (A6-0349/2008, Andreas Schwab) (glasovanje)

5.4. Skupna pravila za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in uvedba nekaterih shem podpor za kmete (A6-0402/2008, Luis Manuel Capoulas Santos) (glasovanje)

(Seja je bila zaradi slavnostne seje prekinjena ob 12. 00 in se je nadaljevala ob 12.30)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

predsednik

6. Slavnostna seja - Sir Jonathan Sacks

Predsednik. – (DE) Veliki rabin Sacks, gospa Sacks, komisar, gospe in gospodje, v veliko čast in veselje mi je, da lahko pozdravim vodjo judovske verske skupnosti v Veliki Britaniji in njegovo ženo v Evropskem parlamentu v Strassbourgu na tej slavnostni seji, kot del dejavnosti v evropskem letu medkulturnega dialoga 2008. Lep pozdrav v evropskem parlamentu, Sir Jonathan!

(Aplavz)

Kot prvi gost v letu medkulturnega dialoga je imel govor na našem plenarnem zasedanju sirski veliki mufti Sheikh Ahmad Badr Al-Din Hassoun. V tem letu smo prav tako imeli priložnost prisluhniti nagovoru ekumenskega patriarha iz Konstantinopla, Bartolomeja I. Po vašem današnjem govoru bomo slišali govore predstavnikov judovstva, krščanstva in islama.

Vsaka od teh religij je dala svoj edinstven prispevek k oblikovanju današnje evropske družbe in njenih odlik. Isto velja za humanizem in razsvetljenstvo. Čeprav živimo v sekularnih družbah, kjer sta cerkev in država jasno ločeni, je treba priznati pozitivno vlogo, ki jo v naših družbah igra organizirana religija.

To se ne nanaša samo na fizični prispevek na področjih, kot so izobraževanje, zdravje in storitve socialnega skrbstva, ampak v enaki meri tudi na razvoj naše etične zavesti in oblikovanja vrednot. Evropska unija je skupnost vrednot in najosnovnejša med njimi je notranje dostojanstvo vsakega človeka.

Veliki rabin, poznani ste kot veliki avtor in profesor, neprekosljiv učenjak in eden od vodilnih predstavnikov judovske vere na svetu. Velikokrat ste pisali o nevarnosti, ki jo naši družbi predstavlja obuditev antisemitizma.

Prejšnji teden smo v Evropskem parlamentu v Bruslju imeli zelo posebno spominsko svečanost, ki smo jo organizirali skupaj z Evropskim judovskim kongresom, posvečeno 70. obletnici Kristalne noči. Ob tej priložnosti sem izpostavil, da smo v Evropski uniji odgovorni in dolžni zoperstaviti se, brez izjeme in brez popuščanja, vsem oblikam ekstremizma, rasizma, ksenofobije in antisemitizma ter braniti demokracijo, varovanje človekovih pravic in človeško dostojanstvo po vsem svetu.

Veliki rabin, v vaši knjigi *The Dignity of Difference* – in na tej točki bom zaključil –, ki ste jo napisali eno leto po grozljivih dogodkih 11. septembra 2001, ste načeli eno od temeljnih vprašanj današnjega časa, in sicer: ali lahko vsi skupaj živimo v miru in, če lahko, kako? Sedaj pa mi je v veliko veselje in čast, da lahko povabim Velikega rabina judovske verske skupnosti, da nas nagovori.

(Aplavz)

Sir Jonathan Sacks, *Veliki rabin judovske verske skupnosti v Veliki Britaniji*. – Gospod predsednik, poslanci Evropskega parlamenta, zahvaljujem se vam za čast, da vas lahko danes nagovorim, še bolj pa se vam zahvaljujem, da ste dali to pomembno pobudo za medkulturni dialog. Vse vas pozdravljam, posebej pa vašega vizionarskega, modrega in zelo humanega predsednika, Hans-Gerta Pötteringa. Če smem – in upam, da bo to danes moja edina kršitev ločitve cerkve in države, vere in politike –, molim in dajem svoj blagoslov, da bo Bog blagoslovil vas in vaše delo. Hvala.

Govorim kot jud z najdaljšo neprekinjeno kulturno prisotnostjo v Evropi. Najprej bi nas želel spomniti, da je bila evropska civilizacija rojena pred 2 000 leti iz dialoga, in to dialoga med največjima kulturama antike: starogrško in biblično izraelsko – med Atenami in Jeruzalemom. Združilo ju je krščanstvo, katerega religija je prišla iz Izraela, vendar so njegove svete knjige bile napisane v grščini, in to je bil dialog, ki je služil kot temelj za nastanek Evrope. Nekateri največji trenutki v evropski zgodovini v teh vmesnih 2 000 letih so bili rezultat dialoga. Omenil bom le tri.

Prvi se je zgodil med 10. in 13. stoletjem v al-Andalusi, z velikim kulturniškim gibanjem, ki so ga začeli Omajadi v Španiji. Začelo se je z islamskim dialogom, katerega začetniki so bili misleci, kot Averroës, s filozofsko dediščino Platona in Aristotla. Islamski dialog je navdihnil judovske mislece, kot je Moses Maimonides, in judovski dialog je navdihnil krščanske mislece, najbolj znan je bil Aquinas.

Drugi veliki trenutek medkulturnega dialoga se je zgodil na začetku italijanske renesanse, ko je mlad krščanski intelektualec, Pico della Mirandola, potoval v Padovo, kjer je srečal judovskega učenjaka, rabina Elijaha Delmediga, ki ga je učil hebrejsko biblijo, talmud in kabalo v njihovih prvotnih jezikih. Iz tega dialoga izhaja najslavnejši izrek renesančnih vrednot: Picov spis O človeškem dostojanstvu.

Tretji in najpomembnejši od vseh je bil dialog med kristjani in judi po holokavstvu, navdihnili pa so ga filozofija dialoga Martina Bubra, Vatikan II in Nostra Aetate. Rezultat je bil, da po skoraj 2 000 letih odtujenosti in tragedij danes judje in kristjani živijo v medsebojnem spoštovanju kot prijatelji.

Vendar želim povedati več kot to. Ko berem hebrejsko biblijo, od vsega začetka slišim klic Boga k dialogu. Pozornost bi želel usmeriti na dva odlomka. Nisem prepričan, kako bo s prevodom, zato upam, da bodo ga razumeli tudi tisti, ki poslušajo prevod. Pozornost želim usmeriti na dva odlomka iz uvodnih poglavij biblije, katerih pomen je bil 2 000 let izgubljen s prevodom.

Prvi nastopi, ko Bog vidi, da je prvi človek osamljen in sam, zato On ustvari žensko. In moški, ko prvič vidi žensko, izreče prvo pesem v bibliji: „To je končno kost iz mojih kosti in meso iz mojega mesa. Ta se bo imenovala móžinja /Aisha/, kajti ta je vzeta iz /Aish/, moža.“ Na prvi pogled gre za zelo enostavno pesem. Tudi zveni nekoliko prezirljivo, kot bi bil moški prva stvaritev in ženska samo naknadna. Vendar pravi pomen leži v dejstvu, da je biblična hebrejščina poznala dve besedi za moškega in ne ene. Ena je Adam in druga Aish.

V verzu, ki sem ga citiral, se v Bibliji prvič pojavi beseda „Aish“. Poslušajte še enkrat. Ta se bo imenovala móžinja /Aisha/, kajti ta je vzeta iz /Aish/, moža. Z drugimi besedami, moški mora izgovoriti ime svoje žene,

še preden sploh spozna svoje ime. Reči moram „ti“, še preden lahko rečem „jaz“. Priznati moram drugega, še preden lahko resnično razumem sebe.

(Glasen aplavz)

To je prva stvar, ki jo uči Biblija: identiteta se ustvari preko dialoga.

Drugi nastopi kmalu zatem, v prvi veliki tragediji, ki doleti prva človeška otroka Kajna in Abela. Pričakujemo bratsko ljubezen. Namesto tega gre za rivalstvo med bratoma in potem umor, bratomor. In v srcu te zgodbe v Poglavlju IV Geneze je verz, ki ga je nemogoče prevesti in v vseh angleških Biblijah, ki sem jih bral, verz ni preveden, temveč parafraziran.

Prevedel ga bom dobesedno in videli boste, zakaj ga nihče tako ne prevaja. Dobesedno hebrejščina pomeni naslednje: „In Kajn je rekel Abel. Zgodi se pa, ko sta bila na polju, da se vzpne Kajn nad Abela, brata svojega, ter ga ubije.“ Takoj lahko vidite, zakaj prevod ni mogoč, ker pravi „in Kajn je rekel“, vendar ne pove, kaj je rekel. Stavke je neslovnichen. Sintaksa je okrnjena. Vprašanje je, zakaj? Odgovor je jasen: Biblija na najbolj dramatičen način nakazuje, s prelomljenimi stavki, kako se je pogovor prekinil. Dialog se je izjalovil. In kaj preberemo takoj zatem? „Zgodi se pa, da se vzpne Kajn nad Abela, brata svojega, ter ga ubije“. Ali preprosto: kjer se besede končajo, se začne nasilje. Dialog je edini način za premagovanje najslabših angelov naše narave.

(Glasen aplavz)

Tako dialog priča o dvojni naravi vseh človeških odnosov, naj bo med posamezniki, državami, kulturami ali verami. Naše skupne lastnosti na eni strani in razlike na drugi. Kar imamo skupnega in kar je samo naše.

Poskušal bom povedati kar se da preprosto. Če bi si bili popolnoma različni, se ne bi mogli sporazumevati, če pa bi bili popolnoma enaki, si ne bi imeli ničesar povedati.

(Aplavz)

To je vse, kar lahko rečem o dialogu, vendar moram dodati, da samo dialog morda ni dovolj. V obdobju med poznim osemnajstim stoletjem in letom 1933 je med judi in Nemci potekal dialog, tako kot je obstajal dialog in celo prijateljstvo med Hutuji in Tutsiji v Ruandi, med Srbi, Hrvati in muslimani v Bosni in na Kosovu. Dialog nas združuje, vendar nas ne more vedno obdržati skupaj, če nas druge sile razdružujejo.

Zato želim dodati še eno besedo, ki je imela pomembno vlogo pri zdravljenju razdrobljenih družb. Ta beseda je „zaveza“. Igrala je pomembno vlogo v evropski politiki 16. in 17. stoletja v Švici, na Nizozemskem, Škotskem in v Angliji. Zaveza je bila del ameriške kulture od vsega začetka do danes, od Mayflowerske pogodbe iz leta 1920 do govora Johna Winthorpa na krovu *Arabelle* leta 1931, pa vse do danes. Ne vem, kaj bo povedal Barack Obama v svojem nastopnem govoru, vendar bo gotovo omenil ali namignil na koncept zaveze.

Zaveza je seveda ključna beseda hebrejske Biblije iz dveh razlogov: biblični Izrael je bil sestavljen iz 12 različnih plemen, vsaka od njih je vztrajala pri ohranitvi svoje razpoznavne identitete.

Kaj je zaveza? Zaveza ni pogodba. Pogodba se naredi za določeno obdobje in s posebnim namenom med dvema ali več stranmi, vsaka pa išče svoje koristi. Zavezo skleneta za nedoločen čas dve ali več strani, ki jih družijo lojalnost in ki verjamejo, da skupaj lahko dosežejo tisto, česar nobena ne more doseči sama. Pogodba je kot posel; zaveza je kot poroka. Pogodbe pripadajo trgu in državi, gospodarstvu in politiki, kjer gre za prizorišča konkurenčnosti. Zaveze pripadajo družinam, skupnostim, dobrotelnim organizacijam, ki so prizorišča sodelovanja. Pogodba je med mano in tabo – ločenima posameznikoma –, toda zaveza je o naju – kolektivna pripadnost. Pri pogodbi gre za interese; pri zavezi za identiteto. In še temeljna razlika med družbeno pogodbo in družbeno zavezo, ki je evropska politika ni dovolj jasno opredelila: družbena pogodba ustvarja državo; družbena zaveza ustvarja družbo.

(Aplavz)

Lahko imate družbo brez države – to se je občasno zgodilo v zgodovini –, toda ali lahko imate državo brez družbe, brez česar koli, kar bi združevalo ljudi? Ne vem. Ljudi lahko združite na veliko različnih načinov: s silo, na podlagi strahu, s teptanjem kulturnih razlik, s pričakovanji, da se bodo vsi pokorili. Če pa se odločite, da boste spoštovali integriteto številnih kultur, ko spoštujete, kar jaz imenujem – kot nas je spomnil predsednik – dostojanstvo razlik, ko to spoštujete, potem za stvaritev družbe potrebujete zavezo.

Zaveza ponovno vzpostavi jezik sodelovanja v svetu konkurenčnosti. Osredotoča se na odgovornosti in ne samo na pravice. Pravice so bistvene, vendar ustvarjajo konflikte, ki jih pravice ne morejo razrešiti: pravica do življenja proti pravici do izbire; moja pravica do svobode proti tvoji pravici do spoštovanja. Pravice brez odgovornosti so drugorazredne hipoteke moralnega sveta.

(Glasen aplavz)

Zaveza nas pripravi, da razmišljamo o recipročnosti. Zaveza vsakemu izmed nas pravi: Spoštovati moramo druge, če želimo, da bodo drugi spoštovali nas; spoštovati moramo svobodo drugih, da bodo oni spoštovali našo. Evropa potrebuje novo zavezo in zdaj je čas, da jo začnemo.

(Aplavz)

Zdaj, v žarišču finančne krize in gospodarske recesije, ker se v slabih časih ljudje zavedajo, da si vsi delimo usodo.

Prerok Izaija je napovedal, da bo prišel dan, ko bodo levi in jagnjeta živeli skupaj. To se še ni zgodilo. Čeprav je bil nek živalski vrt, kjer sta lev in jagnje živela skupaj v isti kletki in je obiskovalec vprašal oskrbnika: „Kako to obvladujete?“. Oskrbnik je odvrnil: „Nič lažjega, le vsak dan potrebuješ novo jagnje!“.

(Smeš)

Vendar je obstajal čas, ko sta lev in jagnje živela skupaj. Kje je bilo to? Na Noetovi barki. In zakaj? Ne zato, ker bi prišla v Utopijo, ampak ker sta vedela, da bi drugače oba utonila.

Prijatelji, prejšnji četrtek – pred šestimi dnevi – sva s Canterburyjskim nadškofom vodila misijon vseh verskih vodij v Britaniji, voditeljev muslimanske skupnosti, hindujcev, sikhov, budistov, jainistov, zaratustrijancev, skupnosti Baha'i, in skupaj smo odpotovali in preživeli dan v Auschwitzu. Tam smo skupaj jokali in skupaj molili, vedoč, kaj se zgodi, ko ne spoštujemo človečnosti tistih, ki niso kot mi.

Bog nam je dal mnogo jezikov in mnogo kultur, vendar le en svet, na katerem živimo skupaj in ki se vsak dan manjša. Naj mi, države in kulture Evrope, v vsej svoji veličastni raznolikosti, skupaj napišemo novo evropsko zavezo upanja.

(Parlament je govorniku namenil stoječo ovacijo.)

Predsednik. – Sir Jonathan, v imenu Evropskega parlamenta se vam imam čast zahvaliti za vaše pomembno sporočilo. Želel bi se vam zahvaliti za vaš velik prispevek k medkulturnemu dialogu.

Govorili ste o medsebojnem spoštovanju in priznavanju drugih. Mislim, da smo se tega naučili iz evropske zgodovine. Rekli ste, da je mnogo več tistega, kar nas združuje, kot tistega, kar nas deli. To je načelo – in s tem ste končali – naše evropske zaveze za močno, demokratično Evropsko unijo, ki temelji na dostojanstvu vsakega človeškega bitja.

Sir Jonathan, hvala za vaše pomembno sporočilo. Želim vam vse najboljše, kot tudi veri, ki jo zastopate, in mirnemu sobivanju vseh religij na naši celini in na svetu. Hvala, Sir Jonathan.

(Aplavz)

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

7. Čas glasovanja (nadaljevanje)

Predsednik. – Zdaj bomo nadaljevali z glasovanjem.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik.)

7.1. Spremembe skupne kmetijske politike (A6-0401/2008, Luis Manuel Capoulas Santos) (glasovanje)

7.2. Podpora za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (A6-0390/2008, Luis Manuel Capoulas Santos) (glasovanje)

7.3. Strateške smernice Skupnosti za razvoj podeželja (2007-2013) (A6-0377/2008, Luis Manuel Capoulas Santos) (glasovanje)

8. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

- Poročilo: Piia-Noora Kauppi (A6-0400/2008)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil gospe Kauppi za njeno poročilo o elektronskem registru podjetij, ki ga popolnoma podpiram. Zamisel je čudovita in poročilo je odlično, Parlament pa je enoten v tem, da podpre njegovo izvedbo.

Upam, da bomo čim prej imeli elektronske registre podjetij v državah članicah, prav tako pa tudi celotno evropsko elektronsko platformo, ki bo vsebovala vse informacije, ki jih podjetja morajo razkriti. Predlogi, če bodo uresničeni, bodo pomenili manj birokracije, več preglednosti, zmanjšano upravno breme, nižje stroške za podjetja in kot rezultat, pospešeno konkurenčnost evropskih podjetij.

- Poročilo: Andreas Schwab (A6-0349/2008)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (LT) Glasovala sem za poročilo glede Uredbe o evropski statistiki, ki ga je pripravil Andreas Schwab. Razlog, da sem glasovala zanj, je v tem, da je vsebina nove uredbe resnično pomembna in bistveno izboljšuje obstoječo uredbo. V mislih imam opredelitev evropskega statističnega sistema, njegovo mesto v pravu Skupnosti. Uredba prav tako določa naloge nacionalnih statističnih ustanov v evropskem statističnem sistemu pri reševanju zadev statistične zaupnosti in statistične kakovosti. To je prav gotovo korak naprej od sedanjih razmer in veljavne ureditve.

Pravzaprav se mi zdi predlog Evropske komisije, da se loči odbor za evropski statistični sistem na dva dela, kontroverzen, in stališče poročevalca, da naj se ne bi ločevale naloge, se mi zdi bolj sprejemljiv in vreden podpore. Toda verjamem, da če bodo v prihodnosti Evropski parlament, Svet in Komisija sodelovali, bomo ta nestrinjanja rešili.

- Poročilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008)

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi razložil glasovanje glede poročila v zvezi z modulacijo. V najnovejši kmetijski reformi je bilo odločeno, da bodo imeli kmetje gotovost pri načrtovanju do leta 2013. Iz tega razloga sem bil proti uresničevanju modulacije v takšnem obsegu, ki bi vplival na to, da bi kmetje izgubili velike vsote. Z rezultatom sem zadovoljen in bi se rad zahvalil vsem svojim kolegom parlamentarcem, ki so glasovali v prid povišanja dodatka s 5 000 evrov na 10 000 evrov, kar pomeni, da se je malim podjetjem odvzelo manj financiranja modulacije.

Če mi v politiki govorimo o gotovosti pri načrtovanju, bi morali to zagotoviti tudi kmetom. Zato sem zadovoljen glede rezultata današnjega poročila o modulaciji in upam, da bo Svet sprejel naše rezultate.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, današnje glasovanje je zaključilo skoraj dvanajst mesecev dela o pripravi mnenja glede delovanja skupne kmetijske politike. Pomembno je, da spremembe, ki smo jih uvedli, prispevajo k poenostavitvi te politike. Istočasno bi morali ohraniti njeno skupnostno strukturo in zagotoviti enake pogoje za konkurenco. Upam, da bodo kmetijski ministri EU prebrali mnenje in sprejeli naše predloge.

Kar imam zlasti v mislih, so predlogi v zvezi s poenostavitvijo zahtev navzkrižne skladnosti, vključno s preložitvijo izvajanja zahtev v zvezi s področjem dobrega počutja živali do leta 2013, področja C, s strani novih držav članic. Na žalost je bilo oblikovanih mnogo rešitev na način, ki ne upošteva razmer ali obstoječega modela kmetijstva v novih državah članicah. Sedaj začnemo razpravljati o prihodnosti skupne kmetijske politike po letu 2013 in pregledovati finančno perspektivo. Še veliko dela nam je ostalo.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gospod predsednik, rad bi pohvalil zelo pozitivno glasovanje, ki se je odvijalo danes, v zvezi s skupno kmetijsko politiko, in rad bi pozdravil politike, ki so bile predstavljene, na premier politiko zagotavljanja sadja in zelenjave šolam.

Toda v zvezi s politiko samo bi rad pritegnil pozornost še enkrat na obvezno modulacijo, ki jo priporoča Komisija, in izjavil, da sem v celoti proti. Politika mora biti prožna in državam članicam mora biti dovoljeno, da povišajo ali znižajo modulacijo kot želijo.

Po mojem mnenju je prag 5 000 evrov prenizek. Treba bi ga bilo povišati na 10 000 EUR, da bi zaščitili in podprli kmete z nizkimi dohodki, ki že sedaj trpijo – menim, da ne bi smeli denarja vzeti od njih za obvezne modulacije.

- Poročilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008), (A6-0401/2008)

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želel sem besedo, ker želim javno navesti razloge za moj dokončni glas proti Santosovemu poročilu 0401 in 02. Poročilo večinoma temelji na pregledu stanja splošne kmetijske politike, ki ne upošteva spremenjenih pogojev v svetu. Razpravljamo o podrobnostih, ne da bi videli glavni problem.

SKP, za katero uporabljamo za preverjanje pregled stanja, je bila oblikovana za zmanjšanje kmetijske proizvodnje, s čimer bi spodbudili varstvo okolja, saj so to bili tisti pogoji, po katerih je bila vzpostavljena. Danes vsi vemo, da so se gospodarski pogoji drastično spremenili, vendar SKP ostaja več ali manj enaka, in vse, o čemer razpravljamo, je, ali je boljša prva ali druga možnost ali potrebujemo manj ali več, ta ali oni ukrep, ko so sedaj postali neprimerni za reševanje izzivov prihodnosti.

Ne morem sprejeti tega večnega razpravljanja o majhnih, specifičnih interesih in s tem zapostavljanja splošnega dobrega. Prepričan sem, da je prva žrtev tega pomanjkanja poguma kmetijstvo samo. Da bi sprožil dialog in razpravo, sem glasoval proti temu poročilu; na svoji spletni strani navajam tehnične podrobnosti, ki jih ni mogoče vključiti v enominutni govor, in moji specifični razlogi bodo tam objavljeni.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Gospod predsednik, madžarski člani skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu so glasovali za poročilo gospoda Capoulasa Santosa, ker so ta poročila veliko bolj pozitivna za nove države članice in tudi za Madžarsko. Obvezna modulacija in postopna modulacija sta manj okrutni kot predlog Komisije. Obžalujem, ker ni bilo glasovanja za spremembo, ki jo je predlagala ALDE glede obvezne modulacije. To je obžalovanja vredno, toda kljub temu je to dobro poročilo.

Kar zadeva drugo poročilo, je spremembo 67 predlagala skupina socialdemokratov. Glede na intervencijski sistem je zelo pomembno, da se ne intervenira na podlagi razpisnih postopkov. Ohranjanje tega sistema je zelo pozitivno. Zato smo glasovali za.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, čestitam gospodu Capoulasu Santosu za njegovo zelo kompleksno delo. Delegacija Fine Gael je ta poročila podprla z opozorili. Pri vprašanju mlečnih kvot smo glasovali za večjo prožnost in višji odstotni delež povečanja kvot ter s tem dali kmetom priložnost, da pridelajo mleko, če bi to želeli. Obžalujem, da to ni bilo stališče plenarnega zasedanja in smo sedaj spet pri predlogu Komisije.

Drugič, kar zadeva modulacijo, smo zaskrbljeni glede prenosa sredstev s stebra 1 na stebra 2, ker jemlje prihodek kmetom, ki se uporabi v shemah, ki zahtevajo sofinanciranje držav članic, in to je nekaj, kar morda ne bo zagotovljeno v prihodnosti. Povišanje franšize na 10 000 EUR, za kar je Parlament glasoval za, je dobrodošlo. Rad bi pojasnil, da bi se naše glasovanje o uvodni izjavi 6 – spremembi 190 in 226 – moral glasiti „+“ (za). Upam, da bo Svet pomagal bolečemu sektorju ovčereje v svoji prizadevanjih za prihodnost in danes.

- Poročilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0401/2008)

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Vašo pozornost bi rad usmeril na predlagano spremembo 54, ki jo je oblikoval gospod Dež in skupina ostalih članov parlamenta. Če bi bila ta sprememba sprejeta, bi to pomenilo neverjeten dvojni standard med starimi in novimi državami članicami, saj bi s povečanjem kvote nove države članice povečale kvoto le, če bi proračunsko leto to dopuščalo. Vidim, da je gospod Dež še vedno med poslušalstvom – tako bi mi lahko sam razložil, ali proračunsko leto omogoča, da se kvote za nove države članice povišajo. Na srečo ta sprememba ni bila sprejeta, ampak jo je ta parlament zavrnil, tako da sem lahko glasoval za celotno poročilo in sem zelo vesel, da Parlament ni dovolil, da bi se oblikovali dve kategoriji držav članic glede povečanih mlečnih kvot.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, poročilo o mlečnih kvotah zahteva, da se mlečne kvote povišajo. Skupaj z vsemi svojimi kolegi CSU sem glasoval proti vsem spremembam, kjer se poziva k povišanju kvote. Mlečna kvota, ki se mora začeti uporabljati z 31. marcem 2015, se uvaja za stabilizacijo evropskega trga z mlekom. Trenutno obstaja presežek na evropskih trgih z mlekom.

To je povzročilo resen pritisk na cene mleka. Vsako nadaljnje povečanje kvote bo okrepilo padec cen, s katerimi se soočajo proizvajalci mleka. Vsakdanji kruh mnogih kmetov bi nato bil v nevarnosti. Ne potrebujemo povečanja kvot, pač pa sistem, ki se prožno odziva na razmere na trgu. Če se kljub temu večina tukaj v Parlamentu in Svetu odloči, da se do leta 2015 zaključi z mlečnimi kvotami, bo potreben sklad za mleko, da se bo v prihodnosti zagotovila nepretrgana proizvodnja mleka v prikrajšanih območjih in na travnatih območjih.

- Poročila: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008), (A6-0401/2008), (A6-0390/2008), (A6-0377/2008)

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, če bi moral oblikovati najdražji, najpotratnejši, skorumpiran, nemoralen, birokratski sistem kmetijske podore, kar bi jih lahko, mislim, da mi ne bi uspelo iznajti nekaj tako bistroumnega kot je sedanja skupna kmetijska politika, sistem, ki kaznuje nas, davkoplačevalce, da subvencioniramo proizvodnjo hrane, za katero ni trga, in nas nato kaznuje še enkrat, kot potrošnike, da zanj vzdržujemo cene. Pogosto nas kaznuje še tretjič, kot davkoplačevalce, da se uničuje hrana, ki se ni mogla prodati.

Medtem pa povzroča opustošenje okolja, ker subvencije, temelječe na proizvodnji, spodbujajo sekanje žive meje in uporabo pesticidov ter neprijaznih gnojil in seveda povzroča grozno pomanjkanje hrane v Afriki. Moram reči, da je to še zlasti škodljivo za državo kot je vaša in moja, ki je uvoznica hrane z relativno učinkovitim kmetijskim sektorjem, in ki je zato kaznovana, tako pozitivno kot negativno, ker plačuje več v sistem in dobiva iz njega manj kot druge države članice EU.

Karkoli bi naredili, bi bilo bolje od skupne kmetijske politike, pa naj bo to neposredna podpora ali kak drug sistem. In če ste mislili, da sem pozabil povedati, skrajni čas je, da damo Lizbonsko pogodbo na referendum. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

- Poročilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008)

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, glasovala sem za poročilo Capoulasa Santosa in spremembo 186, ki priporoča franžizo 10 000 EUR za modulacijo.

To zadeva kmetijstvo manjšega obsega v Evropi. Proces modulacije je treba uporabiti zmerno. Majhne kmetije v Evropi potrebujejo podporo EU, tako da lahko še naprej obstajajo v plačilni strukturi EU. Želimo, da se v Evropi prideluje zdrava hrana, ki je dosegljiva po razumnih cenah. Prav tako želimo, da se upravlja podeželje. Če si resnično želimo vse to, moramo dati našim kmetom podporo, tako da lahko še naprej pridelujemo zdravo hrano v Evropi, ki je področje z enim najbolj ugodnih podnebij na svetu. Zato sem glasoval za poročilo Capoulasa Santosa.

- Poročilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0390/2008)

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, gospe in gospodje, glasoval sem proti poročilu, ki ga je pripravil Capoulas Santos o evropskem skladu za razvoj podeželja. Ta program smo napisali šele pred dvema letoma in je začel dejansko delovati lani. Vlagatelji so začeli sestavljati svoje projekte in se seznanjati s pravili sklada. Zdaj le po enem letu pa pravila spreminjamo. Takega koraka ne morem podpreti, saj bo prinesel le izgubo in zakasnitve pri financiranju projektov, ki jih potrebujejo podeželja. Take pogoste spremembe pravil ne morejo prinesiti nobenih ugodnosti in zato sem glasoval proti poročilu.

- Poročila: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008), (A6-0401/2008), (A6-0390/2008), (A6-0377/2008)

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospod predsednik, to je zelo pomembna tema. Iz ocene skupne kmetijske politike izhaja, da bo imela v prihodnosti smisel, če bo temeljila na poštenih načelih. Skupna kmetijska politika mora predvsem zagotavljati varnost oskrbe s hrano za Evropo, samozadostnost in pridelavo hrane za izvoz, kot tudi gospodarsko varnost za kmečke družine, sposobnost za preživetje kmetijske proizvodnje, enake subvencije za kmete iz starih in novih držav članic, varnost okolja, ohranitev bioraznolikosti, ustavitev pridelave in gojenja gensko spremenjenih organizmov po celi Evropski uniji, razvoj

podeželja, zagotavljanje napredovanja najbolj prikrajšanim območjem, varovanje kulturne dediščine in ohranjanje tradicionalne kulture ter tudi enak dostop kmečkega prebivalstva do izobraževanja, kulture in tehničnega razvoja. Te cilje je mogoče doseči le, če se kaj naučimo iz lastnih izkušenj in izberemo pogumne rešitve.

Pisne obrazložitve glasovanja

Priporočilo za drugo obravnavo: Karin Scheele (A6-0425/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. –? (LT) V evropskem akcijskem načrtu za okolje in zdravje 2004–2010 se priznava potreba po izboljšanju kakovosti, sposobnosti primerjave in dostopnosti podatkov o zdravstvenih pogojih in motnjah, povezanih z okoljem, z uporabo statističnega programa Skupnosti. Mislim, da je to zelo pomembna uredba. Poznati moramo družbeno zaznavanje zdravja in podvrženost raznim boleznim. Ta uredba vzpostavlja skupni sistem za organizacijo statistike Skupnosti glede družbenega zdravja in zdravja in varnosti delavcev.

Zelo je pomembno, da se v Evropski uniji zbirajo podatki o zaznavanju zdravja s strani državljanov, fizične in duševne aktivnosti in motnje, primeri bolezni, ki naraščajo ali upadajo, poškodbe, škoda, ki jo povzročita alkohol in droge, način življenja in dostopnost zdravstvenih ustanov.

Statistika bo morala vključevati bistvene informacije za ukrepe Skupnosti na področju družbenega zdravja, s ciljem podpirati nacionalne strategije, ki razvijajo visokokakovostno in stabilno zdravstveno varstvo, dostopno vsem.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ta uredba določa skupni okvir za sistematično izdelavo statistike Skupnosti za javno zdravje ter zdravje in varnost pri delu. Trenutno se statistični podatki o javnem zdravju ter zdravju in varstvu pri delu zbirajo večinoma prostovoljno. Sprejetje te uredbe bo formaliziralo sedanji džentelmski dogovor in bo zagotovilo trajnost zbiranja podatkov kot tudi kakovost in primerljivost podatkov.

Evropski parlament je pri prvi obravnavi leta 2007 sprejel 12 sprememb k predlogu Komisije. Večina sprememb je zadevala horizontalne vidike, kot so vključevanje spola in starosti v razlečnitvene spremenljivke in uporabo dodatnega in dopolnilnega financiranja, ki ga zagotavljajo nekateri programi Skupnosti na dveh področjih, ki jih pokriva uredba. Nekatere spremembe so bile sprejete k prilogam, ki obravnavajo izključno ali javno zdravje ali zdravje in varstvo pri delu, kot so zbiranje podatkov o varstvu pred pandemijo in nalezljivimi boleznimi.

V naknadnih pogajanjih s slovenskim predsedstvom so bile skoraj vse spremembe, ki jih je sprejel Evropski parlament, vključene v skupno stališče. Svet je naredil še nekaj drugih sprememb v besedilo, vendar, široko gledano, so bile te spremembe sprejemljive.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Ta uredba vzpostavlja skupni okvir za sistematično pripravo statističnih podatkov Skupnosti na področju javnega zdravja ter varnosti in zdravja pri delu.

Statistika bi morala imeti obliko usklajenih in skupnih sklopov podatkov, ki jih ustvari Eurostat skupaj z nacionalnimi statističnimi ustanovami in drugimi nacionalnimi oblastmi, ki so odgovorne za zagotavljanje uradnih statistik.

Trenutno se statistični podatki o javnem zdravju ter zdravju in varstvu pri delu pretežno zbirajo na prostovoljni osnovi.

Strinjam se s predlagano uredbo, ker je njen cilj utrditi napredek, ki je bil narejen pri rednem zbiranju podatkov na teh dveh področjih, tako da bi formalizirali zdajšnji neformalni dogovor med državami članicami, s čimer bi zajamčili neprekinjeno zbiranje podatkov in vzpostavili zakonski okvir za izboljšanje kakovosti in primerljivosti podatkov na podlagi skupnih metodologij. Nedvomno bo to zagotovilo večjo jasnost načrtovanja, vzdržnost in stabilnost evropskih zahtev po statističnih podatkih v zvezi z javnim zdravjem ter zdravjem in varstvom pri delu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Trenutno ne obstajajo usklajeni standardi glede statistike Skupnosti za področje javnega zdravja ter varnosti in zdravja in pri delu. Uskladitev teh statističnih podatkov bo zelo izboljšala primerljivost in povečala razvoj politik. Skupno stališče na splošno sprejema spremembe, ki jih je pripravil ta parlament v prvi obravnavi in skladno s tem sem lahko podprl poročilo Scheelove.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Stres sodobnega delovnega okolja ter novih tipov pogodb o zaposlitvi, nezanesljivost zaposlitve in slabo usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja puščajo posledice. Statistika kaže, da so težave z duševnim zdravjem trenutno eden od glavnih vzrokov za predčasen umik iz poklicnega življenja. Nezanesljivost zaposlovanja seveda spremlja povišan pojav ustrahovanja. Zdravstvene težave, kot so bolečine v križu, prav tako nenehno naraščajo. Zraven tega se je v zadnjih letih število primerov, kjer so bili zaposleni odpuščeni v času bolniškega dopusta ali po nesreči na delovnem mestu, povišalo. Veliko je problemov, proti katerim moramo nastopiti, in potrebujemo statistične podatke, da bi lahko sledili zadnjim trendom. Zaradi tega sem glasoval za poročilo Scheelove.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Očitno je, da potrebujemo statistiko Skupnosti za javno zdravje ter zdravje in varnost pri delu, da bi lahko podprli strategije, katerih cilj je razviti zdravstveno oskrbo visoke kakovosti, ki je gospodarna in dostopna vsem.

Zdravje in varnost pri delu je področje, ki vzpodbuja varovanje življenja delavcev, njihovo integriteto in zdravje ter ustvarja delovne pogoje, ki bodo zagotovili njihovo psihološko, fiziološko in socialno dobrobit. Da bi to dosegli, potrebujemo skladen in vzdržen program, ki bo varoval zaposlene pred tveganji nesreč in bolezni, povezanih z delom.

Podpiram to okvirno resolucijo, ker trenutno nimamo usklajenih in skupnih sklopov podatkov, ki bi lahko dokazali kakovost in primerljivost informacij iz statističnih sistemov vsake države. Statistika Skupnosti glede zdravja bi morala biti prilagojena narejenemu napredku in doseženim rezultatom ukrepov Skupnosti, ki so bili izvedeni na področju javnega zdravja.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) V današnjem glasovanju sem volil za sprejetje priporočila o skupnem stališču Sveta glede sprejema Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o statističnih podatkih Skupnosti v zvezi z javnim zdravjem ter zdravjem in varnostjo pri delu.

Menim, da bi naša strategija promocije zdravja morala dati poseben pomen preprečevanju in zgodnjemu odkrivanju bolezni. Ta strategija bo učinkovita, če bomo ljudem priskrbeli ustrezne ustanove za zdravstveno oskrbo in zdravljenje in če zmanjšamo razlike pri dostopu do zdravstvene oskrbe med državami članicami Evropske unije.

Skupne strategije zdravstvene oskrbe ne bomo mogli razviti, če ustrezne statistične ustanove ne razpolagajo z ustreznimi podatki. Posledično bo sprejem uredbe predstavljal korak k boljšemu usklajevanju dejavnosti Skupnosti v zvezi s statističnimi podatki o zdravstveni oskrbi. Zbiranje podatkov o pandemijah in infekcijskih boleznih bo nedvomno prispevalo k njihovemu izboljšanemu nadzoru.

Prav tako je treba omeniti, da se statistični podatki o javnem zdravju in zdravstveni oskrbi trenutno zbirajo le na prostovoljni osnovi. Zaradi tega je cilj uredbe formalizirati obstoječe rešitve in zagotoviti neprekinjenost zbiranja podatkov.

Soglasno sprejet sklep Odbora za okolje, zdravje in varstvo potrošnikov priča o pomenu in pravilnosti poročila.

- Poročilo: Piia-Noora Kauppi (A6-0400/2008)

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospe Kauppi. Podjetja širom Evrope bi morala delovati v okolju, ki jim ne nalaga odvečnih bremen. Kljub temu mora biti državam članicam omogočeno, da oblikujejo lastne zahteve in treba je spoštovati načelo subsidiarnosti. Zadovoljen sem, da je poročilo gospe Kauppi našlo pravo ravnovesje.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za sprejem poročila o Direktivi Parlamenta in Sveta o razkritju informacij in zahtevah po prevodu, katerih namen je zmanjšati preveliko upravno breme, ki ga nosijo podjetja določene vrste.

Cilj predloga je odstraniti iz nacionalne zakonodaje vse zahteve po razkritju dodatnih informacij, ki zvišujejo poslovne stroške.

V skladu z obstoječimi predpisi je treba podatke vnesti v trgovinske registre držav članic in jih objaviti v nacionalnem uradnem listu.

V današnjem času, ko trgovinski registri objavljajo informacije na internetu, objava v uradnem listu v večini primerov ne ustvarja dodane vrednosti, temveč podjetja izpostavlja visokim stroškom.

Predlagane spremembe omogočajo državam članicam fleksibilnost v postavljanju zahtev po razkritju dodatnih informacij in zagotavljajo, da bodo podjetja oproščena dodatnih, pogosto nepotrebnih plačil.

- Poročilo: Andreas Schwab (A6-0349/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), v pisni obliki. – (LT) Naloga statistike je, da zagotovi objektivne in kvantitativne podatke, na katere se lahko sklicujemo v procesih, kamor spada oblikovanje javnega mnenja in odločanje. Statistični podatki EU in držav članic so neposreden podporni ukrep pri sprejemanju političnih in upravnih odločitev. Tako moramo pri usklajevanju statističnih sistemov EU upoštevati njihov pomen.

Treba je zagotoviti znanstveno neodvisnost evropskih statističnih raziskav. Poleg tega predpisi ne smejo biti v nasprotju z načelom subsidiarnosti.

Podpiram predlog Komisije glede uredbe o evropskih statističnih podatkih, ki je pravna osnova za zbiranje statističnih podatkov na evropski ravni in ki ponovno obravnava veljavni pravni sistem, v skladu s katerim je urejena organizacija statističnih podatkov na evropski ravni.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Glasovanje proti poročilu, ki je na prvi pogled tehnično, ker se nanaša na izdelavo statističnih podatkov Skupnosti, se morda zdi absurdno. Vendar pa je koristno razpolagati s takimi podatki za pomoč pri oblikovanju odločitev.

Kljub izrečenim nameram nov predpis vodi v izdelavo novih zapletenih statističnih podatkov, v večanje statističnega bremena nacionalnih ustanov in podjetij, tako v smislu birokracije kot finančnih stroškov, v nasprotju z večkrat danimi zavezami, da je treba to breme poenostaviti in zmanjšati.

Še več, bruseljska Evropa vsak dan kaže, kaj si misli o številkah, ki bi jih morala uporabljati. Navedel bom le dva primera. Prvič, omejeni predlogi za podporo realnemu gospodarstvu, ki vstopa v recesijo, podpora, ki bo v vsakem primeru podvržena dogmatski primarnosti nedotakljive konkurenčnosti, svetovni prosti trgovini in „neumnemu“ Paktu za stabilnost in rast. Drugič, zanikanje inflacije, ki jo občutijo gospodinjstva od uvedbe evro kovancev in bankovcev dalje. Cene nekaterih osnovnih dobrin so se dejansko podvojile, v 6 letih celo potrojile, medtem ko se ECB osredotoča na globalne in zavajajoče agregate ter poziva k zmernim plačam.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Zbirka podatkov igra vodilno vlogo pri razvoju politik in odločanju. Predlog Komisije s tega področja bo dal trden pravni status zbiranju podatkov in sam se glasoval za poročilo gospoda Schwaba.

- Poročilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0402/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Na osnovi poročila portugalskega poslanca, Luisa Manuela Capoulasa Santosa, sem glasoval za zakonsko resolucijo, ki spreminja predlog za uredbo Sveta o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o določenih shemah podpor za kmete. Da bi izključili možnost ogrožanja oskrbe v okviru uravnoveženega in trajnostnega upravljanja zemljišč, je nujno potrebno potrditi koncept varne hrane. Pozdravljam in podpiram zahteve po poenostavitvi postopkov. Podpiram instrumente Skupnosti za obvladovanje krize. To glasovanje potrjuje ugodno spremembo v tem, kako se upošteva kmetijstvo v politikah Skupnosti. Vendar še problem kmetijstva v prihodnosti ni rešen: to bo predmet volilnih razprav v letu 2009 in političnih pogajanj, ki se bodo začela takoj po volitvah.

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Potrjujem, da sem volil za poročilo Capoulasa Santosa, vendar bi želel opozoriti na dva vidika, ki bi lahko postala nevzdržna za kmete v moji državi. Prvi se nanaša na mlečne kvote: enoodstotni dvig, ki je posledica doseženega kompromisa, je resnično premajhen korak in ni zadosten za izpolnitev upravičenih zahtev kmetov.

Drugo nezadovoljivo področje je dodeljevanje sredstev za tobak. Čeprav se tukaj moje mnenje razlikuje od mnenja moje politične skupine, sem trdno prepričan, da je pomoč treba razširiti. Manjše subvencije ne bi pripomogle k boju proti kajenju, imele pa bi negativni vpliv na ohranjanje delovnih mest v sektorju z več kot 500 000 delavci v 27 državah članicah. Upam, da bo prišlo do izboljšanja predloga v času korakov, ki bodo sledili današnjemu sprejemu.

Bastiaan Belder (IND/DEM), v pisni obliki. – (NL) Pregled stanja SKP je obširno in pomembno področje. Naj nam bo vseh ali ne, mi določamo pot, ki jo bo kmetijska politika ubrala po letu 2013. Dovolite mi, da v tem zvezi omenim dva vidika.

Nevezana podpora omogoča bolj tržno usmerjeno in zato bolj konkurenčno in inovativno kmetijstvo, vendar se ne smemo preusmeriti v popolnoma liberaliziran kmetijski trg. Ne smemo zavreči dežnika isto minuto, ko se pokaže sonce. Intervencijski mehanizmi, zavarovalno kritje in podobno bi morali biti organizirani tako, da ne bodo izkrivili trga, in bi istočasno morali predstavljati pravo varnostno mrežo.

Predlogi, da bi usmerili znatne zneske k drugemu stebru s pomočjo modulacije, nimajo moje podpore. Zdi se, da se sredstva prvega stebra porabljajo razumneje kot sredstva za razvoj podeželja. Menim celo, da bo prišlo do raznoraznih problemov sofinanciranja v zvezi z enotnimi pogoji delovanja.

Hanne Dahl (IND/DEM), v pisni obliki. – (DA) Junjsko gibanje je glasovalo proti spremembi 208 v poročilu, saj je izbruh infekcijskih bolezni pri živalih posledica nezadostne veterinarske ločitve živali. Problemi se pojavljajo v povezavi s komercialno rabo živali. Zaradi tega so kmetje in njihova industrija tisti, ki nosijo odgovornost in tveganje, povezano s pravilnim ravnanjem z živalmi, da bi se izognili boleznim.

Osnutek zakona o skupni ekonomski delitvi stroškov je slaba ideja, ker to pomeni, da bodo na koncu državljani plačali nekaj, za kar niso odgovorni.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), v pisni obliki. – (GA) Cilj reforme SKP bi moral biti izboljšanje politike, tako da bi življenje na podeželju v Evropi bilo bolj trajnostno na družbeni, gospodarski in okoljski ravni.

Ukrep pregleda stanja je skupek, ki vsebuje nekaj izboljšav, vendar je neuspešen na drug način pri reševanju izzivov, ki so pred nami. Podeželsko življenje, posebej kmetijstvo, se v sedanjem času sooča s številnimi grožnjami. Mladi kmetje morajo zapustiti zemljo, medtem ko so istočasno veliki posestniki nagrajeni zato, da ne obdelujejo dragocene kmetijske zemlje. Prav tako je ogrožena biološka raznolikost.

Strinjam se, da bi morala biti možnost porabe rezervnih sredstev za nove in mlade kmete ter za kategorije na območjih z najbolj neugodnim položajem, ena takih so ovce – ki imajo pomembno vlogo pri ohranjanju biološke raznolikosti. Prav tako sem za, da se vloge za plačila kmetom oddajo prej v letu, kar bi kmetom omogočilo večjo stabilnost. Naše podeželske skupnosti zahtevajo stabilnost, kar jim omogoča načrtovanje prihodnosti.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Medtem ko sem podprla Santosovo poročilo (A6-0402/2008) glede predloga za uredbo Sveta o Skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in uvedbe nekaterih shem podpor za kmete, nisem za spremembo, ki je prinesla večjo modulacijo. Posledica bo prenos dodatnih sredstev iz stebra 1 k stebru 2, kar bo neposredno odvzelo prihodek kmetom (posebej malim kmetom) v državah, kot je Irska. Sredstva bodo šla k shemam, kjer je potrebno sofinanciranje držav članic – to pa je nezanesljiv vir, na katerega se ne moremo zanesti.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Odločila sem se, da bom volila proti poročilu, ker je ta predlog Komisije bil nedvomno korak v napačno smer iz več razlogov. Primer so zvedene spremembe neposredne pomoči razvoju podeželja. Večina se je strinjala, da bi za leti 2009 in 2010 neposredno pomoč znižali le za 6 %. Komisija je predlagala, da bi pomoč znižali za 7 % v letu 2009 in za 9 % v letu 2010. Osebnostno bi raje videla večja znižanja.

Zraven tega je dvignila prag, pri katerem se neposredna pomoč prelevi v pomoč za razvoj podeželja. V skladu s prvotnim predlogom bi se ta prenos nanašal na podporo, ki znaša 5 000 EUR letno in več. Večina je sedaj glasovala, da se ta prag dvigne na 10 000 EUR. Posledično se zmanjša delež pasivne kmetijske pomoči, ki se spremeni v aktivno pomoč za razvoj podeželja. Denar bi bil bolje porabljen, če bi ga namenili za odprtje podjetij na podeželju in ne za pridelavo pridelkov, ki že imajo dober dobiček.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub izboljšavam tega poročila, h katerim smo prispevali, tudi s sprejemom našega predloga po izvzetju povišanja modulacije s 5 000 EUR na 10 000 EUR, da bi omogočili večjo socialno pravičnost pri plačilih pomoči kmetom, obžalujemo, da so drugi predlogi bili zavrnjeni, čeprav so nekateri prejeli več kot 200 glasov v podporo, kot je na primer podpora proizvodnji sladkorja na Azorih.

Prav tako obžalujemo, da predlog poenostavljene pomoči za kmete, ki prejmejo zneske do 1 000 EUR, ni bil sprejet, čeprav ga je podprlo 175 poslancev. Proti pomanjkanju socialne občutljivosti v predlogu Komisije bi se lahko bojevali tako, da bi poenostavili postopek in zmanjšali birokracijo, kar je bil dejansko izgovor Evropske komisije, da je lahko predlagala ukinitvev pomoči, ki znaša manj kot 250 EUR na leto. To bi lahko škodilo približno 90 000 malim portugalskim kmetom.

Kljub temu da smo v končnem glasovanju bili proti poročilu, pa še naprej branimo naše predloge, saj menimo, da so najboljši način za podporo portugalskim kmetom in našemu kmetijstvu, ki temelji na družinskih gospodarstvih.

Glyn Ford (PSE), *v pisni obliki*. – Evropska parlamentarna laburistična stranka je imela številne resne pomisleke v zvezi s tem poročilom, ki bo povzročilo in povečalo izkrivljanje znotraj Evropske unije ter v svetovnem merilu glede kmetijske proizvodnje. Glede današnjega glasovanja, kjer je bilo sprejetih veliko sprememb za utrditev in poslabšanje tega položaja, na koncu nisem mogel podpreti niti spremenjenega predloga niti osnutka zakonodajne resolucije, kljub temu da poročilo vsebuje druge elemente, ki jih podpiram.

Duarte Freitas (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (PT) Čeprav se strinjam, da je treba popraviti sheme podpor za kmete, menim, da predlog Komisije presega dejanske potrebe in s tem resno vpliva na prihodke kmetov, ki so varuhi evropske podeželske krajine in so temeljnega pomena za našo prehransko neodvisnost.

Na mnogo načinov poročilo Capoulasa Santosa izboljšuje predlog Komisije, še posebej, ker dopušča državam članicam več prožnosti pri določanju najnižjih pragov za plačila.

Zato sem glasoval za prag 10 000 EUR/leto za izvedbo modulacije, ki bo koristila številnim malim in srednje velikim kmetom, in proti uvedbi višjih modulacijskih stopenj za zadruge in ostale pravne osebe, ki jih sestavljajo kmetje, ki posamezno ne prejmejo več kot 100 000 EUR, da bi se izognili nepravilnemu kaznovanju kmetov.

Čeprav poročilo ni popolno – na primer ne omogoča redistribucijskega učinka dodatne modulacije –, sem zadovoljen s končnim rezultatom glasovanja na plenarnem zasedanju, zato sem glasoval za zakonodajno resolucijo.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), *v pisni obliki*. – (SV) Odbor Evropskega parlamenta za kmetijstvo in razvoj podeželja je kot ponavadi ubral drugo pot, kot jo je ubrala Komisija. Namesto preoblikovanja skupne kmetijske politike želi odbor povečati subvencije in zagotoviti, da davkoplačevalci povečajo svoje gospodarske deleže.

Junijska lista želi vsekakor ukiniti izvozna nadomestila na kmetijske proizvode in je glasovala za te predloge, ki to priporočajo. Menimo, da EU v tujini dela veliko škodo, ko izvaja damping na kmetijske proizvode v revnih državah, ne da bi posvečala pozornost družbenim posledicam.

Junijska lista želi ukiniti skupno kmetijsko politiko in dodali bi, da je sreča, da Evropski parlament nima pravice soodločanja pri kmetijski politiki EU. Sicer bi se EU ujela v past protekcionizma in velikih subvencij vsem raznoraznim skupinam v kmetijski industriji.

Jean-Marie Le Pen (NI), *v pisni obliki*. – (FR) Pred velikim proračunskim obratom leta 2013, ki lahko nakazuje konec SKP z bližajočo se ponovno nacionalizacijo, države članice skušajo doseči dogovor o novi reformi SKP, sledeči tej v letu 2003.

Objavljeni cilj Komisije je še nadalje prilagoditi trg z zmanjšanjem neposrednih subvencij za okoljsko politiko in politiko razvoja podeželja.

Ta reforma na žalost ni enaka izzivom, s katerimi se sooča Evropa na kmetijskem področju: nahraniti 9 milijard ljudi v letu 2050, pridelava na omejenih kmetijskih območjih, odvisnost od cen, ki so povezane s špekulacijo kmetijskih surovin itd.

V tem spremenljivem in negotovem kontekstu moramo braniti izjeme, narejene za kmetijstvo in STO, ker kmetijstvo in industrija za predelavo hrane nista podjetji kot vsa ostala, ampak neprenosljiva proizvodnja, ki izhaja iz znanja in izkušenj ter nadarjenosti generacij kmetov.

In kaj če bi bil pregled stanja SKP le prvi korak nasproti popolni liberalizaciji SKP, brez regulative in varnostne mreže?

Biti moramo oprezni in zavračati vsak liberalizem glede tega vprašanja, kar pa ne pomeni neukrepanja.

Astrid Lulling (PPE-DE), *v pisni obliki*. – (DE) Nisem vesel rezultata kompromisa Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, ampak sem z njim zmerno zadovoljen. Sposobni smo bili preprečiti resno škodo, ki bi se zgodila našim kmetom zaradi slabih predlogov, ki jih je predložila Komisija EU, s tem da smo zagotovili, da se neposredna plačila ne znižajo za 13 % med letoma 2009 in 2013. Ta neposredna plačila, ki so zdaj za naše kmete bistvena, bi se morala znižati le za 1 % leta 2009 in 2010 ter za največ 2 % leta 2011 in 2012.

Če bo ta denar prešel v sklad za mleko, kot smo predlagali, na primer, da se plačajo premije za travo proizvajalcem mleka, bo zmanjšanje neposrednega prihodka manj boleče. Cene mleka spet padajo, ne pa tudi proizvodni stroški. Cena gnojil je na primer narasla za 40 %. Na žalost je komisar spet proti skladu za mleko.

Tud če kmetom ne zmanjšamo neposrednih plačil, ki znašajo do 5 000 EUR ali celo do 10 000 EUR na leto, kot se zahteva v spremembah, ki presegajo kompromis, ki ga je predlagal Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja, to ne bo imelo bistvenega vpliva na kmete v Luksemburgu, zato ker bodo le kmetije, ki se upravljajo za polovični čas, padle pod prag 10 000 EUR. Prednostna naloga mora biti ta, da so zmanjšanja res majhna, sicer ne bo prihodnosti za kmete v Luksemburgu, zaposlene za polni delovni čas, kar je nesporeljivo.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Podpiram 2-odstotno povečanje mlečnih kvot v roku štirih let, saj menim, da bo 2 % zagotovilo mehak pristanek pri ukinitvi sistema mlečnih kvot v letu 2015.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem proti poročilu Capoulasa Santosa o novi shemi podpor za kmete v okviru Skupne kmetijske politike, ker menim, da trajnosti kmetijstva ni mogoče varovati na evropski ravni. Kmetijski sektor je resnično treba financirati, da se zaščiti njegova trajnost in varnost oskrbe s hrano v Evropi. Toda financiranje bi bilo treba zagotoviti iz proračuna Skupnosti in ne bi se smelo kaznovati malih in srednje velikih proizvajalcev, na primer s sprejetjem minimalnih zneskov pomoči. Nasprotno, merilo osebnega dela bi moralo biti bistvenega pomena za plačilo podpore in treba bi bilo določiti zgornjo mejo za kmetijsko gospodarstvo.

Kljub vsemu sistem obvladovanja krize Komisije ne dosega pričakovanega. Bolj smiselno bi bilo ustvariti javni varnostni sklad, ki bi temeljil na financiranju Skupnosti in bi bil oblikovan za preprečevanje krize in bolezni rastlin ter bi zagotavljal minimalni prihodek za kmete. Nenazadnje poročilo ne vsebuje predloga za vzpostavitev mehanizmov za reševanje podnebnih sprememb, ki neposredno prizadevajo evropske kmetovalce.

Neil Parish (PPE-DE), v pisni obliki. – Konzervativni člani parlamenta so glasovali proti poročilu, ker je korak v napačni smeri. Menimo, da je bistveno, da se postopek združevanja, ki se je začel z reformo leta 2003, razširi na vse sektorje, da se omogoči kmetom, da pridelajo, kar zahteva trg, in dosežejo resnične enake pogoje delovanja. Poročilo nasprotuje združevanju in celo poskuša obrniti že sprejete odločitve, zlasti vključitev tobačnega režima v enotno plačilo na kmetijo. V poročilu se predvideva, da se subvencije, vezane na proizvodnjo tobaka, podaljšajo do leta 2012 in tega ne moremo sprejeti.

Poročilo omogoča preveliko fleksibilnost pri uporabi člena 68 in bojimo se, da bo prišlo do izkrivljanja trga, omogočilo bo vstop vezanih plačil skozi zadnja vrata in mu bo morda oporekla STO. Nenazadnje izvzetje prvih 10 000 EUR iz modulacije, kombinirano z zelo nizko stopnjo obvezne modulacije EU, preprosto ne bo ustvarilo dovolj dohodkov za trdno politiko razvoja podeželja in bo nesorazmerno prizadelo kmete v Združenem Kraljestvu.

Luís Queiró (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Razprava o pregledu stanja skupne kmetijske politike (SKP) je ponudila odlično priložnost za začetek poglobljene razprave o njeni reformi, ki se mora zgoditi leta 2013. Da bi to uspešno dosegli, moramo delovati previdno, s poudarkom na konkurenčnosti in tudi na okoljskih in družbenih dimenzijah, razvoju podeželja in varni oskrbi s hrano.

Sporazum, dosežen med glavnimi političnimi skupinami, ki je bil v skladu s sklepi poročevalca Capoulasa Santosa, že zagotavlja neke rešitve in pristope, za katere se upa, da bo jih Svet sprejel. Čeprav trenutno to ni področje soodločanja, je Parlament delal v tem duhu in vlade bi morale to dejstvo uporabiti.

Glasoval sem za sveženj zaradi pomena rezultata, doseženega v smislu prispevka Skupnosti za zavarovanje premij in zadržanje nižjih subvencij, ki so izredno pomembne v državah, kot je Portugalska.. To je tudi primer uravnotežene rešitve za modulacijo pri podporah za razvoj podeželja. V primeru mlečnih kvot na žalost nismo dosegli ravnovesja, s čimer bi se izognili potencialni škodi za proizvajalce v regijah, kot so sever in center Portugalske in Azori.

Carl Schlyter (Verts/ALE), v pisni obliki. – (SV) Glasujem za zavrnitev tega poročila in za poročilo, ki se pošlje nazaj odboru, ker je nadalje oslabilo reforme, ki jih je predložila Komisija in ki so bile po obsegu premajhne in prepočasne.

Olle Schmidt (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Ogromen znesek pomoči, ki ga EU daje svojemu domačemu kmetijstvu, je nemoralen in neposredno škodljiv. Ta pomoč je v škodo globalne konkurence, ki vemo, je

predpogoj za blaginjo, upravičuje reforme, ki se zahtevajo za kmetijski sektor, in zmanjšuje izbiro, ki je na razpolago nam, potrošnikom.

Predlog, ki ga je predložila Komisija, je pomemben za nadaljnje ukrepe liberalizacije v skladu z reformami iz leta 2003. Zato ne morem glasovati za poročila gospoda Santosa, ki bi v veliki meri pomenila zvođenitev predloga Komisije.

Marek Siwiec (PSE), v pisni obliki. – Danes se je odvijalo pomembno glasovanje. Bilo je pomembno za vse kmete v Evropski uniji. Toda obstajajo kmeti, ki niso tako močni kot ostali, ker se še niso imeli časa prilagoditi kmetijskim strukturam Evropske unije. Uporabili so vse kapacitete, ki so jih imeli za izgradnjo trajnostnih kmetijskih podjetij, potem ko so imeli priložnost, da tako storijo po letu 1989.

Ti kmetje niso veliki proizvajalci, ki jih poznamo v Franciji in Nemčiji; še vedno so majhni. Toda so izjemno pomembni za mojo državo – Poljsko. Potrebujemo jih, če želimo imeti podeželje, kjer ljudje želijo živeti in delati v prihodnosti. In zato potrebujejo našo posebno podporo. Zato sem danes glasoval, da bi pomagal malim proizvajalcem, to je Poljski, da bi pokazal, da lahko računajo na našo in mojo podporo danes in v prihodnosti.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo o shemah podpor za kmete kot del SKP. Podpiram skupno kmetijsko politiko.

Evropska unija mora podpirati kmete s tem, da jim omogoča neposredna plačila in razvija podeželsko infrastrukturo. EU mora investirati v kmetijstvo, zlasti ko grozi globalna prehrabna kriza. Podprl sem spremembo 23, ki priznava potrebo po podpori sektorja za ovčerejo na ravni Skupnosti, ki je v resnem upadanju.

Prav tako menim, da bi morale države članice biti pooblašene, da uporabijo kot dopolnilo 5 % svojih zgornjih mej za podporo kmetom in skupinam proizvajalcev v obliki finančnih prispevkov za stroške, ki so povezani z zavarovalnimi premijami. Posebno pozornost je treba nameniti malim kmetom in ravno zato sem podprl spremembo 211, ki uvaja izvzete iz dodatnega zmanjšanja neposrednih plačil v primeru zadrug ali skupin kmetovalcev, ki so plačani neposredno, in ki centralizira subvencije za razdelitev svojim članom. Glasoval sem za spremembi 114 in 118, ki omogočata državam članicam uporabiti do 15 % svojih nacionalnih zgornjih mej za odobritev podpore kmetom za kompenzacijo posebnih neugodnosti, ki prizadevajo kmete v mlečnem sektorju in tudi pridelovalce govedine in teletine, ovčjega mesa in kozjega mesa.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Uredbe za uporabo pregleda stanja SKP so odločilni korak pri nadzoru kmetijske proizvodnje s strani monopolnih poslovnih skupin s ciljem povišati svoj dobiček. Istočasno utirajo pot splošnemu napadu leta 2013 na mala in srednje velika podjetja, ki so že tako oslabela.

Velika podjetja izvajajo pritisk v smeri večjih in hitrejših reform SKP in da se ta prilagodi predpisom STO, tako da lahko multinacionalke pridobijo še več zemlje, utrdijo svojo suverenost pri proizvodnji in trženju hrane ter okrepijo svoj položaj v mednarodni konkurenci.

Posledice SKP so že vidne na kmetih malega in srednjevelikega obsega, zlasti pri razdruževanju pomoči od proizvodnje z reformo leta 2003: ukinitve kmetij, upad podeželskega prebivalstva, prekopavanje zemlje, zapuščanje podeželja in negativni učinki na okolje.

Vidni so tudi na kmetih, ki se soočajo z neznosnimi stroški višjih cen krmil in povečanimi tveganji javnega zdravja zaradi nevarnih snovi in dvomljivih surovin teh proizvodnih metod.

Smo odločno proti predlaganim uredbam, ki razkrivajo protipodeželsko plat SKP: Pozivamo male in srednje velike kmete, da se pridružijo delavcem v skupnem boju proti neekmetijski politiki EU in kapitala.

(Pisna razlaga je bila prekinjena v skladu s členom 163 Poslovnika)

- Poročilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0401/2008)

Sylwester Chruszcz (NI), v pisni obliki. – (PL) Danes sem glasoval proti poročilu o uredbi Sveta, ki spreminja skupno kmetijsko politiko. Po mojem mnenju uredba ne izpolnjuje pričakovanj mnogih skupin proizvajalcev in ne zmanjšuje prepada med kmeti v starih in novih državah Evropske unije. Resnično obžalujem dejstvo, da večina članov parlamenta ne opazi problemov, s katerimi se srečujejo evropsko in poljsko kmetijstvo, ki potrebuje spremembe. Toda razvoj sprememb, ki jih predlaga Evropska komisija, se mi zdi nesprejemljiv.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Kar zadeva Santosovo poročilo (A6-0401/2008) o pregledu stanja SKP, moram pojasniti, da medtem ko sem glasoval za poročilo, pa obstaja en vidik SKP, to so subvencije za gojenje tobaka, ki pa ga ne morem sprejeti in ga nikoli nisem podpiral. Tobak je najbolj subvencioniran pridelek na hektar v EU.

Od začetka devetdesetih je EU porabila pribl. 1 milijardo evrov letno za subvencije pridelovalcem tobaka. Kljub prizadevanju zmanjšati te subvencije, se še subvencije za tobak naprej podeljujejo pridelovalcem tobaka v stotinah milijonov (96 3 milijonov evrov v letu 2002). To je zdaleč najvišja podpora v primerjavi z drugimi kmetijskimi sektorji, ki ustvarja izkrivljene spodbude in visoke ravni neučinkovitosti. Je draga, politika ni delovala s tržnega stališča in je slaba za sloves EU, saj izraža okorno protislovje pri zdravstvenih ciljih EU. Subvencije za tobak bi bilo potrebno popolnoma ukiniti (toda ne pridelovalcem tobaka) in jih veliko hitreje kot je sedaj načrtovano preusmeriti v podporo zdravega kmetijstva.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Predlog Komisije, da bi prenehali z mlečnimi kvotami, je zvođenel zaradi zahteve po čimprejšnjem pregledu leta 2010. Kar je še več, večina je izglasovala ustanovitev posebnega sklada za mleko. Menim, da bi to poročilo lahko bilo boljše, če bi nam uspelo sprejeti več sprememb glede večje prilagoditve trga, kot so povečane mlečne kvote. Na žalost ni bila sprejeta nobena od teh sprememb in zato sem glasoval proti poročilu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Obžalujemo, da so naši predlogi bili zavrjeni. Predlogi so zagovarjali drugačno skupno kmetijsko politiko, ki bi temeljila na zagotavljanju podpore pridelujočim kmetom pri boju z nestabilnostjo v produktivnih sektorjih zaradi razlik v ceni in na mehanizmi tržne regulacije, ki bi zagotavljali dostojen prihodek malim in srednje velikim kmetom, da bi preprečili upad na podeželju in opustošenje mnogih regij.

Prav tako obžalujemo, da je bil naš predlog, ki je cilj na zagotavljanje financiranja javnega zavarovanja s strani Evropske unije v državah članicah, zavrjen. Cilj je bil zagotoviti kmetom minimalni prihodek v določenih okoliščinah, kot so javne nesreče – npr. suša, nevihte, toča, gozdni požari ali kužne živalske bolezni.

Zavračamo najavo konca sistema mlečnih kvot, ponovno nacionalizacijo skupne kmetijske politike in nenehne nepravilnosti pri dodeljevanju pomoči.

Vztrajanje na zagotavljanju predlogov Evropske komisije, tudi z določenimi spremembami, ne zagotavlja trdne osnove za zahtevo drugega položaja od Sveta.

Christofer Fjellner (PPE-DE), v pisni obliki. – (SV) Evropska komisija je v svojem predlogu sprejela več pomembnih korakov v pravo smer v smislu oblikovanja bolj konkurenčnega kmetijskega sektorja z razdruževanjem pomoči in odpravo obvezne praha, izvoznih subvencij, mlečnih kvot, proizvodne pomoči in tržne podpore. Predlog prav tako pomeni prenos denarja od neposredne pomoči za kmetijsko proizvodnjo na razvoj podeželja, z osredotočenjem na štiri prednostna področja: podnebnih sprememb, obnovljive energije, upravljanja z vodo in bioraznolikosti. Ker je evropski parlament želel videti manj reform in počasnejši korak sprememb, smo se odločili, da podpremo izvirni predlog Komisije in glasujemo proti spremembam Parlamenta.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Kljub strinjanju, da so spremembe, ki jih je predlagala Komisija glede skupne kmetijske politike, potrebne, menim, da kar zadeva mlečne kvote, predlog Komisije zelo škodi manj konkurenčnim evropskim regijam, ki so precej odvisne od mlečnega sektorja.

Zato menim, da odprava mlečnih kvot z Uredbo (ES) št. 248/2008 ne bi smela biti začeta in da se ta odprava ne bi smela nadaljevati, kot je predlagala Komisija in je sprejel poročevalec.

Poročilo Capoulasa Santosa vsebuje en pozitiven element – to je, da poziva k pripravi poročila v letu 2010, s katerim bi analizirali stanje trga z mlekom.

Zaradi tega nisem glasoval proti temu poročilu, ker podpiram spremembe za rafiniranje sladkorja na Azorih, ki bodo omogočale, da se ta dejavnost nadaljuje v regiji, ki nima bistvenih gospodarskih alternativ.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) pri današnjem glasovanju o pregledu stanja Skupne kmetijske politike (SKP) sem glasovala proti poročilu o mlečnem sektorju. Menim, da nadaljnjih povišanj mlečne kvote ne bi smelo biti brez analize trga. Menim, da bo zahteva Parlamenta, da se poveča kvota za 1 % v petih stopnjah, kot predlaga Komisija, poslala v javnost popolnoma napačno sporočilo.

Toda zelo pozdravljam dejstvo, da je Parlament spet zagovarjal sklad za mleko. Skladi, ki bodo rešeni pred kmetijskim proračunom in zlasti v mlečnem sektorju, bodo učinkovit način za razbremenitev tega sektorja in njegovega prestrukturiranja. Poleg tega podpiram poziv Komisiji, Parlamentu in Svetu, da izdelajo poročilo o trgu za mleko do 31. 12. 2010, ki bo temelj za razpravo o nadaljnjih ukrepih za nadzor mlečnih kvot. Prav tako pozdravljam dejstvo, da je bila franšiza za modulacijo povišana s 5 000 EUR na 10 000 EUR na leto. To pomeni, da Parlament zagovarja dejstvo, da se še nadalje daje podpora malim kmetijam, katerih večina je na področju Baden-Württemberga in Bavarske.

Neil Parish (PPE-DE), v pisni obliki. – Konzervativni poslanci smo podprli spremembe, ki dopuščajo povečanje mlečnih kvot za najmanj 2 % letno pred ukinitvijo režima kvot leta 2015, ki bo pripravila osnovo za liberaliziran in tržno usmerjen mlečni sektor. Nismo podprli tistih sprememb, katerih namen je omejiti povečanje kvot. Na koncu niso bile sprejete bistvene spremembe v katerem koli smislu, kar pomeni, da je predlog Komisije bil praktično nespremenjen.

Medtem ko so enoodstotni dvigi, ki jih predlaga Komisija, boljši od nobenih, je to kljub vsemu zelo sramežljiv korak. Prav tako zavračamo nenaklonjenost poročila do odprave določenih vezanih plačil in ukrepov v podporo trgu. Posledično smo glasovali proti poročilu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo, ki spreminja „Uredbo o spremembah skupne kmetijske politike“. Podprla sem spremembo 4, ki omogoča povečanje mlečnih kvot za 2 % v letih 2008–2009 in za 1 % v tržnih letih 2009–2010 in 2010–2011. To bo zagotovilo potrebne elemente za ustrezno oceno tržnega položaja v mlečnem sektorju. Prav tako sem podprla dejstvo, da bodo v primerih, kjer bo položaj na mlečnem trgu za ustrezno tržno leto to dopuščal, dvigi mlečnih kvot mogoči tudi v 12 državah članicah. V zvezi s je treba zagotoviti, da bo odločitev o spremembi mlečne kvote sprejeta pravočasno, to je pred začetkom ustreznega tržnega leta (1. aprila zadevnega leta).

- Poročilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0390/2008)

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Namen plačil iz Evropskega kmetijskega sklada je podpreti kmete, da bi zagotovili, da bo podeželje ostalo v dobrem kmetijskem in okoljskem stanju. Medtem ko strogi predpisi veljajo za hrano, pridelano v EU, uvažamo blago po smešno nizkih cenah, ki ni podvrženo tem predpisom. Poleg tega so bile mlečne kvote povišane in bodo dokončno ukinjene v letu 2015, kar bo vodilo v upad cen mleka in privedlo male kmete v zelo resno situacijo. Končno, verige veletrgovin, kot je Hofer, prejemajo subvencije EU in še povečujejo pritisk na domače kmete, na primer, mleko uporabljajo kot vabo.

Tisti, ki najbolj trpijo, so mali kmeti v podeželskih območjih, ki so odvisni od mlečne proizvodnje, vendar nimajo priložnosti, da bi mleko proizvajali v velikem obsegu. Potrošniki morajo plačati povišane cene mleka in živil, vendar ta dodatni denar ne pride do malih proizvajalcev. Vendar ko cene padejo, posledice občutijo prav kmetje. To se mora spremeniti, sicer bomo odvisni od uvoza hrane, saj bo veliko število kmetov zapustilo zemljo. Naši kmetje so odvisni od subvencij, zato sem glasoval za poročilo Capoulasa Santosa.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za poročilo o podpori razvoju podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRRP). Glasovala sem za spremembo 24, ki določa začetno pomoč za mlade kmete, ki znaša 75 000 EUR. Podeli se lahko v obliki enkratnega zneska, ki ne presega 50 000 EUR, ali v obliki subvencionirane obrestne mere, katere kapitalizirana vrednost ne presega 50 000 EUR. Kjer se obe obliki pomoči združujeta, končni znesek ne sme preseči 75 000 EUR.

Prav tako sem podprla spremembo 12, ki pravi, da bi za zagotovitev zadostnega financiranja programov za razvoj podeželja bilo treba uvesti večjo prožnost, ki bi v ta namen znotraj iste države članice omogočila uporabo neporabljenih virov iz strukturnih skladov.

- Poročilo: Luis Manuel Capoulas Santos (A6-0377/2008)

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Seveda je pomembno, da so različna področja politike usklajena ena z drugo, vendar to ne sme biti omejeno samo na financiranje. V EU imaš občutek, da desna roka ne ve, kaj dela leva. Spodbujamo prevoz blaga širom Evrope in potem spodbujamo ukrepe varovanja okolja, da bi se borili z negativnimi posledicami prevoza. Drugi primer je podpora proizvodnji tobaka, ki se uveljavlja istočasno z ukrepi zmanjševanja potrošnje tobaka.

Isto načelo drži za podeželska območja. Po eni strani obstajajo dodatni subvencijski skladi in po drugi strani se kot posledica zahtev Maastrichtske pogodbe in brezmejne želje po privatizaciji infrastruktura zunaj glavnih središč ruši, tako da podeželje postaja še bolj odrezano. Če se bo pošta v Avstriji po pričakovanih privatizirala,

potem bodo v roku enega desetletja poštni uradi zunaj mest oddaljeni vsaj 20 kilometrov eden od drugega. Podeželje vse bolj postaja območje, kjer živijo starejši ljudje. Odstranitev teh pomembnih stičišč bo za starejše pomenilo še večjo izolacijo, kar pa ne velja samo za starejše, krčenje infrastrukture bo prizadelo tudi socialno ogrožene in ljudi z zmanjšano gibljivostjo. Glasoval sem za poročilo v upanju, da bo predstavljalo osnovo za bolj usklajene strategije v prihodnosti in da bo preprečilo te negativne trende.

Dumitru Oprea (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za poročilo Santosa. Eden od razlogov za mojo podporo je, da v kriznih obdobjih kmetijstvo na poseben način spada med področja, ki potrebujejo posebno pozornost.

V takšnih obdobjih se potrošnja na splošno zmanjša. Zaradi tega mora biti kmetijstvo usmerjeno v zmanjšanje operativnih stroškov, vendar to ne sme prizadeti kakovosti kmetijskega pridelka. Prav tako menim, da bi v prihajajočem obdobju morali ponovno preučiti in določiti realno vrednost kmetijskih proizvodov. V nasprotnem primeru bo vedno več kmetov opustilo kmetijsko zemljo, ker bodo razmere take, da svojih pridelkov ne bodo več mogli prodajati po realni ceni. Pogosto prihaja do primerov, ko stroški kmetijske proizvodnje ne pokrijejo niti investicije. Po drugi strani ne smemo pozabiti, da moramo v kmetijskem sektorju poiskati in uporabiti alternativna goriva, ki so strateško področje za celotni svet.

To poročilo je pomembno zaradi vprašanj, ki jih zastavlja. Kmetijstvo mora biti med prednostnimi nalogami EU.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.25 in se je nadaljevala ob 15.00.)

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

10. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

11. Pogoji za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce - Enoten postopek za pridobitev dovoljenja za bivanje in delo

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava glede naslednjih poročil:

- A6-0432/2008 gospe Ewe Klamt v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve glede predloga za direktivo Sveta o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce (KOM(2007)0637 - C6-0011/2008 - 2007/0228(CNS));

- A6-0431/2008 gospoda Patricka Gauberta v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve glede predloga za direktivo Sveta o enotnem postopku za pridobitev dovoljenja za bivanje in delo za državljane tretjih držav na območju države članice in o skupnih pravicah delavcev iz tretjih držav, ki zakonito bivajo v državi članici (KOM(2007)0638 - C6-0470/2007 - 2007/0229(CNS)).

Službe parlamenta so mi sporočile, da je gospe Klamt umrl oče in zato ni prisotna. Seveda gospe Klamt izrekamo sožalje in se obenem zahvaljujemo gospodu Webbru, da je prevzel odgovornost poročevalca v tej razpravi.

Manfred Weber, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospod podpredsednik, omenjeno je že bilo, zakaj bom danes jaz govoril. Namreč, gospe Klamt je umrl bližnji sorodnik. Ob tem ji izrekamo svoje sožalje.

Najprej bi rad izrazil svojo hvaležnost v imenu poročevalke za odlično sodelovanje na tem področju. Kot veste, je bilo poročilo pripravljeno v tesnem sodelovanju med Odborom za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in Odborom za zaposlovanje in socialne zadeve Evropskega parlamenta kot del procesa za povečanje sodelovanja. Zaradi tega bi se želel zahvaliti kolegom poslancem, ki so pri tem sodelovali, ter poročevalcem v senci Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Poročevalka bi se prav tako želela zahvaliti francoskemu predsedstvu, s katerim je v preteklih mesecih prav tako imela tesne stike. Vendar pa bi kot član Evropskega parlamenta rad še enkrat poudaril, da bi bilo bolje,

če bi sporazum na ravni ambasadorjev bil sklenjen po razpravah v Evropskem parlamentu. To bi bil zadovoljiv znak tesnega sodelovanja.

Da preidem k bistvu, z državami iz vsega sveta tekmujejo za visoko kvalificirane delavce. Z odstotkom, ki znaša 1,72 % celotne delovne sile, Evropska unija zelo zaostaja za svojimi tekmeci. Avstralija, Kanada, Združene države in celo Švica imajo med svojo delovno silo višji odstotek visoko kvalificiranih delavcev. V tekmi za najboljše in najpametnejše možgane v Evropski uniji začnemo z neugodnega položaja. Vsi vemo, da ima to vprašanje odločilno vlogo v naši prihodnosti in v zmožnosti naših nacionalnih gospodarstev, da uvajajo novosti.

Z uporabo osmih sporazumnih sprememb je Ewa Klamt uspela doseči dogovor z ostalimi skupinami v Parlamentu glede bistvenih meril. Poročilo Ewe Klamt, odobreno v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, vsebuje glavna merila za sprejem visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav. Prvi vidik je opredelitev „visokokvalificiranih delavcev“, tukaj je tudi vprašanje njihovih plač. Direktiva po eni strani zajema ljudi, ki imajo višjo izobrazbo, in po drugi ljudi, ki imajo primerljive poklicne izkušnje, ki obsegajo obdobje najmanj petih let. Komisija je sprva predlagala triletno poklicne izkušnje. Evropski parlament je prav tako naredil korak naprej pri merilu za plače. Spodnja meja višine plač naj bi bila 1,7-kratnik povprečne bruto letne plače. Svet je izbral faktor 1,5. Zaradi tega bi rad poudaril, da Evropski parlament poziva k opredelitvi „visokokvalificiranih delavcev“ na višji ravni.

Naslednje je vprašanje bega možganov, ki je prav tako pomemben vidik. Kako naj pristopimo k temu izzivu? Ne smemo zaposlovati visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav, kjer jih nujno ne potrebujemo. Vloga za modro karto se lahko zavrne, če beg možganov predstavlja pravi problem. Vendar moramo biti do sebe pošteni. Čeprav problem bega možganov jemljemo resno, tekmujejo s svetovnim trgom in zato je potrebna časovna omejitev modre karte.

Seveda upravni dejavniki niso edini, ki igrajo pomembno vlogo pri tem, kako privlačna je Evropa za visokokvalificirane delavce. Osrednja vprašanja, kot so odprtost priseljevanju in pritegnitev najboljših ljudi, so prav tako pomembna. Vendar ne smemo spregledati dodane vrednosti, ki jo lahko modra karta prinese Evropi. Prvič smo uspeli ustvariti standardiziran sprejemni sistem, ki pokriva celotno Evropo. To predstavlja resnično dodano vrednost.

Jutrišnje glasovanje je prav tako pomembno za nas, ker smo uvedli posebno spremembo, ki poudarja preferenco Skupnosti. To pomeni, da ko so evropski delavci kvalificirani za neko določeno delovno mesto, ki je na razpolago, morajo imeti prednost pri izdaji modre karte. Prav tako je treba poudariti, da smo se vsi strinjali in da moramo zagotoviti, da so domače države o tem obveščene, da čeprav smo postopek standardizirali, ne želimo določiti evropskih kvot. Z drugimi besedami, ne želimo določiti, kakšne naj bodo stopnje priseljevanja. To mora in naj ostane pristojnost nacionalnih oblasti. V imenu poročevalke se še enkrat zahvaljujem vsem, ki so pri tem sodelovali. Upam, da bo jutrišnji rezultat tako dober kot rezultat, ki smo ga že dosegli v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Patrick Gaubert, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zelo sem vesel, da se današnja razprava nanaša na zakonito priseljevanje, saj nam omogoča sodelovanje v razpravi, ki se ne osredotoča oziroma se več ne osredotoča na kaznivost nezakonitega priseljevanja, pač pa po pravici poudarja pozitivne vidike in precejšen prispevek zakonitega priseljevanja k evropskim podjetjem.

V trenutnem demografskem položaju je treba spomniti Evropejce, kako zelo prispeva priseljevanje h gospodarski blaginji in razvoju Evropske unije. Zadnje demografske napovedi, ki jih imamo na razpolago, razkrivajo velika tveganja glede vzdržljivosti pokojninskih in zdravstvenih shem ter shem socialnega varstva.

Evropska unija je soočena s temi razmerami sprejela jasno odločitev: da bo spodbujala skupno politiko priseljevanja, ki pospešuje zakonito, ekonomsko priseljevanje, ter ga učinkovito obvladovala v skladu z nacionalnimi zahtevami. Zaradi tega danes razpravljamo o daljnosežnih, pragmatičnih zakonodajnih besedilih, katerih namen je izpolniti zahteve po delovni sili, ki so jih države članice jasno opredelile.

Z istočasnim sprejemom teh dveh besedil Evropski parlament pošilja jasno sporočilo odprtosti, ki ga moramo popolnoma izkoristiti, da razložimo javnemu mnenju, našim sodržavljanom in tretjim državam, katere pozitivne stvari delamo v zvezi s priseljevanjem. Ne sme nas biti sram naših izbir glede tega in na tej točki ne potrebujemo lekcij voditeljev tretjih držav, ki niso sposobni izpeljati ustreznih politik, ki bi preprečile tveganja življenj njihovih prebivalcev, ki v Evropi iščejo boljše pogoje.

Direktiva postavlja v središče enotni postopek, katerega poročevalec sem, prvič, predlog vzpostavlja sistem enega okenca za državljane tretjih držav, ki želijo bivati v državi članici, da bi tam lahko delali. Zagotavlja

enotni postopek prijave, ki je enostavnejši, krajši in hitrejši, tako za delodajalca kot za priseljence, cilj pa je zmanjšati birokratske postopke in poenostaviti upravna dejanja. Ta postopek in enotno dovoljenje bosta prav tako olajšala preverjanja veljavnosti dovoljenj, tako za upravo kot za delodajalca.

Drugič, osnutek direktive bo zagotovil enako obravnavo državljanov iz tretjih držav na določenem številu področij. Priznavanje temeljnih socialnih in ekonomskih pravic priseljencev, ki so zakonito prisotni na območju Evropske unije, ter novih priselcev bo pomagalo izboljšati njihovo integracijo in bo zato vodilo v boljšo socialno kohezijo.

Enakopravna obravnava se nanaša na delovne pogoje, zdravje, varnost na delovnem mestu, izobraževanje, poklicno usposabljanje, socialno varnost, vključno z zdravstveno oskrbo, izvozom plačanih pokojnin, dostopom do blaga in storitev ter davčnimi ugodnostmi.

Resda se načrtujejo realne omejitve, vendar bomo zagotovili, da ne bodo večje od tega, kar načrtujemo za modro karto. Upoštevati moramo interese priseljencev in zaščititi njihove pravice. Številke kažejo, da je stopnja nezaposlenosti med priseljenci višja kot med državljani Evropske unije, da imajo pogosto zaposlitev, ki ni varna, in da obvladovanje jezika države gostiteljice predstavlja precejšnjo oviro.

Besedili, ki ju predlaga Komisija, in rad bi izkoristil priložnost, da čestitam njihovi zdravi pameti, ustrezata naši predstavi politike priseljevanja: precej odločna in humana politika. Prav tako bi se rad zahvalil Svetu in francoskemu predsedstvu za izjemna in dokaj hitra prizadevanja za utiranje poti hitremu sprejemu teh dveh popolnoma dopolnjujočih se besedil.

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, poročevalca Manfred Weber in Patrick Gaubert, častitljivi poslanci, podpredsednik Komisije, gospod Barrot, gospod Weber, prosim, sporočite gospe Klamt, ki seveda ne more biti z nami, naše iskreno sožalje.

Pred skoraj štirimi leti, januarja 2005, je Evropska komisija oznanila pomembno razpravo o obetih za proaktivno evropsko politiko ekonomskih migracij. Zabeleženo je bilo, da sta odpor in zadržanost še vedno bila precejšnja in za dosego soglasja na tej točki je bilo potrebnih še veliko naporov. To je izpostavil Patrick Gaubert. Prav tako je poudaril, kako neverjetno se je mnenje od takrat spremenilo. Ekonomske migracije so postale prvi steber skupne politike priseljevanja, ki so jo države članice sprejele v Evropskem svetu 16. oktobra z odobritvijo Evropskega pakta o priseljevanju in azilu.

Evropski parlament bo danes na plenarnem zasedanju glasoval o prvih dveh besedilih Skupnosti, ki sestavljata skupno orodje za ekonomske migracije. Prvo, modra karta, omogoča dostop visokokvalificiranim delavcem na območje celotne Evrope, in jim jamči določene pravice in upravne ugodnosti.

Drugo, enotno dovoljenje, ki združuje dovoljenje za bivanje in delovno dovoljenje, bo zelo zmanjšalo upravne težave oseb, ki zakonito prihajajo delat v Evropsko unijo, in jim jamčilo osnovne pravice povsod po Evropi.

Ti dve besedili kažeta, da je Unija resnično zavezana spodbujanju zakonitega priseljevanja, kot sta poudarila poročevalca, in da želi olajšati življenje državljanom tretjih držav, ki zakonito bivajo na našem ozemlju, skratka, da to ni „utrdba Evropa“, kot bi nekateri želeli.

Tudi sam bi želel čestitati poročevalcema za delo, opravljeno na teh dveh predlogih. Njuno delo je odprlo pot zelo aktivnemu sodelovanju – in z veseljem to poudarjam – med Svetom in Evropskim parlamentom v času celotnega poteka dela.

Najprej bom spregovoril o vprašanju modre karte. Manj kot leto dni po predstavitvi predloga Komisije se je Svet uspel odločiti za splošni pristop. To ni bila lahka naloga, če upoštevamo pravilo soglasja. Zahvaljujoč odličnemu sodelovanju, ki smo ga imeli z gospo Klamt, je Svet upošteval številna področja razprav iz Evropskega parlamenta, naj bo to opredelitev koristnikov karte, pogojev za podelitev, pozornost glede etičnih načinov zaposlovanja in možnosti za krožno migracijo ter odprava diskriminacije na osnovi starosti ali potrebna prilagodljivost glede veljavnosti karte.

Obstaja točka, kjer se stališči Evropskega parlamenta in Sveta precej razlikujeta, in to je vprašanje plačnega merila. Svet je sprejel nižji prag, pri katerem so možna kasnejša odstopanja pri sektorjih, kjer prihaja do pomanjkanja delovne sile, kar omogoči koriščenje ugodnosti, ki jih prinaša modra karta, več ljudem. Glede na podane predloge upam, da bo Evropski parlament lahko sprejel stališče Sveta in s tem razširil obseg te modre karte.

To delo obljublja uspeh, ki bo poslal našim evropskim sodržavljanom trojno sporočilo o odločenosti Evrope, da organizira možnosti za zakonito priseljevanje, posebno za poklicne namene. To je dejansko prvo besedilo

v kontekstu tega specifičnega cilja. Prav tako je to sporočilo o odzivnosti evropske integracije, s tem simbolom, ki bo postal evropska modra karta, ki bo ponujala pravo mobilnost znotraj Evrope za visokokvalificirane državljane tretjih držav in njihove družinske člane v skladu s pooblastili vsake države članice, kajti države članice bodo seveda obdržale nadzor nad svojimi trgi dela. Tretje sporočilo je povezano s pomenom, ki ga Evropska unija daje večji pritegnitvi sposobnosti in talentov v svetu, ki je zdaj globaliziran, v skladu s prizadevanji, katerih cilj je povečati konkurenčnost Evrope v okviru lizbonske strategije.

Na ta način Evropska unija usklajuje željo, da bi povečala svojo privlačnost, s svojo zavezanostjo k spodbujanju razvoja v najrevnejših državah. Svet je zagotovil, da je bil v direktivo vključen celoten niz predlogov, katerih cilj je preprečevanje in omejevanje bega možganov. Tukaj bi želel to svečano poudariti in sem se bom seveda vrnil v odgovor na različne govore, za katere sem prepričan, da jih boste imeli, ker se zavedam vaše popolnoma legitimne zavezanosti učinkovitemu in enakopravnemu sodelovanju z izvornimi državami, posebej afriškimi državami.

Zdaj pa bom spregovoril o direktivi, ki vzpostavlja enotno dovoljenje s spojitvijo dovoljenja za bivanje in delovnega dovoljenja. To je pomembno besedilo, ki precej olajšuje ekonomske migracije v okolju, ki je zakonito, transparentno, prilagodljivo in predvidljivo, obenem pa zmanjšuje upravne ovire, ki prepogosto ovirajo migracije, potrebne za ekonomsko in demografsko uravnoteženost Unije. Predvsem pa to besedilo ustvarja skupne osnovne pravice za vse delavce iz tretjih držav, ki delajo in zakonito bivajo v Evropski uniji.

Na podlagi začetnega sprejema te direktive ni bilo mogoče pričakovati bistvenega napredka v bližnji prihodnosti. Delo na modri karti pa je zelo počasi ustvarjalo ustrezno podlago za razrešitev tega težkega vprašanja. Predsedstvo si je zelo prizadevalo, da bi naredilo kar največji napredek pri finalizaciji predloga in je seveda kar najbolj upoštevalo stališča Parlamenta.

Delo na tem besedilu se je tako okrepilo in verjamemo, da bodo glavni elementi vzpostavljeni do konca decembra. Predlog bodo ministri prvič preučili na zasedanju Sveta za pravosodje in notranje zadeve 27. in 28. novembra. Jasno je, da bo močan signal Evropskega parlamenta glede primernosti in dodane vrednosti tega besedila okrepil gibanje, ki se začneja oblikovati in ki lahko utre pot končnemu sprejemu te direktive, ki očitno poenostavlja življenja priseljencev.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, tudi jaz bi se želel toplo zahvaliti poročevalcema, gospe Klamt – pridružujem se izrazom sožalja, ki jih je izrekel gospod Jouyet – in seveda Patricku Gaubertu. Njuni poročili sta zelo kakovostni in zahvaljujem se obema poročevalcema Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, gospe Jeleva in gospodu Masielu. Prav tako se zahvaljujem Manfredu Webbru, ki nadomešča gospo Klamt.

Omenjeni direktivi sta prvi v nizu, ki jih je Komisija napovedala leta 2005 v svojem akcijskem načrtu o zakonitem priseljevanju. Pomembni sta ne le za priseljence same, pač pa tudi za države članice in njihova podjetja. Odmev besed Patricka Gauberta in govor, ki ste ga pravkar imeli, gospod Jouyet, kažejo pravi pomen tega pakta o priseljevanju in azilu, ki ga je francosko predsedstvo uspešno zaključilo, in dokazujejo, da je ta pakt uravnotežen ter kaže željo Evropejcev po odprtju teh priseljenjskih tokov, ki bi lahko bili še posebej koristni in se izkazujejo za zelo pozitivne za prihodnost naše evropske družbe.

Ti dve besedili nam tako omogočata, da pokažemo gostoljuben obraz Evropske unije, ki izraža dobrodošlico državljanom iz tretjih držav, ki lahko tako zakonito bivajo in delajo na kateri koli stopnji, za katero so usposobljeni, in ki seveda popolnoma uživajo svoje pravice. Prav tako dokazujeta zmožnost Evropske unije po sprejetju dogovora o skupnih instrumentih ekonomskega priseljevanja in posledično po dosegu pravega ravnotežja med pričakovanji družbe, pravicami priseljencev in potrebami njihovih držav izvora.

Začel bom s horizontalnim instrumentom, direktivo o enotnem dovoljenju in pravicah delavcev migrantov. Zadovoljen sem, da so bili grobi osnutki prvotnega predloga Komisije potrjeni, posebej v zvezi z enotnim postopkom, enotnim dovoljenjem za državljane tretjih držav, sprejetih kot delavce, in skupnimi osnovnimi pravicami za vse, torej za vse delavce, ki delajo zakonito, ne glede na prvotni razlog za njihovo bivanje.

Bistveno je zagotoviti, da vsi državljani tretjih držav, ki delajo zakonito, uživajo iste minimalne osnovne pravice v vseh državah članicah. Zdi se mi, da je to v skladu z vsemi velikimi evropskimi načeli, povezanimi s temeljnimi pravicami.

Gospod Gaubert, vaše poročilo tudi predlaga nove ali dodatne elemente, ki jih Komisija lahko podpre. Posebej želim omeniti tri spremembe: sprememba glede podelitve začasnega dovoljenja za bivanje, ko pride do zamude pri upravni obravnavi prošnje za obnovitev dovoljenja, spremembe, ki krepijo postopkovne pravice

in, končno, spremembe, ki predvidevajo možnost prijave za enotno dovoljenje, ko državljani tretje države že zakonito biva v državi članici.

Komisija razume in si želi, podobno kot Evropski parlament, odpraviti morebitne omejitve iz člena, ki uzakonja enakopravno obravnavo, in obračam se na predsedstvo ter upam, da bo, kolikor je to mogoče, Svet odprt za vse te spremembe.

Sedaj prihajam na predlagano „evropsko modro karto“ iz poročila gospe Klamt, na katero nas je spomnil gospod Weber. Cilj evropske modre karte je, da bi Evropska unija postala bolj privlačna, da bi povečali njeno zmožnost pritegniti visokokvalificirane delavce iz tretjih držav, tako da bi zakonito priseljevanje pomagalo okrepiti konkurenčnost našega gospodarstva kot dopolnilo lizbonski strategiji.

Poročilo, predloženo vašemu Parlamentu, se pridružuje stališču Komisije, da je uvedba tega skupnega sistema v Evropi potrebna in nujna. Komisija soglaša z zaključki tega poročila, čeprav ne brez določenih pomislekov. Prvič, Komisija je gotovo naklonjena spremembam, zaradi katerih je sistem privlačnejši, na primer spremembe, katerih namen je odprava omejitev glede enake obravnave ali dostopa na trg dela po dveh letih posedovanja modre karte. Drugič, vključitev beguncev v kategorijo zakonitih prebivalcev, ki lahko imajo koristi od tega sistema. Te možnosti v prvotnem predlogu ni bilo, vendar se nam zdi dobra v vseh vidikih, naj bo to politični, humanitaren ali ekonomski.

Končno, zadržanje merila poklicnih izkušenj za nekatere poklice. Posebej v sektorju novih tehnologij so izkušnje in zmožnosti oseb pomembnejše od kakršnih koli diplom.

Nasprotno pa Komisija ne more sprejeti spremembe, ki omejuje podelitev modre karte samo državljanom držav, s katerimi je Evropska unija podpisala sporazume. Res je, da je namen te spremembe zmanjšati negativne posledice v državah v razvoju, vendar Komisija verjame, da bi to vodilo v preveč omejeno uporabo direktive. Poleg tega bi s tem tvegali diskriminacijo visokokvalificiranih priseljencev, ki bi potem lahko uporabili nacionalne sisteme, nad katerimi niti Komisija niti Parlament nimata nadzora.

Podobno lahko vidite moje pomisleke glede dejstva, da bi obstajala možnost odstopa od pravice do krožne migracije. Resnici na ljubo gre bolj za moje nestrinjanje kot za pomisleke. Možnost vrnitve v državo izvora za dve leti brez izgube statusa rezidenta za daljši čas je bistvena, če želimo omogočiti izmenjave osebja med, na primer, univerzami in bolnicami ali celo če želimo spodbuditi izseljence, da se zavežejo razvoju svojih izvornih držav. To bi omejilo krožno migracijo, za katero upamo, da se bo okrepila.

Na koncu bom spregovoril še nekaj besed o očitni potrebi, da se upošteva stanje trga dela. Kot nas je spomnil Manfred Weber, imamo Evropo, katere trgi dela so ločeni in vsaka država sama določi, koliko priseljencev bo sprejela. Seveda ne smemo pozabiti, da je na področju trga dela dolžnost držav članic, da sprejmejo vse evropske državljane ostalih držav članic.

Za konec se obračam na predsedstvo, gospoda Jean-Pierra Jouyeta, in upam, da bo, kolikor je mogoče, srečanje ministrov Sveta naslednji teden sprejelo čim več sprememb Evropskega parlamenta, ki prav gotovo zagotavljajo dodatno vrednost, in upam, da bomo pred koncem leta pokazali, da se ta Evropa, daleč od tega, da bi se pred drugimi zaprla, želi odpreti tem migracijskim tokovom z namenom, da se vse bolj želimo premakniti k skupnemu upravljanju migracijskih tokov z državami priseljevanja.

(Aplavz)

Danutė Budreikaitė, pripravljalka mnenja Odbora za razvoj. – (LT)? S predlogom o modri karti se želi doseči, da bi Evropa pritegnila kvalificirano delovno silo in ji dala pogoje za to, da pride začasno, vendar dolgoročno ostane. Predlog trdi, da se beg možganov ne bo zgodil, kvečjemu vrnitev možganov – kroženje. To je malo mogoče.

Kako se predlog odraža v kontekstu razvoja politike sodelovanja?

Z uvedbo modre karte bodo države v razvoju izgubile strokovnjake, pri usposabljanju katerih je sodelovala tudi EU, zlasti z najbolj občutljivih področij – izobraževanja in zdravstva. Pomanjkanje teh strokovnjakov bo morda potrebno nadomestiti s prostovoljci iz naših držav.

Nadalje Združeno kraljestvo, Irska in Danska ne bodo sodelovale v ponujanju modre karte, ker iz etičnega vidika ne želijo vabiti strokovnjakov iz občutljivih sektorjev v deželah v razvoju. V teh primerih se pobude za podporo držav v razvoju zdijo napačne. Očitno še interesi posla vedno prevladujejo.

V resnici bi lahko modra karta povzročila državam v razvoju veliko intelektualno škodo.

Jan Tadeusz Masiel, *pripravljalec*. – (PL) Gospod predsednik, komisar, minister, direktiva o sprejemu kvalificiranih državljanov tretjih držav v EU je prvi dragocen korak k skupni politiki priseljevanja Evropske unije. Je prvi resni poskus omejevanja nezakonitega priseljevanja in spodbujanja zakonitega priseljevanja v Evropi.

Pri pripravi sheme modre karte smo bili razpeti med strahom pred njeno zlorabo s strani državljanov tretjih držav in upanjem, da bodo novi tujci zadovoljili potrebe naših trgov dela in prispevali k razvoju našega gospodarstva. Namen modre karte je ta, da postane evropska vizitka, privlačen kraj za delo in življenje za kvalificirane delavce, ki jih potrebujejo naša mala in srednje velika podjetja.

S stališča Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, ki ga danes zastopam, je bilo pomembno zagotoviti, da so delavci izven Evropske unije obravnavani enako dobro kot naši državljani. Iz tega razloga smo morali uvesti določbo enako plačilo za enako delo, zagotoviti, da se družine lahko združijo, in zagotoviti dostop do osnovnih socialnih ugodnosti, da se doseže hitra in popolna vključitev priseljencev. Za konec bi se rad zahvalil poročevalcem v senci za njihovo pomoč in obvestil francosko predsedstvo, da je Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve delal hitro, da bi pomagal pri doseganju ciljev pred koncem svojega mandata.

Rumjana Želeva, *pripravljalica mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve*. – (BG) Rada bi čestitala gospodu Gaubertu za njegovo poročilo o Direktivi Sveta o enotnem dovoljenju za državljane tretjih držav, da lahko prebivajo in delajo na ozemlju Evropske unije. Bila sem pripravljalka mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve glede te direktive. Kot članica parlamenta za Bolgarijo, ene izmed desetih držav članic, za katere velja prehodno obdobje, sem odločno proti omejevanju prostega dostopa do trga dela za velik del evropske delovne sile. Iz tega razloga pozdravljam prizadevanja evropskih institucij, da zaščitijo enako obravnavo za vse, ki bivajo in zakonito delajo v Evropski uniji.

Namen te direktive je delovati kot horizontalno orodje, ob upoštevanju, da so posebne direktive že v veljavi ali se jih bo sprejelo. V mislih imam direktivo o sezonskih delavcih, to je delavcih, ki so rezidenti za daljši čas, in direktivo o modrih kartah, o kateri razpravljamo danes. Pri oblikovanju našega stališča sem imel podporo kolegov iz parlamentarne komisije in verjamem, da besedila, ki smo jih predlagali, urejajo pravice delavcev iz tretjih držav na uravnotežen način. Tukaj bi rad omenil pravico do izobraževanja, priznavanje diplom in potrdil, delovne pogoje, dostop do socialne varnosti, davčne oprostitve in ostalo. Ta direktiva zagotavlja minimalno, splošno izbiro pravic delavcem iz tretjih držav v zvezi z delom. Zaradi tega pravice, ki so jim dodeljene, ne smejo preseči pravic, ki so zagotovljene z zadevnimi direktivami. Zato predlog Evropske komisije iz tega razloga predvideva posebne pogoje za izvajanje teh pravic. V končni različici stališča, o kateri je glasoval Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve, pa ti pogoji manjkajo. To nas je postavilo v položaj, kjer obstajajo očitna odstopanja, kot so na primer z modro karto EU in s tem, kar je bilo zagotovljeno v skladu z zadevnimi direktivami, vključno z direktivo o državljanih tretjih držav, ki so rezidenti EU za dalj časa.

Gospe in gospodje, v času finančne in gospodarske krize je potrebno, da smo realni. Kot poročevalka Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve vas pozivam, da zavzamemo odgovorno stališče in glasujemo za smisel in skladen dokument.

Kinga Gál, *v imenu skupine PPE-DE*. – (HU) Hvala za besedo, gospod predsednik. Komisar, gospe in gospodje, Parlament danes v kontekstu sedanjega svežnja direktive o preseljevanju o tem razpravlja in jutri bo sprejel pomembna in dolgoročna poročila.

Trenutno obstaja v Evropski uniji 27 različnih sistemov za urejanje statusa državljanov iz tretjih držav. Dve novi direktivi zagotavljata enostavnejši postopek za visokokvalificirane delavce in vključujeta možnost za enostavnejši sistem vstopa in bivanja. Vidimo, da lahko ti dve direktivi uvedeta učinkovit kompromisni sistem, ki bi nadomestil današnje razdrobljene ureditve.

Poročevalci Evropske ljudske stranke so v tem pogledu opravili odgovorno in pomembno delo. Poročilo o zaposlovanju visokokvalificiranih delavcev, ki je poznano pod imenom poročilo o modri karti, je dobro, uravnoteženo poročilo. Poročevalka Ewa Klamt si zasluži posebno pohvalo. Prav tako čestitamo gospodu Gaubertu za njegovo poročilo.

Istočasno se je Ljudska stranka zavezala, da bo zagotovila, da bo določba o prednostni obravnavi državljanov EU pomemben del direktive. Zato želim pritegniti pozornost tistih kolegov parlamentarcev, ki nasprotujejo načelu prednostne obravnave in predlagajo spremembe, s katerimi bi ukinili določitev tega načela iz poročila, na dejstvo, da kot madžarski državljani in v imenu državljanov vseh novih držav članic menim, da je

nesprejemljivo, da ne bi trdno vzpostavili načela, da je delavcem iz držav članic dana prednost pred delavci iz tretjih držav.

Ta pristop je še zlasti nesprejemljiv in kaže na hinavščino, če smo mi, državljani novih držav članic še vedno – do danes, in kdo ve, kako dolgo še – v neenakem položaju v primerjavi s številnimi starimi državami članicami, ko gre za dostop do trga dela. Sramotno je, da Evropa govori o naši Uniji na tak način, da še v tem pogledu vedno obravnava državljane novih držav članic kot drugorazredne državljane. Hvala za pozornost.

Javier Moreno Sánchez, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, prosil bi, da peklenski časovni stroj moje uvodne besede ne upošteva, saj so namenjene temu, da dodam nekaj besed k sporočilu sožalja, ki ga je parlament izrazil gospe Klamt, in zlasti da čestitam poročevalcem.

Sedaj bom začel. Čestitam poročevalcem, saj s tema dvema predlogoma sprejemamo kakovosten premik naprej k skupni politiki priseljevanja in spodbujamo zakonito priseljevanje, ki je ključni element našega globalnega pristopa.

Skupni niz pravic in enotno dovoljenje za bivanje in delo za zakonite priseljence je treba razširiti na največje možno število delavcev. Zaradi tega mi socialisti zahtevamo, da se ne izključi nobena kategorija delavcev.

Modra karta ponuja priložnost za priseljence, da se nastanijo s svojimi družinami in delajo v naših državah. Odpira ena vrata do 27 trgov dela. Toda ne morejo biti samo visokokvalificirani delavci tisti, ki stopajo skozi ta vrata. Gospod komisar, zato pričakujemo od Komisije, da predstavi svoje predloge o drugih kategorijah dela.

Gospe in gospodje, izogniti se moramo begu možganov. Modra karta ne sme postati potni list, ki bo spodbujal vitalne človeške vire, da zapustijo države v razvoju. Za vsakega kvalificiranega strokovnjaka, ki pride v Evropo, želi skupina PSE financirati usposabljanje novega strokovnjaka v državi izvora.

Nenazadnje mora biti Evropa privlačna destinacija, ne le za nadarjene, ki pridejo izven Unije, ampak tudi za naše evropske talente. Leta 2007 se je skoraj 300 000 visokokvalificiranih Evropejcev zaposlilo izven Unije. Narediti moramo vse, da jih obdržimo v Evropski uniji.

Jeanine Hennis-Plasschaert, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, izgleda, kot da se konzervativci in socialisti strinjajo glede modre karte, kar mojo skupino, odkrito rečeno, zelo preseneča. Že nekaj časa si EU prizadeva, da bi pripravila izčrpen sveženj o priseljevanju, vključno z ukrepi, ki bi rešili nezakonito priseljevanje, in ukrepi, ki bi pospešili evropsko napredno strategijo o zakonitem priseljevanju.

Morda se boste spomnili zelo čustvene razprave o direktivi o vračanju. Takrat je skupina ALDE dejala, da se politika vračanja ne more obravnavati osamljeno: treba jo je videti kot sestavni del – potrebni del – skupnega svežnja za priseljevanje, kar je še vedno res. Danes imamo končno možnost, da podamo zgovorno sporočilo o potrebi po boljših možnostih za zakonito priseljevanje, obravnavamo zahteve podjetij glede nujne potrebe po kvalificiranih delavcih.

Dejstvo, da od skupine EPP nismo mogli kaj dosti pričakovati o zakonitem priseljevanju, je žalostno, vendar je bilo na nek način pričakovano. Ob dejstvu, da je PSE, na splošno rečeno, zadovoljna skupaj z EPP glede sprememb o modri karti, mi gredo lasje pokonci. Po glasovanju Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve je shema bistveno zvođenela. Bilo je uvedenih preveč omejitev, ki ne pomagajo na noben način pri poskusu narediti EU privlačnejšo za visokokvalificirane delavce.

Jasno mora biti, da je namen modre karte povečati konkurenčnost gospodarstva EU. Predlog o modri karti ni lahek poskus, da bi vzeli najboljše in pustili ostalo in s tem povzročili beg možganov iz držav v razvoju.

Trenutni trend je tak, da se velika večina visokokvalificiranih delavcev preseli v ZDA, Kanado ali Avstralijo in ne v EU. Če želimo ta trend spremeniti, moramo biti prizadevni. Ta parlament je na tem, da sprejme poročilo, ki bi še nadalje oslabilo že tako skromen predlog Komisije. Bodimo si na jasnem, da je skupina ALDE zelo močan podpornik modre karte. Toda menimo, da trenutno besedilo ne prinaša zelo potrebne spremembe glede zakonitega priseljevanja, ampak potrjuje zaščitniško prakso držav članic.

Vsi vemo, da je bil Svet odličen pri navajanju ambicioznih izjav, ampak tudi vemo, da je prepogosto učinkovito odločanje ovirano zaradi nezmožnosti držav članic, da bi skupno delovale v svojih vzajemnih interesih, in da je učinkovito odločanje na tem področju oslajeno zaradi zelo čustvene in zbegane razprave o zakonitem priseljevanju zaradi premajhne osredotočenosti.

Program Tampere, Haški program, francoski pakt o priseljevanju, stockholmski program – ob koncu dneva se vse konča pri prenosu teh osnovnih obvez v konkretne in učinkovite ukrepe. Če želimo, da bo EU imela ugodnosti od predlagane sheme, moramo biti prizadevni in zato upam, da boste v skladu s tem tudi jutri glasovali.

Bogusław Rogalski, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, podatki, ki so na razpolago, nas opozarjajo na dejstvo, da Evropska unija ni kraj, ki bi ga pogosto izbrali usposobljeni delavci tretjih držav, tako kot na primer Združene države, Kanado ali Avstralijo. Na primer le 5,5 % kvalificiranih priseljencev iz držav Magreba pride v EU, medtem ko jih Združene države in Kanada sprejmejo približno 54 %. Do tega pride zaradi velike razlike med sistemi sprejema migrantov v EU, kar v veliki meri ovira gibanje med državami. Le šest držav članic ima vzpostavljene posebne programe za zaposlovanje usposobljenih migrantov.

Zato je bistveno uvesti skladnejši pristop držav članic do evropske politike priseljevanja, kar vključuje integracijo in politična vprašanja. Standardizirati moramo ureditve, da bomo lahko nadzorovali tokove migrantov tako v Evropo kot iz nje in s tem dali kvalificiranim priseljencem boljšo možnost.

Jean Lambert, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil poročevalcem za njihov pozitiven pristop do teh delnih – vendar dolgo pričakovanih – bolj pozitivnih ukrepov o priseljevanju in položaju državljanov tretjih držav v Evropski uniji. Prav tako pozdravljam bolj pozitivno stališče Komisije do nekaterih sprememb, ki jih je uvedel Parlament.

Izhodiščna točka za mojo skupino, Zelene, je bilo dejstvo, da je treba imeti pravice, ki so čim bolj enake tistim, ki jih imajo državljani EU – splošni niz pravil – in da je sistem čim bolj odprt in dobrodošel za ljudi. Popolnoma se strinjam s člani Parlamenta, ki so dejali, da je škandal, da državljani EU sedaj niso enako obravnavani, toda pozval bi člane Parlamenta, da ne delijo tega opreznega pristopa naših držav članic, da bi zagotovile našim državljanom enako obravnavanje s tem, da kaznujejo državljane tretjih držav.

Ni dvoma, da EU potrebuje delavce različnih strokovnih ravni. Želimo ljudi, ki želijo priti in uporabiti ter razviti svoje znanje – iz vseh mogočih dežel – Indije, Nove Zelandije, Gane, Kitajske od kjerkoli – in zato ne bomo podprli spremembe 84 in tudi ne spremembe 24, ki govori o dodeljevanju modrih kart le tistim, visokokvalificiranim migrantom iz držav, s katerimi smo sklenili partnerstva. Ne vem, kaj bi o tem dejale Združene države.

Res je, da moramo biti previdni glede nekaterih sektorjev v najrevnejših državah sveta, toda prav tako moramo biti previdni, da ne bodo to edini ljudje, ki ne bodo mogli razviti svojega znanja v Evropski uniji. Prav tako moramo poskrbeti, da ne bomo uporabili tega predloga za pisanje splošne razvojne politike. To je globalni predlog. Zajema vse potencialne države na svetu. Da, prav tako moramo povečati znanje v naših državah članicah in prav zato podpiramo spremembo, ki vrača na primer protidiskriminacijsko zakonodajo, za katero tudi upamo, da bo v svoji naslednji stopnji napredna.

Torej mi bomo podprli vse spremembe, ki ščitijo posameznike, in glasovali bomo proti tistim, ki želijo odpraviti te pravice. Pozdravljamo prizadevanja za poenostavitev postopkov, vendar tudi obžalujemo, da Parlament ni bil bolj prizadeven, zlasti glede modre karte, in da je v bistvu na pot postavil ovire. Zato verjetno ne bomo podprli predloga takega kot je, čeprav zamisel zagotovo načeloma podpiramo.

Giusto Catania, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v imenu svoje skupine bi prav tako rad izrazil obžalovanje gospe Klamt.

Takoj bi se rad dotaknil bistva današnje razprave, ker Evropska unija še naprej v zvezi s priseljevanjem sprejema shizofreno politiko. V politikah držav članic se dogaja naslednje: podpisale so pakt o priseljevanju in azilu, ki izrecno navaja, da je ničelno priseljevanje škodljivo in za Evropsko unijo nerealno, toda potem izvemo, da minister za notranje zadeve moje države spodbuja zaprtje mej za naslednji dve leti.

Politika Skupnosti o priseljevanju še je naprej shizofrena. Gospod Gaubert ima prav, ko pravi, da se v Evropi soočamo z demografsko krizo in da potrebujemo več priseljencev. Komisija nam je razložila: do leta 2060 potrebujemo 50 milijonov priseljencev, toda nič ne storimo, da bi jih spodbudili, da pridejo k nam, namesto tega smo kot prednostno nalogo določili, da uskladimo politiko vračanja.

Danes razpravljamo o enotnem dovoljenju za prebivanje in delo, posebej za tiste, ki so že v Evropski uniji, in vzpostavljamo modro karto za visokokvalificirane delavce, ki bodo imeli na stopnjo priseljevanja v Evropi vpliv le od 1,5 % do 3 % in bodo tako imeli minimalno vlogo v primerjavi z našimi resničnimi zahtevami po delavcih v Evropi.

Trenutno obstaja v Evropski uniji približno 6 milijonov nezakonitih delavcev, ki jih je trg dela že posrkal in so še naprej zaposleni nezakonito, ker je seveda tak položaj prikladen za ohranjanje nizkih stroškov dela in nižanje socialnega skrbstva.

Menim, da bi morali začeti s programom regularizacije za te delavce, ki jih je trg dela že posrkal: menimo, da je modra karta napaka, ker ustvarja selekcijski tok priseljevanja; menimo, da je definicija visokokvalificiranih delavcev preveč omejevalna in naše mnenje je, da je preferenca Skupnosti oblika popolne diskriminacije.

Menimo, da bi bila potrebna popolnoma nova smer politike priseljevanja. Vemo, da je modra karta prvi znak pri odpiranju zakonitih kanalov priseljevanja, toda to ni dovolj, da bi naša skupina glasovala za.

Johannes Blokland, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, države članice bi morale še naprej odločati zase o pravici vstopa priseljencev na njihova ozemlja in dokler bodo ljudje v naših državah članicah brez dela, bom dvomil o potrebi spodbujanja zakonitega priseljevanja.

Predlog Komisije v nasprotju s tem, kar se predlaga, ne prinaša enostavnega postopka. Vzporedno s predlogom Komisije ostajajo nacionalne uredbe v veljavi za priseljence z dobro usposobljenostjo in dodatne zahteve so mogoče. Katera je potem dodana vrednost evropske uredbe? To ne da odgovora na vprašanje izobraževalnih ustanov in industrije. Želijo jasen sistem za delavce in študente izven Evropske unije in to bo ustvarilo dodatno birokracijo, medtem ko je bilo obljubljeno manj. Rad bi pozval k sistemu, kjer bi bila politika priseljevanja prepuščena državam članicam. Na ta način ima lahko vsaka država članica svoj lasten jasen niz postopkov. V kontekstu EU se lahko nato sporazumemo o tem, ali lahko ljudje prosto potujejo in se selijo v druge države.

Carl Lang (NI). – (FR) Gospod predsednik, gospod Jouyet, komisar, iskreno se vam zahvaljujem. Skozi vaša stališča sem dobil argumente za svojo naslednjo volilno kampanjo v zvezi s tem vprašanjem priseljevanja, ker sami govorite – in navajam – o odprti Evropski uniji, odprtosti za migracijske tokove, prednostih modre karte, ki bi bila na voljo čim več ljudem, o privabljanju znanja in neoviranju priseljevanja.

Nič videti, nič slišati, nič vedeti – to bi lahko bil slogan evropskih institucij glede vprašanja priseljevanja, medtem ko ljudje v Evropi dnevno trpijo že 20 let v zvezi s tem vprašanjem, z vsemi socialnimi in gospodarskimi posledicami v smislu identitete, varnosti, negotovosti zaposlitve, revščine in nezaposlenosti.

Slišim sklicevanja na pravice priseljencev, toda kdo omenja socialne pravice delavcev? Kdo govori o tistih, ki ji je v Evropi na milijone in deset milijonov in so v težkem družbenem položaju, ki ne pridejo do zaposlitve na nobeni ravni hierarhije ali kvalifikacij?

Poleg tega je integracijska politika, ki se vodi v Evropi, prava nacionalna razkrojevalna politika, v katero smo zapadli skozi pretirano prilagajanje Skupnosti. Modra karta, ki jo predlagate, ni nič druga kot vabilo celotnemu svetu, da se pritegne milijone novih priseljencev, toda to ni politika, ki jo je treba zasledovati, ampak treba je nadaljevati politiko vračanja priseljencev v njihove države, politiko nacionalnih preferenc in preferenc Skupnosti, politiko nacionalne zaščite in zaščite Skupnosti.

In nenazadnje boste s plenjenjem elite v državah v razvoju preprečili gospodarski razvoj teh držav. Ti ljudje in te države potrebujejo kapital in usposobljene delavce. Vi jih boste prikrajšali za oboje.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Gospod predsednik, gospod Jouyet, gospod Barrot, gospe in gospodje, v nasprotju s prejšnjim govornikom sem odločno proti utrdbi Evrope in zato podpiram aktivno politiko za sprejem gospodarskih migrantov.

Edini način za uravnovešeno politiko priseljevanja je biti odločen pri boju z nezakonitim priseljevanjem in hkrati regulirati zakonito priseljevanje. V tem kontekstu odobravamo direktivo o modri karti.

Toda ne želimo omejiti priseljevanja le na visokokvalificirane ljudi in s tem zapreti vrata vsem ostalim delavcem migrantom, ki so manj usposobljeni. V naslednjih nekaj letih bosta obe kategoriji bistveni za gospodarski in družbeni razvoj Evrope. V tem pogledu govorimo o milijonih ljudi.

Iz tega razloga prav tako podpiram predlog za direktivo, ki želi uvesti enoten postopek obravnavanja vlog za enotno dovoljenje za bivanje in delo. Poleg bistvenih ugodnosti v smislu poenostavitve, zmanjšanja birokracije in lajšanja nadzora njihovega statusa bo direktiva omogočala enotni skupni niz pravic, ki bodo priznane delavcem migrantom, ki bodo zakonito prebivali na ozemlju Unije. Z izjemo sezonskih in visokokvalificiranih delavcev, ki bodo zajeti s posebnimi direktivami, bodo vsi priseljenci koristili vrsto delavskih pravic, ki bodo enake pravicam, ki jih bodo uživali državljani države članice gostiteljice.

Ta enaka obravnava bi morala na celotnem območju Skupnosti pripomoči k boju proti razmeram izkoriščanja delovne sile in k izboljšanju vključevanja teh delavcev in s tem k boljši družbeni povezanosti.

Strinjam se s tem, kar je rekla Ewa Klamt: uporabno je ustvariti skupni sistem za sprejem visokokvalificiranih delavcev namesto tega, da imamo 27 različnih sistemov. Strinjam se s predlogi gospe Klamt v smislu poostritve sprejemnih pogojev in izboljšanja preprečevanja bega možganov.

Ob pohvali prizadevanjem gospe Klamt in gospoda Gauberta pa bi rad zaključil z mislijo, gospod predsednik, da se zdi, da mnenje tega parlamenta ne šteje kaj preveč. Vse kaže, da je politično odločitev že sprejel Svet, ne da bi počakal na glasovanje v Parlamentu, kar obžalujem.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Gospod predsednik, najprej bi rad izrazil globoko sožalje gospe Klamt in čestital za njeno poročilo.

Na našem trgu dela potrebujemo visokokvalificirane delavce iz tretjih držav, deloma ker smo premalo investirali v izobraževanje in usposabljanje in smo naredili preveč kvalificiranih delavcev nezaposlenih, ki sedaj več niso na razpolago na trgu dela. Zato moramo narediti več za izobraževanje in usposabljanje doma in odpreti moramo trg dela za visokokvalificirane priseljence.

Modra karta je prvi korak v pravo smer in predstavlja možno trojno zmago. Najprej lahko srednjeročno podjetja zapolnijo prazna delovna mesta z usposobljenimi delavci in tako izkoristijo novo mednarodno strokovno znanje. Drugič si lahko visokokvalificirani delavci in njihovi ožji družinski člani pridobijo drugačno perspektivo, ki je niso izkusili v svoji domači državi. Tretjič, ko se vrnejo, začasno ali za stalno, v svojo državo, lahko veliko doprinesejo k tamkajšnjemu gospodarskemu razvoju.

Skrb, da to lahko vodi k begu možganov, je upravičena. Zato predlagamo, da se aktivno ne oglašuje v sektorju za šolstvo in zdravstvenem sektorju, zlasti v tistih državah, ki jih je prizadelo izseljevanje in pomanjkanje usposobljenih in neusposobljenih delavcev. Toda to je vprašanje razvojne politike, ki ga ne bomo mogli rešiti tukaj. Poleg tega si moramo zapomniti, da si države ne lastijo posameznih državljanov. Tako kot lahko naši državljani iščejo delo v drugih državah ali zapustijo svojo državo, ne da bi pri tem naleteli na večje ovire, tako bi moralo biti mogoče, da ljudje iz drugih držav delajo v EU.

Načelo enakega plačila za enako delo nam je seveda pomembno. Res je, da je te stvari vedno mogoče izboljšati in izboljšave so potrebne. Verjamem, da je to prvi korak v pravo smer.

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

Gérard Deprez (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi rad izrazil, kot mnogo drugih, pohvalo našima dvema poročevalcema, gospe Klamt, kateri izražam tudi sožalje v imenu svoje skupine, in Patricku Gaubertu.

Toda gospod Jouyet, v to bi rad tudi vključil francosko predsedstvo, ker je, vsaj kar zadeva modro karto, pokazalo visoko raven zaveze, ki je omogočila politični sporazum na ravni Sveta. Lahko bi dodal, da pa ni bilo enako glede poročila gospoda Gauberta.

Kot so poudarili moji kolegi, Evropska unija s tema dvema poročiloma zavzema pomembni korak k politiki priseljevanja. Vsi vemo, in smo večkrat v zadnjih letih obžalovali, da smo večino svojega časa in virov porabili za boj proti nezakonitemu priseljevanju. Danes Evropska unija s tema dvema besediloma uveljavlja potrebo in pomen aktivne zakonite gospodarske politike priseljevanja. Vsi vemo, da je zakonito gospodarsko priseljevanje nuja za evropsko celino in ni mračnija stvar nekaj fašistov tisto, ki bi nam spremenilo mnenje.

Z uvedbo obveznosti za države članice, da odobrijo enotno dovoljenje za bivanje in delo, je cilj poročila Patricka Gauberta, da se zagotovi pravica priseljenim delavcem do enake obravnave na čim več področjih. Svojemu prijatelju Giustu Catanji bi rad poslal sporočilo. Giusto, naredil si neumnost napako. Enotno dovoljenje se ne uporablja le za delavce, ki so že na ozemlju Evropske unije. Enake pravice zadevajo tudi tiste, ki bodo še prišli, in ne le tiste, ki so že tukaj. Zato ko grajaš nekaj, da bi lahko imel dokaze za zavrnitev poročila, ga najprej pravilno preberi.

Poročilo gospe Klamt določa vstopne pogoje za visokokvalificirane državljane v Evropsko unijo, in to je nekaj, kar zares potrebujemo. Ker so se kolegi v moji skupini na to osredotočili, je zadnja pripomba glede tega naslednja. Tako kot njim, je tudi meni glede nekaterih stvari žal. Sistem – tukaj ne govorim o načelih – sistem je rahlo preveč previden, včasih preveč zaščitniški, toda v bistvu pa predstavlja potrebni korak naprej

in zato bom jaz osebno in kot predsednik Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve glasoval za obe poročili.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, že mnoga leta poslušamo glede priseljevanja vrsto pozivov, ki jih spremljajo načrti, ki nam pripovedujejo neskončno pravljico o potrebi – ki so jo izrazili tudi ZN – za neprestano širitev zahodnega gospodarstva in zlasti smo slišali evropske države trditi, da obstaja potreba po deset tisoč, morda sto milijonov novih delavcev v Evropi.

Zdaj pa na veliko žalost vseh finančna kriza pritiska na vse v naši državi in celo CGL, ki je največji sindikat, pravi, vsaj preko nekaterih njegovih vodij v Benečiji: „Naši delavci so zares na tem, da izgubijo službe, in resno moramo začeti razmišljati o njihovih delovnih mestih.“ Komisija zato ravna pravilno, da odklanja vse te lepe pravljice iz preteklosti in dela na teh 3 odstotkih imigracije, ki je lahko še vedno uporabna, če obstajajo dobri razlogi, da ljudje pridejo v EU. Evropa še zagotovo potrebuje kvalificirane priseljence in so nam lahko koristni, toda obstaja velika ovira, kar zadeva pravice držav priseljencev, da se jim ne odvzame njihovih najboljših strokovnjakov.

Predlog je sam po sebi dober, toda manjka njegov končni razvoj, ki bi bil spodbuditi in olajšati vrnitev teh strokovnih delavcev v njihove države in jih zaščititi pred vplivi globalizacije.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, šest mesecev po sramotnem glasovanju o direktivi o vrnitvi, ki je mednarodno požela toliko posmeha in kritike, zelo dvomim, da se bo Unija sposobna s sprejetjem teh dveh besedil o modri karti in enotnem dovoljenju odkupiti na mednarodnem prizorišču. Zakaj? Ker je bilo z velikim truščem najavljeno, da bo vzpostavljena enotna evropska politika o zakonitem priseljevanju, smo se sedaj znašli s tretjerazrednim statusom za delavce, ki ne zagotavlja nobene socialne podpore, izgubo dovoljenja za bivanje, če izgubijo službo, omejen dostop do sindikatov in omejeno svobodo gibanja. To ni znak velikega prizadevanja in Unija je daleč od tega, da bi se z modro karto kosala z Združenimi državami ali Kanado, kar je samo po sebi hvalevreden cilj.

Ali je res preveč zahtevati, da se odobrijo zagotovila za enotno socialno varstvo in enako obravnavanje tako kot za nacionalne delavce? Ali bi raje te delavce degradirali na delovno silo za tlako? Ali bi jim ratifikacija Konvencije ZN o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov prinesla preveč pravic?

Na koncu se sprašujem – sprašujem vas – kakšen je smisel, da želimo pritegniti delavce migrante v Unijo, medtem ko ne želimo urediti statusa oseb, ki že delajo na našem ozemlju, ki delajo zakonito in nimajo dovoljenja za bivanje? Unija se loteva politike zakonitega priseljevanja, toda z nazadovanjem, in lahko se zgodi, da se bosta uveljavili utilitaristična logika ter izjeme od enakih pravic, ki jih določi vsaka država članica. Kdaj bomo razumeli – in predvsem sprejeli – da je preseljevanje priložnost v smislu človeškega razvoja, gospodarskega in družbenega razvoja, v smislu razvoja tudi južnih držav in v smislu medkulturnega dialoga, o katerem smo letos toliko slišali?

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Gospod predsednik, zaradi dela Frontexa je veliko ljudi v stiski zavrženih s strani EU in Unija gradi zidove, ki jih mnogo ljudi v veliki potrebi po varnosti ne more premagati. Istočasno pa se sedaj predlaga z uvedbo modre karte, da se določenim ljudem odobri posebni dostop. Posebni dostop bi bil omogočen za visoko izobražene delavce z zelo visokimi zahtevami glede stopnje izobrazbe in strokovnih izkušenj, z minimalno plačo, ki bi na primer na Švedskem morala znašati najmanj 43 000 SEK ali 4 300 EUR na mesec. Običajni delavci ali ljudje, ki potrebujejo zaščito, ne rabijo skrbeti, medtem ko visoko izobraženi ljudje – tisti ljudje, ki jih države v razvoju potrebujejo, če bodo njihove države sposobne izboljšati razmere doma – tisti so dobrodošli. Sama podpiram odprtost in priseljevanje, toda s predpogojem, da nihče ne bo zapostavljen na podlagi svoje države izvora ali stopnje izobrazbe.

Gerard Batten (IND/DEM). – Gospod predsednik, Evropska unija raje uvaža še več delovne sile migrantov, kot pa da bi poskušala rešiti problem tistih Evropejcev, ki so že nezaposleni v državah članicah. Uspešni prosilci za tako imenovano delovno dovoljenje modre karte, ki imajo omogočen vstop v eno državo članico, se bodo lahko po 18 mesecih preselili v drugo državo članico. To vključuje njihove družine in vzdrževance. To je del skupne nastajajoče politike priseljevanja, ki bo narekovala, kdo lahko in kdo ne sme priti v državo članico in pod kakšnimi pogoji.

Britanija zahteva, da je izvzeta iz te politike, toda kraljica je dala svoje dovoljenje k Lizbonski pogodbi in čakamo na njeno polno ratifikacijo s strani drugih držav članic. Če in ko bo Lizbonska pogodba v celoti ratificirana, se bo pridržek Britanije izkazal za nevrednega in skoraj gotovo je, da bomo morali ustreči zahtevam iz te direktive.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mislim, da je strateška napaka Evrope, da meni, da bi morali uvoziti kvalificirano osebje drugih narodov in z drugih celin, medtem ko bi morale naše institucije, naše šole in naše univerze izobraževati visokokvalificirane delavce v skladu z novim strateškim pristopom. Torej kar manjka, je zamisel o tem, kakšna bo prihodnost Evrope, in zato nihče ne razmišlja o tem, koga bomo morali poklicati v naslednjih desetih ali petnajstih letih, da bo vodil naše visokokakovostne tovarne in objekte.

Prav tako bi morali reči, da bo to zagotovo vključevalo zmanjšanje ugodnosti socialnega skrbstva za tiste, ki to delo opravljajo v Italiji in drugih Evropskih državah. Plače bodo nižje in to je tipično za določene politike priseljevanja. Poleg tega si je v času dramatične krize, ki je posledica finančnega zloma, težko predstavljati, da bomo poleg naših nezaposlenih delavcev imeli še težavo z nezaposlenimi, ki bodo prišli izven EU, kateri bodo po sili okoliščin predstavljali problem civilnemu redu in varnosti naših ljudi.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) „Nismo utrdba Evropa,“ je rekel gospod Jouyet. To je res, saj dve poročili, ki jih obravnavamo to popoldne, zagotavljata dokaz o odprtosti Evrope in o tem, da sprejema in podpira proces globalizacije. Menim, da bo to evropsko dovoljenje za delo rešilo veliko težav, ki so povezane z nezakonitim priseljevanjem, s katerim se sooča Evropa. ZDA so to pokazale s shemo zelene karte, ki so jo uvedle v preteklosti.

Evropa mora dokazati, da se zavzema za odprtost, toliko bolj, ker je glede na poročilo le 5,5 % priseljencev namenjenih v Evropsko unijo in kar 50 % visokokvalificiranih priseljencev v ZDA ali Kanado. Zakaj nismo privlačna destinacija? Zakaj obstaja velika razlika med plačami tukaj in v ZDA in Kanadi, kar še bolj povečuje pomanjkanje zanimanja?

V kontekstu sedanje krize je gesta poštene igre običajna poteza s strani Evrope, ki je jo treba uravnesiti z odprtostjo delavcem iz tretjih držav. Toda to politiko evropskih kart je treba izpeljati smiselno, tako da ne bo povzročila resnega neravnovesja ali večjih težav v državah, od koder prihajajo strokovnjaki.

Claudio Fava (PSE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, naša skupina je kar zadovoljna s tema dvema predlogoma. Dejstvo, da smo še kar, in ne popolnoma zadovoljni, se kaže v številu sprememb, s katerimi smo poskušali izboljšati besedilo. Prav tako smo samo še kar zadovoljni, ker ni bilo prave prizadevnosti; menimo, da bi lahko bilo narejeno več in da bi lahko bilo narejeno bolje.

Kažejo se znaki odprtosti in civiliziranega pristopa, ki jim hitro sledijo, včasih tudi z razpravo v tem parlamentu, znaki togosti, zlasti s strani Sveta, in znatnega protekcionizma. To velja tudi za modro karto: obstaja nasprotovanje glede nekaterih ključnih načel, kot je „enako plačilo za enako delo“, ki je nedotakljivo naravno načelo. Tudi celo glede tega smo naleteli na določene težave.

Menimo, da je bistveno, da presežemo načelo preference Skupnosti, da presežemo zamisel, da obstaja Evropa dveh hitrosti, ki je razlog, zakaj je treba uporabiti načelo preference Skupnosti. Menimo, da je sklicevanje na trg dela pomembno, toda trg dela ne more biti edino prevladujoče načelo. Obstajajo še druga načela v zvezi s stališči politične in socialne blaginje, ki bi morala biti del politike priseljevanja. Zakonito priseljevanje pomeni enako dostojanstvo in enake možnosti, sicer se bomo vrnili k selektivni, delni in diskriminatorni politiki priseljevanja. Temu bi se radi izognili.

Iz tega razloga v imenu svoje skupine podpiram predlog gospoda Morena Komisiji: poskusimo oblikovati modro karto, ki ne bo veljala le za 3 % visokokvalificiranih priseljencev, ampak tako, ki bo zagotovila posebne pravne instrumente, s katerimi se bo imigraciji odprl trg. Imigracija bi morala biti vključevanje. Če bo postala selektivna, potem to več ne bo pozitivna politika.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). - (EL) Gospod predsednik, predlogi za direktivo in dve poročili izvajata splošno politiko priseljevanja Evropske unije, katere cilj je zavarovati poceni delovno silo za evropski kapital z namenom, da se poveča dobiček.

Direktiva o dovoljenju za modro karto za bivanje in delo v Evropski uniji visokokvalificiranim priseljencem omogoča krajo strokovnjakov iz revnih držav, tako da si lahko evropska monopolna združenja pridobijo boljši položaj v svetovni konkurenci, zlasti glede na Združene države Amerike. Karta ne omogoča nobenih posebnih pravic njenim imetnikom, saj zahteva, da je pogodba o delu že sklenjena. Njihova plača bo tudi zakonsko nižja.

Druga direktiva in poročilo o standardnem dovoljenju za bivanje in delo omogoča gibanje v isto smer. Le tisti, ki so si zagotovili zaposlitev, bodo lahko vstopili v Evropsko unijo in si pridobili dovoljenje. Tako bodo priseljenci v milosti ali nemilosti delodajalcev. Odpustitev z dela bo enaka obnašanju. Za nezakonite priseljence

obstaja preteča kazen evropskega pakta o priseljevanju z 18 meseci pridržanja, izgnanstvom in prepovedjo vstopa za 5 let.

Splošna politika Evropske unije uzakonja kruto in primitivno izkoriščanje priseljencev in delavcev v Evropski uniji nasploh.

Podpiramo boj priseljencev za enake pravice zaposlovanja in socialne pravice, boj za zaščito in razširitev pravic delavcev po vsej Evropski uniji.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Eden izmed argumentov, zakaj EU ni privlačni kraj za usposobljene delavce, je v dejstvu, da v državah članicah obstajajo različna pravila za vstop in bivanje. Razlaga za to poročilo pravi naprej, da različna pravila med državami članicami v bistvu povzročajo konkurenčnost med državami članicami. To je slabo. Rad bi dejal, da je ravno to dejstvo – dejstvo, da sistem ni bil ukalupljen v eno samo obliko brez mogočih različnih rešitev za konkurenčnost – ki je naredilo Evropo uspešno.

Vidimo lahko, da so bile določene države uspešnejše. Švedska je na primer ena izmed njih. Švedska je med drugim investirala v izobraževanje in poučevanje jezikov, kar jo je naredilo za eno najbolj konkurenčnih držav, s podjetji kot so Ericsson, Volvo in Ikea. Težava v zvezi s pomanjkanjem konkurenčnosti v mnogih državah članicah se bolj navezuje na dejstvo, da je Unija prežeta s protekcionizmom in subvencijami za industrije, ki so zdaleč od tega, da bi bile konkurenčne. Raje smo se odločili za doživljenjsko podporo kot pa da bi se osredotočili na strukturne spremembe.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, tu je še ena absurдна pobuda EU: uvedba modre karte, ki bo spodbujala vstop delavcev imigrantov, ki se nepravilno imenujejo visokokvalificirani.

Glede na poročevalca bo to pomagalo rešiti padajoč demografski razvoj. Pravi: „V Nemčiji na primer je potrebnih 95 000 inženirjev“; če bi bili dobro plačani, sem prepričana, da bi jih lahko poslali več tisoč iz Italije. Ta absurдна pobuda ne le da izkoreninja usposobljene delavce iz držav v razvoju, ampak se ne meni za nezaposlenost, ki jo trpi kvalificirana delovna sila v Evropi, in za upravičen strah mladih z diplomami, in namesto, da bi spodbujali njihovo vključitev v poklic, razširili zmogljivosti za študij in raziskave ter zagotovili, da imajo mladi prihodnost, ki bi vključevalo delo in poklicne kvalifikacije, uvajamo še nov razlog za dvom, konkurenčnost in nedvomno izkoriščanje.

Meja med norostjo in kriminalom človekovih dejanj je pogosto zamegljena in zdi se mi, da nam EU danes daje še en tak primer.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Pozdravljam poročilo Ewe Klamt in Patricia Gauberta o modri karti in enotnem postopku obravnave vloge. To je prvič, da odpiramo okno, če se tako izrazimo, politiki zakonitega priseljevanja. Ta poročila so zato zelo pomembna, saj lahko skozi njih zgradimo prihodnje politike o tem zelo pomembnem vprašanju. Poleg tega to prvič daje priseljencem pravna orodja, s katerimi lahko vstopijo na ozemlje Evropske unije, da bi lahko delali med nami.

Toda to moramo postaviti v kontekst naše jasne politike. Kot razumem, mora politika priseljevanja, ki jo moramo uskladiti tudi med seboj, temeljiti na pravicah držav članic Evropske unije, da obdržijo popolni nadzor nad številom delavcev, ki jim bo dovoljen vstop. Kot je bilo prej omenjeno, se moramo držati načela preferenc Skupnosti, kjer imajo državljani Evropske unije prednost pred nedržavljeni Evropske unije.

Menim, da lahko na tej podlagi ne le razvijemo politiko o zakonitem priseljevanju, ki se ukvarja z odobritvijo modre karte visokokvalificiranim delavcem, ampak lahko tudi začnemo delati na drugih predlogih, za katere vem, da jih bo Komisija predložila v naslednjih mesecih in zadevajo možnost zaposlovanja za manj usposobljene delavce.

Naše razprave danes je potrebno videti tudi v luči naših politik o nezakonitem in zakonitem priseljevanju. To govorim zato, ker če v svoji politiki priseljevanja ne bomo kredibilni, ne moremo pričakovati, da nam bodo naši državljani zaupali in nam odprli trge za zakonito priseljevanje. Verjamem, da gre oboje z roko v roki in bi morale delovati vzporedno eno z drugim, sicer se ne bomo mogli premakniti naprej. Na področju politike nezakonitega priseljevanja obstaja veliko število vprašanj, ki ostajajo odprta in jih še moramo rešiti, kot so na primer zakon o sankcijah proti delodajalcem, ki nezakonito zaposlujejo državljane iz tretjih držav ali nezakonite priseljence. Na tem zakonu moramo delati, če želimo pravilno kaznovati te delodajalce, saj bo to dodatno služilo kot svarilo pred dotokom nezakonitih priseljencev.

Še en predlog je, ki ga je Evropska komisija že najavila in ga bo predložila v prihajajočih tednih. Ta zadeva revizijo dublinskega zakona o odgovornosti, ki jo morajo prevzeti države, ko obravnavajo vloge za azil priseljencev, ki so že na njihovem ozemlju. Z zanimanjem pričakujemo oblikovanje tega predloga.

Za zaključek bi bilo vredno dodati, da če bi Lizbonska pogodba veljala že danes, bi bila zakonska podlaga teh predlogov različna od te, ki jo imamo danes. Lizbonska pogodba bi dala Evropski uniji nov zagon, da bi prišla na dan z rešitvijo na področju priseljevanja. Mislim, da tisti, ki nasprotujejo Lizbonski pogodbi, nimajo razloga, da bi bili zadovoljni z dejstvom, da današnja evropska politika o priseljevanju ni tako močna, kot bi morala biti.

Martine Roure (PSE). – (FR) Gospod predsednik, na evropski ravni se moramo opremiti z učinkovitimi orodji priseljevanja in naš svet zahteva zaščitne metode, ki bodo zagotavljale pomoč na zgodnji stopnji tistim, ki jo potrebujejo.

Mednarodna skupnost na splošno in zlasti Evropa sta žal nepripravljeni, kljub temu da živimo v stoletju, ki bo z globalizacijo neizogibno eno od selitev narodov. To moramo upoštevati v vseh naših napovedih.

Kar zadeva modro karto, moramo biti sposobni sprejeti delavce migrante in obenem zagotoviti, da ne izropamo dežel tako, da jim vzamemo akterje, ki so potrebni za njihov razvoj. Zato želimo pomagati pri usposabljanju visokokvalificiranih delavcev v ključnih sektorjih v njihovih državah izvora in spodbujati moramo krožno migracijo.

Svoj kratek govor želim končati s tem, da vas spomnim, da potrebujemo, da se evropska solidarnost razširi na države v razvoju. Če govorimo v smislu izvedljivosti – možnost odzvati se na sedanjo finančno krizo to potrjuje – če imamo politično voljo, imamo materialne vire.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, komisar, predstavniki Sveta, razprave v državah članicah so deljene. Desnica se boji nezakonitega množičnega priseljevanja. Gospoda Romagnolija ni več tukaj, da bi nadaljeval z razpravo. Levico skrbi, da nezakoniti priseljenci ne bodo mogli najti zaposlitve. Ne želimo nič od tega, z drugimi besedami niti nezakonitega množičnega priseljevanja niti zaposlovanja nezakonitih delavcev, kar bi jim dalo zakonit status. Kar resnično želimo doseči z modro karto, je korak naprej k nadzorovanemu priseljevanju visokokvalificiranih delavcev v posamezne države članice Evropske unije.

Modra karta in standardno dovoljenje za bivanje in delo predstavljata ravno tisto orodje, ki bo omogočalo državam članicam, da se odzovejo in prinesejo visokokvalificirane delavce v državo, ko jih potrebujejo. Prav tako vzpostavljamo standardne predpise za izdajo modre karte in njeno spremljanje po vsej Evropi. Zadovoljen sem, da je Svet vključil moj predlog v izvedbena pravila, da se modra karta označi s simbolom države, ki je karto izdala in za katero velja dovoljenje za bivanje in delo. To pomeni, da bo Avstrija imela rdečo-belo-rdečo karto in ostale države bodo imele podobno rešitev.

Verjamem, da je pozitivni premik pobuda, ki omogoča ljudem, da začnejo delati v drugi državi članici po treh letih, če so bili izpolnjeni pogoji in je bila opredeljena potreba. Še eno pomembno pravilo je, da modra karta poteče, če očitno ni več nadaljnje potrebe po delavcu. To postane jasno, če je delavec nezaposlen že šest mesecev zaporedoma. Na tej točki postane očitno, da delavec več ni potreben in da je modra karta postala neveljavna. Svetu bi rad predlagal, da se za delavce odredi zahteva, da se morajo prijaviti nacionalnim organom, ko postanejo nezaposleni, sicer ne bo mogoče preverjati, če se je šestmesečno obdobje že zaključilo.

Nazadnje bi rad še rekel, da je modra karta orodje za države članice, ki bo jim omogočalo prožen odziv. Predstavlja priložnost za Evropsko unijo, da postane in ostane privlačna poslovna lokacija. Je pobuda za visokokvalificirane delavce, da se ne selijo v ZDA ali Avstralijo, pač pa namesto tega izberejo Evropsko unijo kot kraj, kjer bodo živeli in delali vsaj za določen čas. Verjamem, da modra karta predstavlja pozitiven korak v smeri nadzorovanega priseljevanja, ki temelji na zahtevah, priložnostih in potrebah držav članic.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Gospod predsednik, gospod podpredsednik Komisije, že več kot desetletje ni bilo nobene pomembne razprave o tem, kako lahko države članice sodelujejo, da bi naredile Evropo za privlačnejšo destinacijo za zakonite priseljence, ki jih naše skupnosti potrebujejo, in za človečnejši kraj za tiste, ki že živijo med nami.

Nedavna „direktiva o vrnitvah“, ki, kot vemo, obravnava revne priseljence kot navadne kriminalce, kaže na skoraj monomanični način, s katerim se Evropa osredotoča na policijski pristop do politike priseljevanja.

Osnovni razlog za to je naslednji: večina držav članic Evropske unije še ni uspela, kot prvo, uvesti učinkovitih programov vključevanja priseljencev, in drugič, prepričati širšo javnost, da je neizogibno povečanje mnogokuturnih skupnosti zaželen razvoj, ki spodbuja našo gospodarsko in družbeno rast.

V okviru tega lahko samo pozdravimo okvirne pobude, o katerih razpravljamo danes. To je verjetno prvo resno prizadevanje za oblikovanje skupne evropske politike priseljevanja kljub relativni plahosti nekaterih predlogov in navkljub težavam, nekatere od njih smo obravnavali v spremembah, kot so na primer – kot so nekateri pravilno ugotovili – tveganje, da se revne države oropa njihovih usposobljenih delavcev.

Istočasno pa te posamezne uredbe zadevajo minimalno število tistih, ki bi jih eni lahko imenovali privilegirani zakoniti priseljenci. Sedaj potrebujemo drzne zakonske pobude, s katerimi bi uvedli evropske predpise o zakonitem delu za milijone drugih, ki jih naša gospodarstva in skupnosti potrebujejo.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, gospod podpredsednik, gospod predsedujoči Sveta, Evropska unija se še zmeraj obravnava kot neprivlačni kraj za visokokvalificirane delavce iz tretjih držav, medtem ko pa prihaja na tisoče nekvalificiranih priseljencev. Evropska politika priseljevanja zato potrebuje širok in trden splošni pristop k miru in varnosti, evropski razvojni politiki, politiki vključevanja in zaposlovanja.

Zakonski predlog je prizadevanje za določitev skupnih meril za hitre migracijske postopke za visokokvalificirane priseljence. Potrebujemo skupne, enotne opredelitve za dostop do 27 trgov dela.

Vsako priznava dejstvo, da Evropska unija dolgoročno potrebuje pripomoček za uporabo usposobljene delovne sile iz tretjih držav, s čimer bi izboljšala svojo konkurenčnost in povečala gospodarsko rast. Toda potrebujemo predpogoje. Kot član Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve menim, da je prvi predpogoj priznavanje univerzitetne izobrazbe visokokvalificiranih oseb ali triletno izkušnje.

Razvoja politika mora zagotavljati razpoložljivost delovne sile iz tretjih držav. Poročevalka, s katero sočustvujem ob nesrečnih okoliščinah, poudarja, da priseljevanje z namenom zaposlovanja visokokvalificiranih ni dolgoročna rešitev za gospodarske in demografske težave, ob upoštevanju, da na splošno rečeno gospodarska imigracija prizadeva trge dela v državah članicah.

Načelo subsidiarnosti je treba uporabiti, dokler ne bomo imeli enotnih sistemov socialnega varstva in delovne zakonodaje. Evropski parlament zato priporoča strogo upoštevanje načela preferenc Skupnosti. Države članice morajo določiti število priseljencev iz tretjih držav, ki jih bodo sprejele v okviru svoje nacionalne suverenosti, in morajo imeti pravico, da določijo kvoto nič.

Modre karte bi se smele izdajati le, tudi če so predpogoji izpolnjeni, če se tako odloči vsaka država članica sama, z evropsko dodano vrednostjo v obliki mobilnosti v drugo državo članico po dveh letih zakonitega bivanja v eni.

Karin Jöns (PSE). – (DE) Gospod predsednik, z namenom da bi nezakonito priseljevanje lahko nadzorovali, rešili izzive, ki jih prinašajo demografske spremembe, povečali našo konkurenčnost in istočasno zagotovili visoko raven družbene harmonije, potrebujemo skupno politiko priseljevanja nujneje kot kdaj koli. Ta parlament se glede tega strinja. Iz tega razloga bi se rad zahvalil vsem štirim poročevalcem za tesno sodelovanje.

Toda za mojo skupino mora skupna politika priseljevanja vključevati vse migrante, sicer ne bo izpolnila naših zahtev. To pomeni, da se mora v primeru pravic delavcev načelo enake obravnave uporabiti za vse brez omejitev, in dostop do izobraževanja in sistemov socialnega varstva. Zato bi vas prosil, da jutri glasujete za spremembe moje skupine. Okvirna direktiva se mora uporabljati tudi za sezonske delavce, begunce in začasne iskalce azila.

Kat zadeva modro karto, bi rad spremenil rezultat glasovanja jutrišnjega odbora, z namenom da ne bi odprli evropski trg dela le migrantom iz držav, s katerimi že imamo partnerske sporazume. V zvezi s tem ne sme biti omejitev in veseli me, da slišim, da Komisija deli to stališče.

In nazadnje še beseda Svetu. Glede na priložnost vas pozivam, da sprejmete obe direktivi skupaj. Če smo resni glede enakega obravnavanja, ne moremo sprejeti načela enakega obravnavanja najprej le za visokokvalificirane delavce in nato kasneje morda za ostale migrante.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil za zanimiv poročilo poročevalki, gospe Klamt, in poročevalcem v senci. Kot nordijski socialni demokrat sem upal na vašo podporo, tako bi

se kolektivni sporazumi uporabljali tudi za modro karto EU. Mislim, da bo to potrebno, toda nisem posebej vznemirjen zaradi dejstva, če to ne bo izvedeno. Kljub vsemu bi Parlament moral v zvezi s tem prevzeti vlogo.

Kar je sedaj dobro, je to, da je jasno določeno, da je kaznivo dejanje, če delodajalec prekrši pravila in ne preveri, ali zaposlujejo nezakonite delavce, medtem ko je istočasno odgovoren, da nadomesti pomanjkanje plače in podobnega za nazaj. Prav tako je dobro, da lahko državljani tretjih držav gredo domov v zadevnem obdobju in se potem vrnejo v EU. To kaže, da jemljemo zaskrbljenost tretjih držav glede bega možganov resno. Prav tako sem zadovoljen z določitvijo in jo tudi podpiram, da morajo države članice upoštevati nacionalne in regionalne trge dela. To kaže, da bodo tisti, ki so že v naših državah in so nezaposleni, prvi na vrsti za delovna mesta. To je še zlasti pomembno v teh dneh vse večje nezaposlenosti po kreditnem zlomu, zlasti ko ksenofobija predstavlja grožnjo demokraciji v mnogih naših državah članicah.

Roselyne Lefrançois (PSE). – (FR) Gospod predsednik, najprej bi se rad zahvalil poročevalcu in poročevalcem v senci za njihov sodelovalni duh. Ta direktiva je prvo večje besedilo, ki zadeva zakonito priseljevanje. Njen cilj je spodbuditi prihod visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav na evropska tla, katerih večina sedaj raje izbere Združene države ali Kanado. Zaradi modre karte bodo ti delavci sedaj lahko imeli ugodnosti – od številnih pravic zase in za svoje družine.

Seveda tvegamo, da nas bodo obtožili podpiranja ideje selektivnega priseljevanja, toda želim poudariti, da je Svet tisti, ki je sistematično proti horizontalni direktivi, ki bi se uporabljala za vse delavce imigrante. Komisija zato ni imela nobene druge možnosti, če je obstajala želja, da se rahlo premakne naprej na področju zakonitega priseljevanja, kot pa da začne z visokokvalificiranimi delavci, ker je vedela, da bo zanje lažje dobila soglasje držav članic. Seveda obžalujem sektorski pristop, toda mi, skupina socialdemokratov v Evropskem parlamentu, že tako dolgo odklanjamo ekskluzivno represivno naravo evropske politike glede priseljevanja in pozivamo k politiki zakonitega priseljevanja, ki bo vredna svojega imena, da menim, da je pomembno potrditi ta prvi korak.

Ne pozabimo, da so ostala besedila že v postopku priprave, na primer besedila glede sezonskih delavcev in pripravnikov.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Gospod predsednik, končno je bil narejen prvi korak. Evropa misli enako, ko gre za pogoje za enotni sistem zaposlovanja najboljših ljudi. To je dodana vrednost, ki jo ponuja ta karta. Ta korak je potreben, četudi je po mojem mnenju šele prvi. Enkrat ko si bomo nabrali nekaj izkušenj z modro karto, moramo preučiti naslednje korake v prihodnjem obdobju.

Ne smemo pozabiti, da živimo v nemirnih časih. Prav gotovo bo kmalu prišlo do odpuščanja delavcev, kar bo posledica finančne krize. Zato je pomembno, da sistem modre karte, kot je bil opisan v poročilu gospe Klamt, pušča prostor za politiko nacionalnih držav članic. Države članice morajo znati določiti, koliko migrantov z dobrimi kvalifikacijami potrebujejo za delo v svoji državi, ne da bi povzročile beg možganov v tretjih državah v občutljivih sektorjih, kot je zdravstvo. Kljub vsemu bi morali gledati naprej. Evropa obupno potrebuje priseljence z dobrimi kvalifikacijami. Zato je najboljša rešitev najbolj preprost dogovor, kar se da, modra karta, s katero bo mogoče pritegniti nadarjene. Mislim, da je ta rešitev vključena v ta predlog, po delni zaslugi sprememb, ki jih je predlagala skupina socialistov v Evropskem parlamentu. Poleg tega je pomembno za ljudi, ki že živijo zakonito v EU, da se jim ni treba najprej vrniti v njihovo domovino, da bi zaprosili za modro karto za državo članico EU, če izpolnjujejo druge pogoje.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Gospod predsednik, v naslednjih 20 letih bo Evropska unija potrebovala več visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav. Ostale države že leta nesorazmerno uporabljajo potencial na tem področju. Uredbe EU so uravnotežene in namenjene preprečevanju bega možganov iz tretjih držav. Zahteve v določenem času bodo določile države članice. To vse zveni zelo razumno, toda po drugi strani nam grozi recesija zaradi finančne in gospodarske krize.

Nezaposlenost se bo povečala po vsej Evropi in nekatere države članice že želijo še bolj omejiti svobodo gibanja delavcev v Evropski uniji. Ali ne bi bilo pametneje v razmerah, v katerih smo prisiljeni spremeniti našo industrijsko politiko zaradi okoljskih vprašanj, investirati v več in boljše programe usposabljanja za visokokvalificirane delavce, ki imajo velik potencial za inovacije? Vsa naša prizadevanja moramo usmeriti na to vprašanje, namesto da lovimo najboljše delavce v tretjih državah. Samo to ne bo dovolj za dolgoročno varnost naše prihodnosti.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Gospod predsednik, vsi se spomnimo delovnih kampov, ki so se odprli jeseni 2006 v več državah članicah Evropske unije. V teh kampih so nezakoniti priseljenci delali v groznih pogojih skupaj z državljani držav članic Evropske unije.

Ta situacija je premaknila naprej naše delo na migracijskem svežnju in o enih njegovih delih razpravljamo danes. Zdi se mi, da se premikamo v pravo smer. Predlog določa bolj civilizirane delovne pogoje in poenostavlja pravila glede zaposlovanja in bivanja zakonitih priseljencev. Kot Poljakinja bi rada tudi poudarila našo solidarnost z državljani tretjih držav, ki zakonito bivajo v Evropski uniji. Ne smemo jih diskriminirati.

Prav tako menim, da modra karta ne bo ogrozila gospodarskih interesov državljanov novih držav članic ali za njih ustvarjala konkurence. Dejstvo je, da je večina evropskih trgov dela za nas odprtih, in kot je dobro znano se bodo vsa prehodna obdobja končala pred uveljavitvijo modre karte.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). - (LT) Minister, komisar, gospe in gospodje, ne le Evropa, tudi svet postaja vse bolj odprt. Do tega so privedle moderne tehnologije in globalizacija, bojevanje z realnostjo pa je kontraproduktivno.

Čestitam Franciji, ki je v času predsedovanja sprejela pomembne pobude, o katerih danes razpravljamo.

Interes Evropske unije je jasen: manjka nam delavcev in jih potrebujemo, prav tako potrebujemo visokokvalificirane strokovnjake, ker naši državljani uporabijo svojo pravico, da zapustijo državo ter živijo in delajo drugje, kjer so raje.

Zakonito priseljevanje v EU je popolnoma sprejemljiva rešitev. Je prav tako naš odziv na izzive globalizacije in cilj EU, da postanemo konkurenčnejši.

Strinjam se, da morajo biti predlogi usklajeni eden z drugim, usklajeni z zakonskimi akti, toda ni dvoma, da smo morali rešiti te probleme in še enkrat čestitam obema poročevalcema in predsedujoči državi.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Osnutek resolucije, katere namen je uvesti modro karto za visokokvalificirane priseljenke, želi pritegniti visokokvalificirano delovno silo izven Evropske unije in s tem ponuditi priseljenecem možnost, da zakonito prebivajo in delajo v Evropski uniji. Pobuda je koristna v situaciji, kjer se predvideva, da bo v naslednjih 20 letih obstajalo tveganje, da 20 milijonov delovnih mest ne bo zasedenih.

Toda rada bi vas spomnila, da se romunski in bolgarski državljani še vedno soočajo z omejitvami na trgu dela z bojznijo, da bodo nekatere države podaljšale prehodno obdobje za dodatna tri leta. Zato je ob upoštevanju tega pomembno, da ne uvajamo dodatne diskriminacije evropskih državljanov.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Gospod predsednik, demografske spremembe v Evropski uniji in staranje prebivalstva so okoliščine, ki povzročajo potrebo po kvalificiranih delavcih izven držav Evropske unije. Ekonomska migracija je izziv, ki ga mora Evropska unija rešiti v svetu hitre globalizacije. Moje stališče je, da morajo države članice razviti celovit in koherenten pristop do evropske migracijske politike.

Inženiring in računalniška tehnologija sta področji, ki jima je potrebno v kontekstu razvoja in zaposlovanja nameniti posebno pozornost. Sprejetje uredb Skupnosti je potrebno, če želimo omejiti nezakonito priseljevanje. Strinjam se s poročevalcem in svetovalcem, gospodom Masielom, in podpiram uvedbo sheme evropske modre karte za kvalificirane priseljenke, katere namen je olajšati zaposlitev kvalificiranih delavcev iz tretjih držav.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). - (CS) Mobilnost oseb iz tretjih držav na ozemlju držav članic Evropske unije predstavlja bistveni izziv za Evropo v globaliziranem svetu, ki mi vlada surova gospodarska konkurenca. Sprejemamo splošna evropska pravila, s katerimi bomo upravljali s tokovi migrantov v Evropo in omejili nezakonito migracijo. Prav je, da pozdravimo predlog Komisije, da se pohiti s postopkom sprejemanja delavcev in se jim zagotovi boljše pogoje za bivanje z namenom povečati privlačnost EU za visokokvalificirane delavce iz tretjih držav. Odločilni dejavnik ni le hiter postopek sprejema delavcev brez birokratskih ovir, ampak splošni in enotni pogoji dostopa za vseh 27 različnih trgov dela. Medtem ko razpravljamo o obeh poročilih, je treba omeniti, da v EU ovire za zaposlovanje ljudi iz novih držav članic še vedno obstajajo.

Toomas Savi (ALDE). - Gospod predsednik, modra karta Evropske unije je s stališča držav v razvoju zelo cenjena pobuda. Ker bodo modro karto EU izdajale države članice, bi lahko domnevali, da bodo države članice prepogosto ugotovile po pregledu svojega trga dela, da ne morejo sprejeti tuje delovne sile ali da javna politika države članice predstavlja nekatere ovire za polno izvajanje politike modre karte EU. Bojim se, da bodo nekatere države članice omajale namen modre karte EU.

Modra karta EU ni bila narejena za to, da se zadovolji potreba po delu držav članic, ampak da se tudi začne „kroženje možganov“. Na nek način je podporni ukrep za razvoj politike sodelovanja EU, saj se delavci z modro karto na koncu vrnejo v svoje države izvora z izkušnjo, ki je bistvena za napredek.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Menim, da je zelo pomembno za Evropsko unijo, da postane privlačna za visokokvalificirane delavce, zlasti če upoštevamo, da je večina priseljencev ta trenutek nekvalificirana. Ti delavci morajo uživati ugodne pogoje, harmoniziran sistem za regulacijo izseljevanja in selitev iz ene države v drugo, kot tudi plače, ki odražajo njihove kvalifikacije.

Evropsko modro karto je treba gledati kot način za preprečevanje nezakonitega priseljevanja, kot del sporazuma za priseljevanje in azil in tudi kot del rešitve za problem pomanjkanja delovne sile, ki bo prizadela Evropsko unijo v prihajajočih desetletjih.

Rad bi se osredotočil na idejo, da državljani iz novih držav članic ne smejo biti v slabšem položaju od državljanov iz tretjih držav. Za nekatere države ni sprejemljivo, da imajo trge dela zaprte za državljane iz novih držav članic, toda po drugi strani ponujajo službe, ki zahtevajo visoke kvalifikacije za delavce iz držav, ki niso članice EU.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Demografske težave in staranje evropskega prebivalstva nista edina razloga, zakaj bi morala biti modra karta uvedena kot instrument, ki ga nadzira EU. Širitvi EU je sledilo veliko odtekanje strokovnjakov iz novih držav članic. Odtekanje kvalificiranih delavcev je danes največji problem za delodajalce, ker ovira investicije in s tem omejuje gospodarski razvoj.

Če naša podjetja ne morejo najti kvalificiranih delavcev na svojih domačih trgih, bodo izgubila v primerjavi s kitajsko konkurenco. Poljski delodajalci želijo večje odpiranje trga dela. Voljni so zaposliti delavce iz držav, kot sta Ukrajina in Belorusija. Istočasno se moramo spomniti, da morajo biti vse ugodnosti dosledne po vsej EU. Moramo vedeti, da se bodo nekateri, ki bodo prišli k nam v okviru sheme modre karte, vrnili domov z izkušnjo, ki so si jo pridobili v EU. Delati moramo na tem, da okrepimo izobraževanje in trajne razvojne sheme za strokovnjake, ki so potrebni na trgu dela v naših državah članicah.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Gospod predsednik, rad bi opozoril na dve nevarnosti, ki sta se porodili med razpravo in predlaganima uredbama.

Najprej pretirane zahteve za državljane tretjih držav, ki se zaposlujejo tukaj. Zahteva najmanj dve do pet let strokovnih izkušenj za tiste na vodilnih položajih, se mi zdi občutno previsoka. V primeru medicinske sestre ali strokovnjaka za IT to ni potrebno, da se omogoči, da odigrajo uporabno vlogo v naših podjetjih.

Druga nevarnost je poskus, da se določi enako minimalno plačilo za delavce. Ta uredba bo zagotovo uničila osnovno načelo, ki bi se zares moralo uporabiti; to je načelo enakega plačila za enako delo, saj bi se lahko zgodilo, da bi nekdo, ki pride delat v EU, zaslužil več kot nekdo, ki že dela tukaj.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, ta bogata razprava kaže kakovost narejenih poročil. Še enkrat bi se rad zahvalil poročevalcema in pripravljavcu mnenja, gospodu Masielu, gospe Želevi in gospe Panayotopoulos, ter dejal, da je res, kot so pokazale naše razprave, to velik korak naprej k dogovoru glede zakonitega priseljevanja. Pred štirimi leti nihče ni želel slišati o orodjih Skupnosti. Vemo, da bomo čez nekaj let lahko šli naprej.

Prav tako čestitam Komisiji, preko gospoda Barrota, ki ji je uspelo sprožiti to razpravo in zagotoviti, da so naše ambicije na tem področju hitro rasle. Dobro delo je opravil tudi Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Gospod Deprez je našel prave besede, ravnovesje in glas razuma; podpira odprto Evropo in to pozdravljam. Še ena ali dve podrobnosti, gospa Roure želi, da bo Evropa pripravljena za stoletje selitve prebivalstva, kar je to, kar želimo doseči. Kot je izpostavila gospa Lefrançois, sta ti dve besedili začetek in ne konec ter puščata prostor za krožne migracije.

Glede vprašanja preferenc Skupnosti, ki so ga zastavili gospa Grabowska, gospa Gál in zlasti gospod Fava in gospod Catania, bi rad poudaril, da se modra karta ne bo uporabljala do leta 2011, ko se bodo prehodni ukrepi iz pristopnih pogodb končali, in da ponuja status, ki ni enak statusu državljanov EU. Poleg tega smo pripravljani in želimo vključiti v besedilo načelo preferenc Skupnosti, ki je zapisano v pristopnih pogodbah.

Kar zadeva številne pripombe glede bega možganov – zlasti tiste gospoda Kreissl-Dörflerja in Borghезia, gospe Budreikaitė, gospoda Morena, gospe Lambert in gospe Roure, verjamem, da je Evropski parlament izrazil svoje upravičene dvome glede vključitve varoval v modro karto, da se beg možganov spremeni v pridobivanje možganov, in menim, da obstajajo trije načini za to, kako to narediti.

Najprej, direktiva na noben način ne prevlada nad evropskimi sporazumi ali sporazumi med določenimi državami članicami in državami izvora, ki sestavijo sezname strokovnjakov, ki so izvzeti iz obsega, da se zagotovi etnično zaposlovanje v sektorjih, ki jih je prizadelo pomanjkanje delovne sile. Drugič, državam članicam mora biti ponujena odgovornost v kontekstu pregleda posameznega primera: imeti morajo možnost zavrniti zahtevo za modro karto, da se zagotovi etično zaposlovanje. Nenazadnje se mora z direktivo spodbujati krožna migracija visokokvalificiranih delavcev in seveda je seveda treba poudariti, kot je že bilo izpostavljeno, zahteve za usposabljanje v državah izvora.

Po drugi strani se mi ne zdi potrebno preprečiti izdajanje modre karte sistematično, če ni sporazuma z državo izvora. Kot je poudaril gospod Barrot, mislim, da bi to ustvarilo diskriminacijo in prenos zahtev na nacionalne sisteme in da je zato boljše pogajati se o vsakem primeru posebej.

Glede razlikovanja med visokokvalificiranimi delavci in nekvalificiranimi delavci, tematika, ki so jo omenili gospod Busuttil in gospa Lefrançois ter gospa Lambert, menim, da bi morali napredovati po stopnjah. Sedaj na žalost ni soglasja glede delovanja zakonite migracije na ravni Skupnosti na vseh segmentih trga dela. Kljub temu se premikamo naprej, saj obstaja enotna skupina pravic za vse delavce iz tretjih držav v Evropski uniji in začetni moramo z visokokvalificiranimi, sezonskimi, napotnimi delavci in pripravniki. Stockholmski program nam lahko omogoči napredek.

V nasprotju s tem, kar je dejala gospa Flautre in drugi govorniki, pravice, zagotovljene z modro karto, ne vključujejo nobenih omejitev glede svobode združevanja ali drugih pravic, povezanih z zaposlitvijo, ravno nasprotno, in ta modra karta bo edino orodje, ki bo dovoljevalo migrantom, da uveljavijo pravico do mobilnosti in opravljajo visokokvalificirano delo v Evropski uniji, kar danes ni mogoče prek nacionalnih sistemov. To je glavna prednost tega besedila.

Prav tako v odgovor gospodu Pirkerju glede obdobja, po katerem bodo te ugodnosti prenehale v primeru nezaposlenosti – res je, da je to obdobje treh mesecev – predsedstvo Evropske unije bi rado daljše obdobje od tega, ki je bilo predlagano, toda na tem področju soglasja ni bilo. Nekatere države članice so celo želele, da ne bi bilo nobenega obdobja, kar pa seveda ni bila želja predsedstva.

In naj na koncu odgovorim gospodu Favi, uvodna izjava 16 besedila Sveta vključuje načelo enakega obravnavanja v smislu plače za delavce iz tretjih držav in državljane Skupnosti za enako delo. To je uresničeno s členom 15(1) istega besedila.

Jacques Barrot, član Komisije. – (FR) Gospod predsednik, dokončal bom pripombe gospoda Jouyeta, za katere se mi zdi, da to popoldne dobro predstavljajo naše skupne interese pri vašem delu. Rad bi se zahvalil vsem govornikom in vsem poročevalcem, ki so dobro delali.

Spet bi rad navedel, da osnutek direktive popolnoma spoštuje preference Skupnosti. Poleg tega je preferenca Skupnosti uveljavljena v pristopnih pogodbah Evropske unije in pogodbe navajajo, da če država članica uporabi začasne omejitve za svobodo gibanja delavcev, ki so državljani druge države članice, jim mora zagotoviti prednost v smislu pristopa na trg dela pred delavci, ki so državljani tretjih držav. To govorim v korist članov iz novih držav članic, ker je to treba poudariti.

Nato moram odgovoriti tistim, ki jih skrbi tveganje bega možganov. Spomnil bi vas, da predlog priporoča klavzulo o etičnem zaposlovanju, da se omeji in celo prepove aktivno oglaševanje, ki bi ga opravljale države članice v državah v razvoju, ki se že soočajo z resnim begom možganov.

V tem predlogu je tudi navedena možnost za države članice, da zavrnejo vloge za modro karto, ki temeljijo na pomislekih glede etičnega zaposlovanja. Imamo ukrepe, s katerimi lahko olajšamo krožno migracijo, in za države članice obveznost, da zagotovijo Komisiji letno statistiko o uporabi direktive, da se z njo omogoči spremljanje te zakonodaje.

Res je, da se moramo izogniti aktivnemu pridobivanju delavcev iz držav, ki trpijo zaradi akutnega pomanjkanja, zlasti kot je zdravstveni sektor v Afriki, in za vse to se bo našla rešitev v razvoju partnerstev z državami izvora.

Tretjič, očitno želim reči, da bodo temu besedilu sledili drugi predlogi Komisije. Marca naslednje leto bom predstavil besedilo o zakoniti migraciji za sezonske delavce, plačane pripravnike in zaposlene v večnacionalnih skupinah, ki jih je mogoče prenesti. Tudi tukaj, kot je rekla gospa Lefrançois, je to začetek in moramo nadaljevati proti popolnemu okviru za zakonito priseljevanje.

Tudi jaz bom le ponovil, kar je rekel gospod Jouyet tako dobro, to je, da zares obstaja želja, da se vse te priseljence in novince v Evropski uniji obravnava enako, kar spet izraža ideal Evropske skupnosti.

Vsekakor sem si zapisal mnoge pripombe in komentarje. V prihodnjih mesecih bomo še naprej razpravljali o teh migracijskih vprašanjih. Mislim, da se moramo navaditi, da o tem razpravljamo mirno, z veliko mero objektivnosti in smislom za pravičnost, medtem ko priznavamo, da tudi mi potrebujemo priseljevanje, toda priseljevanje, ki je zajeto s pravnim zakonskim okvirom, ki je zanesljiv in pravičen za vse.

Manfred Weber, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, gospod podpredsednik Komisije, gospe in gospodje, najprej bi rad dejal, da sem vesel, da lahko prenesem Ewi Klamt vaše najboljše želje in vaše sočutje. Prav tako bi se vam rad zahvalil za razpravo in poudaril bi rad tri točke.

Najprej bi rad zavrnil nacionalistično retoriko, ki smo jo v nekaterih primerih slišali danes. Ta vsekakor ne predstavlja mnenja večine članov tega parlamenta in bi jo bilo treba takoj zavrniti.

Drugič, rad bi se vrnil na vprašanje zakonitega priseljevanja, ki ga potrebujemo, da se zagotovi, da naša nacionalna gospodarstva obdržijo svoje sposobnosti inovacije, in na vprašanje boja proti nezakonitemu priseljevanju, ki sta dve strani istega kovanca. Državljeni Evrope pričakujejo od nas, da bomo odprti do priseljevanja, ki je koristno in zakonito, in tudi, da se bomo borili proti nezakonitemu priseljevanju.

Tretjič, to je bilo pričakovati, ko je šlo za vprašanje modre karte, toda rad bi tudi dejal, da je to pozitiven prvi korak proti predstavljanju skupne podobe v svetu. Iz tega razloga menim, da bi morali narediti ta korak skupaj, tako da se lahko premaknemo korak naprej po tej poti. Jutri glasujemo za to zakonodajo.

Patrick Gaubert, poročevalec. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, slišal sem veliko stvari ... Začel bom s komentarjem razprave. Razprava je bila precej zanimiva. Nikogar ne bom citiral, toda rekel bom, da skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov ni potrebno poslušati lekcij glede spoštovanja človekovih pravic. Skupina PPE-DE je vesela, da Evropa lahko doseže sporazum o skupnih instrumentih za upravljanje migracijskih tokov, kot je tudi vesela, da se Evropa ne ukvarja sama s sabo.

Imamo migracijsko politiko, ki je humana in neizprosna; humana, ker zavrača pomilovanja vredne življenjske pogoje nezakonitih priseljencev, ki živijo v naših državah – delamo vse, kar lahko, da se moški in ženske ne bi vkrcali na čolne in tvegali življenja – in neizprosna, ker obsoja trgovce z ljudmi in goljufive delodajalce.

Glede modre karte in enotnega postopka za dovoljenje za bivanje pravim svojemu prijatelju gospodu Cataniji, da v naših državah potrebujemo elito in ostale. Če že govorimo o tem, bodo pravice zakonitih priseljencev enake tistim državljanom Skupnosti in ne bodo ne večje ne manjše.

Evropi ni potrebno, da se pri drugih odkupi za svojo migracijsko politiko. Evropa ne gleda na priseljence kot na sleparje ali kriminalce ali kot grožnjo za svojo varnost ali delovno silo. So možje, žene in otroci, iz mesa in krvi, ki iščejo boljše življenje na našem ozemlju, ker doma nimajo nič.

Naš skupni cilj je pomagati jim in jih podpirati, tudi če to pomeni, da jih spodbujamo, da ostanejo v svoji državi. Naša migracijska politika je dostojanstvena, odprta, morda varnostno ozaveščeni, toda kar zadeva njih in nas, jutri smo lahko ponosni, ko bomo glasovali o teh dveh poročilih o evropski migracijski politiki.

Predsednik. – Rad bi izrazil osebno sožalje gospe Klamt ob nenadni izgubi očeta prejšnji teden. Videl sem jo kmalu za tem, ko je izvedela novico, zato ji izražam sožalje.

Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 20. novembra.

Pisne izjave (člen 142)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Najprej pozdravljam tako pobudo Komisije in tudi stališče poročevalca, ker menim, da je bil narejen bistven napredek pri migraciji visokokvalificiranih delavcev, kar je bistveno za doseganje lizbonskih ciljev.

Toda verjamem, da je za Evropo potrebno, da je vabljava ne le za visokokvalificirane delavce iz tretjih držav, ampak tudi za mlade Evropejce. Če imamo v mislih, da gre za konkurenčnost EU, tudi ne želimo videti bega možganov v korist ZDA ali Kanade v škodo EU. Zato je treba sedanjo pobudo utrditi s politiko, ki bo spodbudila mlade Evropejce.

Poleg tega moramo ta ukrep izvajati s posebno skrbnostjo in odgovornostjo ter upoštevati razmere v smislu človeških virov na določenih področjih v državah, iz katerih ti migranti prihajajo, da ne poglobimo krize človeških virov še bolj, zlasti v zdravstvu in izobraževanju.

Nenazadnje podpiram stališče gospe Klamt kar zadeva uporabo preferenc Skupnosti med procesom najemanja delavcev in zamisel o tem, da se prednost državljanom iz novih držav članic, za katere še vedno veljajo omejitve dostopa do trga dela. Če je te omejitve treba ohraniti, se mi zdi dajanje prednosti minimalni pogoj za zagotavljanje, da se državljani iz teh držav ne bodo počutili kot drugorazredni evropski državljani.

Corina Crețu (PSE), v pisni obliki. – (RO) Vašo pozornost bi rada usmerila na določene določbe, ki bi lahko imele diskriminatorni vpliv in zato bi vas prosila, da razmislite o dajanju prednosti državljanom iz novih držav članic EU v smislu dostopa do trga dela EU v povezavi s priseljenci, ki so prišli izven teh držav.

Pobuda za modro karto je koristna, ker bo delno rešila problem pomanjkanja visokokvalificiranih delavcev in lahko igra pomembno vlogo pri zmanjšanju nezakonitega priseljevanja. Toda obstajajo tudi določbe, ki pa postavljajo državljane iz držav, ki so se pred kratkim pridružile Evropski uniji, v slabši položaj. V razmerah, kjer je dostop do trga dela v večini držav EU še vedno omejen za Romune, ali v celoti ali na določenih področjih, menim, da je potrebno zavezati države članice, da zavrnejo vlogo za modro karto za tiste sektorje, za katere je dostop delavcev iz držav, ki so pred kratkim pristopile k EU, še vedno omejen s prehodnimi določbami. Prebivalci držav EU, tudi če so se pridružili EU šele pred kratkim, morajo imeti prednost pred tistimi izven EU.

Rada bi tudi opozorila glede tveganja bega možganov iz manj razvitih držav, kar bo vplivalo na ključne sektorje v teh državah, kot so zdravstvo, izobraževanje in raziskave, in s tem povečalo učinek bumeranga s kompleksnimi posledicami na globalni ravni.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glede določanja pogojev za vstop in bivanje državljanov iz tretjih držav za namene visokokvalificiranega zaposlovanja v EU (modra karta) in ustvarjanja enotnega postopka za obravnavanje vlog za bivanje in delo, menimo, poleg drugih zaskrbljujočih vidikov, da je na te pobude treba gledati v kontekstu celotne politike priseljevanja EU.

Z drugimi besedami, smisel imajo le takrat in njihov polni obseg je razkrit, če so vključene v druge stebre te politike, kot je poudarjeno v „Evropskem paktu o priseljevanju in azilu“: kriminalizacija priseljencev, centri za pridržanje, direktiva o vračanju; mejna kontrola, oblikovanje Frontexa; sporazumi o vračanju oseb kot klavzula sporazumov o sodelovanju.

Z uvedbo diskriminacije med priseljenci se s to modro karto skuša odgovoriti na neoliberalne cilje lizbonske strategije in potrebe EU po delu (določene s kvotami) ter s tem omejiti priseljence na „delo“, spodbuditi plenjenje človeških virov iz tretjih držav – zlasti njihovih najbolj kvalificiranih delavcev – in izvesti nevarne centralistične sisteme v EU za hranjenje in zbiranje podatkov o priseljencih.

Z drugimi besedami tvorita modra karta in enotni postopek en steber nehumane politike priseljevanja EU, ki kriminalizira, izloča ali izkorišča in zavrže priseljence.

Magda Kósáné Kovács (PSE), v pisni obliki. – (HU) Priseljevanje je dolgo bilo eno izmed najpomembnejših gospodarskih in družbenih vprašanj v Evropski uniji. V starajoči se Evropi se vsi strinjamo glede potrebe po krepitvi delovne sile, da se vzdržuje in veča konkurenčnost.

Spodbujanje priseljevanja kot skupnega odgovora zahteva ne le regulacije s strani EU, ampak pravično strategijo, ki upošteva trajnostni razvoj in družbeno ravnovesje v enaki meri.

Poročilo gospe Klamt o evropski modri karti je treba pohvaliti, ker določa sprejemljivejše pogoje zaposlovanja za visokokvalificirane delavce iz tretjih držav, ob upoštevanju družinskih razmer in njihove možne vrnitve domov. Zlasti me veseli, da o tem razpravljamo sočasno z Gaubertovim poročilom o enotnem dovoljenju za bivanje in delo, tako da se lahko izognemo tudi pojavu odprtja evropskih vrat le visokokvalificiranim delavcem.

Zaradi notranjega socialnega ravnovesja EU moramo razmisliti o tem, do katere mere finančna in gospodarska kriza kot je ta sedaj, vpliva na interese Evrope. Vse večja nezaposlenost sama po sebi vodi do družbenih napetosti in zato moramo preprečiti nadaljnjo rast obstoječih domačih etničnih in rasnih napetosti skozi priseljevanje. To ne bo prilivalo olja na ogenj le skrajni desnici, ampak bo na dolgi rok vir mržnje proti EU – kljub dejstvu, da je Evropska unija v krizi igrala le vlogo stabilizatorja.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Uvedba modre karte, ki jo EU potrebuje, ker se sooča s pomanjkanjem visokokvalificiranih delavcev v določenih sektorjih, je korak naprej za gospodarske migracije visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav.

Toda modra karta lahko predstavlja korak nazaj, če države članice ne bodo zavrnil vlog za izvetje iz tega za tiste sektorje trga dela, kjer je omejen dostop za delavce iz novih držav članic, temelječ na prehodnih ukrepih, ki so predvideni v pristopnih pogodbah.

Čutim, da vas moram spomniti, da sta Združeno kraljestvo in Irska že izrazili željo, da ohranita omejitve za trg dela za Romunijo in Bolgarijo še za tri leta.

Rad bi poudaril, da bi uporaba politike direktive o modri karti postavila državljane Evrope v slabši položaj v primerjavi z državljani iz tretjih držav. Čeprav se ta direktiva navezuje na načelo preference Skupnosti, je očitno, da se to ne more uporabiti za tiste evropske državljane, za katere veljajo omejitve v določenih sektorjih evropskega trga dela.

Prosim glasujte za spremembo o tem, tako da se ne bomo znašli v razmerah, kjer bo gospodarska migracija iz tretjih držav imela prednost pred prostim gibanjem med državami v EU. Logična želja novih držav članic ni, da bi se počutile kot drugorazredni državljani EU.

Marianne Mikko (PSE), v pisni obliki. – (ET) Gospe in gospodje, modra karta bo rešila več težav, povezanih z delovno silo in priseljevanjem. Modra karta je tako imenovani „korenček“ v bitki proti nezakonitemu priseljevanju. S spodbujanjem in lajšanjem zakonitega priseljevanja se Evropa ne bo le spoprijela s pomanjkanjem strokovnjakov, pač pa tudi s trgovanjem z ljudmi in nezakonitim priseljevanjem.

Podpiram idejo, da morajo države članice imeti pravico, da se odločijo o tem, koliko modrih kart bodo odobrile vsako leto. Istočasno ne bi smeli postati protekcionisti zaradi sedanje gospodarske krize. Pripravljeni moramo biti na to, da sprejmemo visokokvalificirane delavce iz tretjih držav. Zaradi trenutne gospodarske recesije ne smemo zapreti vrat nadarjenim državljanom tretjih držav.

Potrebujemo enotni pristop, da bi ostali mednarodno konkurenčni. Evropska unija s 27 različnimi dovoljenji je ovira za „možgane“, ki prihajajo delat v Evropo. Enotni sistem bi lahko bil ena rešitev, ki bi pomagala ne le preseči sedanje obdobje recesije, pač pa tudi izboljšala konkurenčnost danes in zlasti v prihodnosti.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Evropa sedaj potrebuje in bo potrebovala v prihodnosti več ali manj usposobljeno delovno silo izven meja EU. Da bo EU lahko tekmovala z Združenimi državami Amerike za usposobljene in izobražene priseljence, bo morala postati privlačnejša destinacija. Lajšanje mobilnosti delavcev izven EU je korak v pravo smer in zato bi se rad zahvalil gospe Klamt za hvalevredno poročilo. Modra karta bi povečala mobilnost usposobljenih delavcev iz tretjih držav v EU.

Toda to, da ustvarimo EU vabljivejši kraj za delo, se ne sme zgoditi na račun držav v razvoju. Na žalost beg možganov pogosto vzame znanje in izkušnje za razvoj izven njihovih držav in ko bo EU postavljala pravila, mora ta problem ustrezno upoštevati. Prav tako je treba razvijati aktivno neprestano visokošolsko izobraževanje v Evropi, tudi če je lažje pridobiti usposobljene in izobražene ljudi od drugod.

Novi predpisi za priseljence ne smejo končati v bistveni neenakosti med državljani tretjih držav in državljani EU. Stroge opredelitve strokovne delovne sile, kot jih bo določil Parlament, bodo ustvarile neenakost, če se bodo postavljale nerazumne zahteve za tiste, ki pridejo iz tretjih držav, v smislu njihove izobrazbe in delovnih izkušenj.

Pomanjkanje delovne sile grozi Evropski uniji kot celoti in ne le v visokokvalificiranih sektorjih. EU bi zato morala razširiti shemo, ki bi olajšala gibanje delovne sile iz tretjih držav na celotni spekter delavcev, namesto da pobira le smetano.

Mihaela Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Demografski deficit in staranje prebivalstva Evropske unije nas potiskata v tveganje glede trga dela ter ogrožata sistem zdravstvene oskrbe in pokojninski sistem.

V teh razmerah bo modra karta protiutež sistemu ZDA glede zelene karte, ki se je izkazal za resnični uspeh, ob upoštevanju, da približno 50 % visokokvalificiranih delavcev izbere ali ameriški ali kanadski trg dela.

Menim, da je za nas bistveno, da imamo enotni sistem priseljevanja za vseh 27 držav članic, tako da ima lahko vsaka država članica v Evropski uniji koristi od dodane vrednosti, ki jo prispevajo visokokvalificirani delavci.

Prav tako se mi zdi pomembno, da EU da tem strokovnjakom priznanje, ki si ga zaslužijo, s tem da jim ponudi pravične in nediskriminatorne plače.

Preden zaključim, bi še rad omenil dejstvo, da trg dela EU še ni popolnoma odprt za delavce iz novih držav članic. Zato moramo biti zelo previdni, da ukrepi, ki jih sprejmemo, niso diskriminatorni do *de facto* državljanov Evropske unije.

Katrin Saks (PSE), v pisni obliki. – (ET) Sta dve težavi, ki me skrbita v povezavi z modro karto.

Z evropskega vidika je pritek možganov odličen. V primerjavi z Ameriko, Avstralijo ali Kanado je število strokovnjakov, ki so prišli v našo državo, bistveno manjše. Takšno „vabljenje“ je prav gotovo v nasprotju z našim drugim načelom, ki govori o tem, da je treba vprašanje migracije reševati globalno in da je gospodarskemu razvoju tretjih držav treba pomagati za namenom, da se zmanjša migracija, zlasti nezakonita. Če si želimo priznati ali ne, so „možgani“, o katerih sanjamo tukaj, potrebni v tretjih državah, da se tam izboljša življenje.

Z evropske perspektive, kjer vlada močna konkurenca, bi bilo ugodno, da se pridobijo novi strokovnjaki, saj celo raziskave kažejo, da je njihova integracija v novo družbo veliko lažji in hitrejši proces. To tudi ni drugotno vprašanje.

Še ena težava, ki jo vidim, je ta, da bo v povezavi z gospodarskimi težavami in vse večjo nezaposlenostjo negativno stališče do migrantov postalo še bolj pereče. In bojim se, da velja enako za notranje priseljevanje v EU. Vendar pa upam, da podporniki skrajnih desnih političnih strank tega ne bodo izkoristili in da bodo ovire, ki sedaj veljajo za nekatere države članice, v bližnji prihodnosti odstranjene. EU kot celota bi od tega imela korist.

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

podpredsednik

12. Evropska vesoljska politika: trezen premislek o vesolju (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o:

- vprašanje za ustni odgovor Svetu (B6-0482/2008), ki ga je postavil gospod Pribetich v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko glede evropske vesoljske politike: Trezen premislek o vesolju (O-0111/2008) in

- vprašanje za ustni odgovor Komisiji (B6-0483/2008), ki ga je postavil gospod Pribetich v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko glede evropske vesoljske politike: Trezen premislek o vesolju (O-0112/2008).

Ker prihajam iz Toulousa, z veseljem predsedujem tej razpravi.

Pierre Pribetich, avtor. – (FR) Gospod predsednik, gospod podpredsednik, minister, „skrajni čas je, da ponovno prižgemo zvezde“.

Svoj govor sem želel začeti z verzom iz pesmi Guillaumea Apollinairea, da bi poudaril pomen, ki ga ima za Evropski parlament ponoven zagon vesoljske politike.

Več kot trideset let so Evropska unija in njene države članice sodelovale pri financiranju, načrtovanju in razvoju vesoljske politike. Na žalost pa je ta politika postopoma izgubila svoj blišč in pomen.

Drži, da so leta 2003 bili pripravljeni temelji za evropsko vesoljsko politiko na podlagi okvirnega sporazuma ES-ESA. Prav tako drži, da je „vesoljski“ Svet dne 22. maja 2007 bil v skladu s političnim kontinuumom tega okvirnega sporazuma. Vendar svetloba, ki jo oddaja ta zvezda, ne zadostuje. Kajti neodvisnost Evrope, njena vloga na mednarodnem prizorišču, njena varnost in blagostanje nastopajo skupaj, da bi ta pomembna politika postala neprimerljiv adut za industrijsko politiko, ki ustvarja delovna mesta in spodbuja rast; gre za ambiciozno politiko s kulturnim, gospodarskim in znanstvenim vplivom, ki se uveljavlja na mednarodnem prizorišču in ki je temeljno gonilo družbe za pridobitev znanja, ki ga želimo osvojiti.

V institucionalnem trikotniku Unije, da se ne bi spremenil v Bermudski trikotnik, mora Evropski parlament v imenu evropskih državljanov igrati pomembno in večjo vlogo pri pripravi in opredelitvi te politike.

Skrajni čas je, da ponovno prižgemo zvezde. 26. septembra 2008 je Svet pri tem dejanju sodeloval in želimo pustiti svoj pečat na tej politiki. Seveda je ta nagovor tukaj in zdaj v imenu Odbora za industrijo, raziskave in energetiko narejen v istem duhu. Da bi šli po pravi poti, se mi zdi bistvenega pomena, da se zavedamo temeljnih elementov pri ustvarjanju te vesoljske politike.

Kot prvo se postavlja vprašanje proračuna. Od te točke naprej pozivamo k ustanovitvi posebne proračunske postavke, ki odseva in prikazuje našo zavezo evropski vesoljski politiki.

Vesoljske industrije potrebujejo zadostno javno podporo za povečanje njihove raziskovalne in razvojne zmoglosti in, preprosto, da ostanejo dobičkonosne. Mednarodna konkurenca je težka in huda.

Medtem ko Združene države, Rusija, Japonska in celo Indija občutno večajo svoje proračune, namenjene vesoljski industriji, in množično povečujejo javna naročila, mi Evropejci še zmeraj iščemo potrebna sredstva za doseg ambicioznih ciljev, podobno kot drugi iščejo izgubljen čas.

Katere spodbude lahko posledično sprejme Komisija, da bi izboljšala prispevek k evropskemu vesoljskemu sektorju in ne bi bila le akter temveč glavni akter, ki se odziva na to rastočo globalno zahtevo glede vseh vidikov vesoljske politike od začetka do konca?

Druga točka je izdaja strateških opcij za tiste vloge, po eni strani povezane z Galileom in EGNOS-om in po drugi z GMES-om, skozi prizmo upravljanja, da bi ustvarili učinkovito strukturo, ki ustvarja jasno upravljanje za okrepljeno učinkovitost vseh evropskih vesoljskih programov.

Zadnje vprašanje je raziskovanje vesolja. Kakšna je dolgoročna vizija naše evropske vesoljske politike in katere cilje skuša doseči? Odprava osvajanja vesolja na dolge razdalje je projekt, ki traja več desetletij in zahteva dolgoročno vizijo in ambicije.

Na tej točki vidim odmev govora, ki ga je imel predsednik Kennedy, ki je usmeril pozornost Američanov na novo neosvojeno področje. Korak, ki je bil ovekovečen 21. julija 1969, je bil v tehnološki zgodovini naše civilizacije nedvomno najčudovitejša gonilna sila vesoljskih in celo vsakodnevnih industrij.

V tej skladnosti narodov nam dajte dolgoročno vizijo. Znašli smo se pred mejnikom na tej dolgi poti. Evropa se je znašla na križišču poti, kar se tiče vesoljske politike. Vesolje je pomnožilo svoje sfere delovanja in uporabe. Od znanstvenih do obrambnih dejavnosti, vesolje pokriva sektorje dejavnosti, ki so tako obsežni in raznoliki, kot sta varovanje okolja in razvoj malih in srednje velikih podjetij.

Približajmo se uporabnikom in povečajmo zanesljivost in kakovost zbranih podatkov. Postanimo vodilni na vesoljskih trgih. Dolžnost, ki jo dolgujemo prihodnjim generacijam, je okrepiti evropsko vesoljsko politiko in sprejeti bistvene odločitve, da v orbito izstrelimo napredno in futuristično Evropo, v kateri bodo živele prihodnje generacije.

Vesolje je novo evropsko neraziskano območje. Velika zgodovinska knjiga je odprta in razkriva vrtočlavo količino praznih strani. Ne le, da mora v njej odigrati vlogo, Evropa mora biti njena glavna akterka. Zato je skrajni čas, da ponovno prižgemo zvezde.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) gospod predsednik, gospod podpredsednik Komisije, gospod Verheugen, spoštovani poslanci, vaš govor, gospod Pribetich, in vprašanja so zelo primerna in glede na elan, s katerim ste jih postavili in podprli, bom zelo težko podal svoj govor za vami.

Primerna so, ker je vesolje postalo, kot ste omenili, temeljno orodje za vse evropske dežele. Te misije prispevajo k našemu pridobivanju znanja, naj gre za opazovanje zemlje ali oceanografijo ali meteorologijo s pomočjo satelitov. Prav tako ustreza rasti naših gospodarstev preko satelitske telekomunikacije in navigacije. Na diskreten, a vendar bistven način je postalo sestavni element sodobnega življenja.

Vesolje je prav tako orodje, kot ste navedli, ki omogoča Evropi, da postane enotna glede skupne ambicije in da razvije skupno identiteto. V tem duhu je francosko predsedstvo z Valérie Pécresse julija organiziralo prvo neformalno srečanje evropskih ministrov za vesolje v Kourouju, ki je, kot veste, evropsko vesoljsko pristanišče. Vem, da je Evropski parlament na tem dogodku prestavljal gospod Røvsing in se mu za to zahvaljujem.

To srečanje nam je omogočilo ustvariti skupno vizijo Evrope v vesolju, ki temelji na treh glavnih akterjih evropske vesoljske politike: Uniji, Evropski vesoljski agenciji in državah članicah – medtem ko priznava povečano odgovornost Unije. Ti trije akterji bodo združili moči, da bo Evropa postala ena od glavnih vesoljskih sil na mednarodnem prizorišču, o tem smo prepričani.

Da bi razvili evropsko vesoljsko politiko tako, da bi koristila vsem Evropejcem, moramo najprej vsem državam članicam Unije zagotoviti odprt in enakopraven dostop do prednosti, ki jih prinašajo vesoljske dejavnosti. Drugič, okrepiti moramo obstoječe usklajevalne mehanizme v vesoljskem sektorju, evropsko strokovno znanje in izkušnje ter investicije Skupnosti ter investicije iz medvladnih in nacionalnih virov. Končno, potrebno je izboljšati sinergijo med civilnimi in obrambnimi vesoljskimi programi.

Zaradi tega bodo Unija, Evropska vesoljska agencija in države članice zagotovile, da imamo koristi od dostopa do vesolja, ki je avtonomen, zanesljiv in po najboljši ceni, kar je potrebno zaradi naših največjih partnerjev. Seveda bo zaradi tega treba okrepiti vlogo Evropske unije na področju evropske vesoljske politike.

Unija mora združiti zahteve za vesoljske aplikacije, slediti zahtevam uporabnikov, ustvariti prednostne naloge in nadzirati neprekinjenost storitev. Prav tako smo na ravni Unije razvili instrumente in finančne sheme Skupnosti, da bi upoštevali lastnosti vesoljskega sektorja, posebej glede prihodnjih finančnih perspektiv.

„Vesoljski“ Svet, ki se je sestal 26. septembra, je omogočil, da bomo poslali v orbito, če se lahko tako izrazim, in potrdili pomen dveh vodilnih programov, to sta Galileo EGNOS in GMES. Kar se tiče programa Galileo EGNOS, si lahko Evropska unija čestita za podpis velikega števila sporazumov o sodelovanju s tretjimi državami, kot so Združene države, Kitajska, Izrael, Južna Koreja, Ukrajina in Maroko.

Isti Svet z dne 26. septembra je poudaril pomen povečanega usklajevanja med Komisijo, Evropsko vesoljsko agencijo in državami članicami na področju raziskav in razvoja, posebej glede sistemov satelitske navigacije.

V zvezi s programom GMES se od približujočih se Svetov z dne 1. in 2. decembra pričakuje, da bosta opredelila smernice in pogoje partnerstva med Unijo in državami članicami ter da bosta predpisala zakonske predloge za formalizacijo programa pred koncem leta 2009. Že zdaj vas lahko obvestim, da Svet verjame v ohranitev pristopa, ki temelji na javnem dobrem, da bi se ta program lahko uspešno razvil. Nadalje je prav tako treba hitro vzpostaviti podatkovno politiko.

Končno morajo obstajati tri prednostne naloge, ki jih je prav tako navedel gospod Pribetich: prva zadeva vesolje in podnebne spremembe, saj je prispevek vesoljskih aplikacij na tem področju edinstven. Pod drugo spada prispevek vesoljskih dejavnosti k lizbonski strategiji. Tretja pokriva vesolje in varovanje, ki se nanaša na vzpostavitev spremljanja in nadzora evropskih vesoljskih objektov in vesoljskih razbitin na evropski ravni. Končno, četrta prednostna naloga ostaja raziskovanje vesolja, to je politična in planetarna politika in Evropa bi morala delovati v okviru svetovnega programa.

V zvezi s tem mora Evropa razviti skupno vizijo in dolgoročni strateški načrt, prav tako mora imeti potrebni politični dialog z drugimi državami znotraj razširjenega okvira mednarodnega sodelovanja in zato je Svet zelo zadovoljen nad objavo Komisije, da bo leta 2009 organizirala politično konferenco na visokem nivoju glede dolgoročne svetovne vizije raziskovanja vesolja.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, ta obnovljena vizija evropske vesoljske politike tako priča o novi zavezi držav članic, zavezi, ki bo v interesu evropske ambicije brez primere nedvomno odmevala po Parlamentu.

Günter Verheugen, *podpredsednik Komisije*. – (DE) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, gospe in gospodje, zelo sem hvaležen gospodu Pribetichu, da mi je dal priložnost, da govor o zelo tehnični temi začnem z verzom iz pesmi mojega najljubšega francoskega pesnika Guillaumea Apollinairea: „*Il est grand temps de rallumer les étoiles*.“ Menim, da je francosko predsedstvo že naredilo velike korake k temu, da bi evropska vesoljska politika dobila pomen, ki si ga resnično zasluži.

V zadnjih letih smo zelo napredovali in prvič imamo evropsko vesoljsko politiko, ki je nismo imeli še nikoli prej. Imamo okvir za skupno evropsko politiko, v kateri ima Komisija usklajevalno vlogo. Dosegli smo visoko raven sporazuma glede strateškega, okoljskega in gospodarskega pomena vesoljske politike za Evropo. Temu nihče ne oporeka. Posebej bi želel poudariti srečanje Evropskega vesoljskega sveta konec julija v Vesoljskem središču Kourou v Francoski Gvajani, kjer je prvič postalo jasno, da je Evropa pripravljena za ta nov odhod v vesolje.

Prav tako smo lahko pokazali, da je evropska vesoljska industrija zelo konkurenčna. Če primerjamo denar, ki ga Evropa lahko potroši za dejavnosti v vesolju, s tistim, ki ga porabijo naši ameriški prijatelji, smo na primer v dobrem položaju. Evropa ima vodilno vlogo v satelitski tehnologiji in v prenosni raketni tehnologiji. Imamo najboljše prenosne raketne sisteme na svetu. V Kourou imamo infrastrukturo, ki je ni moč najti nikjer druge na svetu. Naš prispevek k Mednarodni vesoljski postaji v obliki vesoljskega laboratorija kaže na visoko

stopnjo evropske vesoljske tehnologije. Prav tako sem vesel, da je ESA izvedla celo vrsto uspešnih raziskovalnih odprav znotraj našega sončnega sistema, česar druge države niso uspele izvesti.

Kot Evropejci nimamo popolnoma nobenega razloga, da bi se skrivali za drugimi. Sodelovanje med Evropsko komisijo in ESA je odlično in delitev del poteka gladko. Če upoštevamo to učinkovito sodelovanje, nimamo prav nobenega razloga za spreminjanje struktur na tem področju.

Vendar obstajajo težave, ki še jih moramo rešiti. Kot Evropejci nimamo neodvisnega dostopa do vesolja. Ljudi ne moremo poslati v vesolje ali jih pripeljati nazaj. Odločiti se moramo, ali dolgoročno želimo biti odvisni od drugih ali ne. Ne želim vam prikriti lastnega mnenja. Evropa potrebuje neodvisno in varno sredstvo za dostop do vesolja. Prav tako se bomo morali odločiti, kakšne oblike naj bodo prihodnje misije za raziskovanje osončja. Menim, da na prihodnje misije velikega obsega lahko gledamo le kot na naloge, ki jih izvajamo v imenu celotne človeške rase. Izogniti se moramo vsem vrstam nacionalnih in regionalnih tekmovanj. Naša politika vsekakor želi doseči najvišjo možno raven sodelovanja. To bo tema konference, o kateri je pravkar govoril gospod Jouyet in ki jo bo Komisija organizirala prihodnje leto.

Da bi zagotovili, da je zadeva popolnoma jasna, bomo razpravljali o naslednji večji misiji, ki ne vključuje le čisto tehnične uporabe vesoljskih tehnologij. Katera je naslednja večja misija, naslednji veliki cilj, ki bo zadovoljil človekovo željo po raziskovanju vesolja? Vesoljska tehnologija je nepogrešljiva za našo civilizacijo, našo varnost in gospodarstvo. Pomislite le na našo komunikacijsko tehnologijo ali finančne trge, ki sploh ne bi mogli delovati brez satelitov.

Prav je, da ta politika vsebuje močno varnostno komponento. Tega nočemo spregledati. Uspeli smo vzpostaviti reden in strukturiran dialog med Svetom in Komisijo, ki vključuje Evropsko obrambno agencijo in Satelitski center EU. Namen tega dialoga je boljše usklajevanje civilnih, varnostnih in obrambnih vesoljskih dejavnosti.

Z okoljskega stališča sistem GMES (globalno spremljanje okolja in varnosti), ki je trenutno v fazi razvoja, predstavlja evropski odgovor na globalno okoljsko krizo. Ta sistem nam bo priskrbel podatke in informacije, ki jih potrebujemo za ukrepanje in odzivanje v primeru naravnih nesreč. Seveda naša dva vodilna projekta – GMES in Galileo – pomembno prispevata k izvajanju lizbonske strategije, tako da zagotavljata močno industrijsko in tehnološko podlago v Evropi za vesoljske aplikacije.

Kar se tiče GMES-a, sem zelo vesel, da vam lahko povem, da je le pred nekaj dnevi Komisija sprejela sporočilo, podano na mojo pobudo, ki se nanaša na organizacijo financiranja in vprašanje sodelovanja z GMES-om. Svet za konkurenčnost jo bo obravnaval čez nekaj dni. Lahko rečemo, da je GMES na pravi poti. Prvi predstavitveni projekti so se začeli in, kar se mene tiče, se bomo lahko držali časovnega načrta. Popolnoma se strinjamo z ESA glede vesoljske infrastrukture GMES-a. ESA je že precej napredovala pri razvoju evropskih satelitov, ki jih potrebujemo za ta sistem, torej so obeti dobri.

Vendar moramo razrešiti še eno stvar. Proračun Skupnosti predvideva le financiranje raziskav GMES-a. Nimamo operativnih sredstev. Prihodnje leto bomo prvič potrebovali manjši znesek operativnih sredstev in to smo že razjasnili s proračunskim organom. Vendar moramo najti dolgoročno rešitev, saj je jasno, da GMES ni sistem, ki bi se samofinanciral. Proizvedel bo prihodek, vendar ta nikoli ne bo pokril stroškov. GMES je evropski infrastrukturni projekt in tako je tudi treba nanj gledati, če želimo zagotoviti dolgoročno financiranje.

Prihodnje leto bomo pripravili natančen časovni načrt in akcijski načrt za prihodnje izvajanje pobude GMES. Če povzamem, v letu 2009 bo Komisija predstavila predlog za financiranje uvodne faze GMES-a na podlagi podrobne ocene vplivov in analize stroškov in koristi.

O Galileu smo že razpravljali. Tukaj želim le povedati, da imata zaradi učinkovitega sodelovanja med institucijami programa Galileo in EGNOS zdaj trdno pravno podlago in se lahko zaženeta. Izvajanje Galilea in EGNOS-a je prav tako del načrta, seveda pa moramo ugotoviti, ali lahko zahtevo iz uredbe GNSS za zaključek sistema Galileo do leta 2013 izpolni tudi industrija. To bo postalo jasno tekom postopka naročanja.

Želel bi pozvati evropsko vesoljsko industrijo, da izkoristi veliko priložnost, ki jo predstavlja Galileo, ter čim tesneje sodeluje z nami in mobilizira vsa svoja sredstva. Za nas je Galileo eden najpomembnejših, če ne najpomembnejši projekt industrijske politike in zagotoviti moramo njegov gladek potek.

To vključuje vprašanja, ki jih postavlja resolucija, kot so na primer vprašanja konkurence, ki se postavljajo v zvezi z mednarodnimi poslovnimi praksami in trgi javnega naročanja. Res je, da različni mednarodni predpisi urejajo postopke naročanja na področju vesoljske industrije. Te prakse se razlikujejo glede na to, ali so predmet naročanja storitve ali blago, predvsem pa so odvisne od tega, katere države so podpisale

ustrezne sporazume. Med postopkom oddaje naročil za uvodno fazo Galilea je Komisija strogo izvajala načelo vzajemnosti in upamo, da je to spodbudilo pogajanja s tretjimi državami glede vzajemnega odpiranja trgov.

Zadnja točka – in zelo sem hvaležen, da je to Parlament upošteval – je vprašanje vključevanja malih in srednje velikih podjetij v evropske vesoljske dejavnosti. To je zame zelo pomembno, ker v vesoljski industriji obstaja le nekaj velikih evropskih akterjev. Samo prgišče evropskih držav je lahko prisotnih v vesolju. Vendar pa mnogo druge k temu prispevajo in zelo sem vesel, da se posebna vesoljska tehnologija vse bolj razvija v številnih državah članicah, posebej novih državah članicah, nosilci pa so mala in srednje velika podjetja, ki pogosto ponujajo zelo kompleksne in zelo napredne proizvode ter storitve. Zaradi tega je pomembno zagotoviti, da dobijo mala in srednja velika podjetja pri velikih projektih ustrezen delež naročil. Ta delež znaša 40 % in Komisija bo naredila vse v svoji moči, da bo zagotovila upoštevanje tega deleža.

Pri tem ne gre za le za ekonomsko vprašanje, temveč tudi za politično, ker bomo tako lahko zagotovili, da na evropske vesoljske dejavnosti ne bomo gledali le kot na privilegij peščice velikih evropskih držav, ampak kot nekaj, v čemer sodeluje in od česar žanje koristi vseh 27 držav.

Etelka Barsi-Pataky, v imenu skupine PPE-DE. – (HU) Hvala za besedo, gospod predsednik. Naslov naše parlamentarne odločitve je „Trezen premislek o vesolju“. Gospe in gospodje, povprečni evropski državljani uporabljajo dnevno 50 satelitov. Uporaba vesolja je neopazno postala del našega vsakodnevnega življenja. Vprašanje je: ali lahko Evropa v tem procesu sodeluje, ali lahko aktivno oblikuje uporabo vesolja?

Nekaj pripomb je na mestu. Vesolje je naše skupno in globalno premoženje. Zato je mednarodno sodelovanje bistvenega pomena za Evropo. Toda Evropa lahko smiselno sodeluje le, če ustvari avtonomijo na političnem, tehnološkem in operativnem področju. Torej je pomembna za parlament.

Ob upoštevanju svetovne finančne in že deloma gospodarske krize sedaj jasno vidimo, da visokotehnološke pobude, kot je uporaba vesolja, dodajajo bistven pomen k naši konkurenčnosti.

Poleg tega se ob izzivih, s katerimi se soočamo, in nalogami, ki jih je potrebno opraviti, vse bolj zanašamo na vesoljsko tehnologijo, na primer, da bi razumeli in spremljali podnebne spremembe ali dosegli varnost s pomočjo obrambe, preprečevali vse pogostejše katastrofe ali zagotavljali vse širše komunikacijske in navigacijske storitve.

Tako se tukaj spoprijemamo s strateškimi vprašanji. Evropski parlament želi odigrati v tem procesu konstruktivno vlogo, kot prvo s spodbujanjem strukturiranega dialoga med EU in vladnimi institucijami. Po našem mnenju bo to zagotavljalo vsem državam članicam priložnost, da sodelujejo in si pridobijo odprt in pošten dostop.

Galileo, naš skupni evropski projekt, je imel pionirsko vlogo v mnogih pogledih. Naj jih naštejemo le nekaj: vzpostavil je operativni model Medinstitucionalni odbor za Galileo, s katerim je ustvaril tesnejše sodelovanje in v primeru dolgih projektov smo lahko zagotovili skupno financiranje iz proračuna Skupnosti. Toda to je šele začetek. Kot je omenil komisar Verheugen, je program Galileo zagotovil sodelovanje MSP, saj sedaj vemo, da so odcepljena podjetja tista, ki so najbolj sposobna dokončati velike stvari v svetu visoke tehnologije.

Evropska ljudska stranka in Evropski demokrati so podali nešteto predlogov, ki deloma zadevajo našo industrijsko politiko, kjer še moramo veliko nadoknaditi, preden bo ta lahko služila kot trdna osnova. Poleg tega moramo okrepiti našo vlogo v raziskavah in razvoju. In te spretnosti so bistvene tudi za obrambno in varnostno politiko. Na ta način bo evropska vesoljska politika postala del evropske identitete. Hvala za besedo.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v imenu skupine PSE. – (RO) Sistemi za satelitsko navigacijo in satelitsko podprta telekomunikacijska omrežja, storitve in aplikacije so orodja, v katera mora Evropska unija investirati.

Raziskave so eden izmed bistvenih stebrov, na katerih temelji lizbonska strategija. Program GALILEO je eden izmed prednostnih projektov za evropske raziskave ob upoštevanju njegove potencialne uporabe za upravljanje prometa, spremljanje učinkov podnebnih sprememb in za posredovanje v razmerah, ki vključujejo nujne primere in naravne nesreče.

Lani je Evropski parlament poleg Komisije in Sveta uspel opredeliti vire financiranja za projekt GALILEO, za katerega se je smatralo, da je eden izmed strateških projektov Unije. Poudaril bi rad pomen razvoja industrijske politike, ki se navezuje na vesolje.

Prav tako bi vas rad spomnil, da uredba o GALILEO postavlja mejnik za vključevanje MSP v evropsko industrijsko politiko, ki se navezuje na vesolje. Čas je, da Evropa razvije skupno vizijo in strateško načrtovanje za raziskovanje vesolja.

Anne Laperrouze, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, zdi se, da se vsi strinjamo glede dejstva, da je postala vesoljska politika bistvena komponenta prihodnosti za našo družbo.

V zvezi s tem bi lahko povzeli tri pomembne dimenzije: varnost in obrambo, zaščito pred okoljsko krizo in ponudbo novih storitev za človeške dejavnosti.

Da, gospe in gospodje, kot Evropejci moramo priznati, da gre vesolje proti strateški obrambni dimenziji. Vem, da bi nekateri moji kolegi temu oporekali. Da, dolgoročno je treba zagotoviti opazovanje planeta, tako da se preučuje njegove počasne, dinamične variacije in zlasti tiste, ki so jih povzročila človekova dejanja, ki vplivajo na globalno podnebje, naravne vire in biotsko raznovrstnost.

Istočasno potrebuje veliko število javnih političnih skupin in gospodarskih dejavnosti informacije in napovedi iz opazovalnih sistemov, ki so nameščeni v vesolju. To je še zlasti pomembno za evropski GMES v svetovnem GEO procesu. Da, vesoljske politike imajo vse večji vpliv na znanstvene raziskave, tehnološke inovacije in še več, spodbujanje domišljije. V tem pogledu imajo programi za raziskavo vesolja in planetov bistveno vlogo od sedaj naprej.

Telefonija in televizija, GPS in pa tudi vremenske napovedi ali celo zdravstvena oskrba na daljavo so dramatično spremenile naš način življenja. Ne moremo si več zamišljati, kaj bi se zgodilo, če bi sateliti prenehali delovati.

Izkušnja, pridobljena z vesoljskimi tehnologijami – zlasti z uspehom rakete Ariane – sama po sebi upravičuje izvajanje prave evropske vesoljske politike. Da bi se odzvali na našo težnjo po neodvisnosti, bo potrebno doseči ne le dobro vladanje ampak tudi seveda dobro financiranje.

Za zaključek naj povem, da bo vesoljska politika, ki jo vodi Evropa, izkazala svojo pripravljenost, da ostane vplivni akter na svetovni sceni, tak, ki je več ali manj omejen na partnersko vlogo, ali pa da bo Evropa močna, bistveni akter pri vladanju v svetu, ki bo sposobna reševati ključne težave, s katerimi se sooča prihodnost človeštva.

Patrick Louis, v imenu skupine IND/DEM. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v mojem prejšnjem položaju poročevalca Odbora za promet sem o projektu Galileo navdušeni razmišljal.

Danes vidimo, da se je ta središčni projekt potopil zaradi vsemogočnosti in tehnokratske lenivosti naših institucij. Vsakič, ko je Unija zavrnila svobodno in spremenljivo sodelovanje med državami, je zatrla zasebne pobude, povečala stroške in preprečila pojav tekmecev – sposobnih in koherentnih konzorcijev. Pa vendar so vsakič, ko so se države združile prostovoljno, projekti uspeli.

Tako je tukaj kot tudi drugje vloga naših institucij vzdrževati preprosto substitutivno vlogo, želeč da bi bili upravljavci vsega, medtem ko bi morali jamčiti za nekaj malega. V mislih moramo imeti eno: ko obravnavamo stvari, povezane z vesoljem, mora Evropa najprej stati trdno na tleh.

Giles Chichester (PPE-DE). – Gospod predsednik, kot otrok sem imel željo, da bom en prvih v vesolju – in upam si trditi, da je veliko drugih otrok imelo isto željo – in ko sem odrasel, so me leta 1969 navdihnile tiste slike, ki so nas dosegle iz projekta pristanka na Luni, zlasti televizijska slika Zemlje iz vesolja. Vesolje je sedaj manj senzacionalna vest, toda je izjemno pomembno zaradi vseh razlogov, ki so jih navedli drugi kolegi, in čestitam Evropski uniji, ker se je zavezala vesoljski politiki.

Pred enim letom sem obiskal Nasin Goddard center v Washingtonu in pred kratkim ESO, evropsko vesoljsko agencijo v Rimu in slike, ki nam jih lahko pokažejo o delu, ki ga opravljajo, so zame bolj vznemirljive kot kdaj koli prej. Več ljudi bo videlo te slike, bolj bomo morda približali vesolje Zemlji. Toda kar so mi pokazali na novo, je bil pomen uporabe vesolja za znanost, raziskave in gospodarstvo ter pomen satelitov in njihovih pobudnikov.

Komisar, seznanil sem se s skrbmi, ki jih imajo operaterji satelitov glede tega, da morajo spoštovati mednarodne dogovore v zvezi z uporabo spektra in pokritosti satelitov. Pojavlja se skrb, da če se bo katera kršitev mednarodnih dogovorov tolerirala, bodo jih druge regije prav tako kršile. Zdi se mi, da je učinkovito

raziskovanje vesolja odvisno od spoštovanja skupnih dogovorjenih zakonov in načel, zato upam, da Komisija lahko glede tega pomiri nas in njih. Imamo dobro zgodbo o dosežkih in pričakovanjih v vesolju.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Gospod predsednik, komisar, gospod Pribetich, po mojem mnenju je vaš predlog zelo celovit in uravnotežen. Zato vam čestitam, ker ste posvetili z več luči, da lahko bolje vidimo zvezde.

Evropska unija mora biti nedvomno odgovorna za opredelitev političnih teženj Evrope v smislu vesolja, da ga uporabi za evropske prebivalce in gospodarstvo in da zagotovi neodvisni in zanesljiv dostop do njega.

Prav tako sem zadovoljen s septembrskimi sklepi Sveta, ki navajajo koristno politično zavezo za razvoj evropske vesoljske politike.

Prioritete morajo vsekakor biti pravočasna aplikacija Galilea in EGNOS-a ter program za globalno nadzorovanje okolja in varnosti, ki bo pomagal pri oceni in izvedbi evropskih politik, ki vplivajo na okolje.

Kar zadeva financiranje, moramo najti instrumente, primerne za evropsko vesoljsko politiko, ki bodo poleg navedenega v Sedmem okvirnem programu omogočali srednje- in dolgoročno načrtovanje. Možna vključitev posebnega poglavja v proračun bo pokazala zavezo Evropske unije za to politiko in povečala njeno jasnost in preglednost ob upoštevanju možne uveljavitve določb Lizbonske pogodbe.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Gospod predsednik, zelo sem zadovoljen, da razvijamo naš vesoljski program v sodelovanju z Rusi. Toda moramo se spomniti, da je v ozadju še en partner, s katerim moramo vzpostaviti sodelovanje – Ukrajina. Najboljše sovjetske rakete so bile izdelane v Ukrajini. Njen potencial na tem področju je ogromen. Mislim, da se ga moramo zavedati in ga uporabiti za naše skupno dobro.

Moja druga pripomba se navezuje na program Galileo. Spomniti se moramo, da je ta program lahko in tudi mora biti izredno pomemben za naše vojaške operacije in tudi za naše vojaške misije. Pomembno je, da je uporaba tega sistema za vojaške namene primerno varovana, tako da se zagotovi, da drugi udeleženci programa – predvsem mislim na Kitajsko – ne bi mogli izvedeti, kako sistem blokirati in ga tudi ne bi mogli blokirati.

Predsednik. – Preden predam besedo Svetu, naj vam omenim, gospe in gospodje, da so trije člani tega parlamenta rojeni 5. avgusta – to je na dan, ko je bil rojen Neil Armstrong. To vem zato, ker sem eden izmed njih. Pustil vas bom, da o tem razmišljate, medtem ko bomo prisluhnili Svetu.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, to me ne preseneča, sem telo vesel za vas, saj ste tega zares vredni!

Gospod predsednik, gospod podpredsednik Komisije, spoštovani člani parlamenta, zelo bom kratek, saj je veliko že bilo povedano.

Najprej, vaši govori in razprave so pokazali zavzetost parlamenta glede vprašanja evropske vesoljske politike. Smo v iskanju enotnega evropskega projekta. Smo v iskanju evropskih projektov, ki so resnično spodbudni in zagotavljajo novim generacijam Evropejcev, da sodelujejo v tej edinstveni pustolovščini.

Kot je bilo poudarjeno, smo v iskanju projektov, ki so namenjeni izboljšanju praktičnega življenja naših državljanov. Smo v iskanju projektov z resnim namenom razviti konkurenčnost, povezati različne evropske industrijske partnerje in podpreti dejavnost v tem obdobju depresije. Smo v iskanju projektov, katerih namen je izboljšati raziskave, razvoj in inovacije. Smo v iskanju projektov – če sem res izčrpen – ki delajo Evropo vidnejšo, globalnega akterja in vplivno pri reševanju globalnih izzivov, ki nas čakajo, pa naj bo to boj proti podnebnim spremembam ali razvojne zadeve ali strateška usklajevanja z našimi drugimi partnerji.

Verjamem, da vaša razprava jasno kaže, da pri naših prizadevanjih ne smemo popustiti. Nasprotno, vsa svoja sredstva in sposobnosti sodelovanja moramo osredotočiti na najbolj simbolne evropske projekte: evropsko vesoljsko politiko.

Günter Verheugen, podpredsednik Komisije. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, hvaležen sem vam za široko podporo, ki je bila v tej razpravi izražena evropski vesoljski politiki. Zelo bi želel, da se ta široka podpora izkaže med procesom ustvarjanja finančnih temeljev za stalno in trajno evropsko prisotnost v vesolju. Vašo pozornost bi rad usmeril na dejstvo, da naši tekmeci ne sedijo križem rok. Druge regije v svetu so že daleč pred nami kar zadeva vizijo o tem, kaj bi moralo biti nadalje storjeno. Če ne bomo našli novih projektov in razvili novih tehnologij, ne bomo mogli zadržati naše vodilne vloge na področju vesoljskih aplikacij, ker preprosto ne bomo imeli potrebnih financiranj znanosti in raziskav.

Iz tega razloga bi rad ponovil, da sem bil zelo hvaležen, da se je vse to danes pojasnilo. Če lahko sodelujemo pri dvigovanju ozaveščenosti, bomo lahko vsem državljanom Evrope povedali zgodbo gospoda Chichestra, zgodbo, da so lahko evropski vesoljski projekti vzrok, ki nas bo vse združil.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

13. Konvencija o kasetnem strelivu mora začeti veljati pred koncem leta 2008 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o ustnem vprašanju Svetu (B6-0481/2008) o Konvenciji o kasetnem strelivu, ki naj bi začela veljati pred koncem leta 2008, s strani gospe Beer v imenu Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, gospe Gomes v imenu Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, gospe Neyts-Uyttebroeck in gospe Lynne v imenu Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, gospoda Kristovskisa v imenu Skupine združenja za Evropo narodov, gospoda Pflügera in gospe Zimmer v imenu Konfederalne skupine Evropske združene leve/Zelene nordijske leve in gospoda Zappalà v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov (O-0110/2008/rev. 1).

Angelika Beer, avtorica. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, 3. decembra 2008 v Oslu bomo končno dosegli točko, ko bomo sposobni podpisati konvencijo o prepovedi kasetnega streliva. V Dublinu je 107 držav sprejelo konvencijo in obljubilo, da jo bo podpisalo. Dva tedna pred konferenco bi radi pozvali države po vsem svetu, da svojo obljubo držijo, podpišejo konvencijo in predvsem, da jo hitro ratificirajo.

Vojna na Kavkazu in uporaba kasetnega streliva s strani obeh, Gruzije in Rusije, nam predstavljata grožnjo. Ne smemo več izgubljati časa. Od Evropske komisije in Sveta imamo visoka pričakovanja. Pričakujemo, da bodo vse države članice Evropske unije podpisale konvencijo 3. decembra, zlati tiste evropske države, ki so še vedno v dvomih, to so Grčija, Latvija, Poljska, Romunija in Republika Ciper.

Pričakujemo, da bo Evropska unija še naprej promovirala zakonito prepoved kasetnega streliva kot del konvencije o določenem konvencionalnem orožju (KKO). Soglasno obsojamo neverjetni poskus ZDA, Rusije in Kitajske na zadnji Ženevski konferenci, da bi legalizirali kasetno strelivo v okviru KKO.

V prihodnosti bi radi ocenili sinergije in vezi med prihodnjo konvencijo v Oslu in pogodbo iz Ottawe, katerih rezultat je bil prepoved kopenskih min. Naša resolucija bo imela vlogo poziva Komisiji, da omogoči več financiranja – bistveno več financiranja – za zaščito ljudi na kontaminiranih področjih in da se odstranijo kasetna streliva.. To velja za Libanon, Balkan in vse ostale kontaminirane regije. Nimamo zanesljivih virov financiranja in to ne bi smelo biti tako. Če bomo ta vzrok vzeli resno, mora Komisija najti načine za njegovo financiranje.

Še enkrat bi rad poudaril v imenu svoje skupine, da je naš cilj pravno zavezujoča prepoved uporabe, kopičenja in proizvodnje tega nehumanega orožja, ki je bilo desetletja vir trpljenja civilnega prebivalstva na prizadetih področjih.

Še enkrat bi rad razjasnil, da uporaba tega orožja, vključno v državah, kjer ima Evropska unija policijske in vojaške sile, kot so Afganistan, Bosna in Demokratična republika Kongo, predstavlja toliko nevarnosti za naše misije kot za ljudi same.

Ana Maria Gomes, avtorica. – (PT) 3. decembra se bodo voditelji 107 držav, ki so maja sprejele Konvencijo o kasetnem strelivu, srečale v Oslu, da jo podpišejo. Izbira 3. decembra ni naključna. Na isti dan leta 1997 je bila v Ottawi odprta za podpisovanje Konvencija o protipehotnih minah. Ti instrumenti nimajo skupnega le datuma podpisov. Sramota je, da nobena konvencija nima podpore držav, ki predstavljajo velik del človeštva, kot so Združene države, Kitajska, Indija, Irak, Pakistan, Rusija in Izrael.

Konvencija v Oslu je bila izpogajana v Dublinu in 22 od 107 podpisnic je članic Evropske unije. Upamo, da bodo Ciper, Poljska, Romunija, Latvija in Grčija kmalu ovrgle zadržke in tako omogočile Evropski uniji, da predstavlja enotno bojno črto pri nasprotovanju temu orožju, ki ubija in pohablja brez razlikovanja.

To orožje ni le nemoralno, je tudi vse bolj neuporabno v vojaškem smislu. Evropska agencija za obrambo razlaga v svojem „Poročilu o dolgoročni viziji za evropske obrambne sposobnosti in potrebe po zmogljivostih“, da:

„je potreben resen razmislek glede prihodnje uporabe navedenega streliva, kot tudi kasetnih bomb, min in drugega orožja učinka brez razlikovanja“.

Evropske vojaške sile, in ne le one, vse bolj posredujejo sredi civilnega prebivalstva in cilj je vse manj in manj uničiti zlahka opredeljivega sovražnika. Zaradi tega je kasetno strelivo ne le nezdržljivo s humanitarnim pravom, pač je tudi omejene uporabe. Mednarodno pravo, moralne obveze in najosnovnejša vojaška logika so si edine v nujni potrebi po prepovedi tega orožja. Zato je bistveno zagotoviti splošno ratifikacijo Konvencije iz Osla.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, gospod predsednik Sveta, v imenu svoje skupine sem podprl to ustno vprašanje, da bi izrazil naše nestrinjanje glede kasetnih bomb in streliva iz razlogov, ki so docela očitni, in da izrazim podporo stališču tistih držav članic, ki so se strinjale s konvencijo o njihovi prepovedi.

Upam, tako kot moji kolegi, da bodo v prihodnjih tednih vse države članice brez izjeme podpisale to konvencijo in jo upoštevale, ker, kot dobro veste, se govori, da pod vodstvom Združenih držav ali po njihovem vzgledu nekatere države, več jih je tudi držav članic, načrtuje, da se bodo izognile konvenciji tako, da se bodo, če smem tako reči, poigrale z opredelitvijo tega, kaj tvori kasetne bombe in streliva, in z zmanjšanim tveganjem nenamernega poškodovanja ljudi, ki se dotaknejo neeksplozivnih delov.

Upam, da se to ne bo zgodilo. Moja skupina upa, da se to ne bo zgodilo in zato izkoriščam priložnost, da vprašam Svet, kaj namerava storiti, da zagotovi, da ta konvencija začne veljati.

In če na koncu preidem še na drugo zadevo; gospod minister, slišal sem, da boste v prihodnosti morda šli novim izzivom nasproti. Če je to res, vam jaz in moja skupina izražamo najboljše želje.

Ģirts Valdis Kristovskis, *avtor*. – (LV) Gospod predsednik, predstavniki Komisije, predstavniki predsedstva, najprej bi rad rekel, da sem bil obrambni minister v svoji državi skoraj šest let, v obdobju, ki je vodila do naše vključitve v NATO. Zato lahko rečem, da zelo dobro razumem, kaj pomeni skrbeti na državo skozi obrambne ukrepe, skozi potrebno orožje in topništvo. Toda v svojem imenu in tudi v imenu skupine UEN sem podprl vse ukrepe, ki jih je sprejel Evropski parlament, vključno z vprašanjem prepovedi kasetnega streliva. Po mojem mnenju je vse že bilo rečeno tukaj. Vsem je jasno, da to orožje ni dovolj točno in da je do danes, kot lahko vidimo, večinoma zadelo civiliste in ranilo otroke.

Zato bi rad rekel, da Evropski parlament in jaz sam verjameva, da bi se države članice EU morale strinjati o skupnem stališču in uporabiti skupne sile, ki bi se združile v prepovedi glede te vrste orožja. Po drugi strani bi se rad zavzel za uporabo te zahteve v dvostranskih pogovorih z državami, kot so Rusija, Združene države Amerike in Kitajska, ki so glavni imetniki te vrste orožja. Verjamem, da je to zelo pomembno, če se spomnimo, da je pred kratkim med vojno med Gruzijo in Rusijo Rusija na žalost uporabila to vrsto kasetnega streliva proti gruzijskim civilistom. To potrjuje, da argument za ohranjanje tega streliva v naših orožarnah, to je argument, da je to obrambno orodje, ne zdrži kritike. Kot vidimo, se na žalost ta instrument uporablja v drugih državah kot ofenzivno orožje proti civilistom.

Luisa Morgantini, *avtorica*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, kasetno strelivo je glede na namen orožje za množično uničenje, nehumano orožje, če je sploh mogoče, da humano orožje v vojski obstaja.

Publikacija ameriške vojske *Field Artillery* navaja: „Neeksplozivne bombe iz kasete so težava za nedolžne civiliste in naše lahke sile, naše pešadije, ki prispejo po bombardiranju urbanega področja“, pa vendar se še prodajajo in uporabljajo ter zemlja, onesnažena z neeksplozivnimi napravami, še dalje žanje smrt dan za dnem, kot smo videli v Gruziji.

V Oslu, na konferenci za boj proti uporabi, proizvodnji in skladiščenju kasetnega streliva, se je predstavil mlad Libanonec Ibrahim, star 24 let, katerega telo je bilo pohabljenost od ran in ki je imel amputirano nogo: „Me veseli, sem preživel“. Želel sem si bil umreti, a namesto tega sem ga le objel. Obiskal sem ga v njegovi vasi na jugu Libanona, na dvoriščih hiš, v šolah, v travi, pod drevesi sem videl neeksplozivne bombe, ki so jih odvrгла izraelska letala. Odvrgli so jih čez 1 400 000 in odvrgli so jih nekaj dni nazaj, ko sta bila že razglašena premirje in zaustavitev ognja. To je bila čista krutost in v bolnišnicah za nujno pomoč v Afganistanu sem srečal veliko otrok, mož in žena s pohabljenimi telesi; na svetu je na tisoče pohabljenih otrok, ker so se igrali z ostanki kasetnih bomb, saj so jih pritegnili pisani predmeti.

V Dublinu se je 109 držav po 10 dneh razprav zavezalo, da bodo podpisale prepoved smrtonosnega orožja, da bodo zagotovile pomoč žrtvam in finančno pomoč prizadetim področjem, toda sporazum prav tako določa, da je potrebno vse orožje uničiti v osmih letih. Tega vsekakor ne bodo naredili, razen če se bo izvajal

močan pritisk s strani držav podpisnic Združenih narodov in držav, ki so odgovorne za kazniva dejanja proti civilnemu prebivalstvu, kot so Združene države, Rusija, Kitajska, Indija in Pakistan, ki niso šle v Dublin in so zavrnilo prepoved kasetnega streliva.

Robert Gates, sekretar za obrambo, je poskušal ameriško zavrnitev razložiti takole: kasetno strelivo je učinkovito orožje proti mnogim različnim ciljem. Mrtvi v Iraku, Afganistanu in nekdanji Jugoslaviji so to prav gotovo izkusili. Evropa ponovno kaže občutljivost; 22 držav je podpisalo Dublinsko konvencijo in k njej pristopilo, toda potrebna so konkretna dejanja.

2. in 3. decembra bo pogodba uradno podpisana v Oslu, toda treba bo jo ratificirati. To moramo storiti čim prej in onemogočiti vsak poskus, da bi se pogodbo zaobšlo, in verjamem, da bo Svet zares moral določiti učinkovite politične in finančne instrumente, s katerimi bi zagotovil, da se pogodba izvede in da ne bo več takih smrti, to je smrti, ki bi jih povzročilo uničevalno orožje.

PREDSEDSTVO: GOSPOD COCILOVO

podpredsednik

Stefano Zappalà, *avtor. – (IT)* Gospod predsednik, gospe in gospodje, to je le informacija za predsedstvo Sveta, če jo boste vi, trenutni predsednik, podali svojemu predhodniku: prej je bilo rečeno, da so v tem prostoru prisotne tri osebe, ki so bile rojene na isti dan kot Neil Armstrong. Evropski astronom italijanskega rodu je bil poslanec tega parlamenta med leti 1994 in 1999, v tem obdobju pa je v tem parlamentu še en evropski astronom, spet Italijan.

Če se vrnem na kasetno strelivo, sem se v imenu svoje skupine pridružil pobudi na to temo, ker verjamem, da gre za zadevo, ki sega v srce civilizacije in človečnosti. Moj kolega je bil minister za obrambo ene od držav članic in tudi sam prihajam iz vojaškega sveta. Menim, da je prepoved kasetnega streliva po svetu, kot sem že povedal, stvar, ki sega v jedro civilizacije in človečnosti.

Zakaj? Ker sta civilizacija in človečnost dva od mnogih sestavnih načel Evropske unije; tvorita del temelja naših pogodb in zato verjamem, da ta tema ne sme biti le izhodišče, postati mora resna zadeva za preučitev, kakšen naj bo odnos EU na splošno v zvezi s strelivom tega tipa.

Kaj pa to orožje in streliva spodbujajo po svetu, pa je jasno. Vse oblike vojn, dejstva so takšna, kot so, vendar je najbolj resna točka, da se vse ne konča s koncem vojne, ampak se nadaljuje tudi po njem, saj je zemlja kontaminirana in takšna tudi ostane. Na žalost je drugo dejstvo, da se vojna odvija tudi v državah, ki gotovo nimajo zelo napredne stopnje civilizacije, zato so ljudje pripravljeni, tudi na lokalnem nivoju, uporabiti predmete, najdene na zemlji in ki so vzrok večine pohabljenj, ki v otroštvu doletijo mlade ljudi. Predloženih nam je bilo in še vedno prejemo veliko filmov iz celega sveta, ki pričajo o rezultatih uporabe tega orožja.

Zato v imenu svoje skupine pozivam Svet in Evropski parlament, da vztrajata na tem vprašanju. Upam, da bo vse to delo vodilo v ratifikacijo te konvencije, za katero verjamem, da je ena najpomembnejših vidikov civilizacije in človečnosti, v zvezi s katerimi lahko Evropska unija ukrepa.

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta. – (FR)* Gospod predsednik, spoštovani poslanci, gospa Beer, gospa Gomes, gospa Neyts-Uyttebroeck, ki se ji osebno zahvaljujem za njene prijazne želje, gospod Kristovskis in gospod Zappalà, vsi imate popolnoma prav: kot je povedal gospod Zappalà, gre za vprašanje civilizacije in človečnosti.

Vsem državam članicam Evropske unije je skupna humanitarna zaskrbljenost zaradi kasetnega streliva. Evropska unija podpira sprejem mednarodnega instrumenta, ki bi prepovedoval kasetno strelivo, ki povzroča nesprejemljivo škodo civilnemu prebivalstvu. Zaradi tega so se vse države članice Evropske unije udeležile konference v Dublinu, najsi kot zainteresirane strani – kar velja za večino držav članic – ali pa kot opazovalke. Seveda je Evropska unija zainteresirana stran; to je treba razumeti iz tega precej zapletenega stavka.

Odločitev o podpisu ali ratifikaciji je suverena odločitev, ki jo sprejme vsaka država članica, vendar tako kot gospa Neyts-Uyttebroeck obžalujem, da vse ne bodo podpisale do decembra.

Velika večina držav članic je napovedala svojo namero, da bodo podpisale konvencijo v prihodnjih tednih, kar bi rad poudaril in povedal, da ima gospa Morgantini prav; preden začne konvencija veljati, moramo sprejeti praktične ukrepe. V tem duhu se je Francija, država, ki jo poznam najboljše, v maju 2008 odločila, da bo iz uporabe nemudoma izločila 90 % zaloge kasetnega streliva.

Kot pa veste, morajo številne države članice o tem še sprejeti odločitev. Kar se tiče francoskega predsedstva, je maja po konferenci v Dublinu oznanilo, da bo konvencijo podpisalo v začetku decembra. Predsedstvo želi pozornost vseh članic usmeriti k pogajanjem o kasetnem orožju, ki so v teku v okviru Konvencije o določenem konvencionalnem orožju (KKO), ki je edina konvencija, za katero se največje vojaške sile – Združene države, Rusija, Kitajska in Indija ali države, kot je Gruzija – strinjajo, da bodo v njej sodelovale, kar ne drži za Konvencijo iz Osla. Poudaril bi, da te države niso izrazile namere, da bodo podpisale to konvencijo.

Vse države članice Evropske unije so podpisnice te konvencije in pozivajo k sprejemu protokola o kasetnem strelivu. Preko zavez na tem področju, in gospod Kristovskis je to pravilno poudaril, bo mogoče doseči dejanske spremembe. Smrtim, ki jih povzroča kasetno strelivo, kot smo jim bili priča v Gruziji, bi se v prihodnosti lahko izognili, če bi pogajanja v okviru te splošne konvencije bila uspešna.

Spoštovani poslanci, kot lahko vidite, je kasetno strelivo tema, ki Evropsko unijo poziva k dejanjem in ta pritisk se mora nadaljevati na mednarodni ravni z namenom sprejetja splošnega instrumenta. S tem ciljem pred očmi si francosko predsedstvo zelo prizadeva, da bi prepričalo vse svoje partnerje, in si bo prizadevalo še naprej.

Charles Tannock, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, nisem pacifist – vsi v tem Parlamentu, ki me dobro poznajo, bi to povedali – vendar na trgu za vojskovanje in orožje obstaja mnogo tega, kar moramo obžalovati. Kasetna streliva so zame najbolj strašen način za vodenje vojne, ki mora seveda biti čisto zadnja možnost.

Obstaja mnogo dokazov, da to orožje nesorazmerno vpliva na civilno prebivalstvo, ki ga je treba zaščititi predvsem z mednarodnim pravom. Kasetne bombe lahko padejo na veliko območje in ne eksplodirajo zelo dolgo časa, kar predstavlja smrtonosno grožnjo za civiliste, ki jih lahko bombe ubijejo ali pohabijo še dolgo po koncu konflikta.

Prav tako sta njihovo iskanje in odstranitev draga in jih ni mogoče uradno kartirati na isti način, kot to velja za minska polja. Včasih otroci poberejo te reči, ker mislijo, da so igrače, pri tem izgubijo ude ali celo življenje. Kot oče zelo majhnih otrok vem, da si težko predstavljam še kaj bolj strašnega.

Če mislimo resno pri ustvarjanju Evropske unije skupnih vrednot in pri tem, da bi te vrednote delili s preostalim svetom, moramo zavzeti skupno stališče za spodbujanje morebitne prepovedi tega zastrašujočega in strahotnega orožja, katerega učinek na bojišču je zelo neposreden.

Prav tako moramo uporabiti vsa diplomatska sredstva, ki jih imamo na razpolago, da bomo o tem prepričali tudi druge. Mi, kot Evropski parlament, smo lahko upravičeno ponosni na naša prizadevanja, da bi svet rešili nadloge protipehotnih min. Vprašanja kasetnega streliva se moramo lotiti z enakim zanosom in zavezanostjo, da bi zgradili boljši, bolj humani svet in da ne bi gledali trpljenja nedolžnih civilistov po koncu oboroženih konfliktov.

Richard Howitt, v imenu skupine PSE. – Gospod predsednik, danes pozivamo države EU, ki še ne nameravajo podpisati Konvencije proti kasetnemu strelivu, da to storijo. Ciper, Estonija, Finska, Grčija, Poljska, Romunija, Slovaška in Slovenija, poleg držav, ki želijo vstopiti v EU, Srbije in Turčije, prosim, pridružite se pri podpisu te konvencije ostalim državam EU in več kot sto državam po vsem svetu.

Za koga to pozivamo? Za Suraja Ghulama Habiba iz Herata v Afganistanu, ki je v šestem letu starosti izgubil obe nogi, ko je našel kasetno bombo in je mislil, da je hrana. Sedaj zelo težko gre v šolo ali se igra s svojimi prijatelji iz svojega invalidskega vozička. Za gospo Chanhthava iz Sepone District v Laosu, ki je izgubila nogo in si poškodovala vid, ko je po nesreči zadela v kasetno bombo, ko je delala na riževem olju, da bi nabrala hrano za svojo družino. Sedaj mora na ta ista nevarna polja pošiljati pobirati riž svojo hčer. Za 13-letnega fanta iz Gruzije, Beka Giorgishvila, ki je letos pri prijatelju postal najnovejša žrtev, ko mu je pomagal napolniti novo zračnico. Beka je izgubil del lobanje in šrapnel je ostal v njej.

Hinavsko je od držav EU, da obsojajo agresijo Rusije na Gruzijo, obenem pa ne obsodijo sredstev te agresije, ki povzročijo izredno škodo civilistom, kjer koli se to kasetno orožje uporablja. Prav tako je puhel izgovor držav, da želijo upravičiti kopičenje kasetnih bomb kot del prepovedi kopenskih min, medtem ko je kasetno orožje prav tako smrtonosno in je povzročilo celo večjo humanitarno škodo po svetu.

Moja lastna država članica, Združeno kraljestvo, je že začela uničevati okrog 30 milijonov eksplozivnih sredstev, spremenila predpise o nadzoru izvoza in neposredno prispevala k odpravi topništva, vključno s kasetnim strelivom v Gruziji. V Evropi so orožje prvič uporabile nemške in sovjetske sile v drugi svetovni

vojni in Evropa ima trenutno po ocenah nakopičenih eno milijardo bomb iz kaset in Evropa je tista, ki bi morala prevzeti vajeti v svetu pri tem, da se zagotovi njihovo uničenje.

Elizabeth Lynne, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, kot je dejalo veliko ljudi, je vsak dan brez razlike ubitih ali ranjenih zaradi kasetnih bomb veliko civilistov, mnogo od njih otrok. Mnogi otroci žrtve so pohabljeni zaradi kasetnega streliva in morajo s tem živeti do konca svojega življenja. Pretresljivo je dejstvo, da se kasetno strelivo hrani v več kot 15 državah članicah. Strašljivo je, da obstajajo dokazi, da se najmanj v sedmih državah članicah EU to orožje še vedno izdeluje. Po mojem mnenju imajo te države, kot tudi tiste, ki so to orožje uporabile – vključno z Združenim kraljestvom – krvave roke.

Prepoved proizvodnje, pošiljanja in kopičenja kasetnega streliva bo ohranilo mnogo ljudi pri življenju. Ta konvencija bo prav tako zagotovila zelo potrebne vire, kot so zdravstvena oskrba in okrevanje, da se pomaga žrtvam kasetnih bomb. Pozivam vse države članice EU, da podpišejo in ratificirajo to konvencijo in ne poskušajo ponovno opredeliti tega, kar razumemo pod kasetno strelivo, tako da bi se izmaknile odgovornostim, kot nekatere države članice poskušajo storiti.

Seán Ó Neachtain, v imenu skupine UEN. – (GA) Gospod predsednik, močno podpiram predlog, ki zahteva, da se konvencija o prepovedi kasetnih bomb začne uporabljati od konca tega leta naprej.

Vse vlade, ki izvajajo deklaracijo iz Osla iz leta 2007, so pripravljene osnovati pravni dokument pred koncem leta 2008, ki bi ustavil uporabo kasetnih bomb; in tako bi vzpostavili sistem, da se spodbudi sodelovanje in pomoč za tiste, ki so ubežali pred te vrste napadi do sedaj in ki bi uničili vsa skladišča kasetnih bomb, ki še vedno obstajajo.

Ponosen sem, da je bil dosežen dogovor na Irskem – v Dublinu v moji državi – po tej pogodbi med mednarodno konvencijo, ki je bila v začetku leta. Vsi, ki so sodelovali, so bili zelo jasni glede tega, kaj so želeli doseči s to konvencijo – da bi bile kasetne bombe odslej prepovedane. In prav tako kot so danes že prosili moji kolegi v tem parlamentu, bi tudi jaz prosil druge države, ki konvencije še niso podpisale, da jo podpišejo sedaj.

Temu strašnemu orožju moramo narediti konec enkrat za vselej.

Satu Hassi, v imenu skupine Verts/ALE. – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, odlična stvar je, da je bila Konvencija o kasetnem strelivu predstavljena. Zelo je pomembno, da se vse države EU pridružijo Konvenciji, vključno s Finsko, Grčijo in Poljsko, sicer bomo drugim državam dali prelahki izgovor, da nadaljujejo z uporabo nehumanega orožja.

Zelo obžalujem, da moja lastna država, Finska, namerava ostati zunaj Konvencije. Opravičilo za to je, da je kasetno strelivo nadomestilo drugo vrsto nehumanega orožja, to je protipehotnih min. To je enako, kot da bi belcebub izgnal hudiča. Ob koncu devetdesetih, ko je finska vlada odločila, da bo postopoma odpravila protipehotne mine, vojska ni dejala, da jih bo nadomestila z drugim sredstvom za ubijanje civilistov, s kasetnim strelivom.

EU in vse države EU morajo sedaj pokazati doslednost v svojem nasprotovanju kasetnemu strelivu in prav tako zavrniti sodelovanje v vojaških operacijah, kjer se te uporabljajo. Kar 98 % žrtev kasetnih bomb je civilistov. Imamo več kot 20 let izkušenj s tem orožjem, ki ubija civiliste, vključno z otroki. Čas je, da sedaj to zaustavimo.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospod predsednik, častni kolegi, svečano in resno vam moram povedati, da sem bil resnično ponosen, da sem sodeloval v razpravi, ki smo jo pravkar imeli o kasetnem strelivu in v imenu predsedstva se pridružujem vsem tistim, ki so pozvali k ratifikaciji konvencije.

Evropska unija je že leta 2007 priznala nujnost, s katero je treba rešiti te humanitarne skrbi o kasetnem strelivu. Vem, da so države članice Unije igrale aktivno vlogo tako v procesu iz Osla kot v okviru Konvencije o določenem konvencionalnem orožju. Po našem mnenju se ta konvencija o določenem konvencionalnem orožju in proces iz Osla vzajemno dopolnjujeta in čestitke vsem vam v Parlamentu in tistim, ki so imeli besedo, da so nas spomnili vrednost, v katere Evropejci verjamemo. Pozivamo vse države članice, da delujejo iz razlogov, ki ste jih bolje kot jaz določili med potekom razprave.

Predsednik. – Prejel sem dva predloge resolucije⁽²⁾, predložene v skladu s členom 108(5) Poslovnika.

⁽²⁾ glej zapisnik

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek ob 12.00.

Pisne izjave (člen 142)

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Nujno pozivam vse države članice EU, da takoj ratificirajo in uresničijo Konvencijo o kasetnem strelivu. Kasetno strelivo seje nepopisno in vseobsežno grozo za civilno prebivalstvo po vsem svetu, nazadnje v gruzinskem konfliktu.

Konvencija o kasetnem strelivu prepoveduje uporabo, proizvodnjo, kopičenje in pošiljanje kasetnega streliva. Konvencijo je sprejelo 107 držav na konferenci v Dublinu maja letos. Toda konvencija ne bo začela veljati, dokler je ne bo ratificiralo vsaj 30 držav.

Težko je verjeti, da osem držav članic EU nima neposrednih načrtov za podpis Konvencije. Tako EU, najuspešnejši mirovni projekt doslej, skupnost, temelječa na načelih spoštovanja človekovih pravic in pravne države, ne uspe potrditi razširitve mednarodnega humanitarnega prava, da prepove eno dandanes najbolj zahrbtnih orožij proti civilnemu prebivalstvu.

Pozivam Ciper, Estonijo, Finsko, Grčijo, Poljsko, Romunijo, Slovaško in Slovenijo, da takoj ratificirajo Konvencijo o kasetnem orožju in pomagajo k dokončni prepovedi uporabe kasetnih bomb.

Kelam, Tunne (PPE-DE), v pisni obliki. – Upoštevati bi morali, da je kasetno strelivo eno izmed najbolj uničujočih orožij, ki ne dela razlike med vojaškimi in civilnimi žrtvami.

Danes v 21. stoletju vojne ne more več voditi zamisel o opustošenju ali zamisel o največji škodi. Ciljni napadi z najmanjšim učinkom na civiliste so lahko edini način za ukrepanje v vojnih razmerah. Zato je treba kasetno strelivo jasno zavrnilo in prepovedati.

Pozivam Evropsko unijo in njene države članice, da najprej pozovejo druge države na svetu, da 3. decembra letos podpišejo konvencijo. Nato pozivam EU in njene države članice, da se učinkovito in čim prej zavežejo k izvajanju te konvencije. Prav tako pozivam EU in njene države članice ne le, da rešijo tehnične dele Konvencije, pač pa da se resno posvetijo temu, da pomagajo na področjih, kjer je bilo kasetno strelivo uporabljeno, da pomagajo zadevnim družbam in da zagotovijo učinkovito in prilagojeno pomoč, da se pomaga civilistom, ki jih je prizadela škoda, ki jo je povzročilo kasetno strelivo.

14. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B6-0484/2008). Komisiji so bila predložena naslednja vprašanja.

Prvi del

Vprašanje št. 33 predložil **Stavros Arnaoutakis** (H-0800/08)

Zadeva: Seznanjanje državljanov o ukrepih Evropske unije za njihovo zaščito pred mednarodno finančno krizo

V odgovoru na moje vprašanje za ustni odgovor H-0075/08⁽³⁾ o vplivu mednarodne kreditne krize med plenarnim zasedanjem Evropskega parlamenta, ki je bilo marca, je Komisija navedla, da bi morali pričakovati padec za 0,5 % v gospodarski rasti EU, povečanje inflacije in zunanji trgovinski primanjkljaj v višini 185 000 milijonov evrov v EU 27. Komisija je poudarila, da je najboljša pot za reševanje mednarodne krize, da se nadaljuje s strukturnimi reformami in makroekonomsko politiko in poudari, da protekcionizem ni rešitev. Trenutno smo priča nadaljnjemu širjenju finančne krize, ki sedaj prizadeva tudi velike konglomerate.

Ali so se podatki, ki jih Komisije prej predložila, spremenili? Kako bo obvestila evropske državljane o vplivih te krize in kakšne praktične ukrepe bo sprejela za njihovo zaščito?

Margot Wallström, *podpredsednica Komisije*. – Komisija je predstavila svoje jesensko napoved 3. novembra, ki nakazuje, da so gospodarski izgledi neugodni: pričakuje se, da se bo gospodarska rast leta 2009 ustavila in narasla v Evropski uniji le za borih 0,2 %.

⁽³⁾ Ustni odgovor z dne 11.3.2008

V letu 2010 bi morala nastopiti postopna oživitve v večini gospodarstev EU, z napovedano rastjo 1,1 % za EU kot celoto. Zaradi tega se pričakuje, da bo brezposelnost v EU leta 2009 narasla na 7,8 %, z nadaljnjo rastjo v letu 2010.

Toda pričakuje se, da se bo naslednje leto inflacija v EU spet zmanjšala na 2,4 % in še nadalje upadla leta 2010.

Brez dvoma je res, da so izzivi, s katerimi se soočamo, bistveni. Zato Komisija sedaj razvija izčrpno strategijo, s katero bi obvladala finančno krizo in omejila gospodarski padec. Osnova te strategije je določena v sporočilu z naslovom „Od finančne krize do okrevanja gospodarstva: Evropski okvir za ukrepanje“, ki nakazuje, kako bi se EU morala spoprijeti z naslednjimi fazami krize na enoten in usklajen način.

Ukrepe bi bilo treba usmeriti nasproti trem ciljem: prvič, zgraditi novo arhitekturo finančnega trga na ravni EU; drugič, obravnavati vpliv na realno gospodarstvo in tretjič, uskladiti globalni odziv na finančno krizo.

26. novembra bo Komisija predlagala bolj natančno različico tega načrta za okrevanje gospodarstva EU pod okriljem lizbonske strategije za rast in delovna mesta. Naš cilj je združiti serijo ciljnih kratkoročnih pobud, ki bodo pomagale blažiti negativne učinke na širše gospodarstvo in istočasno sprejeti srednje- in dolgoročne ukrepe lizbonske strategije, ki bi obravnavali krizo.

Stavros Arnautakis (PSE). - (EL) Gospod predsednik, komisar, hvala za vaš odgovor. Toda kar želimo reči evropskim državljanom danes je, da se odzivamo na posojilni krč in bomo vložili denar v realno gospodarstvo. Evropski državljani prav tako želijo, da je ta kriza priložnost za Evropo, za civilno Evropo.

Moje vprašanje se glasi: ali se bo denar v prihodnjih letih vložil v javne investicije in javna dela?

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Gospa podpredsednica, ko bodo na voljo sveže informacije, so potrebne hitre odločitve. Težava je v tem, da je ponavadi potrebno dosti časa, da Komisija, ki je kolegijsko telo, spravi stvari v pogon. Ali obstajajo posebna pravila za razmere, kot so te, s katero se sedaj soočamo? V drugih primerih preteče resnično veliko časa, preden Komisija kot kolegijsko telo predloži rezultate.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Gospod predsednik, gospa Wallström, kot kažejo izkušnje, države članice same iščejo pot iz posledic finančne krize in gospodarske recesije.

Kakšno je vaše mnenje o predkriznih ukrepih? Ali povišani davki, razširitev davčne osnove in povečanje DDV ponujajo učinkovito pot iz krize v takšnem težavnem obdobju?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. - Trenutno najpomembnejše vprašanje je: kateri so naslednji koraki Komisije v prihodnjem tednu, ki bodo resnično obravnavali učinke na realno gospodarstvo?

Predstavili bomo sveženj – ki ga trenutno pripravljamo –, kjer opredeljujemo različna področja politike, kjer menimo, da lahko ublažimo učinek na realno gospodarstvo na kratek rok in obenem vztrajamo pri obstoječih prednostnih srednjeročnih reformah lizbonske strategije. To bo okvir, v katerem bomo delovali. Upamo, da bomo lahko našli ukrepe, ki bodo pomagali podpreti skupno povpraševanje; na strani povpraševanja želimo zmanjšati inflacijske pritiske in pomagati kupni moči gospodinjev.

Več moramo storiti na trgu dela in kot pravite osredotočiti investicije na zgodnje obdobje. Upamo, da bo to tudi pomagalo težavam in sprejetim ukrepom, ko gre za vprašanje svežnja za energijo in podnebne spremembe, ker bomo potrebovali denar za naložbe. Upamo, da bo to pomagalo prebroditi to težavno obdobje. Na trgih dela je lahko na primer aktivacijska politika zelo v pomoč.

Pri odgovoru na zadnje vprašanje bi rada rekla, da želimo, da države članice usklajujejo dejavnost. Mislim, da bi bilo najslabše, če bi vsi šli v različne smeri in bi delali, kot bi menili, da je prav v svojih državah članicah. Raje se zavzemamo za to, da države članice čim več razpravljajo, usklajujejo in sodelujejo, saj se bodo učinki čutili na celotnem gospodarstvu v Evropi. Želimo ukrepanje na usklajen način.

Kaj pa dolgi čas do začetka izvrševanja ali dolgi čas za pripravo? Bili bi presenečeni. Kot sem dejal včeraj v razpravi o finančni krizi, je Komisija prvič uspela predstaviti predloge v 24 urah. Na to zelo resno krizo moramo odgovoriti tako, da ne bomo porabili preveč časa za pripravo raznih predlogov.

Vsem je bilo povedano oziroma vsi smo želeli videti v naših političnih področjih, kako lahko pomagamo, kako lahko skrajšamo dolgo obdobje priprav, kako lahko stvari postorimo hitreje, pa vendar na usklajen in spoštljiv način. Čim hitreje želimo predstaviti predloge in povečujemo vse naše možnosti, kolikor se da. To je ta trenutek za Komisijo izhodiščna točka.

Predsednik. – Vprašanje št. 34 predložil **Bogusław Sonik** (H-0850/08)

Zadeva: Uskladitev stopnje alkohola pri voznikih v Evropski uniji

V mnogih državah članicah – na primer v Združenem kraljestvu, Italiji, na Irskem in v Luksemburgu – je dovoljena meja za količino alkohola voznika v krvi 0,8 mg/l. Na Slovaškem in Madžarskem, ki ne dovoljujeta vožnje nikomur, ki je zaužil celo najmanjše količine alkohola, je vsak voznik s tako količino alkohola v krvi zagrešil resno kaznivo dejanje. Predpisi, ki veljajo za vozila, kot jih določa poljski prometni zakon z dne 20. junija 1997 (Uradni list št. 108, 2005, člen 908, kot je bil spremenjen), določajo dovoljeno raven alkohola v krvi na 0,2 mg/l. Vožnja z ravniyo alkohola v krvi, ki presega 0,5 mg/l, je kaznivo dejanje z zaporom do dveh let.

Ali Komisija ob upoštevanju trenutnega razvoja glede standardizacije cestno-prometne zakonodaje v EU namerava sprejeti ukrepe za standardizacijo dovoljene ravni alkohola v krvi za voznike v državah članicah EU?

Antonio Tajani, *podpredsednik Komisije.* – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dejansko je leta 1988 Komisija predlagala direktivo o najvišji dovoljeni ravni alkohola v krvi za voznike, toda zaradi nestrinjanja med državami članicami in Komisijo se je Komisija morala zadovoljiti s sprejetjem priporočila z dne 17. januarja 2001 o najvišji ravni 0,5 mg/ml, ki se uveljavi za vse države članice. Danes imajo v Evropski uniji samo tri države članice, to so Irska, Malta in Združeno kraljestvo, najvišje ravni alkohola v krvi, ki so višje od te vrednosti.

Priporočilo Komisije je prav tako predvidelo zmanjšanje ravni alkohola v krvi na 0,2 mg/ml za določene vrste voznikov, vključno z začetniki, ki so predmet prvega vprašanja, ki ga je postavil častni član. V bistvu so mladi vozniki glavne žrtve na cestah in zato je bistveno zmanjšati, kolikor se da, možne dejavnike tveganja, ki so z njimi povezani, na primer da se dovoli tej kategoriji raven alkohola v krvi, ki ni višja, kot sem dejal, od 0,2 mg/ml. To je povezano z ukrepom, poznanim kot „nična stopnja“, ki je določena za to kategorijo voznikov v sporočilu, ki ga je sprejela komisija oktobra 2006 in ki določa strategijo v podporo državam članicam, da se zmanjša škoda, ki jo povzroči alkohol.

Gospe in gospodje, ob upoštevanju navedenega Komisija žal meni, da politični pogoji niso taki, ki bi omogočali sprejetje zakonodaje s strani držav članic, ki je načrtovana za nadaljnje usklajevanje ravni dovoljenega alkohola v krvi v EU. Ob upoštevanju navedenega Komisija ne namerava ostati nedejavna glede nečesa, kar ostaja eden od glavnih vzrokov smrti na evropskih cestah.

Komisija je glede tega sprejela različne ukrepe. Prvo in najpomembnejše, kar zadeva cestne nadzore, je v priporočilu z dne 6. aprila 2004 Komisija priporočila okrepitev naključnih kontrol ravni alkohola v krvi z učinkovito napravo za merjenje alkohola v krvi z analizo izdihanega zraka, ki naj se uporabi na krajih in v času, ko se vrši prekomerna poraba alkohola s strani voznikov.

Gospe in gospodje, prav tako moram poudariti, da je vožnja pod vplivom alkohola eden izmed prekrškov, ki jih zajema predlog za direktivo o spodbujanju čezmejnega pregona na področju prometne varnosti, ki ga je sprejela Komisija marca letos in o katerem sedaj razpravljata Svet in Parlament.

Na zadnjem sestanku Sveta za promet sem to poudaril ministrom: ko se soočamo z izgubo človeških življenj, se ne moremo spraviti v zagato zaradi pravnih izmikanj ali razpravljati, ali je to zadeva, ki se navezuje na prvi ali tretji steber, ker na žalost pravne razprave niso kaj v prid reševanju in soočanju s težavami, ki so tako resne kot prometne nesreče.

Rad bi izkoristil priložnost te parlamentarne razprave, da poudarim, da so štirje prekrški, predvideni v direktivi, o kateri razpravljamo, poleg vožnje v vinjenem stanju še prehitra vožnja, neuporaba varnostnega pasu in vožnja pod vplivom narkotikov, povzročitelji treh od štirih prometnih nesreč. To pomeni, da je treba narediti še veliko in je to tudi v Evropski uniji treba narediti, zato še enkrat pozivam Parlament, da v tej smeri napreduje z glasovanjem v Odboru za promet in turizem.

Sem že na tem, da bom končal, gospod predsednik; da bi bilo mogoče pripraviti konkretne predloge v bližnji prihodnosti glede vožnje pod vplivom psihoaktivnih snovi, je Komisija oktobra 2006 uvedla raziskovalni projekt, ki bi naj trajal štiri leta in je namenjen izboljšanju znanja na tem področju in oblikovanju predlogov. To je projekt DRUID, ki ga prav gotovo poznate.

Končno je treba poudariti finančno podporo Skupnosti za kampanje spodbujanja ozaveščenosti. To so zlasti tiste kampanje, ki jih vodijo mladi in so namenjene prav tako mladim, da bi jih ozaveštili glede nevarnosti

uživanja alkohola in drog med vožnjo avtomobila. Primer ene izmed teh kampanj se imenuje „Bob“, ki je bila po vsej Evropi zelo uspešna; prav tako se moramo spomniti obveze Komisije, ki je poklicala Kimija Raikkonena, bivšega svetovnega prvaka formule ena, v Bruselj, da bi bil priča kampanje Evropske unije za prometno varnost, kot tudi dneva, posvečenega prometni varnosti v velikih mestih, v Parizu 10. oktobra in ki je nadalje pokazatelj velike obveze Evropske komisije za prometno varnost. To sem si zadal kot eno izmed mojih prednostnih nalog med razpravo o zaupanju po imenovanju za evropskega komisarja za promet.

Gospe in gospodje, žal več ne more biti storjeno, toda upam, da sem bil razumljiv pri odgovarjanju na vaše ustno vprašanje.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, komisar, naj se vam zahvalim za vaš odgovor in vas spodbudim k sprejemanju drznejših korakov. Moramo sprejeti in posodobiti direktivo o popolni prepovedi vožnje pod vplivom alkohola. Ne smemo se predati lobiju proizvajalcev alkohola in njegovemu vplivu in ne smemo se ga bati. Imamo pravico do varnih cest in začeti moramo z mladimi. Pri sprejemanju teh projektov moramo biti drzni.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Gospod podpredsednik, to kratko priložnost bi rad izkoristil za dve vprašanji. Najprej, rekli ste, da politično ozadje za urejanje te vrste stvari ni povsem na mestu. Kar bi rad vedel, je, kje je glavni odpor? Ali prihaja od posameznih držav ali od velikih lobističnih skupin? Kaj preprečuje Komisiji, da bi v tem primeru nekaj storila?

Moje drugo vprašanje zadeva dejstvo, da je vse več študij pokazalo, da je kajenje v avtomobilih zelo nevarno. Po eni strani je zelo nezdravo in po drugi moteče in izčrpavajoče. Moje vprašanje je, ali Komisija razmišlja o tem, da bi kaj storila glede tega na evropski ravni.

Colm Burke (PPE-DE). – Moje vprašanje zadeva Irsko, kjer je veliko mladih ljudi vpletenih v tragične nesreče kot edini vozniki v vozilu.

Rad bi vedel, ali so bile po Evropi glede te tematike opravljene kakšne raziskave in ali bi lahko oživili program o izobraževanju mladih glede vožnje. Še veliko dela mora biti opravljenega in rad bi prosil, da oživimo izobraževalni program čim prej.

Antonio Tajani, podpredsednik Komisije. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, hvala za postavljena vprašanja, ker omogočajo, da nadalje razjasnimo položaj Evropske unije.

Gospod Leichtfried, ko ste pravilno govorili o političnih težavah, na katere smo naleteli, politične težave zadevajo države članice, toda na žalost smo videli, da predlog Komisije kljub velikim naporom ni bil sprejet. Kljub pomanjkanju strinjanja z državami članicami o predlogu za direktivo smo vztrajali in s tem bomo nadaljevali. Ponavljam, kar sem rekel na zaslišanju, kjer sem si pridobil zaupanje Komisije in Parlamenta: prometna varnost bo še nadalje ena mojih prednostnih nalog.

Še naprej nameravam podpirati projekte in program DRUID – to je moj odgovor častnemu članu – glede vprašanja zagotavljanja informacij mladim in izobraževanja mladih. To bi morala biti prednostna naloga. Niso orodja tista, ki povzročajo nesreče; toda seveda je pomembno imeti varna orodja. Pomembno je imeti varne ceste in ta parlament se je odločil, da bo skupaj s Komisijo sprejel odločitve glede infrastrukture, toda največji problem je izobraževanje tistih, ki sedijo za volanom avtomobila ali na sedežu motorja.

Dolžni smo začeti izobraževati mlade in zato se popolnoma strinjam z vašim stališčem in naredil bom vse, da zagotovim, da bosta Evropska unija in Komisija vedno financirali programe za izobraževanje mladih v šolah. Gospe in gospodje, ni naključje, da sem izbral nekdanjega svetovnega prvaka, ki je mlad človek, kot priča Komisije.

Morali bi si prizadevati za komunikacijo z mladimi preko mladih, ki ne pridigajo, kot lahko to delajo glave družine, ampak ki so sposobni razložiti, katera so dejanska tveganja, ker vsi mladi, ko pridejo iz diskoteke, menijo, da so neranljivi. Na žalost pa to ni res, zato moramo sodelovati s šolami, z družinami, da zagotovimo, da se mladim pokažejo tveganja, na katera naletijo vsakič, ko sedejo za volan, in predvsem, če pijejo ali jemljejo mamila.

Komisijo bom glede vprašanja kajenja prosil, da opravi raziskavo in ugotovi, ali za kadilce dejansko obstajajo dodatna tveganja ali ne. Ne morem vam dati odgovora, ker z znanstvenega stališča ne vem, toda naročil bom oddelkom, da to preverijo.

Mislim, da sem s potrditvijo svoje zaveze odgovoril tudi gospodu Soniku, in mislim, da to zavezo lahko dam v imenu Komisije – podpredsednica Wallström je prav tako odgovorna za komunikacijo – da bomo naredili vse, kar lahko, da zagotovimo informacije državljanom in predvsem mladim, ki so učenci, glede tveganj in nevarnosti, na katere naletijo vedno, ko potujejo z vozilom.

Predsednik. – Vprašanje št. 35 predložila **Katerina Batzeli** (H-0861/08)

Zadeva: Medinstitucionalni sporazum o partnerstvu za komuniciranje o Evropi

22. oktobra 2008 so predstavniki Evropskega parlamenta, Komisije in Sveta podpisali prvo politično izjavo o medinstitucionalnem sporazumu o sporočanju prednostnih nalog EU. To je sporazum največjega političnega pomena, ker si prizadeva zagotoviti učinkovito rešitev za velik demokratični problem, da evropski državljani niso dovolj obveščeni, in tudi prihaja ob kritičnem času, saj se približujemo volitvam v EU.

Katere bodo prednostne naloge in osnovna sporočila enotne komunikacijske politike Skupnosti za leto pred nami, zlasti med predvolilnim časom?

Kako se bo spodbujalo sodelovanje med tremi institucijami Skupnosti pri skupnem izbiranju prednostnih nalog in ciljev te komunikacijske politike in tudi njihovo sodelovanje z zadevnimi nacionalnimi organi? In zlasti, kakšen bo odnos med Skupnostjo in nacionalnimi komunikacijskimi politikami v zvezi z EU?

Kateri viri bodo dodeljeni za izvajanje nove komunikacijske politike Skupnosti in kakšno vlogo bodo igrale nove komunikacijske tehnologije? Kakšna bo vloga večjezičnosti v tem smislu?

Katera sredstva Skupnosti bodo uporabljena za financiranje posameznih ukrepov po novoustanovljeni komunikacijski politiki?

Margot Wallström, *podpredsednica Komisije*. – Parlament, Komisija in Svet so povečali sodelovanje o komunikaciji EU in podpisali politično izjavo o Partnerstvu za komuniciranje v Evropi 22. oktobra letos. Najlepša hvala za vašo trdno podporo glede tega vprašanja. To je prvič, da smo se strinjali o skupnem pristopu h komuniciranju.

Komuniciranje je bolj učinkovito in vplivno, če je usklajeno glede prednostnih vprašanj. Poleg tega zahteva politično obvezo vseh akterjev, vključno z državami članicami. Vse institucije so odgovorne, da komunicirajo z državljani o Evropski uniji. Toda – naj poudarim – politična izjava prav tako spoštuje posamezno odgovornost vsake institucije EU in države članice glede njene lastne komunikacijske strategije in prednostnih nalog.

Skupne komunikacijske prednostne naloge so v središču politične izjave in glede njih se bodo sporazumele medinstitucionalne skupine za informiranje (IGI), ki ji sopredsedujejo predstavniki vsake institucije. Opredelili in strinjali smo se že o štirih skupnih prednostnih nalog za leto 2009: evropske volitve, energetske in podnebne spremembe, 20. obletnica demokratičnih sprememb v srednji in vzhodni Evropi in seveda trajnostna delovna mesta, trajnostna rast in solidarnost v Evropi.

Izvajanje bodo skupaj zagotovili Parlament, Komisija in Svet, kot tudi države članice. Zato se bomo namenili razvijati sinergije z nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi organi, kot tudi s predstavniki civilne družbe. Naše predstavitve in informacijske pisarne Parlamenta v državah članicah bodo sodelovale z nacionalnimi organi o skupnih dejavnostih, prilagojenih nacionalnim pogojem. Če bo potrebno, bomo vstopili v ustrezne upravne dogovore med službami EU in nacionalnimi ravni ter ukrepi bodo ustrezno financirani.

Ni treba reči, da bodo v svojih ukrepih naše institucije in države članice spoštovale večjezičnost in kulturno raznolikost. V tem smislu naj omenim, da je Komisija zelo aktivna pri soočanju z izzivi večjezičnosti. Med drugimi ukrepi so bili prevajalci dodeljeni v naša predstavništva v državah članicah, da služijo lokalnim potrebam in pomagajo pri komunikaciji z Evropo v jeziku svojih državljanov.

Končno bo izvajanje skupnih komunikacijskih prednostnih nalog zagotovilo odlično platformo za evropske, nacionalne in regionalne politike, da razpravljajo z državljani o vprašanjih EU pred evropskimi volitvami. Upam, da bo imelo pozitiven učinek na izid.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Gospa Wallström, najlepša hvala za odgovor. Najprej bi rada navedla, da ima ta medinstitucionalni sporazum za cilj, da najprej uvede enotno evropsko komunikacijsko politiko, ki jo morajo sprejeti počasi, toda zagotovo, vse institucije Skupnosti, tako da lahko državljani prejmejo standardne informacije.

Kot drugo bi rada nekaj pojasnitev glede vprašanja financiranja novih predlaganih ukrepov. Ali bodo vključeni v obstoječe programe? Ali bo ustvarjena nova proračunska postavka, tako da bo proračun za obveščanje zagotovljen? Kako bodo financirani sektorski programi? Ali bo komunikacijska politika neodvisna ali sofinancirana?

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospa podpredsednica, papir je lahko vsestranski, toda postaja vse bolj jasno, da že dolgo ni več informativen. Elektronski mediji – televizija in internet – morajo imeti prednost pri naši politiki obveščanja. Zato moje vprašanje cilja na to, ali lahko opredelimo razvoj te vrste sedanje politike. Kot drugo, veseli me, da bodo lokalne in zlasti regionalne televizijske družbe v to vključene. To ima več smisla, kot pa pokrivanje pomanjkljivosti velikih javnih televizijskih družb.

Marian Harkin (ALDE). – Spet sem vesela, da slišim, kaj ima za povedati komisar, toda delim skrb za zadnjega govornika. Skrbi me, kako bo sporočilo poneseno v svet, in strinjam se glede elektronskih medijev.

Resnična nevarnost je, da bodo knjižice in knjige ostale neprebrane v pisarnah. Sem videla, da se je to že večkrat zgodilo. Mislim, da je vprašanje, ki ga želim zastaviti, naslednje: kako nameravate poslati sporočilo med ljudi tistim, ki jih to zanima? Ali boste ciljali na zainteresirane skupine ali boste zavzeli pristop na slepo?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Hvala za ta pomembna spremna vprašanja.

Naj povem, kar menim, da je potrebno. Za uspeh vsake kampanje ali obveščanja bomo potrebovali pet elementov.

Najprej intenzivno uporabo interneta in novih tehnologij. Samo sanjamo lahko o kampanji Obame. Mislim, da so za kampanjo obveščanja imeli 1,2 milijarde ameriških dolarjev, toda način, kako so uporabili internet, je bil odločilen. Zato moramo to storiti.

Drugič, uporabiti moramo avdiovizualna sredstva: 60 % državljanov uporablja večinoma TV in radio za vse informacije o tem, kar se dogaja na ravni EU.

Tretjič, uporabiti moramo multiplikatorje, kot so civilna družba in različne mreže lokalnih organov. Zato imamo druge načine in prenašalce sporočil o dodatni vrednosti sodelovanja na evropski ravni.

Četrtič, sodelovati moramo z „ambasadorji“, tj. ljudmi, ki so se pripravljene zavzeti za demokratičen vzrok in ki lahko dosežejo ljudi bolj, kot mi politiki.

Petič, dotakniti se moramo mladih in žensk, ki mislijo voliti manj in so manj navdušeni nad Evropsko unijo, kar so pokazali referendumski na Irskem in prej v Franciji in na Nizozemskem.

Te stvari so potrebne.

Kaj pa denar? Kakšen proračun imamo? Opredelili smo lahko okrog 8,5 milijona evrov v proračunu za prihodnje leto, kar bo pokrilo centralne in stranske vodene ukrepe, ki so povezani z volitvami prihodnje leto. Našim predstavništvom je bilo naročeno, da posvetijo večji del svojih skromnih sredstev za komunikacijo volitvam EP in iz decentraliziranega denarja, ki ga imajo, so 60 % dodelile tej nalogi. Sedaj imamo tudi srečanja na tehnični ravni z vašimi službami v Parlamentu, kjer primerjamo zapiske o raznih dejavnostih v različnih državah članicah.

To leto imamo dejavnosti, ki so namenjene volitvam, ki predstavljajo okrog 6,2 milijona EUR. Imamo projekte, ki so naravnani na mlade; imamo posebni Eurobarometer itd. Obstaja tudi denar za informacije o strukturnih skladih, kmetijstvu in raziskavah na vsakem političnem področju, toda nimamo dodatnega denarja ali posebnega denarja, ki bi bil temu dodeljen. Prosila sem kolege, da volitve vključijo v svoje komunikacijske načrte. Poročali mi bodo, kako se to izvaja.

Proračun za naslednje leto še ni dokončen, zato je še vedno možnost, da se doda posebni denar – ampak to je to, kar lahko opredelimo danes v proračunu. Tako da presežnega denarja, ki bi bil dodeljen, ni, tako da bomo morali uporabiti že obstoječe kanale. Prav tako bomo pomagali Evropskemu parlamentu kolikor bomo lahko, z vsemi našimi viri in z običajnimi dejavnostmi, tj. pripravo avdiovizualnega gradiva, video sporočil na EU Tube – za vse stvari, ki jih dnevno pripravljamo, bomo zagotovili, da se uporabijo za spodbujanje volivcev ter dobrih in živahnih razprav v času volitev EP.

Drugi del

Predsednik. – Vprašanje št. 36 predložila **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0809/08)

Zadeva: Seznanjanje Evropejcev o sodelovanju na evropskih volitvah

Nedavna mednarodna finančna nestabilnost, ki je resno obremenila mednarodne in evropske bančne sisteme, je bila razlog za globoko skrb med navadnimi evropskimi državljani, ki niso videli nobenih rešitev, predlaganih na ravni EU, ali nobenega znaka evropske solidarnosti med kritičnim obdobjem.

Katere korake in ukrepe predlaga Komisija, da se obvešča evropske državljane o evropskih politikah in rešitvah na ravni EU ali držav članic v času krize in izjemnega političnega in gospodarskega razvoja? Kakšni načrti morajo zagotoviti evropskim državljanom informacije v pripravah na volitve in jih pritegniti v sodelovanje v evropskih volitvah v smislu neugodnega razvoja, ki vpliva na vprašanja pomena za EU v zvezi z mednarodnimi gospodarskimi in trgovinskimi odnosi?

Margot Wallström, *podpredsednica Komisije*. – Zelo dobro vem, da finančna kriza in njen vpliv na realno gospodarstvo zelo skrbita mnogo Evropejcev in to bo prav tako imelo posebni vpliv na evropske volitve. Ni čudno, da bi mnogi ljudje radi, da se volilna kampanja osredotoči na gospodarska vprašanja, ki vplivajo na vsakdanja življenja ljudi, kot so nezaposlenost, gospodarska rast, inflacija in kupna moč. Nedavne javnomnenjske raziskave kažejo, da ljudje vidijo EU kot „zavetje“ pred sedanjo krizo in želijo, da bi EU urejevala sistem na globalni ravni.

Komisija ostaja v koraku z razvojem. 29. oktobra smo sprejeli okvir, ki se osredotoča na reševanje krize na trgih, preprečevanje prihodnjih kriz s pomočjo reform gospodarskega upravljanja in na zmanjševanje vpliva na rast in delovna mesta. Predlogi, ki temu sledijo, so v pripravi in so osrednje strateške prednostne naloge za naš zakonodajni in delovni program za leto 2009, ki smo ga predstavili včeraj v Parlamentu in o katerem je tekla razprava.

Pomembno je, da so Komisija, Parlament in Svet prepoznali potrebo po ukrepih in da bomo predlagali trajnostna delovna mesta, rast in solidarnost kot eno izmed medinstitucionalnih komunikacijskih prednostnih nalog za naslednje leto. To pomeni, da bo to ena izmed tem, na kateri bodo delale institucije EU in države članice v partnerstvu, da bi komunicirale o dejavnostih EU na tem področju. Pripravljeni bodo načrti o tem, kako to najboljše storiti.

Omenila sem že volitve v EP, ki so še ena medinstitucionalna prednostna naloga. Tukaj so priprave bolj napredne, saj smo vsi vedeli že nekaj časa, da bo to prednostna naloga.

Naše institucije tesno sodelujejo glede komunikacijskih dejavnosti, povezanih z volitvami, in Komisija bo aktivno prispevala k okvirni komunikacijski strategiji, ki jo sprejme Parlament. Cilj Komisije je dvigniti ozaveščenost ljudi glede volitev in spodbuditi razpravo o bistvenih političnih izhodiščih EU. To bo deloma doseženo z uporabo naših osrednjih orodij, vključno z uporabo avdiovizualnih medijev in interneta, ter bo dopolnjevano z mnogimi decentraliziranimi dejavnostmi, ki jih bodo organizirala predstavništva v državah članicah v tesnem sodelovanju z informacijskimi pisarnami Parlamenta.

Ti dogodki bi morali ljudi pripeljati do dejstva, da ima volivec izbiro med različnimi političnimi vizijami Evrope in da bodo te izbire spremenile na bolje življenje vseh naših državljanov.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, hvala podpredsednici za njen odgovor. Verjamem, da bodo ukrepi, ki jih je predlagala Komisija, izvedeni, ker med predlogom in njegovo izvedbo preteče veliko časa; tu je birokratski postopek in ne vem, če bo dovolj časa pred volitvami, da bi državljani videli rezultate.

Financiranje in informacijska strategija lahko prav tako prineseta protislovne rezultate in ravno zato je potrebna skrb, da se zagotovi, da ne bomo zadeli ob živce naših državljanov, ki ne želijo, da se denar nepotrebno zapravlja za dogodke, objave in decentralizirane dejavnosti, ki se jih omenili.

Tudi razprava včasih ne prepriča. Morda bi se zato morali zavedati sredstev, ki jih imamo na razpolago, in biti bolj iskreni z državljani.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Gospa Wallström, ali verjamete, da ima dejstvo, ali se volivci čutijo blizu ali daleč kandidatom, vpliv na raven sodelovanja v evropskih volitvah? Ali se strinjate, da ima država s 45 milijoni prebivalcev le eno volilno okrožje za evropske parlamentarne volitve? Kaj lahko stori Komisija, da bi države z večjim številom prebivalcev imele volilna okrožja, ki so bližje ljudem?

Gay Mitchell (PPE-DE). – Želel bi povedati podpredsednici Komisije, da bi morali pregledati položaj na Danskem, kjer sedaj razmišljajo o članstvu za evro; na Islandiji, kjer je dežela razdvojena; in na Švedskem, kjer se spet pogovarjajo o tem, da bi se pridružili evrskemu območju.

Kdo na primer govori Ircem, da ker so bili v območju evra in Evropske centralne banke, so mnogo bolje preživeli nevihto kot ostale države? Ali ni čas, da začnemo hvaliti Evropsko unijo? Ta teden dajejo člani Evropskega parlamenta z Irske v tem parlamentu negativne pripombe o Evropski uniji. Kdo bo dal pozitivne pripombe in poudarjal dobre stvari, tako da bodo ljudje vedeli, katere so ugodnosti Evropske unije in evra?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Poskušala sem prispevati svoj del z obiskom Irske lansko leto. Poskušala sem razložiti, kaj menim, da so dodatne vrednosti evropskega sodelovanja. Mislim, da se razprava okrog evra dobro razvija in tudi zakaj je Irska v prednosti, če pripada evrskemu območju, toda postavlja se osnovno vprašanje, kdo bo zagovarjal Evropsko unijo. Kdo bo zastopal Evropsko unijo? Kje leži odgovornost? Nikoli ne moremo računati na to, da bo Bruselj naredil vse to. To si je treba razdeliti in opraviti v partnerstvu.

Toda menim, da sta politično nesoglasje in razprava dobra, ker obstajajo različice, razni programi itd. Mislim, da to pomaga večati zanimanje in je tudi dobro za volilno udeležbo. Seveda želimo spodbuditi živahno razpravo o evropski agendi in evropskih vprašanjih. Vsi moramo biti zagovorniki. Zato sem ponosna in vesela, da imamo prvič takšne okvir o dogovorjenem partnerstvu o komunikaciji. Tega še nikoli nismo imeli.

Zato bi se morali odločiti, da bomo delili odgovornost zagovornikov in da bomo prisluhnili skrbem ljudi po vsej Evropi, ker je v resnici komunikacija tista, ne le obveščanje, ki kaj pomeni. Bolje prisluhniti, bolje razložiti in iti lokalno: to ponavljam v zvezi s komunikacijo. Kampanja bo izvedena v vsaki državi članici drugače, ker bo morala biti prilagojena nacionalnim pogojem. To sedaj poskušamo narediti. Poskušamo jo pospešiti, kolikor je mogoče, toda spoštovati moramo tudi finančno uredbo in vse predpise. Korektni moramo biti pri vsem, kar delamo. Včeraj smo imeli sestanek, po katerem bomo nadalje ukrepali. Na podrobni urnik Parlamenta za načrtovanje volitev v EP se bomo odzvali najbolje kot znamo.

Mislim, da bomo že sposobni dodeliti in porabiti denar letos, toda več sredstev za razpolago bi nam omogočilo organizirati več dejavnosti prihodnje leto. Ponavljam, da moramo obširneje preučiti uporabo avdiovizualnih medijev in interneta, da bi bili učinkoviti in dosegli mlade.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Oprostite, ampak nisem slišal, da bi podpredsednica Komisije odgovorila na moja vprašanja.

Predsednik. – Odgovor Komisije smo zapisali, toda nimamo ne pooblastil ne usposobljenosti, da bi ocenili obseg odgovora, kar zadeva njegovo vsebino.

Vprašanje št. 37 predložil **Georgios Papastamkos (H-0811/08)**

Zadeva: Komunikacijska strategija Komisije glede irskega referendumu

Kakšna je bila komunikacijska strategija Komisije in njenih članov med pripravi na referendum na Irskem?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Rada bi poudarila, da je Komisija delala na Lizbonski pogodbi s pomočjo svojih predstavništev in v tesnem sodelovanju z državami članicami, da bi državljanom EU zagotovila dejanske in objektivne informacije. To delo smo podpirali s komunikacijskimi orodji, vključujoč razna gradiva, kot so preglednice, predstavitve in ključna sporočila. Prav tako smo zagotovili usposabljanje in informativne sestanke za komisarje, predstavnike, informacijska središča *Europe Direct* in druge informacijske multiplikatorje.

Ob priznavanju pomena spleta smo oblikovali namensko spletno stran v 23 uradnih jezikih z izčrpnimi informacijami o Lizbonski pogodbi. Na tej podlagi so predstavništva Komisije v državah članicah razvile gradiva, prilagojena lokalnim potrebam in ki bolje ustrezajo obveščanju državljanov. Poleg tega so predstavništva, tudi to na Irskem, pripravila komunikacijske načrte v tesnem sodelovanju z nacionalno vlado in informacijskimi pisarnami EP v državah članicah.

Dejavnosti, ki smo jih načrtovali, zajemajo usposabljanje za novinarje in multiplikatorje, objave brošur in letakov, organizacijo razprav s civilno družbo in lokalnimi organi ter javnih dogodkov v šolah in na univerzah. Tako dobijo državljani prilagojene informacije v svojem jeziku, ki obravnavajo njihove dejanske skrbi.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, hvala podpredsednici. Moje dodatno vprašanje vključuje predlog: gospa podpredsednica Komisije, vi, in ne le vi, ves kolegij komisarjev, bi moral obiskati

Irsko v ustreznem političnem času irskega vprašanja in celoten kolegij komisarjev bi moral začeti razpravo z irskimi državljani ter odgovoriti na njihova vprašanja *in toto*.

Organizirajte razpravo z vsemi zainteresiranimi agencijami po televiziji, tako da bo irsko ljudstvo, irsko volilno telo, lahko razpravo spremljalo in odgovorite na njihove bojazni in vprašanja *in situ*.

Armando França (PSE). – (PT) Gospod predsednik, komisar, že dva meseca na političnem in medijskem prostoru prevladuje finančna in gospodarska kriza. O referendumu na Irskem ali težavah v Češki republiki glede Lizbonske pogodbe se v medijih praktično ni poročalo. Ali se vam ne zdi, da bi bilo sedaj treba informacijsko in komunikacijsko strategijo Komisije okrepiti ob upoštevanju potrebe in nujnosti tega, da Lizbonska pogodba začne veljati, in tudi zaradi političnega odziva na reševanje in premagovanje tekoče krize?

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Zelo kratek bom. Najprej bi se rada zahvalila komisarki, zlasti za njena prizadevanja glede tega vprašanja. Kot nekdanja novinarka lahko povem, da je srečanje Komisije morda zanimivo za Komisijo, ne moremo pa prisiliti ljudi, da bi oddajo gledali.

Težava je, da informacije brez čustev ne bodo sprejete, in bojim se, da je Evropa precej mrka in dolgočasna – razen vašega dobrega jaza – zato se morate osredotočiti na to.

Ali lahko povem kot nekdanja novinarka – in res ni prijetno, da to povem javno – večkrat sem prišla sem na Komisijo in sivi zidovi ter dolgočasne predstavitve niso spodbudile mojih evropskih genov. To zadevo je potrebno rešiti. Če bi irska vlada, kot ste dejali, bolje prisluhnila, bolje razložila in šla lokalno, bi bil odgovor „da“.

Predsednik. – Na vprašanja 38 do 41 bo odgovorjeno pisno.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Ali bi lahko podpredsednica prosim odgovorila na moja dodatna vprašanja?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Mislim, da mi je predsednik pozabil dati priložnost, da odgovorim na vaša posebna vprašanja. Seveda se učimo pomembnih reči iz tega, kar se je zgodilo na referendumu, in menim, da imate prav, ko izpostavljate, da bi moralo biti več obiskov na strani „da“. Sledili smo nasvetom in v celoti spoštovali željo, da ne bi bili obravnavani, kot da se mešamo v razpravo na Irskem, toda morda bodo sedaj želeli Irci pošiljati vabila vse širše. Vse moje kolege sem spodbujala, da gredo tja in se vključijo v razpravo z Irci. Če to prenašajo po TV, nisem prepričana, da bo zmeraj tako prepričljivo, toda cenimo pozornost medijev.

Sedaj sodelujemo z irsko vlado, da bi sklenili memorandum o soglasju, kjer preučujemo stvari, ki jih je treba postoriti, tako kratkoročno kot na dolgi rok, da zagotovimo, da bomo imeli boljšo državljansko izobrazbo, da bomo sodelovali z novinarji, da bomo morda zavzeli bolj čustven pristop do nekaterih vprašanj in obenem spoštovali zakone in predpise na Irskem.

Učimo se in menimo, da bomo sledili vašemu nasvetu, šli tja in odgovorili na vse od kmetijstva do ribištva in trgovine itd. To je način za soočanje z izzivi. Upam, da bomo spodbudili dobro razpravo. Hvala za namenjen čas.

Predsednik. – Vprašanje št. 49 predložil **Manuel Medina Ortega (H-0797/08)**

Zadeva: Preseljevanja v Afriki

Ustvarjanje notranjih težav v številnih afriških državah in možnosti za izseljevanje v Evropo so sprožili preseljevanje na deset tisoče Afričanov iz podsaharskih držav v države proti severu, kot so Libija, Maroko, Mavretanija in Senegal.

Ali se Komisija zaveda teh razmer? Če se, ali razmišlja o ukrepih za izboljšanje bednih življenjskih pogojev tistih migrantov znotraj Afrike in za sprostitev pritiska na severnoafriške države, ki izvira iz te neobičajne demografske migracije?

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Sedaj smo pa na popolnoma drugačnem političnem področju. Komisija se popolnoma zaveda revščine, ki skupaj z ostalimi dejavniki, kot so nestabilnost, podnebne spremembe in kršenje človekovih pravic, privede migrante do tega, da se lotijo težkega, včasih tragičnega potovanja. Komisija je dejavna na vseh teh področjih, najprej prek političnega dialoga s temi državami in prek Evropskega razvojnega sklada in s ciljem, da premaga revščino.

V odziv na tragične dogodke iz Ceute in Melille in kot del globalnega pristopa, ki ga je odobril Evropski svet leta 2005, je Evropska unija želela strukturiran dialog z Afriko o povezavi med preseljevanjem in razvojem pod rabatskim procesom glede zahodnoafriške migracijske poti, ki mu bo glede Afrike kot celote kmalu sledila pariška konferenca 25. novembra in proces iz Tripolija.

Partnerstvo o migracijski mobilnosti in zaposlovanju se je začelo decembra 2007 na vrhu EU-Afrika v Lizboni. Osnovna zamisel je ta, da bi partnerstvo moralo najti rešitve za migracijo tako, da jo poveže z vprašanji zaposlovanja.

Središče za obveščanje o migracijah in njihovo upravljanje, ki sta ga v Bamaku 6. oktobra otvorila komisar za razvoj in humanitarno pomoč ter malijski predsednik Touré, je primer praktične uporabe celostnega pristopa, ki ga Komisija želi spodbujati. Poleg tega je pripravljeno, da se podoben center odpre še drugje v zahodni Afriki.

Kar zadeva življenjske pogoje migrantov, je eden izmed ciljev programa za migracije in azil, da se zavaruje pravice migrantov, med drugim s krepitvijo zmogljivosti uprav in zainteresiranih strani v tranzitnih državah ali namembnih državah, kot so severnoafriške države, da se pomaga migrantom, zlasti v določenih razmerah.

Evropska skupnost je na primer pred kratkim zagotovila financiranje v skladu s programom za naslednje projekte: nadaljnjo financiranje urada visokega komisarja za begunce v Libiji, ki igra ključno vlogo pri spodbujanju pravic beguncem in prosilcem za azil; izboljšanje zaščite življenjskih pogojev mednarodnih migrantov v severni Afriki; krepitev zmogljivosti organizacij civilne družbe pri spodbujanju pravic migrantov v severni Afriki; in program, ki omogoča migrantom v Libiji in Maroku, da se prostovoljno vrnejo domov pod dostojnimi pogoji.

In nazadnje Komisija uporablja program za financiranje mnogih projektov v podsaharski Afriki, ki je namenjen preprečevanju nezakonitega priseljevanja, spodbujanju zakonite migracije, povezavam med migracijo in razvojem ter spodbujanju prizadevanj za begunce in prosilce za azil.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Najlepša hvala, gospa podpredsednica, dali ste mi veliko informacij na vprašanje, ki sem ga zastavil, in zahvaljujem se vam za te podrobne informacije. Čutim, da je nova faza Komisije pomembna. Zlasti projekt iz Bamaka zagotavlja osredotočenje za Evropsko unijo v smislu priseljevanja. Vem, da se je to šele začelo, zato je moje vprašanje verjetno preuranjeno, toda želel sem vprašati Komisijo naslednje. Če bo ta projekt iz Bamaka (Mali) dal dobre rezultate v smislu priseljevanja, ali Komisija verjame, da je mogoče to izkušnjo razširiti na ostale države ob južnem robu Sredozemskega morja?

Colm Burke (PPE-DE). – Gospod predsednik, želel sem omeniti nekaj glede pravilnosti postopka v povezavi z zadnjo sejo. Žal mi je, da to sedaj omenjam, toda med zadnjo sejo je bilo trem vprašanjem, ki so bila zelo povezana – 38, 39 in 40 – namenjeno manj kot 15 minut.

Mislím, da je škoda, da se jih ni obravnavalo, ker mením, da se bi jih lahko, in samo 15 minut je bilo namenjenih zadnji seji. Razumel sem, da jih je 20.

Predsednik. – Mislím, da imate prav. To bom zabeležil, toda za zdaj nimam druge možnosti.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Tudi jaz se v moji službi vedno učim. Vidim, da so podobni projekti – kot je projekt Bamako – načrtovani za druge države v zahodni Afriki, kot je Senegal. Tako da je očitno to že v načrtu in Komisija je v celoti vključena v razvoj podobnih projektov v drugih državah.

Predsednik. – Vprašanje št. 50 predložil **Luis Yañez-Barnuevo García (H-0799/08)**

Zadeva: Začetek dialoga s Kubo

Sklepi Sveta z dne 23. junija 2008 o Kubi so bili zelo dobro sprejeti v kubanskih demokratičnih krogih, ki cenijo dejstvo, da je brezpogojna izpustitev vseh političnih zapornikov ključna prednostna naloga za EU in da EU podpira spoštovanje človekovih pravic in pravi napredek proti pluralistični demokraciji.

Ali lahko Komisija v skladu z zavezami, sprejetimi v teh sklepih, nakaže, ali so njeni člani že imeli kaj stikov s predstavniki civilne družbe in demokratične opozicije? Katere učinkovite ukrepe je Komisija sprejela za nadaljnji razvoj dialoga s tistimi predstavniki in kako zagotavlja, da ne bodo ukrepi, ki so namenjeni koristim civilne družbe (kot so mikro projekti za spodbujanje socialnega vključevanja in kohezije), končali tako, da jih bodo nadzirala uradna telesa?

Margot Wallström, *podpredsednica Komisije*. – Komisija vzdržuje redni stik s civilno družbo v vseh državah sveta, tudi s Kubo. Vloga Komisije na Kubi je cenjena in jo civilna družba in opozicijske skupine podpirajo. Delegacija Komisije na Kubi redno sprejema predstavnike civilne družbe in opozicijskih skupin, oddelki Komisije v Bruslju pa vodijo politiko odprtih vrat za vse osebe ali organizacije, ki želijo konstruktivno razpravo o Kubi ali kateri drugi državi.

Srečanje, ki je spet vzpostavilo politični dialog med Evropsko unijo in Kubo, po sklepih Sveta z dne 23. junija, ki so končali diplomatske ukrepe, sprejete leta 2003, je bilo srečanje ministrske trojke EU o Kubi v Parizu 16. oktobra 2008. Pozitivni duh, ki se je na srečanju povrnil, je omogočil odkrite in odprte pogovore o zadevah skupnega interesa, kot so mednarodna finančna kriza, človekove pravice, sodelovanje s Kubo in reforma Združenih narodov.

Komisija je trdno prepričana – in komisar za razvoj ter humanitarno pomoč je to večkrat povedal –, da odkriti in odprti pogovori med EU in Kubo zagotavljajo najboljši okvir za razprave o zadevah skupnih skrbi obeh strani, vključno z vprašanji človekovih pravic.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) V imenu gospoda Yañez-Barnueva se vam zahvaljujem za vaš odgovor. Toda komisarka, gospodu Michelu moram reči, da so njegova dejanja, besede in poteze bistvene pri neposrednem stiku s kubansko demokratično opozicijo v smislu izvajanja prednostnih sklepov Sveta, manjšanja vplivov strašne Castrove diktature ter spodbujanja svobode.

Margot Wallström, *podpredsednica Komisije*. – Seveda bom svojemu kolegu prenesla vse odgovore in odzive Parlamenta. Mislim, da je pred kratkim obiskal Kubo, toda do danes nisva uspela načeti te teme. Kolikor ga poznam, je to prav gotovo v njegovem interesu in da bo pokazal odprtost in pripravljenost prisluhniti. To je seveda del tega, kar moramo početi od sedaj naprej. Prav gotovo je tudi v interesu Komisije.

Predsednik. – Poslanci, ki so predložili ostala vprašanja, niso prisotni in zato bo na vprašanja 51 do 58 odgovorjeno pisno.

Vprašanje št. 43 predložil **Emmanouil Angelakas** (H-0810/08)

Zadeva: Evropa privlačnejša za raziskovalce

Statistika kaže, da v Evropski uniji diplomira več ljudi na področju čistih znanosti kot pa v ZDA in na Japonskem. Toda študije kažejo, da Evropa ne more zadržati visokega odstotka diplomiranih znanstvenikov raziskovalcev in da se kaže „beg možganov“ v države izven EU. Te razmere so vzrok za zaskrbljenost, zlasti v času, ko Evropa upa, da bo postala najbolj dinamično, na znanju temelječe gospodarstvo na svetu.

Kateri so glavni razlogi za ta pojav in kakšne so njegove posledice za EU? Ali ima Komisija statistiko o zaposlovanju diplomiranih raziskovalcev za vsako državo članico?

Janez Potočnik, *član Komisije*. – Raziskovalci so jedro ustvarjanja, prenosa in izkoriščanja znanja. So ključ za Evropo, ki bo uresničil peto svoboščino – svobodo gibanja znanja – in s tem oblikoval gospodarstvo, ki bo temeljilo na znanju.

Ponudba človeških virov za raziskave se najbolje odraža v številu novih univerzitetnih diplomantov. Prag, ki ga je sprejel Svet za izobraževanje leta 2003, to je povečati za 15 % število diplomantov v državah članicah in zmanjšati neravnovesje v spolu do leta 2010, je bil dosežen. Leta 2006 je bilo v EU 27 okrog 200 000 več diplomantov iz matematike ter znanosti in tehnologije, kot pa leta 2000.

Jasno je, da vsi univerzitetni diplomanti ne gredo v raziskave. Za Evropsko unijo je dodatni dejavnik ta, da je trg za raziskovalce v EU zaradi manjšega dela zasebnih naložb v raziskave v Evropi v primerjavi z drugimi celinami relativno manjši od tistega, ki ga ima naša konkurenca.

Poleg tega obstaja močna konkurenca pri pridobivanju in ohranjanju večine nadarjenih raziskovalcev. To je predvsem konkurenca med sektorjem za raziskave in ostalimi gospodarskimi sektorji. Toda konkurenca obstaja tudi med državami in svetovnimi regijami – zlasti z ZDA, toda vse več s Kitajsko in Indijo.

Evropska unija se sooča s prihajajočim upokojevanjem generacij raziskovalcev v Evropi, ki nimajo kadrov za svojo nadomestitev. Razmere se bodo še poslabšale, če mladih poklic raziskovalca ne bo pritegnil. Vprašanje je, ali lahko Evropa na dolgi rok ostane in se nadalje razvija kot prvorazredni kraj za raziskave in razvoj.

Dejstvo je, da se raziskovalci v Evropi še vedno soočajo z resnimi ovirami in pomanjkanjem priložnosti. Ko se pogovarjam z raziskovalci iz vse Evrope, mi povejo o neprivlačnih delovnih pogojih in obetih glede poklicne poti, pogosto negotovem statusu in kratkoročnih pogodbah. Poleg tega so mnogi raziskovalci

usposobljeni na način, ki jih ne oboroži z znanjem, ki bi ga potrebovali v modernem gospodarstvu, ki temelji na znanju. Raziskovalce, ki si želijo menjave delovnega mesta iz akademske sfere v industrije in obratno, se ne spodbuja. Strukturna razdrobljenost trga dela za evropske raziskovalce ovira nadnacionalno mobilnost raziskovalcev po Evropski uniji, zlasti zaradi pomanjkanja odprtega zaposlovanja, ki temelji na dosežkih, in zaradi kulturnih dejavnikov, kot tudi zaradi težav, ki jih srečajo visoko mobilni delavci na področjih, kot so socialna varnost, obdavčevanje in prenos dodatnih pokojninskih pravic.

Zato je skrajni čas, da Evropa pospeši prizadevanja, da zagotovi razpoložljivost potrebnih raziskovalcev za leta naprej. Ravno zato je Komisija lani maja predlagala Evropsko partnerstvo za raziskovalce: partnerstvo z državami članicami in med njimi, ki vsebuje osredotočen okvir za hitro napredovanje v Evropi na ključnih področjih z določitvijo boljših poklicnih poti in večje mobilnosti.

Svet je ugodno odgovoril na to pobudo in začeli jo bomo izvajati, osredotočili se bomo na nacionalne akcijske načrte in vzajemno učenje. Spremljanje napredka, ki temelji na dokazih, zbiranje podatkov o mobilnosti in vzorci poklicnih poti so prav tako predvideni. Medtem ko imamo za sedaj zelo malo podatkov, je cilj zagotoviti si boljšo statistiko, ki jo želi spoštovani poslanec.

Imamo veliko drugih podatkov, toda teh specifičnih pa ne.

Sporočilo Komisije o Evropskem partnerstvu za raziskovalce sedaj proučuje Parlament. Komisija se veseli mnenja Parlamenta, ki bo upajmo okrepil to skupno prizadevanje za prihodnost raziskav v Evropi.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Gospod predsednik, zahvaljujem se komisarju za odgovor. Imam dodatno vprašanje o Sedmem okvirnem programu za raziskave, ki mu je namenjeno 54 milijonov EUR. Ali imate kakšne podrobne podatke, gospod komisar, saj ta Sedmi okvirni program traja že 18 mesecev – kako se razvija, katere države imajo zadovoljivo stopnjo porabe, katere se glavne težave in če Komisija namerava izdelati poročilo o napredku glede financiranja tega okvira?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, vabljenost za raziskovalce je seveda odvisna tudi od neto prihodka, ki ga prejmejo. Ali sodelujemo s komisarjem Kováčsem, da bi pripravili predlog, ki bo omogočal raziskovalcem, da od svojega zaslužka ne bi plačevali davkov, in ki bi zagotovil, da donacije za raziskovalne organizacije ne bi bile neobdavčene ali bi jih bilo mogoče šteti kot operativne stroške? Podoben sistem je že v veljavi v Združenih državah. Ali bi bilo mogoče opraviti primerjalno študijo, tako da bi lahko zagotovili pobude na tem področju?

Gay Mitchell (PPE-DE). – Komisarja bi rad vprašal, da ko bo spet preučeval ta vprašanja in prisluhnil Parlamentu, če bo spet preučil vprašanje etičnih raziskav in etičnih raziskovalcev? Jasno je, da uničenje zarodkov že dolgo ni več potrebno in da obstajajo druge možnosti, ki jih je mogoče izkoristiti. Ali bo sedaj začel vlagati vire v te druge možnosti, tako da se lahko vrnemo k popolnoma etični raziskovalni bazi v Evropski uniji?

Janez Potočnik, član Komisije. – Najprej bi rad povedal, da seveda sledimo vsem podatkom in vsemu, kar zadeva okvirni program. Ta je na razpolago in podatke vam lahko zagotovimo.

Imamo tudi redna poročila o spremljanju, ki so predvidena za konec tega leta in poleg tega bomo izdelali poročilo o napredku – mislim da konec maja 2009. Toda poročilo o napredku je veliko več: gre za vnos idej o tem, kako naj nadaljujemo v prihodnosti. Del logičnega izvajanja okvirnega programa je slediti temu, kaj se dela in kam se vlaga denar in kako se sredstva porabljajo.

Glede neobdavčenja prihodkov: zmeraj sem zagovarjal uporabo teh instrumentov, ki bi spodbudili znanost in raziskave, vključno z neobdavčenimi dohodki. Eden izmed problemov, ki jih moramo rešiti v krizi in težkih razmerah, je ta, kako spodbuditi raziskave in razvoj, tako da ne bomo v istem položaju kot podjetja. Zaradi pritiskov bi gotovo razmišljali o zmanjšanju naložb v raziskave in razvoj.

To je ena izmed možnosti, toda zavedati se moramo tudi, da imamo prožen Pakt za stabilnost in rast, ki ga moramo uresničevati, in upoštevati moramo, da razmere prav gotovo niso enake v vseh državah članicah. Države članice imajo različne vrste manevrov, ki so jih vzpostavile v dobrih časih, ko je gospodarstvo bilo uspešnejše.

Vprašali ste me tudi glede etičnega pristopa, ki je bil omenjen tudi v drugem vprašanju. Mislim, da smo resnično veliko vložili v to, da bi dosegli sporazum glede tega, na čem naj temelji naš etični pristop v znanosti in raziskavah, ter tudi, ko uporabljamo okvirne programe. Sporazum je težaven. Države članice Evropske

unije imajo glede tega različna stališča in lahko smo zares ponosni, da smo vzpostavili nekaj takega kot so jasni etični postopki, ki so se v resničnosti in praksi izkazali, da temeljijo na pravi etiki.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi se opravičil. Ponavadi sem zelo točen, toda glede točnosti sta plati zmeraj dve in ta čas za vprašanja je kasnil. Zato sem bil na sestanku skupine in čim sem videl na ekranu, da je komisar Potočnik začel, sem stekel sem in prispel še isto sekundo, ko je gospod Potočnik začel. Prosil bi vas, če bi bili tako dobri in izbrali moje vprašanje 42, ker sem prispel na plenarno zasedanje tisti trenutek, ko je bil poklican gospod Potočnik. Morda me niste videli, toda pritekel sem v dvorano.

Predsednik. – Gospod Posselt, videli smo, da ste prispeli, čeprav rahlo pozno. Seveda niste odgovorni za to zakasnitev, kar je popolnoma upravičeno, in predsedstvo je medtem nameravalo začeti z naslednjim vprašanjem. Bomo pa storili vse, da zajamemo vaše vprašanje še v tem krogu.

Vprašanje št. 44 predložil **Seán Ó Neachtain** (H-0820/08)

Zadeva: Financiranje zelene tehnologije

V današnjih razmerah gospodarskega padca in večje energetske negotovosti, državljani pričakujejo od EU, da bo prevzela vodenje. Sedaj je čas, da EU in njene države članice pospešijo korak in podprejo povečano financiranje inovacij in tehnologije. Vsem je treba prenesti sporočilo, da ima EU lahko vodilno vlogo pri zeleni tehnologiji, če ukrepamo sedaj in ne pozneje. Izziv podnebnih sprememb je priložnost za vlagatelje, raziskave in razvoj, podjetja in delovna mesta.

Ali lahko Evropska komisija določi sedanje in prihodnje načrte naložbenega financiranja zelene tehnologije v skladu s 7. okvirnim programom za raziskave in tehnologijo?

Janez Potočnik, član Komisije. – Komisija v celoti podpira analizo, ki jo je naredil spoštovani poslanec v vprašanju za ustni odgovor.

Vodimo v zeleni tehnologiji in ta položaj moramo krepiti in vzdrževati. To bo prav tako podprlo položaj EU v njeni vodilni vlogi v mednarodnih forumih za boj proti podnebnim spremembam. S Sedmim okvirnim programom za raziskave in razvoj je Evropska unija dobro opremljena – in pri tem je Parlament igral pomembno vlogo – za mobilizacijo sredstev EU za raziskave in razvoj pri podpori razvoja novih zelenih tehnologij.

Komisija vlogo v veliki meri, da bi čim bolj izkoristila 7. okvirni program. Dve od skupnih tehnoloških pobud, ki sta bili doslej sprejeti, sta popolnoma namenjeni zelenim tehnologijam: „Čisto nebo“ z evropskim prispevkom 800 milijonov EUR; in „vodik in gorivne celice“ s prispevkom 450 milijonov EUR od Evropske skupnosti.

Evropski strateški načrt za energetske tehnologije (SET) sta Parlament in Svet močno podprla. Komisija je začela proces, ki bo pospešil učinkovitost porabe raziskav in razvoja pri energetskih raziskavah. Načrt SET je zavezan zelenim tehnologijam. Poziva k izvedbi šestih novih prednostnih evropskih industrijskih pobud (programi pod vodstvom industrije: veter, sonce, zajetje in skladiščenje ogljika, omrežja, bioenergija in trajnostna cepitev) ter ustanovitev Evropske zveze organizacij za energetske raziskave (raziskovalno vodeni programi).

7. okvirni program energetske skupnosti je glavni instrument, ki je dosegljiv kratkoročno za podporo izvedbe teh ukrepov. Toda potrebno je več, kot samo prizadevanja EU. Zato bi moral biti program Skupnosti uporabljen za katalizo ukrepov držav članic in seveda zasebnega sektorja. To zahteva spremembo v pristopu: bolj kot le sofinanciranje projektov, upravljanje in njihovo omogočanje, je resnično potrebno skupno prizadevanje s skupnimi programi.

Z analizo vseh nizov delovnih programov prvih treh let izvajanja 7. okvirnega programa je Komisija ocenila, da 37 % tematik, ki jih podpira financiranje raziskav in razvoja, pripada zeleni tehnologiji. Štirideset odstotkov predvidenih proračunskih sredstev po razpisih iz leta 2007 za poseben program „Sodelovanja“ podpira zelene tehnologije raziskav in razvoja.

Da bi lahko spremljali prispevek 7. okvirnega programa za trajnostni razvoj na splošno in zlasti za zelene tehnologije, Komisija vzpostavlja sistem spremljanja, ki bi moral začeti delovati v prvem polletju prihodnjega leta.

V svojem sporočilu „Od finančne krize do okrevanja gospodarstva: Evropski okvir za ukrepanje“, ki je bil sprejet letos 29. oktobra, Komisija prav tako poudarja vlogo naložb v raziskave in razvoj ter izobraževanja, kot tudi pospeševanje evropske konkurenčnosti z nadaljnjimi prizadevanji za zeleno gospodarstvo.

Splošneje bi bilo treba zabeležiti, da poleg sredstev in dejavnosti za 7. okvirni program obstaja širok razpon pobud in podpornih programov, ki so povezani z okoljskimi tehnologijami v EU, kot je na primer akcijski načrt okoljskih tehnologij, načrt za konkurenčnost in inovacije in nazadnje pobuda za vodilni trg ter akcijski načrt o trajnostni potrošnji in proizvodnji.

Komisija upa, da bo s takim odzivom spoštovani parlamentarec prepričan, da se popolnoma zavzemamo za to, da vprežemo sredstva 7. okvirnega programa tako, da bi naredili naše raziskave in gospodarstvo zelene.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil komisarju za ta izčrpen odgovor.

Kar zadeva morske raziskave, raziskave morja ter pomorsko tehnologijo in znanost, ali je v okviru Sedmega programa Evropske unije zagotovljena pomoč za povečanje morskih raziskav in pomorske tehnologije?

Janez Potočnik, član Komisije. – Odgovor je zagotovo „da“. Še včeraj smo v Odboru za industrijo, raziskave in energijo razpravljali o tej posebni dejavnosti, ki je namenjena morskim in pomorskim zadevam. Na tem področju želimo napredovati, ker je položaj izjemno zapleten. Celotno področje oceanov je izjemno zapleteno, toda naše življenje in naš način življenja prav tako vplivata na tiste ekosisteme. Dejavnost si zasluži posebno pozornost in ta pozornost mora biti v obliki novega načina organizacije sistema raziskav na tem področju: druženje morskih in pomorskih raziskovalcev ter tudi kombinacija prizadevanj držav članic na drugačen način, kot je to danes. To je nov način razmišljanja, ki bi ga lahko poimenovali „pilotno razmišljanje“ v smislu skupnega programiranja, kar je nekaj, kar sem omenil prej. Prav gotovo bomo temu posvetili pozornost tudi v prihodnje.

Predsednik. – Gospe in gospodje, poskušati moramo se soočiti z vplivi obrnjenega vrstnega reda vprašanj in poskušati spoštovati vse in vsem dati priložnost, da postavijo vprašanja. Da bi to lahko storili, bomo šli na preostala vprašanja, toda po odgovoru komisarja bom dal besedo le parlamentarcu, ki je predložil vprašanje. Drugih prošenj za besedo ne bomo sprejemali, ker bi s tem otežili možnost končnega rezultata.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospod predsednik, vem, da sem se vam šele pridružila, toda sejo sem spremljala na ekranu, ko sem bila na zelo pomembnem srečanju skupine, in sprašujem se, zakaj ne gremo po vrsti. Res ne morem ostati. Prišla sem točno sedaj, ko je na vrsti moje vprašanje in sedaj spreminjate vrstni red. Gospod predsednik, prosila bi vas, da se držite vrstnega reda.

Predsednik. – Gospa Doyle, ne spreminjam vrstnega reda. Žal se je zgodila nesreča, za katero gospod Posselt ni kriv. Ker je bil čas spremenjen za krog vprašan za komisarje, je bil gospod Posselt 30 sekund pozen. Zato se vračam k vprašanju gospoda Posselta in takoj za tem bomo obravnavali vprašanje gospe Doyle.

Vprašanje št. 42 predložil **Bernd Posselt** (H-0795/08)

Zadeva: Kloniranje

Komisija trenutno splošno razpravlja o kloniranju. Kakšen je namen take razprave in katera so bistvena načela, na katerih temelji?

Janez Potočnik, član Komisije. – To je zares težko in zapleteno področje. Razprava o kloniranju na Komisiji se nanaša na uporabo tehnologije, ki se imenuje prenos jedra somatske celice (SCNT) s posebnim sklicevanjem na vzrejo živali na kmetiji in na to, kako ravnati s hrano, ki je pridelana iz teh kloniranih živali in njihovih potomcev.

V primeru uporabe te tehnike kloniranja pri razmnoževanju in vzreji živine v kmetijsko-prehrabnem sektorju se vprašanja zlasti navezujejo na zdravje živali in njihovo dobro počutje. V primeru varnosti hrane, ki pride od kloniranih živali in njihovih potomcev, se vprašanja zlasti navezujejo na možna tveganja za zdravje ljudi in pravico potrošnikov, da so obveščeni.

Razprav ne zajema uporabe prenosa jedra somatske celice v raziskavah. Komisija spremlja razvoj SCNT od leta 1996, ko je bil skoten prvi kloniran sesalec, ovca Dolly. Leta 1997 je Komisija prosila skupino svetovalcev za etične posledice biotehnologije, da izda mnenje o etičnosti kloniranja.

Leta 2004 je Komisija v skladu s šestim okvirnim programom financirala projekt „Kloniranje v javnosti“. To je omogočilo obširno razpravo v EU kot prvo priložnost za predhodne razprave z akademsko sfero in civilno

družbo o etičnih, pravnih in drugih socialnih vidikih kloniranja živali na kmetijah. Študija je ugotovila, da javnost ni dobro obveščena o uporabi in posledicah kloniranja. Skupni raziskovalni center je leta 2007 objavil študijo v *Nature Biotechnology* o izgledih za prihodnjo komercialno uporabo tehnologije kloniranja. Študija je orisala najsoodnejše komercialne aplikacije kloniranja živali po svetu in izdelala osnutke proizvodov in njihov približen čas prihoda na trg. Ugotovitev je bila, da klonirane živali ne bodo prišle na trg EU pred letom 2010 in da bodo razmnoževalni materiali – seme – kloniranih živali morda prvi izdelki, ki se bodo tržili.

V zadnjih letih je Komisija prejela informacije, da bo tehnologija prenos jedra somatske celice za razmnoževanje živali na kmetiji dosegla komercialno fazo zlasti v tretjih državah, in sicer v ZDA. Poročilo, ki so ga na podlagi končne ocene tveganja sestavili ameriški znanstveniki za hrano in zdravila ter je bilo objavljeno januarja 2008, je ugotovilo, da je uživanje hrane, ki prihaja od kloniranih živali in njihovih potomcev zdravo, če hrana izvira od zdravih živali, kar pa je splošno načelo varne hrane. Samo zdrave živali vstopajo v prehranjevalno verigo.

Da bi se Komisija pripravila na informativno politično razpravo leta 2007, je prosila Evropsko agencijo za varnost hrane (EFSA), da oceni dejanska in možne tveganja, povezana z rabo te tehnologije za proizvodnjo hrane, in je tudi prosila Evropsko skupino za etiko, da izda mnenje o etičnih vidikih kloniranja živali za preskrbo s hrano. Skupina je izdala mnenje januarja 2008 in EFSA julija 2008. EFSA pravi, da „glede na razpoložljivo znanje ... ni znakov, da obstajajo razlike v smislu varne hrane med prehrabenimi izdelki (ki izvirajo) iz zdravih klonov (živali) in njihovih potomcev, v primerjavi s tistimi iz zdravih tradicionalno vzrejenih živali“. Glede splošnega zdravstvenega stanja klonov je EFSA v svojem mnenju navedla, da ni znakov škodljivih učinkov za spolno razmnoževane potomce klonov goveda ali prašičev. Toda kloni in njihovi potomci še niso bili predmet študij skozi njihov celotni življenjski cikel.

Trenutno Evropska skupina za etiko ne vidi prepričljivih dokazov, ki bi upravičili proizvodnjo hrane iz klonov in njihovih potomcev.

Komisija je prav tako naročila raziskavo Eurobarometer glede stališča Evropejcev do kloniranja živali. Rezultati so bili znani oktobra 2008. Študija je pokazala, da je bilo 58 % anketirancev proti kloniranju v namene proizvodnje hrane.

Komisija sedaj preučuje razne elemente, da bi pripravila neformalno politično razpravo o uporabi prenosa jedra somatske celice za razmnoževanje živali na kmetiji in proizvodnjo hrane. Če se bo zdelo potrebno nadalje razviti regulatorni okvir, je pomembno spomniti, da bi nove določbe morale biti skladu s Pogodbo ES in predpisi Svetovne trgovinske organizacije.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi se zahvalil predsedniku za prijaznost in komisarju za poziven odgovor. Imam le eno vprašanje. Ali lahko Komisija dokončno navede, da kloniranje ljudi, ne glede na obliko, ni in ne bo del te strategije?

Janez Potočnik, član Komisije. – V skladu s predpisi, ki jih sedaj uporabljamo, je to izključeno. Predpisi, ki jih uporabljamo prav gotovo ne dovoljuje raziskav, ki bi imele za namen kloniranje ljudi.

Predsednik. – Vprašanje št. 45 predložila **Avril Doyle (H-0827/08)**

Zadeva: Evropski raziskovalni svet

27. in 28. februarja je Evropski raziskovalni svet (ERC) začel uradno delovati na otvoritveni konferenci v Berlinu, kjer ga je gostilo nemško predsedstvo EU. Eden izmed njegovih ciljev je „spodbujati mejne raziskave, ki temeljijo na pobudi raziskovalcev in pristopu „od spodaj navzgor““.

Ali bi Komisija lahko pojasnila, kaj pomeni mejne raziskave, ki temeljijo na pobudi raziskovalcev ali pristopu „od spodaj navzgor“? In kakšen napredek je bil narejen do danes?

Janez Potočnik, član Komisije. – Tukaj bom kratek. Pristop, ki temelji na pobudi raziskovalcev, ki ga uvaja Evropski raziskovalni svet pomeni, da podpira projekte na mejah znanja, ki jih opravljajo raziskovalci glede tematik po svoji izbiri ne glede na znanstveno področje. Tako imajo svobodo izbire.

S podpiranjem mejnih raziskav Evropski raziskovalni svet zlasti daje poudarek medpanožnim projektom in pionirskim raziskavam.

Do sedaj – zdaj govorim o napredku – sta bila s strani Evropskega raziskovalnega sveta opravljena dva razpisa za zbiranje predlogov in evropska raziskovalna skupnost se je odzvala z velikim navdušenjem. Mladi

raziskovalci so predložili kar 9 167 predlogov kot odziv na lanskoletni razpis za štipendije mladih samostojnih raziskovalcev in prejeli smo več kot 2 000 predlogov za letošnji razpis štipendij za napredne raziskovalce. Visoka raven udeležbe kaže na privlačnost Evropskega raziskovalnega sveta in potrjuje, da financiranje mejnih raziskav in osnove od spodaj navzgor ustreza nujni potrebi v Evropi.

Komisija je prepričana, da bodo take naložbe v mejne raziskave dolgoročno bistveno prispevale k izboljšanju naše na znanju temelječe družbe in tudi k našim zmogljivostim inovacij v raziskavah.

Avril Doyle (PPE-DE). – Ali bi Komisija lahko ob upoštevanju cilja francoskega predsedstva, da vzpostavi postopek upravljanja za ERP do konca 2009, opredelila, katere ukrepe namerava sprejeti v sodelovanju z državami članicami in Parlamentom, da uvede metodologije vrednotenja znanosti, s čimer bi zagotovila na dokazih temelječe politične možnosti za znanost in raziskave ter razvoj v EU?

Kakšen je z objavo „Vizije 2020“ Evropskega raziskovalnega prostora, ki so jo potrdili francosko predsedstvo, Svet in Komisija, napredek na celotnem področju upravljanja v ERP?

Janez Potočnik, član Komisije. – Če sem iskren, je to precej daljnosežno vprašanje. Menimo, da je pomembno, da se strinjamo z državami članicami o „Viziji 2020“, ker če se, potem bo to prav gotovo zmanjšalo dolžino nadaljnjih razprav o tem, kaj želimo narediti v Evropi. Ne smemo vedno znova ponavljati, kam gremo: to je vsa zamisel. Seveda se razprava ne začne sedaj: zamisel se je porodila z zeleno knjigo leta 2000. Mislim, da je čudovito, zlasti za novo spremenjeno realnost, v kateri živimo.

Struktura in upravljanje ERP sta zelo pomembna in ravno zato moramo biti potrpežljivi. Jasno je, da ne bomo uspešni, če ne bodo države članice za krmilom. Ko govorimo o Evropskem raziskovalnem prostoru in se spodbujamo, da ne govorimo le o povečanju sredstev na evropski ravni, ampak raje o tem, kako lahko vsi bolje sodelujemo – nekaj, kar je po naravi v temeljih institucionalnega okvira nekaterih naših glavnih konkurentov, kot so ZDA, s katerimi se želimo primerjati. Zato želimo ustvariti prostovoljno zavezo držav članic, skozi katero bomo sodelovali več in bolje kot sedaj.

Kar zadeva metodologije znanstvene politike, je to vse del razprave, na katero se osredotočamo. Mislim, da bo to vprašanje vsekakor moralo biti obravnavano, toda tega ne morem podrobneje razložiti. Vem, da je pristop ERP v bistvu eden izmed razvojev, ki jih Evropa trenutno najbolj potrebuje.

Predsednik. – Vprašanje št. 46 predložil **Gay Mitchell** (H-0833/08)

Zadeva: Etični pregled financiranja raziskav v okviru 7. okvirnega programa

V predpisih za zbiranje predlogov in povezanem vrednotenju, izbiri in postopkih za oddajo javnih naročil (KOM(2008)4617) iz Sedmega okvirnega programa za raziskave in tehnološki razvoj (FP7-1982/2006/ES⁽⁴⁾) je bilo jasno navedeno, da financiranje ne bo dodeljeno za raziskovalne dejavnosti, ki vključujejo uničenje zarodkov. Ali je Komisija zadovoljna, da je bil etični pregled predlaganih projektov uspešen pri izvajanju te politike?

Janez Potočnik, član Komisije. – Etični pregled raziskav, financiranih v skladu s Sedmim okvirnim programom, je sistem, ki ščiti varovanje temeljnih pravic in spoštuje etična načela.

V primeru raziskav, ki vključujejo uporabo izvornih celic človekovih zarodkov, sestavlja postopek pet korakov, vključno z znanstvenim ovrednotenjem, etičnim pregledom in presojo, odobritvijo predlaganih raziskav s strani nacionalnega/lokalnega odbora za etiko in oddajo predlogov regulatornemu odboru, tako da se to navezuje na to, za kateri projekt se odločimo na enotni osnovi za projekte.

Julija 2007 je Evropska skupina za etiko izdala mnenje Komisiji glede etične presoje raziskovalnih projektov sedmega okvirnega programa, ki uporabljajo izvirne celice človekovih zarodkov.

Pri upoštevanju zgoraj navedenih korakov Komisija meni, da je bil vzpostavljen mehanizem etične presoje uspešen pri izvajanju zadevnih določb ES. Zlasti, ker so vse raziskovalne dejavnosti, ki vključujejo uničenje človeških zarodkov, izključene iz obsega financiranja Skupnosti, niso bili na tem področju financirani nobeni raziskovalni projektu v skladu s sedmim okvirnim programom.

⁽⁴⁾ UL L 412, 30.12.2006, str. 1.

Etični pregled je namenjena temu, da se preveri, da nobeno financiranje EU ni dodeljeno za raziskovalne dejavnosti, ki vključujejo uničenje človeških zarodkov. V tem smislu je sestani del celotnega izvajanja okvirnega programa.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Ali bi komisar povedal Parlamentu, če se okvir lahko uporabi za izvajanje raziskav glede človeških zarodkov, ki so že bili uničeni pred začetkom raziskav, ali je to semantika in se samo igramo z besedami?

Vračam se k vprašanju, ki sem ga vprašal že prej in sprašujem po več podrobnostih. Ali bo komisar sprejel ukrepe, da se ukrene vse potrebno, da se vzdržuje oblika raziskav, ki ne poraja enakih etičnih vprašanj in ki lahko da enake ali boljše rezultate?

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v mojem primeru je moja skrb ravno nasprotna skrbi gospoda Mitchella. Raziskave so prav gotovo dovoljene na linijah celic, ki so že bile ekstrahirane. Težava je po mojem mnenju ta, da so ovire tako velike, da se je ta vrsta raziskav znašla kaznovana iz razlogov, ki so navidez etični, toda dejansko niso nobena taka stvar.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Gospod predsednik, prej ste dejali, da ne boste dovoljevali, da bi vprašanja komisarju zastavljali tisti, ki niso izpraševalci. Ljudje lahko tako vskočijo in javno izrečejo svoje mnenje. Zakaj ne zastavimo svojih vprašanj o tej zadevi? Poslovnik morate dosledno izvajati, gospod predsednik.

Dejali ste, da ne boste nikomur drugemu dopustili, razen osebi, ki je zastavila vprašanje, da postavlja vprašanja, in potem dopustite gospodu, da vskoči v moje vprašanje. Če bi vedel, da bo zastavljeno tako vprašanje, bi veliko dlje govoril o tem, kar želim izpostaviti.

Neetične raziskave so popolnoma nepotrebne ...

(Predsednik je prekinil govornika.)

Predsednik – Gospod Mitchell, ko dam besedo članu parlamenta za 30-sekundni govor, ne vem, ali bo zastavil vprašanje ali podal pripombo glede vprašanj, ki so že bila zastavljena. V vsakem primeru ste imeli skozi govor gospoda Cappata priložnost, da v odgovor nadalje govorite. Mislim, da smo vsi lahko zadovoljni, zahvaljujem se gospodu Potočniku za njegovo potrpežljivost in dajmo mu besedo za njegov končni odgovor.

Janez Potočnik, član Komisije. – Vidite, kako težka je razprava, kadar govorimo o etičnih vprašanjih. Ravno takšna je Evropa in tako izgleda.

Če sem natančen, so raziskave izvornih celic človekovega zarodka dovoljene pod pogoji, ki so bili dogovorjeni in izglasovani v Evropskem parlamentu in tudi v Svetu. Imeli smo izčrpno in poglobljeno razpravo in postopek, ki je uporabljen – lahko rečem –, temelji na resnično etičnem pristopu.

V uvodu sem razložil, katere korake smo sprejeli in kako se sprejme odločitev. Najprej potrebujemo znanstveno ovrednotenje. Nato imamo etično vrednotenje na ravni Evropske unije, nato etično vrednotenje na ravni posamezne države članice. Če katera koli država nasprotuje čemur, kar se financira v njihovi državi, tega ne financiramo. Potem se ta projekt vrne odboru, kjer se sprejme odločitev s strani držav članic na osnovi posameznega projekta.

Kadar opravljamo znanstveno ovrednotenje, se prvo vprašanje glasi: ali je mogoče to doseči s kakšno drugo vrsto pristopa? In samo če je odgovor nikalen, nadaljujemo v drugi smeri.

Običajno obstaja ogromna večina znanstvenikov, ki verjamejo, da bi bilo treba uporabiti kombinacijo. Toda če pogledate strukturo naših programov, boste prav gotovo ugotovili, da je ogromna večina programov, ki jih financiramo, takih, ki so povezani z raziskavo odrasle izvirne celice. To je precej jasno. Zato poskušamo slediti predpisom, ki so bili izglasovani in dogovorjeni tukaj in za katere verjamemo, da v praksi delujejo.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospod predsednik, za ta vprašanja sem bil tukaj ob 18.15. Moje vprašanje je bilo vprašanje 3. Dodeljeno mu je bilo 15 minut. Temu je bilo dodeljeno 35 minut. Mislim, da je sistem nepravilen, če vprašanje nekoga, ki je tukaj pravočasno, ni obravnavano, in resnično sem razočaran. Želim, da se moje nasprotovanje zabeleži.

Zelo je moteče priti sem, biti pravočasen, in potem ugotoviti, da se vprašanja izpušča, tako da se prilagodi ostalim. To se mi zdi zelo neprijetno.

Predsednik. – Gospod Burke, razumem vaše razočaranje, toda čas, določen za vsak krog vprašanj ta večer, je bil upoštevan. Toda žal se zgodi, da nekatera vprašanja, vključena v čas za vprašanja, niso obravnavana, je to žal odvisno od spleta okoliščin in ne od predsednika, na kar ne morem vplivati. Edina možnost, ki sem jo imel, je bila, kot lahko tudi preverite, da sem podaljšal čas za zadnji krog vprašanj za nekaj minut, zahvaljujoč razpoložljivosti in prijaznosti Komisije. Toda noben čas ni bil vzet drugim krogom vprašanj.

Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

(Seja je bila prekinjena ob 19.50 in se je nadaljevala ob 21.00)

PREDSEDSTVO: **GOSPA ROURE**

podpredsednica

15. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

16. Demografske težnje – Gospodarski in družbeni vpliv (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o demografskih težnjah – gospodarski in družbeni vpliv.

Jean-Pierre Jouyet, *predsednik Sveta*. – (FR) Gospa predsednica, ker bomo preživeli del tega večera skupaj, bom poskusil v imenu Sveta in komisarja Potočnika povzeti cilje Sveta glede demografskega gibanja in njegovega gospodarskega in družbenega vpliva.

Komisar, gospe in gospodje, staranje prebivalstva, z drugimi besedami povečanje deleža starih ljudi, je primarno rezultat gospodarskega, družbenega in zdravstvenega napredka, ki ponuja Evropejcem priložnost, da dlje živijo z ravno udobja in varnosti, ki ji v zgodovini ni enake. Toda to je tudi eden izmed največjih izzivov, s katerimi se sooča Unija v prihodnjih letih.

Staranje je rezultat štirih dejavnikov. Prvi je, da je število otrok na žensko majhno, s povprečjem 1,5 otroka v Uniji, kar je veliko pod nadomestno stopnjo, ki mora biti rahlo nad 2 – 2,1 –, da se stabilizira število prebivalstva.

Drugi dejavnik je upadanje rodnosti v zadnjih desetletjih, ki je sledilo baby boomu povojnih let in ki pomeni, da danes ta baby boom generacija krepi starostno skupino od 45 do 65 let.

Pričakovana življenjska doba ob rojstvu, ki se je povečala za osem let od leta 1960, in to je tretji dejavnik, se lahko še dalje povečuje, in sicer za dodatnih pet let ali morda celo več od sedaj do leta 2050.

Četrty in zadnji dejavnik je ta, da Evropa, kot veste, doživlja vse večjo migracijo iz drugih držav. Leta 2004 je bilo 1,8 milijona priseljencev, kar je več kot v Združenih državah Amerike glede na celotno prebivalstvo, toda ta raven priseljavanja le delno nadomešča učinke nizke rodnosti in povečane pričakovane življenjske dobe.

Zato smo se znašli v položaju, kjer se je raven odvisnosti, z drugimi besedami, število ljudi, starih nad 65, v primerjavi s številom ljudi med 15 in 64 let starosti, podvojilo, in bo do 2050 naraslo na več kot 50 %, kar pomeni, da bo v Uniji, ki je prej imela štiri delovno sposobne ljudi na vsako osebo nad 65 let, ta cifra padla samo na dve.

Demografsko spremembo, ki sem jo pravkar opisal, ob upoštevanju teh dejavnikov spremlja izrazita družbena sprememba, ki bo prizadela družinske strukture, in vse bo imelo za posledico vse večje število starih ljudi, ki bodo živeli sami, in zelo starih ljudi, ki bodo odvisni od drugih.

Kot veste, večina teh vprašanj spada v pristojnost držav članic. To je primer za družinsko politiko, sisteme socialne varnosti in v večjem delu davčno politiko; Svet pa ob upoštevanju teh dejstev verjame, da lizbonska strategija in odprta metoda usklajevanja oblikujeta okvir, v katerem bi morale delovati države članice na tem področju, in večina držav članic se strinja, da se ne bi smele uvajati nobene nove strukture.

Za Svet je zares pomembno vodilno načelo to, da se bi poleg boljšega ravnovesja med delom in zasebnim življenjem bilo treba prizadevati za ravnovesje vlog, ki jih imajo moški in ženske v gospodinjstvu, in ponuditi več kvalitetnih infrastruktur za varstvo otrok in ostalih odvisnih ljudi.

V starajoči družbi bo prispevek mladih postal vse pomembnejši. Okrepiti bomo morali prizadevanja za boj proti nezaposlenosti mladih in za zmanjšanje zgodnje opustitve izobraževanja. Vlaganje v otroke mora biti naša prva prednostna naloga, če želimo izboljšati obete za mlade.

Prav tako moramo priznati, da Evropo bolj prizadeva upokojevanje kot staranje, čeprav je to gibanje zaskrbljujoče in bo brez zdravih javnih financ nemogoče rešiti vse posledice demografskega staranja.

To pomeni, da moramo budno paziti na uspešnost pokojninskih shem ter izvajati tekoče reforme za posodobitev shem in jih narediti trajnostne, kar je v skladu s sedanjo strategijo v Uniji. Prav tako bo koristno spodbujati starejše delavce, da se ne upokojijo in zlasti da se zagotovijo pomembne spodbude.

Svet se popolnoma zaveda vseh teh izzivov in je sprejel priporočila odbora za socialno varstvo glede stališč o demografskih spremembah v Evropi in izzivih, ki jih zastavlja. Poleg tega je Svet 30. maja sprejel sklepe o politikah, ki so v skladu s potrebami družin, in vzpostavil vrsto pobud za podporo družinskih politik.

V tem smislu se je 18. septembra odvijalo neuradno srečanje, ki ga je organiziralo francosko predsedstvo, vključujoč ministre, odgovorne za družino. Na tem srečanju so se vse razprave osredotočile na varstvo otrok, kot način zagotavljanja ravnovesja med delom in družinskim življenjem, in na zaščito otrok na internetu.

Da zaključim: Svet vabi Komisijo, da si pogleda prvi forum o prihodnji demografiji Evrope, ki je potekal v Bruslju 30. in 31. oktobra, kot izhodiščno točko za strukturiran in trajni dialog v državah članicah in med njimi, ter da ukrepa tako, da bo Komisija lahko zagotovila podporo zadevnim telesom, da bodo našli najboljše strategije za odziv na to demografsko spremembo.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, morda bom malo daljši, toda obljubim, da bom to nadomestil v drugem odgovoru.

Zahteva Parlamenta po izjavi Sveta in Komisije o demografskem gibanju prihaja ob pravem času. Ta petek bodo službe Komisije predstavile drugo demografsko poročilo – ob pravem času za evropski demografski forum 24. in 25. novembra.

Evropska unija gre skozi večje demografske spremembe. V vseh državah članicah se je za njihovo prebivalstvo pričakovana življenjska doba povečala in ravni rodnosti so upadle, kar je posledica znanstvenega, gospodarskega in družbenega napredka. Danes Evropejci živijo dlje, so bolj zdravi kot njihovi predhodniki, in pričakujemo, da se bo pričakovana življenjska starost v prihodnosti povečala.

Staranje evropskega prebivalstva ni več abstraktni scenarij za oddaljeno prihodnost. Baby boom se je začel pred 60 leti in prvi otroci baby boom generacije sedaj dosegajo upokojitveno starost. Tako je demografski razvoj Evropske unije prispel do preobrata. Od sedaj naprej bo število tistih, starih 60 in več, naraslo za dva milijona vsako leto za naslednjih 25 let.

Medtem raven rasti delovnega prebivalstva strmo upada in se bo ustavila čez kakšnih šest let. Danes je razmerje v 27 državah članicah štiri delovno sposobne osebe – med 15 in 64 let – na vsako osebo, staro 65 let in več. Leta 2060 bo to razmerje dve proti ena.

Nekateri vidijo staranje kot grožnjo in rišejo temachno sliko konflikta med generacijami. Toda ni treba, da so demografske spremembe grožnja, če pogledamo priložnosti, ki jih nudijo. Živeti dlje in bolj zdravo pomeni ostati dlje časa dejaven. Večina oseb iz generacije baby booma je bolj izobraženih in usposobljenih kot njihovi predhodniki. Danes so še vedno čili in zdravi.

Prepričan sem, da demografske spremembe ponujajo priložnost za trdnejšo solidarnost med generacijami. Toda ne pričakujem, da bo to prišlo samo po sebi. Družba bo morala bolje izkoristiti sposobnosti generacij in dati vsakomur priložnost, da razvije svoje potencialne. To pomeni posodobitev naših socialnih politik – v skladu s prenovljeno socialno agendo, ki jo je Komisija sprejela julija. Prenovljena socialna agenda je opredelila evropsko starajočo se družbo kot prednostno nalogo ukrepanja in je priporočila številne politične odzive. Naš cilj je pomagati državam članicam, da čim bolj izkoristijo priložnosti in učinkovito upravljajo vpliv starajoče se družbe.

Pristopi in priporočila, navedeni v sporočilu Komisije iz leta 2006 „Demografska prihodnost Evrope, kako spremeniti izziv v priložnost“, se še naprej uporablja. Sporočilo izraža zaupanje v Evropo, da se bo znala prilagoditi demografskim spremembam. Poudarja pa tudi potrebo, da se ukrepa na petih ključnih področjih: spodbujanje demografske rasti v Evropi z ustvarjanjem pogojev za naše sodržavljane, da se izpolni njihova želja po otrocih, zlasti da se jim pomaga uravnovesiti delo ter družinsko in zasebno življenje; spodbujanje zaposlovanja v Evropi z zagotavljanje več in boljših delovnih mest ter daljšim delovnim obdobjem, da se

izboljša ravnovesje med dejavnimi in nedejavnimi ljudmi; spodbujanje bolj produktivne in dinamične Evrope s privabljanjem kvalificiranih in nekvalificiranih delavcev iz tujine ter z omogočanjem njihovega vključevanja, da se ublažijo primanjkljaji delovne sile; zagotavljanje vzdržnosti javnih financ z utrjevanjem proračuna in preoblikovanjem sistemov socialnega varstva, da se zagotovita primerno socialno varstvo in javne storitve v prihodnosti.

Lizbonska strategija že zajema najpomembnejše teh političnih odzivov, toda se bolj osredotoča na demografsko razpravo kot pa na dolgi rok. Zato je Komisija predlagala dodatna orodja v obliki dveletnih poročil o demografskem stanju v Evropi in dveletnih demografskih forumov.

V poročilu za leto 2008 bo dan poudarek potencialu baby boom skupine ljudi. Vse večje število ljudi, ki so v šestdesetem ali sedemdesetem letu, bo voljno, da še naprej igra dejavno vlogo v družbenem in gospodarskem življenju.

Stopnje zaposlenosti starejših ljudi so se v zadnjih letih povečale in s tem obračajo pretekli trend vse zgodnejše upokojitve. Toda narediti je treba še več: pri 60-ih letih je zaposlenih le še 40 % moških in 30 % žensk. Vendar je še večina ljudi v tej starostni skupini čilih in sposobnih prispevati h gospodarstvu in družbi. Starajoči se baby boomerji lahko prav tako prispevajo k družbi kot neformalni ponudniki oskrbe in prostovoljci. Njihov prispevek zasluži priznanje in podporo javnih politik. Bistveno je zagotoviti, da lahko vse večje število starejših živi neodvisno čim dlje časa.

Ključni cilj demografskih forumov je spodbuditi vzajemno učenje, ki temelji na dobri praksi med državami članicami. Naslednji evropski demografski forum – ki bo 24. in 25. novembra v Bruslju – se bo osredotočil na družinske politike in dejavno staranje. Prav tako bo zagotovil priložnost za preučitev, kako so države članice pripravljene na demografske spremembe, in opredelitev najpomembnejših priložnosti za nadaljnje ukrepanje.

V začetku naslednjega leta bo Komisija predstavila posodobitev posledic demografskih sprememb za prihodnjo javno porabo, zlasti na področju pokojnin, zdravstva in dolgoročne oskrbe, ki temelji na novih Eurostatovih napovedih za prebivalstvo.

Če povzamem, želim poudariti, da so posamezne države članice odgovorne za to, da ob soočenju z demografskimi spremembami izvajajo prave politike. Toda demografske spremembe so izziv, s katerim se soočamo skupaj. Države članice se lahko pri odzivu na demografske spremembe veliko naučijo od uspehov in napak vsake izmed njih. Zato Komisija spodbuja vseevropsko razpravo o demografskih spremembah in ponuja platformo za izmenjavo izkušenj in medsebojno učenje.

John Bowis, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, dva otvoritvena govora sta pravilno izpostavila dolgo življenjsko dobo kot najbolj bistveno spremembo v demografiji. To seveda pomeni, da ljudje živijo dlje, so bolj zdravi, toda v kasnejših letih postanejo slabotni v duhu in telesu.

To pomeni izjemno povečanje nevrodegenerativnih bolezni in stroški zanje so ogromni. Zdravila za Parkinsonovo bolezen v mnogih državah stanejo več kot zdravila za raka. Raziskave v Združenem kraljestvu napovedujejo, da se bo število dementnih ljudi do leta 2051 povečalo za 154 %.

Dolgotrajna oskrba: to sedaj prihaja kasneje. Včasih se je pojavila v 70. letu. Sedaj je potrebna v 80. in vse bolj v 90., toda spremljajo jo vse višji stroški za posameznike in družine, kar ima posledice na njihove prihranke.

Izziv je zagotoviti dolgo življenje kot nagrado in ne kot kazen. Ponovno moramo razmisliti o naših ugotovitvah glede staranja in se premakniti od „Kako skrbimo?“ na „Kako spodbujamo zdrava pozna leta?“ To pomeni seveda bolj zdrav način življenja že v zgodnejših letih; nekajenje in nejemanje poživil, zmerno pitje, zdravo prehranjevanje, telovadba in tudi upravljanje stresa.

Prožna delovna življenja: čas za sprostitev in družino. Pomeni pripravo za življenje po delu s prožno starostjo za upokožitev in postopnim prehodom v upokožitev, kar sem videl na Nizozemskem. Pomeni večjo socialno podporo novim in inovativnim načinom, več storitev na domu, tako da lahko ljudje dalj časa ostanejo doma. Storitve in naprave za zadovoljitev spremenjenih potreb.

Ko je moja mama dosegla 80 let, je potrebovala telefaks za komuniciranje. Pri 90 je potrebovala stopniščno dvigalo. Pri 100 je potrebovala spodbuditev, ker so njen sluh, vid in gibljivost pojemale. Toda njen um je bil še dober in potrebovala je zaščito in spodbuditev, če je hotela imeti realno in polno življenje.

Jan Andersson, v imenu skupine PSE. – (SV) Gospa predsednica, trend, ki kaže, da bo vedno manj delavcev in vedno več starejših, bi lahko bil dramatičen, toda dejstvo, da ostajamo bolj zdravi v starost, je pozitivno.

Toda kljub vsemu nam zastavlja številne izzive. Opisal jih bom nekaj. Danes je rojenih manj otrok kot nekoč. Te razmere se od države članice do države članice zelo razlikujejo. Vidimo, da je položaj boljši v tistih državah članicah, kjer je bil vzpostavljen sistem, ki staršem omogoča, da tako ženske kot moški kombinirajo delo s starševstvom. V tem pogledu se moramo učiti eden od drugega.

Kljub dejstvu, da se naše prebivalstvo stara, je dolgoročni trend, da se delovno življenje skrajša. To je pripisati dejstvu, ker ljudje začnejo s poklicnimi potmi kasneje, in tudi – z izjemo zadnjih nekaj let, ko je bil razvoj bolj pozitiven – dejstvu, da so karierni razponi vse krajši. Nekaj moramo storiti glede obeh plati problema, da se podaljšajo delovna življenja in predvsem, preden se upokojimo, da se spomnimo prožnih rešitev.

Danes smo razpravljali o modri karti, toda zagotoviti moramo, da se vsi, ki pridejo sem od drugod, kjer je nezaposlenost visoka, vključijo in vstopijo v delovno okolje, vključno z invalidi in ostalimi. Vse to moramo storiti v okviru lizbonskega procesa, tako da se lahko s temi izzivi spoprimemo dolgoročno.

Marian Harkin, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, veliko je vprašanj, ki se porajajo v smislu razprave tega večera, toda izpostavila bi le eno izmed njih: oskrbo in negovalce.

Če bomo imeli to srečo in živeli dovolj dolgo, bomo po vsej verjetnosti potrebovali oskrbo, in medtem ko med državami članicami obstojajo razlike, je verjetno, da bo večinoma to neformalna oskrba.

Negovalci tvorijo temelje formalne oskrbe in socialne oskrbe in so nepogrešljiv del dolgoročnega zagotavljanja oskrbe. Če se od negovalcev pričakuje, da bodo nudili oskrbo – ki jo tudi nudijo – potem morajo biti njihove potrebe sestavni del razvojne politike za zdravstveno in socialno oskrbo.

V tem smislu sem zadovoljna, ker vidim, da ima spletna stran Generalnega direktorata SANCO kratko poglavje, ki je namenjeno negovalcem, in ne dvomim, da je to posledica prispevka, ki ga je interesna skupina oskrbovalcev v Parlamentu predložila glede letnega delovnega programa GD SANCO.

Toda negovalci potrebujejo več kot le omembo. Menim, da je čas za načrtovanje nove družbene pogodbe za oskrbo, ki sega še dlje od tradicionalnega stališča pogodbe med državo in posameznikom in ki poziva k novim zavezam, ki vključujejo delodajalce, lokalne agencije in skupnosti. Nedavna sodba Sodišča Evropskih skupnosti o diskriminaciji preko povezave kaže v to smer.

Oskrba ne more biti edina odgovornost neformalnih negovalcev ali države članice. Sistem neformalne oskrbe se bo brez prave podpore zrušil, medtem ko bodo stroški z izključnim na državi temelječim pristopom preprosto previsoki. Zato potrebujemo to širšo socialno pogodbo.

Nazadnje, v EU obstaja približno 100 milijonov negovalcev. So neplačani, podcenjeni in v mnogih primerih neprimerni podprti. Pozdravljam omembo na spletni strani GD SANCO, toda to je šele prvi korak. Po svojem obsegu je to evropsko vprašanje in ukrepanje bo moralo biti usklajeno med državami članicami.

Politika glede negovalcev bi morala biti del nalog GD SANCO in tudi GD za zaposlovanje in socialne zadeve.

Guntars Krasts, v imenu skupine UEN. – (LV) Hvala gospe predsednica. Prebivalci Evrope se starajo! Skladno s tem trendom lahko organsko povečanje števila prebivalcev postane negativno. V mnogih državah članicah je to že realnost. Število zaposlenih v razmerju do upokojencev pada v vseh državah članicah. Nizka rodnost v povezavi z daljšo pričakovano življenjsko dobo in priseljevanje povečujeta pritisk na pokojnine, zdravstveno varstvo in socialne storitve. Obstajajo tudi nekatere države članice, ki so uspele spremeniti negativno evropsko demografsko gibanje.

V teh državah je bilo doseženo ravnoesje med življenjem in delom, ki omogoča staršem, da vzgajajo svoje otroke ne da bi žrtvovali svojo kariero, in dobijo gospodarske in socialne ugodnosti, ki so s tem povezane. Ne dvomim, da bodo države članice morale najti glavne gospodarske, socialne in kulturne rešitve za boj s starajočim se prebivalstvom. Obstajajo tudi naloge, ki jih je treba opraviti na ravni Evropske unije. Trg dela EU še vedno skriva ogromne rezerve. Zagotoviti moramo, da na notranjem trgu ne bo nobenih ovir za prosti pretok delovne sile. Ne glede na to, kako zapleteno bo, se moramo vrniti k liberalizaciji trga storitev in pregledati direktivo o storitvah, ki je bila sprejeta. Izvajanje teh obeh temeljnih svoboščin bi pomagalo nadomestiti finančni primanjkljaj, ki ga ustvarja demografski postopek. Seveda bi morali tudi sprejeti nediskriminatorno stališče do spola in starosti. Hvala.

Jean Lambert, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, zanimivo je, kako pogosto ugotovimo, da je upadanje rodnosti itd. problem. To ni nujno tako, če pomeni, da potem začnemo deliti nepredstavljivo bogastvo, ki ga imamo na ravni Evropske unije, z ljudmi, ki prihajajo od drugod, in da pregledamo tehnične inovacije in kako lahko povečamo produktivnost in morda celo ustvarimo manj ničvrednega blaga, ki tlači naša življenja in naš planet.

Seveda tudi obstaja vprašanje o tem, da kar najbolje izkoristimo potencialno delovno silo. Zato so zelo pomembne protidiskriminatorne direktive na področju zaposlovanja in zato je bistveno, da jih države članice pravilno izvajajo. Pregledati morajo tudi ovire za postopno upokojevanje, kot na primer: če zmanjšate število delovnih ur, kakšne so posledice za pokojnino; kaj to pomeni za življenje posameznika in dostop do ugodnosti?

Prav tako bi morali razmisliti, kaj se dogaja v trenutni finančni krizi v zvezi s tem področjem. Verjetno bo več odpuščenih starejših delavcev, ker se protidiskriminatorna zakonodaja ne izvaja pravilno; z vsemi posledicami za mnoge izmed njih, ki morda nikoli več ne bodo mogli nazaj na delo.

So še drugi, ki bodo še težje začeli z delom ali napredovali za izboljšanje svoje pokojnine: vse to so stališča, kaj se zgodi, če nekaj časa niste zaposleni. Obstaja vprašanje nezadovoljstva med mladimi, ki ne morejo najti zaposlitve, za katere je še težje, in seveda težave, s katerimi se bodo mnogi srečali, ko njihove zasebne ali poklicne pokojninske sheme ne bodo mogle izplačati tako, kot so mislili, da bodo.

Zato moramo preučiti demografsko stanje tudi v smislu sedanje krize in premisliti, kako bomo izkoristili to priložnost v smislu povečane usposabljanja. To bi morali uporabiti kot način pomoči ljudem za izboljšanje njihovih spretnosti, morda da se najdejo poti k manj fizično zahtevnem delu – nekaj, o čemer govorimo že nekaj časa, je treba uresničiti. Pregledati bi morali, kako lahko povečamo srednješolsko izobrazbo ljudi, ki tega v mladosti niso imeli priložnosti narediti.

Sedaj imamo priložnost, da preučimo določene elemente, za katere vemo, da so problematični, in začnemo resno predvidevati, kako se bomo spoprijeli z demografskim stanjem.

Pedro Guerreiro, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Po našem mnenju bi morala ta razprava nositi naslov „gospodarska in družbena politika in njen vpliv na gospodarske težnje“ in ne „demografske težnje – gospodarski in družbeni vpliv“.

Napovedi za demografske težnje za državo ali regijo se ne bi smelo ločevati od politik, ki se sprejmejo v državi ali regiji, ob upoštevanju, da te politike določajo in pogojujejo demografski razvoj.

50-letne napovedi so na primer osnovane na predpostavkah, ki bi jih bilo treba razložiti, vključno z gospodarskimi politikami, ki določajo podane scenarije. Z drugimi besedami, glede na to, da so napovedi narejene, bi morali danes razpravljati o posledicah za demografski razvoj, ki so rezultat nezaposlenosti, povečane negotovosti delovnih mest, deregulacije delovnega časa, monetarne politike, ki je osredotočena na zmernost, in razvrstitev plač. Danes bi morali razpravljati o posledicah politike obrestnih mer Evropske unije za tisoče in tisoče družin, ki so si vzele hipoteke, da so kupile hiše, posledicah liberalizacije in privatizacije javnih storitev in posledicah nizkih pokojnin na neodvisnost in kakovost življenj milijonov upokojeencev. Razpravljati bi morali o tistih politikah, ki spodbujajo centralizacijo in koncentracijo bogastva ter povečanje socialnih neenakosti.

Gre v bistvu za spoštovanje ali nespoštovanje človekovih pravic, kot so pravica do hrane, zaposlitve, dostojnih plač, stanovanja, zdravstvene izobrazbe in prostega časa.

Kathy Sinnott, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, v Evropi se soočamo s krizo, za katero ne bomo našli rešitve, dokler se ne bomo sprijaznili z dejstvom, da smo krizo ustvarili sami.

V EU vsako leto umorimo več kot en in pol milijona otrok, preden se rodijo. Uničujemo svojo prihodnost in se nato sprašujemo, zakaj imamo krizo. Govorimo o problemu rodnosti, toda to ni problem rodnosti: je zavrnitev milijonom otrok, ki so bili spočeti, da bi se rodili. Če ne bomo iskreni pri opredelitvi problema, ne more biti rešitve. Rešitve so te, da moramo spoštovati življenje in podpirati družino, da bi življenje našlo okolje, ki ga sprejema. S sprejetjem takih korakov lahko začnemo reševati izziv sprevrnjene demografije. Izboljšave se ne bodo zgodile čez noč, toda na tej točki lahko še vedno preprečimo katastrofo.

Natanko bi morali preučiti primer Japonske. Pred dvema desetletjema je bila drugo največje gospodarstvo na svetu in eno najbolj naprednih. Leta 2007 je bilo japonsko prebivalstvo na višku in začelo upadati. Leta 1995, dvajset let pred padcem, je Japonska prešla v deflacijo, saj je negativna demografija začela pobirati

davek. Iz tega se nikoli ni rešila. Japonska je v tem 20 let pred Evropo, ampak bila je tudi 20 let pred evropskimi deželami v legalizaciji splava. Leta 2025 bomo na vrhu – in to je le 17 let od tod. Sprašujem se, ali bo deflacija, v katero se sedaj spuščamo leta 2008, ostala, bančna kriza bo nadomestila demografsko, ki bo vztrajala, dokler se ne bomo spet naučili spoštovati življenje.

Philip Claeys (NI). - (NL) Gospa predsednica, vesel sem, da Svet in Komisija izdajata izjavo o gospodarskem in družbenem vplivu sedanjih demografskih gibanj. Mnogo politikov ima slabo navado, da razmišljajo kratkoročno in zapostavljajo dolgoročno politiko. Naš demografski izziv je dolgoročno bistveni problem, ki prav tako zahteva dolgoročne rešitve. Poprečna rodnost na žensko v Evropski uniji je 1,5 otroka, kar je premalo za nadomestitev sedanjih generacij. Od tod izvira problem. Ena možnost je seči po kratkoročni lažji rešitvi, ki govori v prid še večjemu priseljenškemu valu ljudi zunaj Evrope. Medtem ko se to zdi teoretično dobra zamisel, pa vsakodnevna realnost v naših velikih mestih v zadnjih 30 letih dokazuje popolni poraz nejasne priseljenške politike. Evropska cifra za brezposelnost je 20 milijonov in Komisija bi še vedno rada uvozila več priseljencev. Ali lahko izpostavim, da je odstotek nezaposlenosti med neevropskimi priseljenci občutno višji kot med domačimi prebivalci v državah članicah?

Zaradi pomanjkanja časa vam ne morem omeniti socialnih težav, vključno s socialnim zlomom, ki ga povzroča priseljevanje velikega obsega. Kar sedaj potrebujemo, je politika v državah članicah, ki podpira mlade evropske družine v njihovi želji po otrocih. V državah članicah so potrebni davčni ukrepi, ki bodo spodbudili željo po otrocih. Otroško varstvo bi moralo biti izboljšano in razširjeno. Prav tako bi si morali drzniti razmišljati o uvedbi plačila za tistega od staršev, ki ostane z otrokom doma in se odloči, da bo večino svojega časa posvetil vzgoji otroka.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pozdravljam to razpravo, ker raje dviguje ozaveščenost kot pa širi strah. Ukrepati moramo sedaj, ne da bi čakali na jutri.

Demografske spremembe imajo svoje vzroke in izzive, ki vključujejo padec ravni prebivalstva, manj ljudi v plačani zaposlitvi in verjetnost, da bomo živeli dlje. Otroci, rojeni v naslednjih nekaj minutah, bodo morda živeli do 100. leta starosti. Tako bo res veljalo za polovico teh otrok. Prebivalstvo se stara in otrok imamo vse manj. To se kaže v dramatičnih spremembah v starostni strukturi in strukturi prebivalstva. Mi v tem parlamentu se soočamo z novimi infrastrukturnimi zahtevami, novimi zahtevami glede javnih storitev in podjetij, izobraževanja in socialnih sistemov. To je starajoča se celina. Jean-Claude Juncker je nekoč dejal: „Če ne bomo kmalu preoblikovali svojih socialnih, pokojninskih in zdravstvenih sistemov, tako da bodo ustrezni za prihodnost, bomo v globalizacijskem procesu postali premaganci in ne zmagovalci.“

Kaj naj storimo? Veliko. Zagotovimo, da imajo ljudje dobro ravnovesje med delom in zasebnostjo. Nič več ne silimo ljudi, da prenehajo delati. Potrebne so nove oblike oskrbe, otroškega varstva in mobilnih storitev, kot so dostava obrokov na dom. V vseh državah je treba odgovornost za financiranje oskrbe odvzeti sistemom socialne varnosti in jo položiti v roke skupnosti. Soočamo se z izzivom na področju izobraževanja. Naš cilj bi moral biti, da postanemo najbolj otrokom in odraslim prijazna celina na svetu. Spoštovati moramo čas, namenjen vzgoji otrok, in zagotoviti druge oblike oskrbe, saj je 80 % negovalcev družinskih članov. Enako plačilo za enako delo je prav tako pomembno. Veliko še je treba postoriti in naše težave imajo širok razpon vzrokov.

Françoise Castex (PSE). - (FR) Gospa predsednica, minister, imam par besed: kamen spotike, na katerega bomo naleteli ob reševanju demografskih izzivov, je ta, da število ljudi, sposobnih za delo, pada. Dve številki: leta 2010 bo sposobnih za delo 217 milijonov ljudi in leta 2050 bo ta številka 180 milijonov, kar pomeni primanjkljaj 36 milijonov ljudi.

Ali se moramo bati pomanjkanja delovne sile? Ali se moramo bati neravnovesja med delovnim prebivalstvom in tistimi, ki so odvisni?

Za to težavo predlagamo dve rešitvi, ki stremita k doseganju optimalnega upravljanja človeških virov. Najprej polna zaposlitev. Prizadevati si moramo za polno zaposlitev. Obstajajo zelo pomembne zaposlitvene priložnosti, če upoštevamo prenizko zaposlenost med mladimi, ženskami, tistimi nad 55 let in premalo kvalificiranimi posamezniki. Priča smo ogromnemu tratenju znanja. Če bodo ravni zaposlitve žensk in tistih med 55 in 65 let starosti do 2050 narasle na ravni, ki so podobne najboljšim v Evropi, bi lahko to pomanjkanje delovne sile nadomestili.

Nazadnje, vseživljenjsko izobraževanje in usposabljanje. Prizadevamo si za optimalno dolžino delovnega življenja. Nesprejemljivo je, da ima delavec, projektni vodja, 50 let star vodja malo več poklicnih možnosti kot stagnacije. Tukaj gre za družbeno odgovornost naših podjetij.

(Predsednik je prekinil govornika.)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, svetovno prebivalstvo se je v nekaj desetletjih podvojilo z zastrašujočimi posledicami za planet in zato je dejstvo, da je evropski trend vsaj malo drugačen, pozitivna točka.

Obstajajo težave glede socialnega varstva, toda odgovor ni v tem, da se spodbuja ljudi k temu, da imajo več otrok, ampak da se poviša upokojitvena starost, da se zmanjša diskriminacija starejših v deželah, kot so Italija, kjer so negativne pobude za delo po upokojitveni starosti tako močne, da so upokojitve obveznost in ne pravica.

Na svetovni ravni pozivam predsedstvo, da sprejme zlasti ukrepe za sklic nove konference Združenih narodov o prebivalstvu, ki je sedaj leta bila blokirana zaradi pritiska držav, kot so Vatikan, in s strani tistih, ki se bojijo odgovorne politike zagotavljanja informacij o spolnosti in načrtovanju družine.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, evropska demografska gibanja so že leta skrb vzbujajoča. Stopnja rodnosti za nadomestitev je 2,16. Na Poljskem je stopnja 1,2. Istočasno pa napredek medicine in bolj zdrav način življenja pomenita, da ljudje živijo dlje. Evropa se stara in tudi izumira. Do leta 2030 bo razmerje med delovnim in nedelovnim prebivalstvom 1: 2.

Protidružinske družbeno-gospodarske politike, spodbujanje s strani medijev družinskih vzorcev z malo otrok in zakoni brez otrok ter politike, ki vodijo do propada družin, so značilni vzroki negativnih demografskih sprememb v Evropi. Najpomembnejše posledice bodo pomanjkanje delavcev na trgu dela, grožnja gospodarskemu razvoju, dramatična izguba učinkovitosti pokojninskega sistema in povečani stroški za sisteme zdravstvenega varstva zaradi posebnih potreb starajoče se družbe.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Pozdravljam razpravo o teh vprašanjih in menim, da je sedaj še zlasti pomembna, ko moramo rešiti obenem finančno in gospodarsko krizo. Demografska gibanja kažejo, da imamo starajoče se prebivalstvo zaradi kombinacije izboljšav zdravstvene oskrbe in vse manjšega števila rojstev. Zato se moramo na to realnost pripraviti in pripraviti predpise na zadevnih področjih.

Na socialnem področju bo relativno težko zagotoviti pokojnine. Na področju zdravstva moramo razmisliti, kako bomo zagotovili zdravljenje, zlasti za bolezni, povezane s starostjo. Vemo, da je na primer dve tretjini primerov raka povezanih s starostjo nad 60 let.

Trajnost socialnih sistemov bo zahtevala povečane, izboljšane in bolj prilagojene pogoje zaposlovanja starejših ljudi. To zlasti zadeva ženske nad 55 let in moške med 55 in 64 letom. Pomanjkanje prebivalstva je mogoče nadomestiti s priseljevanjem mladih iz tretjih držav, toda predvsem moramo poskusiti ustvariti pogoje za stabilizacijo prebivalstva mladih izobraženih ljudi, ki jih trenutno izgubljam, ker gredo v ZDA.

Ob upoštevanju vse slabšega reproduktivnega zdravja mladih žensk bi morali podpreti pomoč pri reprodukciji. Mnoge mlade družine si tega ne morejo privoščiti. Po mojem mnenju lizbonske strategije ne bomo mogli uresničiti. Poskusimo vsaj obnoviti zamisel o podpori Evropske zveze za družino preko davčnih bonusov ali z izboljšanimi orodji za predšolske otroke. Porodniški dopust bi moral biti plačan v celoti in ne le minimalno.

Gabriela Crețu (PSE). – (RO) Minister, opravičujem se, če vam bom nasprotovala, toda imamo več težav in ne samo ene. Nimamo le demografskih težav, ampak tudi politične, družbene in etične. Navajamo, da želimo večjo rodnost, toda 30 % otrok že sedaj živi pod pragom revščine. Posledice za prihodnost bodo slaba izobrazba, slaba delovna mesta, nizka produktivnost in nizki prispevki za zavarovanje.

Stališče Sveta o direktivi o delovnem času očitno nasprotuje namenom, da se doseže ravnovesje med delom in zasebnim življenjem. Neplodnost je pogoj, ki ga priznava Svetovna zdravstvena organizacija, ne pa države članice. Zaradi tega zavarovanje ne pokriva stroškov zdravljenja. Če si v Romuniji želi oseba, ki zasluži povprečno plačo, plačati en poskus postopka IVF, bo morala zanj delati devet mesecev. Za oploditev so potrebni trije do štiri poskusi in potem še devet mesecev, preden se otrok rodi.

Kolegi poslanci, učinkovita rešitev bi bila spodbujati dosledno politiko med državami in zagotoviti enakost med izjavami in sprejetimi ukrepi.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Gospa predsednica, izzivi, ki nam jih postavljajo demografska gibanja, se zdijo precej veliki v redko naseljenih področjih na severu. Mladi in izobraženi se iz regije odseljujejo, medtem ko staro prebivalstvo hitro raste v primerjavi z ostalim. Posledice so povečani stroški za organizacijo socialnih

storitev in storitev zdravstvenega varstva, težava, ki je še večja zaradi velikih razdalj. Nova tehnologija in inovacije so vsekakor uspele vzpostaviti nove storitve, s katerimi se pomaga staremu prebivalstvu in ki jih je mogoče uporabiti po vsej Uniji.

Še en način, ki omogoča spreminjanje izzivov v priložnosti, je učinkovita regionalna politika. Učinkovita regionalna politika je način, da se izkoristijo priložnosti, ki jih področja zagotavljajo, ustvarijo nova delovna mesta in doda dodana vrednost za Evropo kot celoto. Istočasno so gibanja prebivalstva lahko pozitiven pojav.

Jan Cremers (PSE). - (NL) Gospa predsednica, komisar, gospod Jouyet, gospe in gospodje, ko je ta parlament pred poletjem razpravljal o učinkih demografskega razvoja, še nas sedanja gospodarska kriza ni zadela. Kriza po povečala pritisk na naše socialne sisteme. Zaradi pričakovane rasti brezposelnosti se pričakuje na trgu dela kratkoročno nekaj sprostitev. Toda dolgoročno to ne bo rešilo posebnih težav starajočega se prebivalstva.

Če bodo vse slabše gospodarske razmere povečevale pritisk na starejše delavce, da zapustijo trg dela prej, bomo zapadli v stare napake. Poudarek mora ostati sedaj in tudi v prihodnosti na prožnih pokojninskih ureditvah na prostovoljni osnovi v kombinaciji z organizacijo dela na način, ki bo zagotovil, da postane nadaljevanje dela za dalj časa realna možnost. Finančna kriza je še enkrat pokazala, zakaj moramo modro ravnati s pokojninskimi skladi. Vzdržnosti pokojninskega sistema, ki je v skladu z demografskimi in gospodarskimi razvoji in temelji na dolgoročnih naložbenih strategijah, ki se izogibajo tveganju, bi morala biti dodeljena najvišja prednost. Poleg tega bi morala Evropska komisija posvetiti pozornost urejanju in spremljanju vseevropskih pokojninskih produktov.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Spremenljiv način življenja mlade generacije je tak, da po zaključku študija vsak želi nekaj let potovati in si nato ustvariti lastno kariero. Do takrat je večina mladih, zlasti mladih žensk, starih več kot 30 let in večina jih rodi le enega otroka. Družina se danes obravnava kot negativno breme in poleg tega mladi moški ženskam niso sposobni obljubiti poroke in varnosti.

Število splavov je visoko in velik delež žensk uporablja hormonsko kontracepcijo, tako da je število žensk, ki so psihološko dejansko sposobne spočeti otroke, zelo majhno. Kazalec rodnosti v evropskih deželah se giblje med 1,1 in 1,3. Samo Francija, ki je dolgo zagotavljala finančno pomoč družinam, ima kazalec, ki se približuje številu 2. Nedavni evropski kongres o družini na univerzi Ružomberok ...

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Gospa predsednica, zdi se, da bomo živeli dlje, a žal imeli malo vnukov. Menim, da so razlogi za to zelo zapleteni in različni. Mislim, da se otroci obravnavajo kot „težava“, in to slišimo, ko se pogovarjamo z ljudmi, ki nimajo otrok. Prav tako govorimo o „težavi“ otroškega varstva in ne „rešitvi“.

Tudi starejši čutijo, da so breme, in skrbijo jih, kdo bo skrbel zanje, ko bodo stari. Mislim, da se tudi mi v sredini nekje bojimo te neizbežne usode, ker bo še manj ljudi, ki bi plačevali za naše pokojnine in skrbeli za nas, ko sami ne bomo mogli.

Vloga negovalcev v družbi, kot je Marian Harkin pravilno izpostavila, je popolnoma podcenjena in to se mora spremeniti. In sprašujem se – ko poslušam razpravo ta večer – ali lahko Komisija v kontekstu finančne in gospodarske krize odgovori na to vprašanje in sprevidi, da se ta težava demografskega gibanja lahko dejansko poslabša zaradi stanja, v katerem smo? To bi bilo žalostno.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - (RO) Gospa predsednica, komisar, Evropska unija mora biti pripravljena, da se sooči z demografskimi spremembami. Socialna Evropa mora biti sposobna uresničiti pričakovanja državljanov tako, da jim ponudi kakovostno izobraževanje, učinkovite in dostopne sisteme zdravstvenega varstva in delovna mesta, ki podpirajo dostojno življenje, ter jamstvo za dostojne pokojnine ob upokojitvi.

EU ima prebivalstvo, ki se stara. Istočasno pa obstaja le nekaj držav članic, kjer je rodnost narasla, razen Irske in Francije, ki sta se na tem področju dobro odrezali zaradi posebnih politik, ki so bile sprejete. Čeprav je raven smrtnosti otrok padla na ravni Skupnosti na 4,7 na tisoč prebivalcev, pa so še vedno nekatere države članice, kjer je ta številka 12 na tisoč prebivalcev.

Evropa mora vlagati v zdravje, izobraževanje in socialno skrbstvo. Zagotovitev dobro plačanih delovnih mest pomeni dostojno življenje za delavce in tudi zagotavlja vire, ki so potrebni za izplačevanje pokojnin. Pokojninski sistem je sistem, ki temelji na solidarnosti med generacijami.

Toomas Savi (ALDE). – Gospa predsednica, Evropska unija je družba, ki se stara. Veliko ljudi v EU se odloči, da bodo poklicno napredovali, namesto da bi se osredotočili na družinsko življenje, dokler ni prepozno, da bi imeli otroke.

Ker sem pred kratkim postal dedek, sem strog zagovornik estonskega ukrepa za načrtovanje družine, ki omogoča enemu izmed staršev, da ostane doma 18 mesecev po rojstvu otroka in so mu zajamčena socialna nadomestila, ki so več ali manj enaka plači starša pred porodniškim dopustom – starševski dodatek.

Po mojem mnenju bi morali začeti izvajati podoben pristop po vsej EU, če ne želimo obremeniti naših otrok z nerazumno visokimi davki. V Estoniji je taka politika na primer narod potegnila iz na videz neskončnega upadanja prebivalstva.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, najpomembnejše delo, ki ga opravijo naši državljani, je vzgoja naslednje generacije. In ne da bi bili nesramni do mladih žensk, poročenih ali samskih, ali da bi jim pridigali, moramo narediti to, da povrnemo svobodo izbire vsem ženskam, ki želijo ostati doma, da bi imele drugega ali tretjega otroka, in zagotoviti, da se jih ne sili, da ostanejo zaposlene zaradi ekonomskih ali finančnih okoliščin.

Zagotoviti moramo, da se ugodnosti polne pokojnine ali starševske pokojnine ali porodniške pokojnine ohranijo za ženske, ki delajo doma, tako da bodo na stara leta finančno varne in da so ustrezno nagrajene s strani države, ker opravljajo to najpomembnejše delo za vse nas: vzgajajo naslednjo generacijo.

In še glede druge točke, ob upoštevanju povečanega povprečnega števila zdravih let, ki so na voljo vsem nam, je treba obvezno upokojitveno starost – običajno upokojitveno starost – 65 let, ponovno preučiti, in to čim prej. Povprečno so ženske sedaj stare krepko čez 30 let, ko rodijo prvega otroka. To stanje moramo pregledati čim prej.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, vsi se zavedamo, da se evropska družba stara, toda ali se vsi zavedamo posledic, ki jih bo to imelo za naše gospodarstvo in trg dela? Na področju globalizacije demografski problemi zavzemajo veliko večje razsežnosti. Iz tega razloga potrebuje Evropska unija celostne ukrepe na številnih ravneh.

Po eni strani moramo zagotoviti, da bodo cilji lizbonske strategije doseženi, boriti se moramo za dvig ravni zaposlenosti, povečati sodelovanje žensk na trgu dela in zaustaviti trend zgodnjega upokojevanja. Prav tako moramo nameniti večji poudarek izobraževanju, zlasti v inženiringu in informacijski tehnologiji, ki sta bistvena za gospodarstvo, temelječe na znanju. Prav tako je bistveno spodbujati vseživljenjsko izobraževanje in pripraviti delavce, da bodo odprti za nove izzive.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, poskušal se bom držati vašega nasveta. Komisar, gospe in gospodje, razprava je bila zelo plodna in iz raznih posredovanj je jasno, da bo treba obravnavati več točk, če se želimo spoprijeti z demografskimi izzivi.

Več smeri ukrepov se lahko dopolnjuje, kot bom kasneje opisal. Do določene mere je res, da moramo povečati ravni zaposlovanja, in res je, da bomo potrebovali priseljence, da bi rešili demografski primanjkljaj, in prav tako je pomembno, da je priseljevanje nadzorovano in organizirano. Prav tako je res, da potrebujemo družinske politike in podporo za obstoječo rodnost, obstaja pa tudi zahteva, da se skrbi za starejše in izboljša način, kako so obravnavani. V tem smislu moramo posvečati pozornost razvoju izobraževalne infrastrukture, otroškega varstva in manjšanja odvisnosti starejših.

Kot je dejalo že več govornikov, moramo upoštevati naše močne točke, zlasti nove informacijske tehnologije ter raziskave in razvoj, z vso razpoložljivo prožnostjo zdravstvenih storitev in storitev zdravstvenega varstva ter vse, kar je mogoče narediti za pomoč predrojstveni diagnostiki, pomoči v zgodnjih letih in skupnostno otroško varstvo. Obstaja torej več izzivov, toda vire, s katerimi bomo rešili ta demografski primanjkljaj, že imamo.

Pripravljeni moramo biti spremljati posledice demografskih sprememb, kot je bilo poudarjeno v razpravi. Pregledati moramo vzdržljivost naših sistemov socialnega varstva in pokojninskih sistemov, ki so eden izmed značilnosti evropskega solidarnostnega modela. Kljub gospodarski in finančni krizi, ki jo preživljamo, moramo sprejeti dolgoročne ukrepe, ki bodo zagotovili vzdržnost teh sistemov, prav tako pa moramo upoštevati prihodnje učinke teh demografskih sprememb na razne vidike organizacije dela. Gospod Cappato je uporabil značilen primer, s katerim je ilustriral to točko, in prav je imel.

Za konec naj povem, da verjamem, da morajo Komisija, kot bo komisar Potočnik nedvomno dejal, Parlament in Svet nadaljevati s sodelovanjem v dialogu v istem duhu, ki je preveval to današnjo razpravo. Evropa se nedvomno sooča z dolgoročnim izzivom in moramo sodelovati, se organizirati in ne dopustiti, da bi nam gospodarska in finančna kriza preprečila, da bi ukrepali in sprožili reformo.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, danes smo slišali jasno sporočilo, da imamo zelo resen izziv – starajočo se družbo.

21. stoletje je na mnogo načinov obdobje krhkosti in to moramo upoštevati. Vsi moramo narediti vse potrebno. Kot je bilo že omenjeno, mora biti dolgo življenje nagrada in ne kazen. Prav tako je bilo omenjeno, da bi bilo pravilno, če bi to naredili v smislu lizbonske strategije, in s tem se strinjam. Lizbonsko strategijo lahko razumemo preprosto, ker gre v smeri družbe, temelječe na znanju, in jo skrbi trajnost, pa naj bo to v zvezi s socialno varnostjo, okoljem ali gospodarstvom. Kar smo se naučili od te krize, je to, da morajo biti tudi dobički jasno trajnostni.

Zato sedanja kriza ne bi smela odvrniti pozornosti od težav, o katerih strpno razpravljamo zadnja leta, vključno s problemom, o katerem razpravljamo danes. To je samo še en dodaten problem. Ko ga bomo rešili, moramo iziti iz finančne krize s strukturo, ki je sposobna reševati vse izzive, ki nam jih prinaša 21. stoletje. Zato je pomembno, da se v tem smislu zavedamo vseh možnih vidikov trajnosti – trajnosti planeta, na katerem živimo, med živimi bitji na planetu, med nami, ljudmi in med generacijami, kar je bistvo demografskega vprašanja, ki ga danes obravnavamo.

Naše politike bi vsekakor to morale obravnavati. Demografski forum 24. in 25. novembra – kar sem omenil v svojem uvodnem nagovoru – je prav gotovo dobra priložnost za to. Prav gotovo bi morali nadaljevati z dialogom med Svetom, državami članicami, Parlamentom in Komisijo. Vaše razprave danes dokazujejo, da je razprava prišla ob pravem času. V imenu Komisije bi se vam rad zahvalil za vaša stališča. Vse stvari, ki ste jih omenili, so izredno pomembne – spodbujanje demografske rasti, usklajevanje družinskega in poklicnega življenja, vprašanje negovalcev, mobilnost in protidiskriminacija ter druge politike. Vse to pride v poštev, ko govorimo o tej težavi.

Predsednica. - Razprava je končana.

17. Sistemi socialne varnosti in pokojninski sistemi (kratka predstavitev)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0409/2008) gospe Stauner v imenu Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve o prihodnosti sistemov socialne varnosti in pokojnin: njihovo financiranje in vedno večja individualizacija (2007/2290(INI)).

Gabriele Stauner, poročevalka. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, priprava začetnega poročila o zadevi prihodnjih sistemov socialne varnosti in pokojninskih sistemov je vznemirljiva naloga, ker je to področje tako aktualno in tako zapleteno. Toda vključuje bistveno tveganje, da poročanje postane dolg seznam želja in katalog zahtev za ljudi, ki dobro mislijo.

Nismo podlegli tej skušnjavi, kar relativno jedrnato in visoko strokovno besedilo, ki se pazljivo izogiba rožnatemu izražanju, kaže že na prvi pogled. Zato bi se rada vsem svojim kolegom, zlasti poročevalcem v senci in gospe Lulling, pripravljavki mnenja Odbora za ženske pravice in enakost spolov, zahvalila za njihovo samodisciplino.

Moj cilj je bil pripraviti poročilo, ki zagotavlja opis razvoja v naslednjih 30 do 40 letih za vse nosilce odločanja in zainteresirane strani ter ponuja gradivo za razmišljanje in priporočila za ukrepanje na posameznih področjih socialne politike. Sistemi socialne varnosti in pokojnin so bili v državah članicah tradicionalno zasnovani, razviti in financirani na zelo različne načine, in ravno zato jih ne bo mogoče uskladiti na ravni EU.

Toda vsi sistemi so v težavah zaradi demografskih razvojev in sprememb na trgih dela, ki izhajajo iz globalizacije. To pomeni, da so reforme v vsakem primeru potrebne. Znanstvena dognanja so pokazala, da nadaljevanje starega ne more biti opcija v nobenem od obstoječih sistemov. To je prvi najpomembnejši rezultat.

Vrsta reform, ki so potrebne v vsaki državi članici, se očitno spreminja glede na strukturo vsakega od sistemov. Po našem mnenju potrebujejo vsi sistemi med drugim več ukrepov in boljše ukrepe, ki bodo vnesli primernejše

ravnovesje med delo in zasebnost, ki bodo pomagali preprečiti, da bi raven zaposlovanja padla, in ki bodo zagotovili, da se socialne težave ne bodo poslabšale zaradi velikega obsega priseljevanja delavcev.

Drugič, kljub uvedbi tako imenovanega atipičnega zaposlitvenega odnosa moramo ohraniti tradicionalni model zaposlitve za polni delovni čas za nedoločen čas, ker je to edini način za jamčenje stabilnosti za življenjske pogoje in sisteme socialnega varstva.

Tretjič, prav tako se moramo poleg zagotovitve, da bodo socialni izdatki finančno varni z uporabo skupnih prispevkov in hibridnih rešitev financiranja, osredotočiti na socialne naložbe.

Četrtič, izboljšati moramo produktivnost in povečati sposobnost za inovacije, ker v Evropi se zanašamo na naš človeški kapital.

Petič, zagotoviti moramo, da bo visokokakovostno zdravstveno varstvo na voljo vsakomur, z napredki v medicini in nižjimi prispevki, ki bodo jamčili za osnovno oskrbo vseh državljanov.

Šestič, uvedeni morajo biti posebni ukrepi, ki bodo obvarovali ženske pred posebnimi tveganji, ki so jim izpostavljene, zlasti revščini v starosti, in sicer tako, da bi šteli varstvo otrok in čas za skrb za družino v pokojninsko zavarovanje.

Smisel za solidarnost med vsemi generacijami in družbenimi skupinami mora biti v jedru vseh naših prizadevanj za prihodnost. To je še zlasti res v svetu, ki ga označujejo spremembe, posledice globalizacije, in ki postaja vse bolj neoseben in anonimen. Solidarnost in subsidiarnost sta osnovni načeli evropskega družbenega modela. V tem smislu moramo zagotoviti, da bo globalizacija imela socialno plat, tako da bodo lahko kvalificirani in prilagodljivi delavci dostojanstveno preživljali sebe in svojo družino, prejeli visokokakovostno zdravstveno oskrbo, če bodo bolni, in imeli finančno varnost v starosti.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, čeprav je bilo to poročilo sestavljeno pred pretresom, ki je nastal na finančnih trgih, in preden je postal gospodarski padec očiten, je izredno primerno in tudi aktualno. Poročevalki se želim zahvaliti za njeno dobro delo.

Poročilo poudarja dolgoročne socialne demografske in gospodarske spremembe, ki poganjajo posodobitev in reformo naših shem socialnega varstva. Poudarja pomen naših skupnih vrednot na področju socialnega varstva. Prav tako kaže, kako lahko pomagajo k temu, da postanejo naši pokojninski sistemi in sistemi zdravstvenega varstva trajnostni.

Ključ do dolgoročnega ustreznega in trajnostnega socialnega varstva so ljudje, ki bodo delali več in dlje. To je tudi strategija, kjer pridobita obe strani. Poročilo povezuje trajnostno, ustrezno socialno varstvo z lizbonsko strategijo in našo zavezo, da bomo zajamčili vzdržne javne finance. Pregledana socialna strategija, ki jo je predlagala Komisija, daje tej povezavi temelj s tem, da zagovarja širok celostni pristop za prihodnje socialne politike in prednostne naloge.

Pozdravljam poudarek na spodbujanju popolnega vključevanja žensk na naše trge dela in glede boja proti vsem oblikam diskriminacije, da se zagotovi, da lahko vsi dobijo primerno socialno varnost in zlasti pokojninske pravice.

Poročilo poudarja potrebo, da se v mnogih državah članicah kombinira prehod na financirane pokojnine s trdnimi nacionalnimi in ureditvenimi okviri EU za učinkovito nadzorovanje in pazljivo spremljanje rezultatov za državljane.

To je zelo primerno sporočilo. Dostop do kakovostnega zdravljenja in preventivne oskrbe je jedro socialnih modelov EU. Je cilj, ki ga je treba doseči samega po sebi, in istočasno potreben pogoj, da bo v fazi hitrega staranja prebivalstva produktivna delovna sila na razpolago.

Komisija je kot vi zaskrbljena glede neenakosti na področju zdravstva in potrebe, da se zagotovi visokokakovostna zdravstvena oskrba za vse in solidarnostno financiranje, ki bo zajelo celotno prebivalstvo. Te točke bodo zajete v sporočilu Komisije o neenakostih v zdravstvu, ki ga bo izdala naslednje leto.

Poročilo je močan poziv za nas vse, ne le, da še naprej delamo na tem, da dosežemo naše temeljne cilje dostopa za vse, solidarnost, ustreznost in trajnost, pač pa tudi, da delamo na tem, da jih s posodobitvijo utrdimo.

Komisija bo zagotovila svoj popoln odgovor na finančno krizo in padec realnega gospodarstva v sporočilu, ki bo objavljeno 26. novembra.

Prav tako bo izdelala konstruktivno socialno in gospodarsko vlogo socialnega varstva v skupnem poročilu o socialnem varstvu in vključevanju za leto 2009.

Naj vam zagotovim, da je Komisija pripravljena v tesnem sodelovanju s Parlamentom še enkrat preučiti različne točke iz tega poročila.

Predsednica. – Ta točka je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 20. novembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

Bogusław Rogalski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Na žalost sta staranje in krčenje prebivalstva neizbežna prihodnost Evrope. Demografi pravijo, da rodnost ne bo dovolj za nadomestitev generacije, medtem ko se bo povprečna pričakovana življenjska doba povečala. Nizka rodnost je povezana s težavo kombiniranja poklicnega dela z družinskim življenjem – premalo imamo jaslic in vrtcev ter tudi gospodarske podpore za družine. Do konca leta 2030 bo razmerje med nezaposlenim in zaposlenim prebivalstvom verjetno 2:1.

Blažitev posledic krčenja zaposlenega prebivalstva s priseljevanjem je samo ena možna rešitev. Ta bo vodila tudi do povečane etnične, kulturne in verske raznolikosti. Zato moramo povečati raven zaposlovanja med invalidi in starejšimi (z uvedbo usposabljanj in prekvalifikacije). Tudi upokojevanje je potrebno narediti prožnejše, in sicer z uvedbo prostovoljnega upokojevanja, menjavo zaposlitve in uporabo novih tehnologij.

Države članice morajo prav tako voditi uravnoteženo finančno politiko, kjer bodo pošteno razdelile davčno breme med delavce, potrošnike in podjetja.

Demografske spremembe bodo imele velik vpliv na javno porabo za upokojevanje in starostne pokojnine, kar je mogoče ublažiti s tem, da bi bili deloma zasebno financirani. Prav tako se bo povečal izdatek za zdravstveno oskrbo.

V teh okoliščinah je potrebno zagotoviti prebivalcem držav članic zdravstveno oskrbo in ustrezne ugodnosti, dodeljene na ustrezni ravni, kar zahteva takojšnje ukrepanje na mnogih socialnih in vladnih ravneh.

18. HIV/aids: odkrivanje in zgodnje zdravljenje (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Sveta in Komisije o HIV/aids: zgodnje odkrivanje in zdravljenje.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, komisar Potočnik, gospe in gospodje, 25 let je od tega, kar je bil odkrit virus HIV. Danes, ko je epidemija zahtevala več kot 25 milijonov življenj, je zelo pomembno, da Evropska unija potrdi svojo zavezo, da se bo bojevala z globalno pandemijo virusa HIV/aidsa.

V tem pogledu je bistven splošni dostop do preprečevanja, testiranja, zgodnjega zdravljenja in podpore in Evropski parlament, vaš parlament, je to poudaril v resoluciji z dne 24. aprila 2007. Obstaja nujna potreba, da se poveča raven razvoja in tudi izvajanja preventive, obveščanja, izobraževanja in kampanj za ozaveščanje, ter da se investira v raziskave in razvoj novih strategij za preprečevanje in testiranje, ki jih je treba posodabljati s spremembami v naravi pandemije.

Zlasti je najbolj pomembno, da se testiranje in zdravljenje opravi čim prej in da so protivirusna zdravila na razpolago po dosegljivih cenah. Če je diagnoza prepozna ali če je imunski sistem preveč poškodovan zaradi bolezni, so bolniki podvrženemu povečanemu tveganju smrti štiri leta po diagnozi.

Za hitrejšo pregledovanje je treba uporabiti nove strategije in orodja, kot so hiter presejalni test. Koristno bi bilo ponuditi širše testiranje, če bi se bolniki seveda strinjali. Koristno si je zapomniti, da je te hitre presejalne teste možno opraviti tam, kjer ni zdravstvenih laboratorijev in bolniki lahko prejmejo izide v zelo kratkem času.

Da bi spodbudili ljudi, ki živijo z virusom HIV/aidsom, da se zgodaj testirajo, je bistveno premagati diskriminatorne ovire. Strah pred stigmatizacijo, ki se pripisuje pozitivnemu izidu testiranja lahko prepreči bolnikom, da bi se bolj zgodaj pregledali. Iz tega razloga se mora Evropska unija jasno in dosledno izreči proti vsem oblikam diskriminacije ljudi, ki živijo z virusom HIV kjerkoli po svetu.

To prepričanje delita tudi francoski predsednik Nicolas Sarkozy in Bernard Kouchner, ki sta na to zadevo opozorila Združene narode. Virus HIV se mora obravnavati kot prenosljiva, tudi ne nalezljiva bolezen in

vse omejitve glede svobode dostopa, potovanj in bivanja za ljudi, ki so HIV pozitivni, so protiproduktivne. Vse take prakse bodo odvrnile bolnike od tega, da bi se dali testirati, kar pa je škodljivo za posameznika in družbo.

Za zaključek bi rad dodal dvoje. Najprej, da je naš skupni cilj sledeč: ljudje, katerih test se izkaže za HIV pozitivnega, morajo prejeti visokokakovostno zdravljenje, ne glede na njihovo poreklo, narodnost, prepričanje, starost, spol, spolno usmeritev, vero ali kateri drugi dejavnik.

Drugo je to, da je v tem smislu mednarodno usklajevanje bistveno, če želimo premagati to pandemijo. Rad bi pohvalil program EuroHIV, ki že od leta 1984 razširja bistvene informacije o virusu HIV/aidsu organizacijam WHO, UNAIDS ter Evropskemu centru za preprečevanje in obvladovanje bolezni. Z namenom da bi vsem omogočili preventivo, testiranje in zgodnje zdravljenje, tako da ljudje s to boleznijo ne bi bili več zaznamovani ali diskriminirani, in da bi države na jugu imele ustrezen dostop do zdravil, je treba povečati sodelovanje med agencijami ZN in regionalnimi agencijami.

Evropska unija mora bolj kot kdaj koli sodelovati v tem boju.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, spoštovanemu parlamentarcu in ministru Jouyetu bi dejal, da ko se približujemo svetovnemu dnevu aidsa 1. decembra 2008, bo to plenarno zasedanje dobra priložnost, da se ozremo na nekatere bistvene dosežke pri boju z virusom HIV/aidsom ter da se osredotočimo na resne izzive, ki ležijo pred nami.

To leto je bila Nobelova nagrada za medicino dodeljena dvema evropskima raziskovalcema na Pasteurjevem inštitutu – profesorju Françoisu Barré-Sinoussi in profesorju Lucu Montagnieru, ki sta prva leta 1983 izločila virus človeške imunske pomanjkljivosti.

Ključno odkritje je utrla pot mnogim pomembnim razvojem, odkrivanju ter zdravljenju okužb z virusom HIV ter nam omogočilo, da bolj razumemo patogenezo okužb z virusom HIV in njegove strašne posledice.

Toda 25 let kasneje še vedno nimamo zdravila za HIV/aids in smo še zmeraj priča milijonom novih okužb na leto po vsem svetu, vključno na deset tisoče novih okužb v Evropi.

Kako je to mogoče? Vsi vemo, da je mogoče prenos virusa HIV učinkovito preprečiti.

Uspešne kampanje v osemdesetih letih in začetku devetdesetih so pokazale ozaveščenost in poznavanje bistvenih elementov preventivnih strategij pred okužbami z virusom HIV.

Odločno politično vodstvo in civilna odgovornost sta dva nadaljnja predpogoja za uspešen boj z virusom HIV in aidsom – kot je odprto in konstruktivno partnerstvo z zainteresiranimi stranmi.

Današnje plenarno zasedanje je tudi odlična priložnost, da potrdimo našo politično zavezo – priložnost, da smo ambiciozni. Dodal bi, da zelo cenim zavezo Evropskega parlamenta, da ohrani predmet HIV/aids visoko na politični agendi.

In res smo pred kratkim imeli zelo koristno izmenjavo stališč glede HIV/aidsa na okrogli mizi med podpredsednikom Miguel-Angelom Martínez Martínezom in Zito Gurmai o potrebi testiranja na virus HIV in nadaljnji zgodnji najsodobnejši oskrbi ter podpori. Strokovnjaki ocenjujejo, da se približno 30 % ljudi v Evropi, ki so okuženi z virusom HIV, tega ne zaveda. Ta neverjetna številka s seboj prinaša dvoje tveganj: najprej za osebo samo, ker ne bo prejela zdravljenja in oskrbe ob pravem času; in drugič za njenega partnerja, ki je izpostavljen okužbi.

Kaj lahko mi kot politiki naredimo, da rešimo in premagamo ta položaj?

Naše skupne humanistične bistvene vrednote in trdna zavezanost človeškim vrednotam, solidarnost in naše stališče proti diskriminaciji morajo biti osnova za vse politike pri boju zoper virus HIV/aids in morajo biti temelj za vse dejavnosti pri boju s to boleznijo. Evropsko stališče in dogovor sta jasna: osredotočili se bomo na preprečevanje in dviganje ozaveščenosti; spodbujali bomo testiranje na HIV in dostop do zdravljenja in oskrbe za vse, ki to potrebujejo; borili se bomo za poceni zdravila; nasprotovali bomo vsem oblikam diskriminacije ali stigmatizacije; opredelili bomo najboljšo prakso in podprli civilno družbo. Na področjih v naši politični pristojnosti moramo ustvariti pogoje za učinkovite ukrepe v praksi, ki bodo služili družbi in ljudem, ki živijo z virusom HIV in aidsom.

Seveda ne moremo biti samozadovoljni. Ohranjati moramo zagon.

EU prav tako preučuje zastrašujoč vpliv virusa HIV/aidsa preko svojih meja v podsaharski Afriki in ostalih državah v razvoju, ki predstavlja izjemen izziv za socialno rast in razvoj.

Vzhodna Evropa in osrednja Azija sta še vedno vodilni v rasti epidemije po svetu.

V tem smislu potrjujemo zavezo, da bomo podpirali partnerske države v postopnem povečanju splošnega dostopa do preprečevanja, zdravljenja, oskrbe virusa HIV in podpore.

V imenu Komisije pozdravljam resolucijo o zgodnjem odkrivanju in zdravljenju virusa HIV/aidsa in popolnoma potrjujem in podpiram načelo odstranitve ovir za testiranje na HIV, zdravljenje in oskrbo.

Komisija nadalje spodbuja ljudi, da izkoristijo možnost testiranja na virus HIV in ponavlja državam članicam, da ustanovijo centre za testiranje, ki ustrezajo mednarodnim standardom in delujejo v skladu z dogovorjenimi načeli.

Komisija trenutno razvija svojo drugo strategijo o boju proti HIV/aidsu v EU in prav tako pri bližnjih sosedah, ki se bo nadalje osredotočila na preprečevanje in na regije ter skupine, ki jih je epidemija najbolj prizadela. Toda kar uspešni preventivni pristop najbolj potrebuje, je odprtost in strpnost na politični in družbeni ravni: odprtost do stvarnost naših življenj danes, spolnosti in vedenja; odprtost za sredstva za zmanjšanje škode; odprtost za boj proti neenakostim, diskriminaciji in zatiranju; in odprtost za druge kulture in navade.

Pri soočanju z izzivi glede virusa HIV/aidsa bo Komisija še naprej igrala svojo polno vlogo. Vem, da imamo v teh prizadevanjih podporo Parlamenta in visoko jo cenimo.

Nadaljujmo skupaj v tem močnem političnem zagonu, skupaj s Svetom, da zagotovimo, da bomo vsi izpolnili naše naloge.

John Bowis, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, v Združenem kraljestvu imamo 80 000 ljudi, ki živi z virusom HIV, in kot je dejal komisar, pri enem od treh bolezni ni odkrita. Prav tako imamo na 360 nosečih žensk eno, ki je HIV pozitivna. Deset odstotkov novih primerov v Evropi je sevov, ki so odporni na zdravila, in to gre v smeri 20 %, kot je v Ameriki.

Veča se število ljudi, ki živi s sevi TB, odpornimi na zdravila, in prav tako z aidsom. Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni kaže, da so se novi primeri okužbe z virusom HIV podvojili med leti 1999 in 2006. Kaže, da jih je 11 % med mladimi, ki so stari med 15 in 24 let. 53 % primerov je heteroseksualni prenos, največ od ljudi, ki izhajajo iz epidemičnih držav, tretjina je moških, ki imajo spolne odnose z moškimi, in morda presenetljivo manj kot 10 % je narkomanov.

In povrh vsega tega – in pozdravljam, kar je dejal minister – jih zaznamujemo. Stigmatizacija je kruto dodatno breme k bolečini bolezni in kar je še najhuje, spodbuja ljudi, da se skrivajo in ne pridejo na testiranje in zdravljenje. Rešitve izhajajo iz teh števil, iz teh dejstev. Potrebujemo zgodnje odkrivanje, kot so dejali vsi do sedaj. Potrebujemo anonimno testiranje, izobraževanje, razumevanje, ki iz tega izhaja, in se lahko spoprime s stigmatizacijo. Potrebujemo stalne raziskave in razvoj ter oskrbo, saj manj ljudi dejansko umre od aidsa kot pa z njim živi.

Zita Gurmai, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, vesela sem, da je komisar omenil okroglo mizo, na kateri sem bila sogostiteljica in sopredsednica. Miguel Angel Martínez in komisarka Vassiliou sta prav tako sodelovala in se aktivno vključila v razpravo.

Aids je ena najbolj resnih bolezni našega stoletja. Samo v Evropski uniji je bilo v zadnjih 10 letih na novo okuženih z virusom HIV 215 000 ljudi. Glede na ocene za to leto je še skoraj tretjina okužb z aidsom – kot je omenil moj dober kolega – neodkrita, kar predstavlja resnično grožnjo za zdravje evropskih državljanov. Skrajni čas je, da sprejmemo konkretne korake, zato smo predložili praktične predloge o tem, kako se učinkovito borovati z virusom HIV/aidsom in se osredotočiti na zgodnje odkrivanje HIV/aidsa, ki temelji na dokazih, in oskrbo.

To ni vprašanje, ki se navezuje samo na zdravje. Je strateška zadeva za prihodnjo širitev EU in bistvena na področju sosedske in migracijske politike. Kombinirati bi morali različne politike EU, s čimer bi poudarili pravico vsakega posameznega evropskega državljanca do boljših zdravstvenih in življenjskih pogojev in pri tem ne smemo pozabiti vloge žensk. So najbolj ogrožena skupina, kar zadeva HIV/aids.

Zagotovitev točnega nadzora nad boleznijo je zelo nujno. Zgodnje odkrivanje in zmanjšanje ovir za testiranje je nujno. Treba je sprejeti korake, da se zagotovi svobodno in anonimno testiranje in se s tem omogoči, da

se več ljudi želi testirati. Strategije za zmanjšanje virusa HIV/aidsa je treba dodelati v vsaki državi članici in te se morajo osredotočiti na ranljive skupine in skupine z visokim tveganjem.

Strategija mora vključevati informacijske in izobraževalne kampanje o preprečevanju, testiranju in zdravljenju virusa HIV/aidsa. Spoznati moramo, da so večja vlaganja v raziskave in razvoj za bolj učinkovita terapijska in preventivna orodja, kot so cepiva in mikrobiocidi, bistvena za zagotovitev dolgoročnega uspeha odzivov na HIV in aids.

Diskriminacija ljudi, ki živijo z virusom HIV/aids, mora postati preteklost po vsej Evropski uniji. Bitka proti virusu HIV/aidsu se ne sme končati z diskriminatornim učinkom na HIV pozitivne državljane, vključno z omejitvami, ki vplivajo na njihovo svobodo gibanja. Resolucija EP, ki so jo podprle vse stranke, rešuje vse težave obenem. Cilj je ta, da lahko skupna in razširjena Evropa postane spodbujevalec pospešenega mednarodnega sodelovanja o odkrivanju HIV/aidsa, ki temelji na dokazih, in oskrbi v bližnji prihodnosti.

Prepričana sem, da če zgodnje odkrivanje in sistem zgodnjega odkrivanja delujeta kot pilotni program, bo ga morda mogoče uporabiti kot skupno evropsko orodje za druge politike, povezane z zdravjem. Resnično sem hvaležna vsem svojim kolegom, ki so to pobudo podprli in delali na njej.

Georgs Andrejevs, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, vse odkar sem imel čast sestaviti poročilo o boju z virusom HIV/aidsom v EU in sosednjih deželah, sem zelo zavezan temu vprašanju, z vsemi njegovimi posledicami in razvejanostjo ljudi, ki živijo z virusom HIV.

Pred letom dni so udeleženci v okviru konference „HIV v Evropi 2007“ pripravili izčrpen poziv k ukrepanju glede tega, kako učinkovito rešiti problem HIV/aidsa v Evropi. Nekateri elementi tega poziva so sedaj v tem skupnem predlogu za resolucijo.

Cilj te resolucije je prispevati k boju proti virusu HIV/aidsu na politični ravni. Zato poziva Svet in Komisijo, da oblikujeta izčrpno strategijo za HIV, s katero bi spodbujali odkrivanje, zagotovili zgodnjo oskrbo in obveščali o koristih zgodnje oskrbe vse evropske državljane.

Poziva Komisijo, da dodeli pomembne vire za uresničitev zgoraj navedene strategije in pozove države članice, da pospešijo informacijske in izobraževalne kampanje o preprečevanju, testiranju in zdravljenju.

Zavedam se, da Komisija načrtuje, da bo predložila novo sporočilo o boju z virusom HIV v EU in sosednjih državah ter tudi, da se je komisarka Vassiliou osebno zavezala, da bo na tem področju nadalje ukrepala.

Da zaključim, ta položaj je treba nujno rešiti.

Vittorio Agnoletto, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, delam kot zdravnik, ki se bori z aidsom 21 let in vsako leto poslušam iste razprave.

Z zdravstvenega stališča je situacija zelo jasna: imamo okrog 30 protivirusnih zdravil, ki lahko podaljšajo življenje tistih z virusom HIV. Nimamo zdravila, ki bi lahko uničilo virus in zaradi tega smo na Zahodu in v Evropi videli zmanjšano smrtnost in povečanje števila ljudi, ki živijo z virusom HIV, ki so lahko tehnično opisani kot potencialni prenašalci okužbe. To danes pomeni, da je tveganje, da pridemo v stik z osebo z virusom HIV, dosti večje kot v preteklosti, zato ker se število HIV pozitivnih preživelih povečuje. In kaj se sredi tega ukrepa? Nič.

Večina evropskih držav že leta ni imela stalnih preventivnih kampanj. Profilaktiki veliko stanejo in dajmo besedam natančen, prepoznaven pomen: profilaktiki veliko stanejo in so eden glavnih načinov za preprečevanje virusa HIV.

Ne da še omenim projekte za zmanjšanje škode, ki so naravnani zlasti na narkomane, da se zmanjša uporaba istih igel. Koliko držav izvaja take projekte na nacionalni ravni? V Italiji 50 % potrjenih diagnoz aidsa pride na dan istočasno kot diagnoze virusa HIV, kar pomeni, da ljudje ne vedo, da imajo virus HIV, dokler ne zbolijo.

Kje so kampanje za večji dostop do testiranja, ki bi morale biti zastoj in anonimno? Vemo, da če obstaja diskriminacija, se bodo ljudje poskušali skriti, ne bodo šli na testiranje in to pomeni tveganje za njihovo lastno zdravje in zdravje ostalih.

Zadnja točka: danes je spet Svet govoril o pomoči za vse južne države, toda rad bi izvedel, kaj se je zgodilo s predlogi Parlamenta, ko smo glasovali za najnovejšo različico TRIPS-a, ki je zavezovala Komisijo in Svet,

da povečata sredstva za boj proti aidsu v vseh južnih državah in zlasti preneseta tehnologijo in farmakološko pomoč.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, leta 2006 je bilo poročenih več kot 86 000 novih primerov virusa HIV in več kot 13 000 primerov aidsa na evropski regiji Svetovne zdravstvene organizacije.

V zahodni Evropi je bilo 10 % novih okužb v skupini starih od 15 do 24 let in 25 % teh novo okuženih so bile ženske. Glavna pot prenosa je bil heteroseksualni stik, kot je dejal komisar.

V vzhodni Evropi je bila glavna pot prenosa preko injekcije mamila. Kar je zaskrbljujoče, 27 % novih okužb se je pripetilo v skupini starih od 15 do 25 let in 41 % novo okuženih so bile ženske.

Danes 30 % bolnikov, okuženih z virusom HIV, za svojo okužbo ne ve in so odgovorni za več kot polovico novih okužb z virusom HIV. Poleg tega pozno odkritje pomeni pozno uporabo protivirusne terapije, kar pomeni zelo omejene možnosti, da bi zdravila pomagala.

Obstaja nujna potreba na evropski ravni za usmerjanje glede testiranja na HIV in svetovanja. Imeti moramo izčrpano in prožno usmerjanje o najboljši praksi pri poročanju, testiranju, zdravljenju in oskrbi.

V moji državi, Irski – medtem ko je treba podatke o HIV in aidsu razlagati previdno, saj se ne poroča in poroča pozno – je skupno število poročenih primerov za aids do decembra 2007 skoraj 1000. Ta številka bo narasla zaradi neporočanja. Kumulativna številka okužb z virusom HIV, ki se poroča za isto obdobje, je 4 780. Preventivne strategije morajo spet biti glavna novica na prvih straneh naših elektronskih časopisov. Nastopilo je samozadovoljstvo. Strah pred okužbo je izpuhtel. Z dejstvi moramo priti na dan, odprto in strpno. John Bowies ima prav, ko pravi, da medtem ko vse manj ljudi za aidsom umre, jih vedno več z njim živi.

Michael Cashman, (PSE). – Gospa predsednica, čestital bi rad francoskemu predsedstvu, ker se je zavezalo v boju proti aidsu in virusu HIV, čestital pa bi tudi tistim, ki so ta večer sodelovali v razpravi.

Razprava se je zavlekla pozno v noč o temi, ki pravzaprav zadeva vsakogar od nas vsako minuto dneva. Kot gej, živeč v sedemdesetih in osemdesetih, bi se zlahka okužil z virusom HIV. Imel sem srečo. Nisem se. Toda gledal sem, kako so virus, diskriminacija in stigmatizacija pokosili generacije.

Zato je sporočilo, ki ga moramo sprejeti danes zvečer, to, da smo zavezani k temu, da omogočimo, da bo zdravljenje in zgodnje testiranje na voljo, ampak, in predvsem, in čudovito in odlično delo, ki ga je gospod Bowis naredil kot minister za zdravje v konzervativni vladi, moramo povedati, da kar se zgodi tebi, je enako, kot da se zgodi meni ali moji hčeri ali sinu. Ljudje se ne gredo testirati iz enega samega razloga: strah pred diskriminacijo in da bodo morali živeti s stigmatizacijo.

Spomnim se, ko sem nekoč v zgodnjih osemdesetih obiskal bolnišnico in poskušal razvedriti bolnike – kar mi nikoli ni uspelo! – in ko sem prišel k bolnikom z virusom HIV sem odkril, da je na eni od postelj bil moj tesen prijatelj. Ni mi niti mogel povedati, da živi in umira z boleznijo, povezano za aidsom. Takšnih primerov je še več, ne samo pri nas, pač pa tudi v drugih državah. Kar se zgodi na drugih celinah, nas prizadene neposredno, toda sporočila ne bodo nikoli slišali, če se ne vključimo v skupnosti, ki so najbolj ogrožene. Seksualni delavec, predmet trgovine z ljudmi, je v EU tako ranljiv kot obiskovalce iz EU v Afriki ali na kaki drugi celini. Zato pozdravljam to resolucijo. 1. decembra 2008 je 20. obletnica mednarodnega dneva aidsa, toda sprememb je malo, razen življenj, ki se kopičijo, gredo mimo in so uničena. Zato čestitam parlamentu, predsedstvu in Komisiji ter vsem govornikom, ker so poslali signal, da kar se zgodi njim, se zgodi nam.

Toomas Savi (ALDE). – Gospa predsednica, spoznal sem, da so ljudje, pozitivni na virus HIV, včasih obravnavani kot gobavci, ne da bi se zavedali, da so z zgodnjim odkrivanjem in oskrbo lahko dejavni člani družbe mnogo let, preden se aids razvije in začne bolezen resno prizadevati njihova življenja.

Takšen predsodek je znak nepoznavanja. Zelo je pomembno spodbujati podporo in razumevanje za ljudi, okužene z virusom HIV. Iz tega razloga bi ljudje imeli več poguma, da bi se njihova virusna okužba odkrila na zgodnji stopnji, namesto da se določijo za škodljivo ravnanje, ki lahko predstavlja grožnjo za ostale.

Bistveno je, da so ljudje z virusom HIV lahko iskreni glede svojega stanja in se ne bojijo, da bodo diskriminirani, tako da lahko povečamo osveščenost in strpnost v družbi z virusom HIV in aidsom.

Colm Burke (PPE-DE). – Gospa predsednica, zmogljivosti za odkrivanje in zdravljenje virusa HIV se glede na razna družbeno-gospodarska okolja razlikujejo. Spodbujanje odkrivanja okužbe z virusom HIV bi moralo biti sestavina vseh obsežnih pristopov do reševanja vprašanja aidsa.

Celo v državah, kjer je protivirusno zdravljenje resno omejeno, je mogoče doseči pomembne prispevke k zdravju z odkrivanjem in zdravljenjem spolno prenosljivih bolezni, tuberkuloze in drugih oportunističnih okužb med osebami, okuženimi z virusom HIV.

V zadnji objavi ameriških raziskav je bilo ugotovljeno, da se je čas med datumi samoporočanja odkritja virusa HIV in uvedbo zdravljenja dejansko podaljšal. Interval med odkritjem virusa in predstavitvijo je bil bistveno daljši med uporabniki igel kot med drugimi tveganimi skupinami. Skupaj s tem se je pojavila še težava vse večjega doumevanja, da je aids sedaj ozdravljivo stanje, kar spodkopava sporočilo javnega zdravstva, ki kliče k pogostemu testiranju in takojšnjemu zdravljenju virusa HIV.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospa predsednica, zahvaljujem se Michaelu Cashmanu za čustva, ki jih je vnesel v razpravo. Vesela sem, da sem ostala in poslušala njegove besede, in upam, da jih bodo slišali še drugi in ukrepali.

Moja skrb v zvezi s tem vprašanjem je, da je strah, ki smo ga imeli v osemdesetih, pozabljen, in da smo umaknili pogled s tega stanja, medtem ko pa je tu cela generacija ljudi, ki niso odraščali v osemdesetih in morajo spet slišati sporočilo.

Izziv za vse nas je poskušati prinesiti sporočilo o preprečevanju v javnost in ne s seboj potegniti še stigmatizacije, ki včasih pride skupaj z njim. Moramo biti sposobni to narediti, ker medtem ko je testiranje bistveno in zdravljenje popolnoma potrebno za tiste, ki so zboleli, pa tudi želimo preprečiti ljudem, da bi dobili aids, z njim živeli in od njega tragično umrli.

Jean-Pierre Jouyet, predsednik Sveta. – (FR) Gospa predsednica, komisar Potočnik, gospe in gospodje, to je resnično zanimiva in na čase čustvena razprava. Zlasti se bi rad zahvalil gospodu Cashmanu za to osupljivo pripoved in vem, da je pogosto bil v stiku z gospo Bachelot, ki se opravičuje, da ne more biti tukaj ta večer in ki je dejala, da moramo ukrepati, kot da bi bili sami prizadeti, in da moramo sodelovati s skupnostmi, ki so najbolj ogrožene. Gospod Savi je prav tako dejal, da bi ljudje morali svobodno govoriti o svojem stanju. Gospod Burke je poudaril vrednoto strpnosti in pomena enakega dostopa. Gospa McGuinness je zelo prikladno dejala, da ne smemo pozabiti, kaj se je zgodilo v osemdesetih.

Rad bi se vrnil k temu, kar je dejal gospod Bowis – in mislim, da bi to lahko bil splošni pristop z vso podporo – da sedaj vedno več ljudi živi z aidsom in da je vse več odpornosti proti protivirusnim zdravilom. Zato moramo ta dva pojava sprejeti in zaradi tega moramo iz razlogov, ki ste jih dali, še strožje nasprotovati vsem oblikam diskriminacije. Drugič, narediti moramo vse, kar lahko, kot smo se dogovorili, da zagotovimo dosegljivost zgodnjega odkrivanja. Gospa Gurmai je imela popolnoma prav, ko je poudarila šibkost položaja žensk in potrebo po spodbujanju zlasti preprečevanja. Gospa Doyle je poudarila dejstvo, da se virus razvija pri mladih in da morajo biti prizadevanja za preprečevanje okrepljena, obenem pa je treba spodbujati, da se svoboda gibanja ne ovira, in gospa Gurmai se je s tem strinjala. Vsi ti vidiki se mi zdijo izredno pomembni; preglednost, pripombe gospoda Cashmana glede anonimnosti, brezplačna zdravstvena oskrba, boljše razdeljevanje kondomov, enak dostop do testiranja za vse skupine prebivalstva.

Pripombe gospoda Agnoletta, čigar strokovnost na tem področju je splošno znana, so mi dale vedeti, da bodo protivirusna zdravila podaljšala življenje, toda da nobeno zdravilo ne more pozdraviti bolezni, kar pomeni, da moramo za vsako ceno izboljšati preventivne ukrepe. Gospod Bowis je prav tako dodal, da je potrebno okrepiti raziskave in razvoj.

Verjamem, da so to vidiki, na katerih bi morali še dalje skupno delovati, da imamo potrebne vire in popolnoma se strinjam z gospodom Andrejevsom glede predlagane resolucije, ki cilja na razvoj vseh vidikov zgodnjega zdravljenja.

Mislim, da nas bo ta razprava opogumila, da bomo ostali budni in oprezni, da se bomo bojevali z vsemi oblikami diskriminacije in ukrepali glede tega, kaj se je zgodilo v preteklosti, in ne bomo ukrepali, kot da so razmere spet običajne.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, sodeloval sem na konferenci na začetku tega tedna ali prejšnjega tedna – včasih sem verjetno tak kot vi te dni, malo izgubljen v času. Bila je konferenca o boleznih revščine. Seveda sta HIV in aids med tremi največji morilci tega časa, malarija in tuberkuloza sta na drugem in tretjem mestu.

Zaradi teh treh bolezni vsako leto še vedno umre 5 milijonov ljudi, kar je enako kot da vsako leto izgine prebivalstvo Danske. Problem je še vedno tako prisoten, da bi bilo nemoralno, če mu ne bi dali dovolj pozornosti.

Narediti moramo vse potrebno za preventivne kampanje. Storiti moramo več, saj smo na tem področju malo zaspali. Narediti moramo vse potrebno, da zagotovimo zgodnjo identifikacijo, če je kdo okužen. Narediti moramo več, da najdemo zdravilo; narediti moramo več glede oskrbe. Ker sem, kot veste, odgovoren za financiranje raziskav v Komisiji, lahko odkrito potrdim zavezo, da bomo tudi v prihodnosti uporabili svoja sredstva za aktivno iskanje cepiv proti virusu HIV in aidsu.

Imam en odličen projekt, ki sedaj teče že mnogo let. Imenuje se EDCTP. Je partnerstvo s podsaharskimi državami za klinično preskušanje. Na začetku je imelo veliko težav, ampak sedaj zares poteka gladko in lani, leta 2007, smo se glede tega zavezali; države članice tukaj sodelujejo skupaj s Komisijo. Vse države članice sodelujejo z afriškimi državami članicami pri izgradnji njihovih zmožnosti. Samo v enem letu so namenile med 80 in 90 milijoni EUR in to je seveda podvojeno, ker smo mi namenili drugo polovico.

Tako da bi se raziskave tudi na tem področju morale nadaljevati. Tako kot je komisarka Vassiliou, moja kolegica, zagnana na svojem področju, sem tudi jaz na svojem, da bomo nadaljevali z raziskavami.

Ena stvar, ki danes ni bila omenjena, in mislim, da bi morala biti, je pomen sosedске politike in strukturne kohezijske politike, ker so ravno države v Evropi ali sosednje države tiste, kjer je to kritično vprašanje. To bi lahko bilo in bi moralo biti uporabljeno za te namene.

Da zaključim: preprosto povedano, imamo moralno obveznost kot človeška bitja, da ukrepamo. Resnično sem vesel, da je naš glas danes bil tako odločen. Bil je enoglasen in celo čustven.

Predsednica. – Prejela sem šest predlogov resolucije⁽⁵⁾, predloženih v skladu s členom 103(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 20. novembra 2008.

19. Sprememba uredbe o enotni SUT (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je poročilo (A6-0368/2008) gospoda Parisha v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o spremembi Uredbe o enotni SUT (KOM(2008)0489 - C6-0314/2008 - 2008/0156(CNS)).

Neil Parish, poročevalec. – Gospa predsednica, danes govorimo o enotni SUT za vino. Zelo podpiramo zamisel, da bi skupne ureditve trga spremenili v eno ureditev. Toda nismo prepričani, če bomo lahko točno pokazali, kje so poglavja za vino, da lahko do njih pravilno dostopamo in da v prihodnosti, ko bomo obravnavali vino in bodo države članice obravnavale vino, ne bomo odprli vseh 20 odvečnih poglavij – ki so vključena v celotno enotno SUT – istočasno.

Sedaj smo imeli veliko srečanj s Komisijo, da bi glede tega dobili zagotovilo. Sedaj ste verjetno fazi, da bi vse te SUT združili v eno. Išče mo zagotovitev, da bomo dobili informacije, ki jih potrebujemo. Tudi zadeva tudi samo industrijo, da bo lahko našla predpise v enotni SUT.

Ni dvoma, da nam Komisija govori, da bo to pomenilo zmanjšanje birokracije. To pozdravljamo, toda želimo zagotovilo, da gre res za to. Rečeno nam je bilo, da bodo tehnične organizacije, ki dajejo Komisiji informacije o vinu, enake kot prej in to bo sedaj delovalo v okviru enotne SUT, tako da – pod pogojem, da gre res za to, in da bomo dejansko lahko prešli na računalniško podprt sistem v prihodnosti ter opredelili vse uredbe – ta predlog pozdravljamo. Toda ob koncu dneva moramo dobiti zagotovilo, da bo to imelo koristi za celotno industrijo.

Mislím, da bodo tudi parlamentarci nocoj zahtevali to zagotovilo od Komisije. Z veseljem pričakujemo odgovore od Komisije. Dejansko menim, da je pot naprej v tem, da se zmanjša birokracija v Komisiji in v Evropi. Kar želimo sedaj, so ta zagotovila. Pozdravljam enotno SUT. Prepričan sem, da bodo svoj pripombe dodali tudi drugi parlamentarci. Popolnoma očitno je, da moramo o tem glasovati, tako da bo Parlament dal svoje mnenje in Komisija to predloži in zaključi. Zatorej to priporočam Parlamentu.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil poročevalcu in predsedniku Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, gospodu Parishu, in članom Odbora za kmetijstvo za to poročilo.

⁽⁵⁾ glej zapisnik

Lahko bi bil zelo kratek in vam to zagotovilo dal, toda moram pojasniti vse točke.

Zelo smo se trudili, da bi poenostavili skupno kmetijsko politiko (SKP). Enotna skupna ureditev trga (SUT), ki zajema vse kmetijske sektorje, je ključna točka teh prizadevanj. Omogoča poenostavitev zakonodaje vseh sektorjev in obenem upošteva posebnosti določenih proizvodov. Prav tako je bistveno zmanjšala obseg zakonodaje SKP.

Predlog Komisije cilja na dokončanje projekta enotne SUT tako, da bi vključil tudi vinski sektor. Brez tega sektorja bi enotna SUT ostala nepopolna. Ustavili bi se na pol poti in izgubili mnogo ugodnosti projektov.

Zmeraj smo nameravali vključiti vinski sektor. In res sta bila oba, začetni predlog za enotno SUT in zadnja reforma vinskega sektorja, pripravljena in sprejeta na tej podlagi. Vesel sem, da lahko rečem, da je Evropski parlament vedno popolnoma podpiral projekt enotne SUT, tudi z vključitvijo sadja, zelenjave in vina po dokončanju reform v teh sektorjih.

Enotna SUT in njen upravljalni odbor sta delala zelo dobro za druge sektorje in ni bilo neke posebne kritike.

Predlog za vključitev bi se lahko na prvi pogled zdel zapleten. Toda to je v naravi spreminjanja zakonodaje. Po vključitvi bodo prečiščene različice enotne SUT postale na razpolago, kar bo zelo jasno pokazalo določbe o vinu.

Integracija enotne SUT ne bo pomenila nekih bistvenih sprememb politike, ki je določena v reformi za vino. Službe moje kolegice, gospe Fischer Boel, bodo delale skupaj z Evropskim parlamentom in Svetom, da se zagotovi tak rezultat. To smo opravili zelo uspešno med vključevanjem enako zapletenega sektorja za sadje in zelenjavo.

Zato bi vas prosil, da pomagate Komisiji, pomagate moji kolegici, da nadaljuje s poenostavitvijo in ji podajte pozitivno mnenje o tem predlogu.

Christa Klač, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, komisar, moram reči, da sem razočarana nad vašimi pripombami, ker smo vstopili v razgovore s Komisijo na podlagi tega, kar je dejal Neil Parish.

Upala sem na kaj bolj oprijemljivega, kot le na stalno ponavljanje dejstva, da bo postalo enostavneje. Ne bo postalo enostavneje. Skupna ureditev trga za vino bo 21. ureditev trga v obsežni seriji. Cilj, da bodo stvari preprostejše, če zmanjšamo birokracijo, ni nekaj, kar bomo jaz ali vinogradniki v Evropi lahko prepoznali. V prihodnosti bo moral vsak, ki bo želel kaj izvedeti o vinskem sektorju, iskati skozi dolge ureditve, skozi skupno ureditev trga za vse kmetijske proizvode, ki je bila prej sestavljena iz 204 členov in dodatka, ki je dvakrat tako dolg, da bi našel vse točke, ki se navezujejo na vino, preko 98 členov z 21 naslovi in 10 dodatki.

To ni zmanjšanje birokracije, komisar. To je birokracija v njeni najčistejši obliki. Pozivam Komisijo, da vsaj poenostavi tehnične aplikacije, ker je to mogoče narediti. Moji mlajši kolegi, kot je Anja Weisgerber, mi govorijo, da je to mogoče. Ali bi lahko Komisija to upoštevala? Tehnična poenostavitev bi na primer vključevala orodje za iskanje na spletni strani Komisije, ki bi omogočilo ljudem, da si prenesejo in natisnejo samo tiste dele skupne ureditve trga, ki so za zanimivi za njihove kmetijske proizvode. Ne vinogradniki ne proizvajalci mleka se ne zanimajo za posebne ureditve za sadje in zelenjavo ali konopljo in obratno.

Izkoristiti moramo te tehnične možnosti, da naredimo stvari preprostejše. Vedno ko bodo v prihodnosti narejene spremembe na enem kmetijskem področju, obstaja možnost, da se uvedejo tudi na drugem področju. To pomeni, da ko se uvede sprememba v mlečnem sektorju in se spremeni SUT, se morajo vsi kmetje in vinogradniki prepričati, da se sprememba ni hitro uvedla tudi na njihovem področju.

Rada bi postavila dve specifični vprašanji, gospa predsednica.

Komisar, kdo bo v prihodnosti spremljal?

(Predsednica je prekinila govornika.)

Rosa Miguélez Ramos, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospa predsednica, uredba o enotni SUT velja že od decembra 2006. Komisija to opisuje kot bistven element v načrtih za racionalizacijo in poenostavitev skupne kmetijske politike.

Nekateri ljudje, vključno z mano, menimo, da se o tej izjavi da razpravljati. Toda menim, da sedaj ni ne kraj ne čas za to. Takrat smo razpravljali in kljub temu da je ta uredba v veljavi šele nekaj mesecev, sedaj glasujemo o njeni spremembi.

Danes dodajamo še več strani s tem, ko vključujemo Uredbo (ES) št. 479/2008 o skupni ureditvi trga za vino. Ta uredba bo razveljavljena s tem predlogom in njena vsebina bo v celoti vključena v Uredbo o enotni SUT.

Ta sektor nam vzbuja skrb, ker bodo členi za SUT za vino raztreseni med razna poglavja uredbe o enotni SUT, in tveganje, da se bo specifična narava tega proizvoda razgubila.

Menimo, da je ta vključitev skoraj neizogibna in vsi smo imeli priložnost prebrati pismo komisarke predsedniku Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, gospodu Parishu, v katerem mu zagotavlja, da ti zakonodajni ukrepi ne bodo bistveno spremenili predpisov v tem sektorju. To bi naj bila izključno vključitev tehnične narave, ki na noben način ne bo vplivala na vsebino.

Zaradi tega lahko, medtem ko razumem in si tudi delim nekatere dvome, samo podprem poročilo gospoda Parisha.

Vladimír Železný, v imenu skupine IND/DEM. – (CS) Gospa predsednica, tukaj glasujemo za določbo, ki bo vključila zakonodajo o vinogradništvu v določbe skupne kmetijske ureditve po načelu „raztresenega čaja“. Zakonodaja o vinu mora biti kljub njeni temeljni posebni naravi, z drugimi besedami, naključno raztresena med jagnjeta, žita, koze, sadje in zelenjavo. Zveza vinogradnikov v Češki republiki je poudarila, da bo mali pridelovalec iz južne Moravske s proizvodnjo morda 2 000 litrov vina težko uporabil obsežno, nerazumljivo in raztreseno zakonodajo, ki velja za njegovo vino. Prejel sem prošnje za pomoč, ne le od naše močne zveze 20 000 vinogradnikov, ampak tudi od zvez vinogradnikov iz Španije, Francije, Italije in Nemčije, ki pripadajo Skupščini evropskih vinorodnih regij (AREV). Komisija je bila tako drzna, da se je naredila, da tega ne vidi. Generalni direktorat za kmetijstvo je vztrajal, da ne ve ničesar in da so vinogradniki zadovoljni. In sedaj je komisarka Boel priznala, da vinogradniki niso zadovoljni, nam govori, da se ne da nič storiti. Toda nekaj je mogoče storiti, saj smo vendar Parlament. Oblikujmo pregledno poglavje za vino v kmetijski zakonodaji ali zavrnilo poročilo. Brezobzirnim uradnikom ne smemo dovoliti, da otežijo življenje vinogradnikov, ki skozi davke pomagajo plačevati plače tem istim uradnikom.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Gospa predsednica, Evropska komisija je predstavila to spremembo uredbe o enotni SUT in dejala, da bo ta sedaj vključevala v novi obliki vinski sektor, s čimer se želi izogniti papirologiji in birokraciji.

Toda pridelovalci nam govorijo, da bo to ustvarilo še več zmešnjave, da jih skrbi pomanjkanje pravne gotovosti in da ne bo spremenilo podlage za skupno ureditev trga za vino (kot je določeno z zakonom se to ne bi moglo zgoditi, ne da bi to sprejel Parlament, četudi samo za namen posvetovanja).

Vsekakor je treba povedati, da je SUT za vino več kot SUT za trg. Vključuje ostale zahteve, kot so vprašanje označevanja. Torej če mleko ni enako kot zelenjava in zelenjava ni enako kot žita in seveda žita niso enako kot vino, zakaj jih torej združujemo, kot da bi med njimi obstajala kaka povezava?

Mislim, da ima ta predlog nekatere tehnične pomanjkljivosti, ki so jih, kot sem dejal, napovedali pridelovalci. Sprašujem se, kaj se bo sedaj zgodilo, če bo predlog na primer narejen, da spremeni del te uredbe za enotno SUT. Ali bo to odprlo vrata vsem drugim sektorjem? Ali bo mogoče spremeniti sektor, ne da bi mi to uresničili? Ali bodo vrata odprta za spremembe vsakega od vključenih sektorjev?

Mislim, da ne moremo izglasovati zaupnice Evropski komisiji, če Komisija tega ne zagotovi, prvič, da bo na voljo orodje za iskanje – kot je zahtevala gospa Klač – ki bo pridelovalcem zagotavljalo varnost, hitrost in zaupanje, ko bodo iskali uredbo, in drugič, če Komisija ne zagotovi, da bo obstajala pravna gotovost, tako da se vrata lahko odprejo ali ostanejo odprta za spremembo katere koli SUT, ki j vključena.

S tem predlogom Evropska komisija predstavlja izvršeno dejstvo, toda ne more reči, da je nismo opozorili, da bi to bila napaka in da se na noben način ne bi izognili papirologiji in birokraciji, ampak da bo ustvarilo še več papirologije in birokracije ter tudi pravne negotovosti, kar najbolj skrbi pridelovalce.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, Evropska komisija si pod pretvezo poenostavitve neizprosno prizadeva za integracijo vseh SUT za vse proizvode, od žita do piščancev, od sadja in zelenjave do tobaka, v enotno SUT. Rezultat je bila debela knjiga, ki zajema več sto strani, v kateri lahko zama iščete bistvene informacije.

Kot je že bilo rečeno, je bil vinski sektor zaradi izredno posebnih zahtev predmet zelo podrobne uredbe, ki se razlikuje od uredb za druge proizvode in ki zagotavlja jasnost in preglednost. Zaradi tega je bilo razumljeno, da bo SUT za vino ostala ločena.

Toda danes zgleda, da je ta obsežna knjiga vsrkala še SUT za vino. Komisija ne želi tega vprašanja pustiti pri miru, saj so vino in vinski proizvodi še zadnji, ki so ostali izven te zmešnjave, ki se imenuje enotna SUT. Če je zakonsko nemogoče sprejeti korak nazaj in če se moramo podrediti temu iz razlogov, ki niso povsem razumni, gospa predsednica, bi vsaj rada videla, da se upošteva predloge gospe Klač.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospa predsednica, ne bom si vzela minute, ker me vinogradniki niso zlobirali, ker sem z Irske.

Mislim, da obstaja splošna zaskrbljenost glede tega, da se združi toliko različnih sektorjev v enotno SUT. Resnično ne bomo vedeli, ali to deluje, dokler ne bo narejeno. Zato bom poslušala pomisleke tistih, ki vedo o vinskem sektorju več, ob spoznanju, da ta postopek moramo premakniti naprej. Upam, da bomo dobili od Komisije boljša zagotovila, saj moramo poslušati pomisleke pridelovalcev.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, predpise za trg z vinom vključujemo v splošne predpise, ki zajemajo vse trge, sprejete na kasnejši datum. Ali bo to za vinogradnike bolje? Upajmo, da bo to predstavljalo resnično poenostavitev in zmanjšanje obstoječega upravnega bremena, ki je naloženo kmetom.

Pregled stanja skupne kmetijske politike, ki se danes sprejema, je prav tako namenjen omejitvi nadzora in zmanjšanju upravnega bremena za kmete. Združitev uredb, ki se navezujejo na zelo specifične trge, v enotno tržno ureditev je bila prav tako sporna, toda dogovor je bil dosežen. Vredno bi bilo premisliti, ali moramo v njo resnično vključiti trg za vino, ki je zelo poseben trg in deluje v skladu z individualno formulo v smislu pridelave, predelave in tradicij.

Christa Klač (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, pravkar ste izklopili moj mikrofonski in zato si jemljem priložnost uporabe postopka „catch-the-eye“, da ponovno oblikujem svoja vprašanja.

Komisijo sem želela vprašati, kdo bo v prihodnosti spremljal obstoječo zakonodajo, ko bo skupna ureditev trga spremenjena, in kdo bo zagotavljal, da se ne bo nič spreminjalo na drugih področjih, na primer na področju vina, ko bomo obravnavali mleko?

Moje drugo vprašanje je sledeče: ali lahko Komisija uvede tehnične zahteve, ki bi poenostavili upravljanje sistema na internetu ali portalu, ki bi omogočile uporabnikom dostop do vsakega trga posebej, kot so na primer vino, mleko, sadje in zelenjava?

To so bila moja vprašanja. Hvala, gospa predsednica.

James Nicholson (PPE-DE). – Gospa predsednica, vsi se dobro zavedamo, da je oblikovanje enotne skupne ureditve trga poskus, s katerim se želi izboljšati preglednost in racionalizirati ter poenostaviti zakonodajo o skupni kmetijski politiki. Večina sektorjev je že bila uspešno vključena v SUT.

Tako kot gospa McGuinness tudi sam ne prihajam z vinorodnih območij, zato bom zelo previden, kar govorim – hvala gospi Lulling. Podpiram stališče gospoda Parisha, da bi bilo treba sedaj vinski sektor vključiti v spremembe in medtem ko razumem pomisleke, ki so jih izrazili nekateri kolegi, pa menim, da si moramo prizadevati za dokončanje tehničnega postopka, ki bo končno pomenil zmanjšanje birokracije za kmete. To mora biti dobro. Za vinogradnike bo to nagrada ob koncu dneva.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, najprej bi se rad vsem zahvalil za prispevek k razpravi.

Rad bi ponovno poudaril pomen tega predloga za poenostavitev SKP.

Pomisleki, ki ste jih izpostavili, se zdijo podobni tistim, ki so bili izraženi na začetku projekta SUT. Toda menim, da je bila izkušnja precej pomirjujoča. Enotna SUT sedaj zelo dobro deluje.

SUT za vino ni bila nikoli enostavna, če smo odkriti. Nasprotno. Kar predlagamo, je dejansko večji vnos jasnosti in verodostojnosti – do obsega, kot je to mogoče – na podlagi zelo zapletenega obstoječega besedila vinske reforme same.

Narejenih ne bo nobenih bistvenih sprememb za SUT za vino. Govorimo le o tehničnih – in samo tehničnih – prilagoditvah. Poglavlja bodo vsako zase. Vsebovane bodo zadeve, ki bodo veljale samo za vinski sektor, ki bo nedotaknjen na ustreznem mestu enotne SUT, kot so proizvodne možnosti, programi podpore, označbe porekla, GI in tradicionalni pogoji, označevanje in predstavitev, enološki postopki. Toda bodo tudi zadeve, ki bodo skupne za vino in ostale sektorje, kot na primer določbe o trgovini s tretjimi državami ali državne pomoči, ki bodo združene v eno samo določbo.

Rad bi tudi dodal, da je bila omenjena možnost uporabe iskalnih orodij. EUR-Lex ima iskalno orodje, ki omogoča izbor vseh določb iz enotne SUT, ki omenjajo besedo vino. Toda s tehničnega vidika še ni mogoče zagotoviti prečiščene elektronske različice, ki bi izluščila celotno SUT za vino iz prečiščene enotne SUT. Seveda bi to po dokončanju moralo biti mogoče.

Prav tako bi rad v tem okviru vprašal rad omenil spoštovanim članom parlamenta, da ni mogoče, da bi se vprašanja glede vinskega sektorja zamešala z reformami iz drugih sektorjev. To v praksi ni realno pričakovanje. Težko je razumeti, zakaj bi na primer predlog za mlečni sektor izzval pozornost oblikovalcev politike za vino. Vsekakor – s popolnoma pravnega stališča – vključitev v enotno uredbo ne spremeni položaja. Kar bi imelo vpliv, bi bila vsebina predlaganih sprememb in ne natančen pravni okvir, v katerem so predlagane.

Če zaključim, mislim, da moramo sprejeti končni korak za dokončanje enotne SUT. Zato bi rad poudaril, da je odločitev Komisije, da to stori, zelo močna. Toda res gre za poenostavitev; res gre za preglednost; in nič več kot to.

Neil Parish, poročevalec. – Gospa predsednica, dokaz o obstoju pudinga je v tem, ko ga jemo, kot pravijo; zato z veseljem pričakujemo, da bo Komisija naredila to, kar govori, ker bomo to v prihodnosti potrebovali v elektronski obliki, da bomo lahko do tega dostopali.

Komisija obljublja, da bo združila vse v eno samo SUT, kar pomeni, da če želimo pogledati vino, bomo to lahko storili in ne bomo istočasno dostopali do SUT za mleko ter bomo s tem zmanjšali birokracijo. Dobili smo vsa ta zagotovila in večina nas bo jutri glasovala za predlog, ker smo dobili zagotovila. Kot sem dejal, nato bomo preverili, kaj se bo zgodilo. Zagotovila Komisije smo vzeli v dobri veri, v takšni kot so bila nocoj dana, in veselimo se dela na teh SUT – ali raje na eni SUT – v prihodnosti.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 20. novembra 2008.

20. Stanje na področju čebelarstva (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o ustnem vprašanju za Komisijo (B6-0480/2008) gospoda Parisha v imenu Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja o stanju na področju čebelarstva (O-0104/2008).

Neil Parish, poročevalec. – Gospa predsednica, najprej bi se rad zahvalil Astrid Lulling, ker je bila njena pobuda, da to predstavljamo. Kot predsednik bom tukaj ta večer predstavil poročilo, ker smo zelo zaskrbljeni nad stanjem čebel. Kar se dogaja s čebelami, je zelo pomembno za Evropo – dejansko za svet.

Že dve leti zaporedoma, zdaj teče tretje, so čebele v ZDA skrivnostno pomrle. Leta 2007 je izumrlo okrog 800 000 kolonij. Na Hrvaškem je izginilo 5 milijonov čebel v manj kot 48 urah. V Združenem kraljestvu propade eden od petih čebeljih panjev in po svetu poročajo čebelarji o izgubah do 90 % od leta 2006.

Kaj se dogaja in kako je to resno za nas in prihodnost človeštva? Albert Einstein je dejal, da bo človek imel le še štiri leta življenja na voljo, če bodo čebele izginile iz obličja Zemlje, zato moramo to vzeti zelo resno. Če pogledate čebele, so odgovorne za opraševanje rastlin in cvetja, ki pomenijo tretjino vsega, kar pojemo. So glavne v naravi, kadar gre za opraševanje, in brez njih se lahko poslovimo od soje, čebule, korenja, brokolija, jabolk, pomaranč, avokada, breskev in mnoge druge hrane. Brez njih ne bi bilo jagod. Predstavljajte si, kako Wimbledon ne bi mogel preživeti brez jagod! Ne bi imeli lucerne, ki se uporablja na poljih za govedo. Tako smo torej popolnoma odvisni od čebel. Seveda tudi oprašujejo bombaž, tako da bi bili tudi brez oblačil. To stvar moramo vzeti zelo resno.

Na Kitajskem na primer v nekaterih regijah skorajda ni čebel in morajo veliko pridelkov oprašiti ročno. 90 industrijskih pridelkov, ki se goji po svetu, in je odvisnih od opraševanja, prinaša okrog 30 milijard GBP na leto. Čebele prispevajo gospodarstvu v Združenem kraljestvu več kot 100 milijonov GBP na leto in okrog 400 milijonov EUR evropskemu gospodarstvu, torej lahko jasno vidite, da gre za veliko težavo.

Zato bi prosil Komisijo – in če je možno, bi rad nekaj svojega časa predal Astrid Lulling, ker je bila gonilna sila – če lahko priskrbi več denarja za raziskave. Po pogovoru s poklicnimi čebelarji in ostalimi vemo, da gre za skrivnost, zakaj čebele umirajo, delno ker je njihovo stanje zadnjih nekaj let zelo slabo in dobesedno umirajo kot muhe. Prav tako obstaja težava glede pravih zdravil, ki bi ozdravile bolezni čebel.

Menim, da morate kot Komisija ne le zagotoviti razpoložljiva sredstva za raziskave, pač pa tudi združiti, kar delajo vse države članice. Bistveno je, da ukrepamo sedaj. Ne moremo čakati, dokler ne bodo vse čebele pomrle, ker bo težava zelo resna.

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, hvala gospodu Parishu in seveda gospe Lulling za to ustno vprašanje in resolucijo o področju čebelarstva EU. Komisija jasno priznava pomen, ki ga imajo čebele v ekologiji EU in njenem ekosistemu. Komisija se prav tako zaveda poročil, ki prihajajo iz raznih držav članic o znatnih izgubah čebeljih kolonij.

Naj kar preidem na vaše specifično vprašanje – bilo jih je kar nekaj – in poskušam naravnost poudariti, kaj Komisija že izvaja na tem področju.

Kar zadeva pogin čebel in raziskave, je Komisija letos zaprosila Evropsko agencijo za varnost hrane (EFSA), da preuči pogin čebel in vzroke zanj v Evropski uniji. EFSA je zbrala informacije od držav članic in sedaj jih namerava analizirati, da bi podala Komisiji jasno sliko o epidemiološkem stanju propada kolonij čebel, in to bi zagotovilo podlago za nadaljnje ukrepanje na tem področju. Poleg ukrepanja EFSE Komisija podpira in bo podpirala številne raziskovalne projekte v zvezi s čebelami v okvirnem programu za raziskave. Če vas zanima, jih kasneje lahko nekaj omenim.

Kar zadeva ekološka območja cvetnega prahu, kljub dejstvu da je težko vzpostaviti taka območja, bi vas rad spomnil, da je finančna podpora že zagotovljena za učinkovitost selitve čebeljih panjev. Ta ukrep, ki je predviden v Uredbi Sveta št. 1234/2007, je namenjen pomoči vodenja selitve panjev v Skupnosti in zagotovitvi lokacij, kjer se lahko med sezono cvetenja zbere veliko število čebelarjev. Ta ukrep lahko vključuje tudi obogatitev čebelarstva flore na določenih področjih.

Glede vašega tretjega vprašanja bi vas rad spomnil, da dajanje fitofarmaceutskih sredstev v promet in dovoljenja zanje ureja Direktiva Sveta 91/414/EGS. Ta direktiva določa, da se pesticidi lahko uporabljajo le, če je bilo dokazano, da ne predstavljajo bistvenega tveganja nesprejemljivih učinkov na zdravje človeka in živali ter okolje. Zato ta ocena tudi zajema akutna in dolgoročna tveganja za čebele in njihove ličinke, uporabljeni testi temeljijo na standardih, ki so jih razvile medvladne organizacije, kot je na primer Evropska in sredozemska organizacija za varstvo rastlin, v kateri sodeluje 47 vlad.

Pomembno je opaziti, da zakonodaja Skupnosti temelji na tveganjih. Očitno je, da so insekticidi po svoji naravi strupeni za čebele. Toda njihova uporaba je še zmeraj dovoljena, če ji čebele niso izpostavljene ali je zmanjšana na minimalne ravni, ki nimajo škodljivih učinkov.

Klasični primeri za take ukrepe, ki blažijo tveganja, so: dobro prilagojeni kmetijski postopki, primarna stopnja in čas nanosov (na primer zvečer po letu čebel ali izven sezone cvetenja pridelkov ter po možnosti sosednjega plevela), neposredna namestitve proizvodov v prst, uporabe v rastlinjakih, ki niso dostopni za čebele, ali obdelava semen v posebnih obratih.

Kar zadeva kakovost površinskih voda, je okvirna direktiva za vode uvedla zaščito za vse vode; obveznost doseganja/vzdrževanja dobre kakovosti vode za vse površinske vode in podtalnice do leta 2015; prepoved poslabšanja stanja vode; obveznost vzpostavitve sistema spremljanja; obveznost razvoja potrebnih načrtov in programov do decembra 2009 v okviru širšem javnega posveta z lokalnimi občinami, zainteresiranimi skupinami in nevladnimi organizacijami.

Glede podpore panjem v težavah, bi vam rad povedal, da je Komisija vesela, da vidi, da se je število panjev med 2004 in 2007 povečalo – brez upoštevanja širitve EU.

Glede izgube čebel morate vedeti, da je bil v nacionalnih programih za čebelarstvo z letom 2004 dodan na seznam upravičenih ukrepov nov ukrep obnovitve panjev. Zato je sedaj mogoče, da se izguba čebel (in proizvodnja) nadomesti s financiranjem dejavnosti za spodbujanje gojenja matic, nakupa čebeljih družin ali celo nakupa panjev.

Mislim, da je vprašanje, ki ga postavljate, izjemno resno in enako resno ga moramo vzeti.

Astrid Lulling, v imenu skupine PPE-DE. – (FR) Gospa predsednica, ko je nevarno zavlačevati, se lahko zanesem na celotni Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja ter na njegovega predsednika, mojega kolega gospoda Parisha. Zahvaljujem se jim za njihov hiter, učinkovit odziv na mojo pobudo glede ustnega vprašanja z razpravo in resolucijo Evropski komisiji, da reši zdravstveno krizo čebelarstva.

V stanju, ko so kolonije čebel vse šibkejše in trpijo zaradi povečane smrtnosti, je potrebno analizirati vse faktorje, ki povzročajo povečan pogin čebel, in predlagati načrt za ukrepanje, da se pozdravi ta katastrofalen trend.

Komisija nam je pravkar prebrala dolg dokument o tem, kaj je že storila, toda moram reči, da v zadnjih letih, ko sem bila poročevalka za stanje čebelarstva – od leta 1994 – potrebovala veliko prepričevanja, da je ukrepala, medtem ko sem s svojimi kolegi poskušala pritegniti njihovo pozornost na to skrb vzbujajoče stanje, ki je splošno znano in ga je v celoti popisal moj kolega, gospod Parish.

Nimam časa ponavljati vsega tega ali še česa dodajati, toda ker si nihče ne upa zanikati, da je pogin čebel smrtonosna nevarnost za našo proizvodnjo sadja in zelenjave, ki je odvisna od opravevanja, zahtevamo, da Komisija ukrepa z večjo vztrajnostjo in več viri. Prispevati mora k analizi vzrokov za pogin čebel in končno vključiti raziskave in se bojevati z boleznijo čebel na področju evropske veterinarske politike.

Spodbujati mora ukrepe, ki so potrebni za omejevanje in odpravo tveganja nezadostnega opravevanja in zagotoviti zadostno in raznoliko proizvodnjo hrane za doseganje potreb ljudi živali. Treba je razumeti, da je zdravstvena kriza v čebelarstvu nevarna za preživetje ljudi, kot je finančna kriza za realno gospodarstvo.

Ne bom citiral števil razen ene svetovne: vrednost opravevanja za pridelavo hrane, ki nahrani človeštvo, je ocenjena na 153 milijard EUR. Rešitve, ki jih priporočamo, so veliko manj zahtevne od tistih za finančno krizo, in četudi bi končno uvedli dodatek za opravevanje in finančno pomoč čebelarjem v težavah, da se zagotovi preživetje čebel v Evropi, bi to še vedno bila malenkost v primerjavi z ostalimi proračunskimi postavkami. Če imate milijardo, ki bi jo poslali v Afriko brez kakih preverjanj – kot želite narediti – za boj proti lakoti, z vsemi katastrofalnimi posledicami, ki bi jih to potegnilo s sabo, bi morali najti še kakih 60 milijonov EUR, da naredite nekaj plemenitega tukaj.

Gospa predsednica, ker imam pooblastila poročevalca, ali lahko rečem še kaj o spremembah? Nisem uporabila časa za govor, namenjenega gospodu Parishu ...

(Predsednica je prekinila govornico.)

Rosa Miguélez Ramos, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospa predsednica, čestitati želim gospe Lulling za odločnost, ki jo je pokazala pri tej zadevi, za katero nekateri morda menijo, da ni tako pomembna, da jo je uvrstila na dnevni red tega parlamenta kljub tej pozni uri.

Čebelarstvo je kmetijska dejavnost s pomembnimi gospodarskimi posledicami in pozitivnimi učinki na razvoj podeželja in ekološko ravnovesje.

V moji državi čebelarstvo zajema okrog 27 000 proizvajalcev, ki upravljajo več kot 2 300 000 panjev. S tem je moja država vodilni proizvajalec medu v Evropski uniji.

Španski čebelarji se skupaj z vsemi ostalimi čebelarji soočajo s težavami ne le zaradi zmanjšanja cvetnega prahu in nektarja, ampak tudi zaradi pojava novih bolezni, ki so zdesetkale panje. Komisija bi morala delati na vrsti raziskav glede izvora teh bolezni in v tem pogledu se zdijo proračunska prizadevanja bistvena.

Toda želim dodati, da mora uvoz – mislim na uvoz medu – izpolnjevati iste zahteve kot naši proizvodi in ponujati celovita jamstva potrošnikom. V tem pogledu je dobro označevanje naših proizvodov bistveno in Komisija ima tukaj pomembno vlogo.

Treba je ohraniti visok nivo v smislu pogostnosti in števila nadzorov na kontrolnih mejnih točkah, da se zagotovi, da v Evropsko unijo ne pridejo nobeni čebelarški proizvodi iz tretjih držav, ki vsebujejo ostanke.

Za mnoge naše kmete so čebelarški dodatki njihov skoraj vedno omejeni prihodek. To je tudi delo, ki zaposluje veliko žensk. Med zavzema pomembno mesto na malih kmetijah in trgih in čebelarji so se zelo potrudili, da so naredili njihove proizvode raznovrstne, zagotovili označevanje, boljšo higieno in zdravstvena jamstva ter odprli nove kanale distribucije.

Komisar, ne moremo kar dovoliti, da bi se vsa ta prizadevanja izničila.

Francesco Ferrari, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, čebelarški sektor ni le proizvodna dejavnost s starodavnimi koreninami v zgodovini naših kmetijskih dejavnosti, trenutno je eden izmed sistemov, ki je zaradi navzkrižnega opravevanja bistven za ohranjanje ravni produktivnosti drevesnih in zelnatih pridelkov.

Rad bi izpostavil, da 80 % rastlin obrodi sadje zaradi cvetnega prahu, ki ga prenašajo čebele, kar tudi zagotavlja genske variacije vrst pri razmnoževanju. Jasno je, da trenutno čebelarskega sektorja in njegove dejavnosti ni mogoče nadomestiti in da so edini način za ohranjanje prave biotske raznovrstnosti. Proizvodi iz panjev morajo biti na globalnem trgu vse bolj konkurenčni pod konkurenčnimi pogoji, ki jim manjka preglednosti, in z množičnim uvozom proizvodov, tudi tistih zunaj EU, ki nimajo jamstev. Ni vedno mogoče jamčiti za njihovo kakovost, deloma zaradi pesticidov, ki so prepovedani v Evropi, ampak so drugje dovoljeni. Iz tega razloga je pomembno proizvode označiti in na nalepkah navesti izvor proizvodov.

Prav tako verjamem, da je pomembno izpostaviti resne posledice virusa za dejavnosti čebelarstva, zaradi katerega je več kot 50 % evropskega čebelarskega sektorja bilo uničenega. Evropsko komisijo pozivam, da si nadalje v smislu znanstvenih raziskav prizadeva, da najde način za ravnanje s to resno boleznijo s prepovedjo vsake vrste fitosanitarne uporabe med obdobjem cvetenja.

Zdzisław Zbigniew Podkański, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, komisar, naravno bogastvo se manjša pred našimi očmi. Celotne vrste izumirajo, uničujejo jih zajedavci, bolezni, kemikalije in neodgovorno ravnanje človeštva. V mnogih regijah je ekološko ravnovesje moteno in pripetila se je velika, nepopravljiva škoda.

Z zaskrbljenostjo smo priča množičnemu iztrebljenju čebel, s panji, ki izumirajo eden za drugim, in mnoge vrste rastlin, ki so odvisne od opraševanja, izginjajo z njimi. Stanje čebelarstva določa donos kar 84 % vrst rastlin, ki se gojijo v Evropi. Na ta način čebele določajo obilnost hrane na naših mizah.

Čebele izginjajo zaradi bolezni in mrčesa, s katerimi čebelarji ne morejo opraviti sami. Potrebna so dodatna sredstva, da se nadloge kontrolira in preuči. Čebelarji se prav tako ne morejo sami soočiti s težavami zaščite svojih trgov in zagotoviti uspešnosti svojih proizvodov. Zato moramo zaščititi naš notranji trg pred dotokom tretjerazrednega medu slabše kakovosti, ki velikokrat krši zahteve javnega zdravja. Čebelarji morajo prav tako prejeti pomoči v obliki subvencij ali cenejšega sladkorja in tudi promocijskih kampanj širšega obsega.

Za konec, skrajni čas je, da začnemo delati kot čebele. Kot čebelar si lahko le želim, da bi se Evropska komisija zgledovala po čebelah, tako da nam ne bi bilo treba čakati 15 let na razumne programe, ki si jih gospa Lulling tako prizadeva spodbujati.

Alyn Smith, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, rad bi izkazal spoštovanje gospe Lulling, ki je bila, milo rečeno, vztrajna pri spodbujanju in izpostavitvi tega vprašanja v Parlamentu. Komisar, tudi vam bi se rad zahvalila za nazoren seznam dejavnosti, ki jih je Komisija sprejela glede tega resnega vprašanja in, če kaj, menim, da si želimo večjo stopnjo financiranja in tudi usklajevanja. Obstaja tveganje, da razne veje institucij opravljajo veliko dobrega dela, vendar tega ne povežemo skupaj. Mislim, da bi razprava lahko osvetlila ta problem.

To je resno vprašanje. Rudarji so si včasih jemali kanarčke v rudnike, da bi jih ti opozorili pred strupenimi plini. Na plin so opozorili tako, da so umrli. To je bila slaba novica za kanarčke, toda dobra za rudarje. Naš pomislek je ta, da čebele v Evropi delajo v bistvu enako vrsto storitev za nas. Tretjino hrane v EU – enega od treh grizljajev hrane – je mogoče povezati z opraševanjem čebel.

Število čebel katastrofalno upada in ukrepati moramo na evropski ravni. Znanstveniki se strinjajo, da gre za upad. Slišali smo že, kako resno je bilo, toda manj smo jasni glede tega, kaj je to povzročilo. Ali uporaba pesticidov? Ali podnebne razmere? Ali zajedavci in pršice ter druge bolezni, ki jih morda ne moremo nadzorovati?

Komisar, rad bi vam tudi omenil Sklad za ohranitev čmrljev pri univerzi Stirling na Škotskem, ki je opravil izjemno delo na tem področju. Evropi ne manjka strokovnjakov. Kar moramo storiti je, da jih povežemo. Mislim, da ima besedilo pred nami številne konkretne ukrepe, ki bi nas peljali v to smer – zlasti praha čebel, območja biotske raznovrstnosti, celo vzdolž cest in nerodne zemlje, raziskave pesticidov, površinske vode in prejemki pomoči.

Kot smo danes že slišali, če lahko najdemo milijardo evrov, ki jih naložimo za afriški razvoj, mislim, da lahko najdemo denar za financiranje lastnih raziskav. Prav je, da EU ukrepa na tem področju in – upam si reči – to res tvori kar skladen načrt B, kjer je načrt A, skupna evropska kmetijska politika, pogrnil na področju čebel. Mislim, da moramo ustvariti večjo komplementarnost ukrepov, ki so že sprejeti za lajšanje tega stanja.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, čebelarji in čebele doživljajo ogromne težave in potrebujejo pomoč. Priča smo dramatičnemu upadanju števila čebeljih kolonij, ne le v Evropi,

ampak po vsem svetu. Na žalost donos poklica pada in s tem tudi zanimanje mladih ljudi zanj. Več je vprašanj, ki jih moramo čim prej obravnavati.

Najprej moramo razviti raziskave glede zajedavcev, bolezni in virusov, ki uničujejo te delovne žuželke. Drugič, uvesti moramo preskušanje medu, ki je uvožen iz tretjih držav. Vsi proizvodi morajo dosegati ustrezne zahteve po kakovosti. Poleg tega bi morale označbe vsebovati informacije o državi izvora. Tretjič, začeti moramo s kampanjami za obveščanje, kjer bi razložili pozivni vpliv čebel na naravno okolje in vpliv medu ter drugih čebeljih proizvodov na zdravje ljudi.

Zaradi obsega problema moramo razmisliti o finančni podpori za čebelarstvo, ki mu grozi izumrtje. Čebelarska skupnost poziva k cenejšemu sladkorju, s katerim hranijo čebele. Morda bi bilo vredno razmisliti o uvedbi sistema posebne podpore za čebelji sektor, ob upoštevanju velikega pozitivnega učinka na naravno okolje.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Gospa predsednica, rad bi čestital gospe Lulling in se ji zahvalil za njeno neutrudno in vneto skrb za interese evropske čebelarske industrije. Dobra stvar je, da razpravljamo o tej težavi, ker so čebelarji v Evropi in po vsem svetu vznemirjeni in zaskrbljeni zaradi smrti svojih čebel.

Raziskave o vzrokih tega pojava so v teku. Med razlogi, ki jih navajajo raziskovalci, je možni vpliv biotehnologije in natančneje pridelava gensko spremenjenih pridelkov, ki bi lahko imeli škodljive učinke na delovanje čebel.

Zato bi rada vprašala Evropsko komisijo, ki odobrava pridelavo gensko spremenjenih pridelkov v Evropskih uniji, sledeče. Kakšni so rezultati testov in kakšen je na splošno vpliv GSO na razmere čebel v Evropi?

James Nicholson (PPE-DE). – Gospa predsednica, naj najprej čestitam Astrid za njeno delo glede te zadeve. Kolikor sem seznanjen, zdaj že nekaj časa govori o čebelah in vesel sem, da je ta resolucija, ki jo je predložil Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja dala Parlamentu možnost, da razpravlja o problemu, s katerim se srečuje čebelarski sektor.

Medtem ko je to vprašanje pritegnilo veliko pozornosti in odmeva v javnosti, morda ker je nekaj novega, se popolnoma zavedamo, da so v realnosti problemi, s katerimi se soočamo, zelo resni in bi lahko imeli uničujoče posledice.

Prepričan sem, da mi ni treba nikogar opominjati glede pomena čebel – in to je že bilo danes zvečer poudarjeno – ne le za proizvodnjo pomembnih stranskih proizvodov, kot sta vosek in med, pač pa tudi zaradi vloge, ki jo imajo pri opraševanju in ohranjanju zdravih ekosistemov.

Prihajam iz okrožja Armagh na Severnem Irskem, ki je bilo na Otoku zelo znano kot dežela sadovnjakov, kjer so čebele zelo potrebne za opraševanje jabolk, in lahko rečem da se rezultati že kažejo. V tem pogledu mora Komisija nujno pospešiti raziskave glede tega, kaj točno povzroča tak oster upad v populaciji čebel in upajmo, da bo predložila nekaj rešitev. Razmere se bodo samo še poslabšale, če ne bomo našli poti za izboljšanje zdravja čebel in zmanjšali smrtnosti čebel ter zaustavili izumiranje in izginjanje kolonije čebel. To je izvor velike zaskrbljenosti za vse vpletene, ne le v celotni Evropi, pač pa celo v Združenih državah in drugje.

Pred kratkim sem govoril na konferenci čebelarjev v svoji regiji Severne Irske in potrdila se mi je domneva, ko sem poslušal veliko prispevkov tisto jutro, da čebelarji izgubljajo svoje panje zlasti med zimskim obdobjem. Potrebujemo dodatna sredstva, da preko razvoja in raziskav poskušamo ugotoviti, kaj je razlog za to nadlogo, ki je prizadela čebelarje. Če delamo kaj narobe, moramo to takoj ugotoviti. Ali so pesticidi ali kaj drugega? Teorij in predvidevanj je lahko veliko, toda resnica je ta, da nimamo odgovora, a ga potrebujemo in potrebna je dodatna podpora.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospa predsednica, zavedamo se pomena čebel. Vsi so govorili o tem. Toda eno od vprašanj, ki ni bilo obravnavano, je možnost pomembnega trgovanja z industrijskimi čmrlji. Obstaja dobesedno prost pretok čebel po svetu in kolikor vem, je malo ureditev glede pretoka čebel, kjer bi morale biti. To delamo v preostalih kategorijah živali in pri živini in vemo, da deluje v smislu nadzora bolezni. Pretok čebel vključuje možnost uvoza pršice varoje, kot se je to zgodilo na Irskem. Sedaj obstaja problem malega panjskega hrošča, ki povzroča opustošenje za čebelarje.

Tako da imamo velik problem, na katerega nimamo odgovora. Obstaja vsaj pol ducata razlogov, zakaj se te stvari lahko dogajajo in raziskave so nujno potrebne. Te raziskave moramo usklajevati po vsej Evropski uniji, tako da bomo našli odgovore. Prav tako moramo obravnavati vprašanje samih čebelarjev, saj se zdi, da se vse bolj starajo in potrebujemo jih več in ne manj.

Avril Doyle (PPE-DE). – Gospa predsednica, če bo gospa Lulling ostala tako dolgo, da ji bom lahko čestitala, bom to storila, in sicer za njeno dosledno zanimanje in podporo za čebelarstvo v Evropskem parlamentu zdaj že nekaj časa.

Upad populacije čebel in strašne posledice za opraševanja rastlin ter biotsko raznolikost na splošno zaslužijo vso našo pozornost, podpreti moramo raziskave ter se združiti z znanstveniki po vsem svetu, da bi poskušali najti vzroke. Infekcije zajedavcev, podnebne spremembe, pesticidi: v tej fazi lahko samo ugibamo.

Petindvajset odstotkov naše hrane je odvisne neposredno do čebel, poleg njihovega prispevka k ohranjanju travišč. Na žalost je naš edini raziskovalni center na Irskem na tem področju v Clonroche v okrožju Wexford irska vlada zaprla pred nekaj leti. Zato nisem prepričana, da lahko Irska prispeva; imamo znanstvenike in znanje, toda prav gotovo nimamo podpore vlade. Veseli me, da bom od Komisije slišala, kako lahko Evropa in Evropska unija podpreta raziskave in kaj delamo danes na tem področju.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, ker je gospod Parish moral oditi, me je prosil, da navedem naše stališče o spremembah, ki so nam bile predložene zadnjo minuto.

Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja je soglasno sprejel resolucijo z vsemi njenimi spremembami, ki sem jih v celoti obravnavala. Toda skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze, ki ni ponudila nobenih bleščečih prispevkov, ko se je razpravljalo o resoluciji, sedaj v zadnji minuti poskuša ohraniti sloves s tem, da predlaga štiri spremembe. Ne le, da ne pomenijo nobenih novih vsebin, ampak bi samo zamešale besedilo, ki je sedaj skladno in razumljivo.

Sprememba 1 izvira iz napake v nemškem prevodu, saj to, kar predlaga gospod Graefe zu Baringdorf, je enako temu, kar sem predlagala jaz, toda, kot sem dejala, nemški prevod moje navedbe je netočen.

Sprememba 2 navaja očitna dejstva, sprememba 3 je nerazumljiva in sprememba 4 podvaja odstavek 8, ki jasno poziva k okrepljenim raziskavam glede učinka pesticidov na smrtnost čebel in nadalje navaja, da bi moralo biti dovoljenje za take proizvode odvisno od teh raziskav, kar je že tako.

Zato predlagam, da se te spremembe zavrnejo, ker ne dodajajo ničesar in bi pokvarile besedilo, ki je jasno in pravilno formulirano. Vztrajam na dobrem osnutku, saj je ta resolucija zelo pomembna in želimo, da je ustrezno formulirana. Iz tega razloga želimo zavrniti te spremembe.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Gospa predsednica, razprava o čebelarstvu v Evropskem parlamentu je vzbudila znatno zanimanje čebelarjev. Kot čebelar sem se v Puławu osebno srečal s čebelarji, ki so pripotovali z vse Poljske. Prosili so me, da naj Evropski komisiji zastavim samo eno vprašanje in dobim dokončen odgovor – na kaj lahko dejansko računajo čebelarji v prihodnjih letih??

Janez Potočnik, član Komisije. – Gospa predsednica, resnično verjamem, da je bila to zelo plodna razprava z mnogimi idejami, ne le za moje kolege pač pa tudi za službe Generalnega direktorata za kmetijstvo ter za moje službe in ostale. Veliko generalnih direktorats, poleg tega za kmetijstvo, obravnavajo vprašanje, o katerem razpravljamo danes: SANCO, direktorat za raziskave in direktorat za okolje. To je resnično multidisciplinarno vprašanje. Ko govorimo o tem, koliko financiranja je resnično temu namenjeno, menim, da bomo morali pregledati tudi druga področja.

Naj najprej odgovorim na mnoga vaša vprašanja o tem, kaj počnemo, kaj se pripravlja in kaj dejansko mislimo, ko govorimo o raziskavah v čebelarskem sektorju. V šestem okvirnem programu je bil poseben ciljni projekt za kakovost in varnost hrane poimenovan „Čebele v Evropi in trajnostna pridelava medu“ (BEE SHOP). Ta združuje devet evropskih raziskovalnih skupin za med, ki se specializirajo za kakovost medu, patologijo, genetiko in vedenje. Da vas ne zavede: projekti šestega okvirnega programa že potekajo, projekti sedmega okvirnega programa se šele začinjajo.

Poleg tega je posebni podporni ukrep „Raziskava čebel in virologija v Evropi“ (BRAVE) omogočil organizacijo dveh velikih multidisciplinarnih konferenc, ki vključujeta strokovnjake, ki delajo v temeljnih in aplikativnih raziskavah o čebelah – strokovnjaki virologije, diagnosticiranja, imunologije in epidemiologije – kot tudi o mednarodni trgovini, oblikovanju politike in oceni tveganja bolezni. Poziv za zbiranje predlogov je bil objavljen letos 3. septembra na tematiko hrane, kmetijstva in ribištva, biotehnologije, o identifikaciji nastajajočih škodljivcev čebel in bolezni, o ponovnem pojavu patogenov, da se pojasnijo temeljni mehanizmi in razlogi za povečano smrtnost čebel. Tako da je popolnoma povezan s to tematiko in mnogimi vašimi vprašanji.

Okoljski vidiki, vključno z neprestano izpostavitvijo pesticidom, bodo prav tako zajeti. V okviru šestega okvirnega programa se prav tako financira celostni projekt ALARM o oceni obsežnih okoljskih tveganj za biotsko raznovrstnost, ki vključuje modul o pomanjkanju oprasovalcev. Projekt ALARM bo razvil in preskusil metode ter protokole za oceno obsežnih okoljskih tveganj, da bi se zmanjšali negativni neposredni in posredni vplivi človeka. Raziskave se bodo osredotočile na oceno in spremembe v strukturi biotske raznovrstnosti, delovanje in dinamiko ekosistemov – zlasti na tveganja, ki izhajajo iz podnebnih sprememb, kemikalij iz okolja, bioloških invazij; ocenjeno bo tudi pomanjkanje oprasovalcev v smislu sedanjega in prihodnjega izboljšanja izrabe zemljišč v Evropi. To so vse tekoče pobude.

Ena stvar, ki bi jo rad poudaril – ker je to izpostavil že vaš kolega – je ta, da Evropi ne manjka strokovnjakov. Mislim, da se moramo tega zavedati in tudi biti pošteni. Na ravni Evropske unije razpolagamo s 5 % – ponavljam, 5 % – javnih sredstev Evropske unije, ki so namenjeni raziskavam. Zato je zelo pomembno, da združimo moči in naredimo, kolikor je praktično mogoče. Oblikovanje evropskega raziskovalnega prostora, ki ga popolnoma podpiram, je dejansko ta zamisel – da vsi vemo, kaj delamo, in da združimo znanstveno znanje, ki ga v Evropi že imamo. Ta je zagotovo manjkajoča sestavina v Evropi danes.

Zagotovil bom, da komisar, odgovoren za raziskave sliši vas poziv k nadaljnjim raziskavam – to sem jaz, toda danes imam drugačno vlogo. Ena stvar, ki bi jo prav tako rad omenil – ker morda v moji predstavitvi ni bila popolnoma razumljena – je celovita ocena EFSE o smrtnosti in nadzoru čebel v Evropi. Objavljena je bila 11. avgusta 2008, torej gre za novo stvar. To je ravno analiza programa, ki ga iščete, in mislim, da je pomembno, da vsi pogledamo, kar imamo pred seboj.

Prav tako moram odgovoriti kolegu, ki je spraševal glede gensko spremenjenih pridelkov. Edini gensko spremenjen pridelek, ki se trenutno prideluje v Evropski uniji, je Bt koruza MON 810. Bt koruza in bt toksin sta bila na splošno obširno analizirana glede možnega vpliva na zdravje čebel. Poskusi prisilnega hranjenja, kjer so čebele izpostavljene visokim odmerkom bt toksina, niso pokazali negativnih učinkov. Na splošno je velika večina študij pokazala, da cvetni prah bt koruze kot prehrana nima učinkov na čebele. K temu lahko dodam, da se zdi, da nedavne množične izgube čebel pod imenom sindrom propada čebeljih družin (CCV) v Severni Ameriki in tudi v Evropi niso povezane z uporabo GSO, saj se o njih poroča tudi z drugih področij, kjer GS pridelki ne rastejo. Izgube čebel, ki so bile na primer opažene v južni Nemčiji, so jasno pripisali zastrupitvi s pesticidom Poncho Pro. Ima tudi latinsko ime, ki je tako zapleteno, da ga raje ne bom prebral.

Za konec naj povem, da se bodo ukrepi Komisije prav gotovo nadaljevali in bodo okrepljeni. To bo pomagalo čebelarjem, da bodo rešili tekoče težave, in jih spodbudilo, da bodo nadaljevali s svojo dejavnostjo. Prav tako upam, da bo to opogumilo novince, da se lotijo tega poklica, saj ima ta dejavnost pomembno vlogo, ne le za biotsko raznovrstnost EU, ampak tudi za gospodarstvo.

Kar zadeva neposredne odgovornosti moje kolegice Fischer Boel, bo še naprej zagotavljala, da se nacionalni čebelarski programi uporabljajo kar najučinkoviteje. Toda najprej so države članice tiste, ki morajo uporabiti svoj proračun na ustrezen način. Vsako leto imamo 26,3 milijona EUR evropskega denarja. Ta denar se podvoji z denarjem iz držav članic – toda ga ne porabimo. Porabimo 80 % tega denarja. Države članice ne porabijo tistega, kar jim je trenutno na razpolago.

Nazadnje je najboljša rešitev za zagotavljanje prihodnosti sektorja, da se spodbuja poraba denarja EU za med. Od leta 2004 je bil med dodan na seznam upravičenih proizvodov za promocijo na notranjem trgu in sprejetih je bilo več programov.

Moj odgovor je bil daljši, ker sem vam želel pojasniti, da jemljemo te ukrepe resno in da lahko računate na nas – vsekakor na mojem področju – da bomo s tem nadaljevali. Hvala za vašo pozornost in da ste tako dolgo ostali.

Predsednica. Prejela sem en predlog resolucije od Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, predložene v skladu s členom 108(5) Poslovnika⁽⁶⁾.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 20. novembra 2008.

Pisne izjave (člen 142)

⁽⁶⁾ glej zapisnik

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Čebele so pomembne za mnoge različne kulture na mnogih delih sveta. Njihova univerzalnost ni naključna. Čebelarstvo je pomembna sestavina gospodarstva od prazgodovinskih časov, to je še pred začetki pisne zgodovine. V Španiji so pridelovali med pred 6 000 leti.

Danes bi lahko prizadevanja čebel in čebelarjev šla v nič zaradi pojava, ki prizadeva naravno okolje in posredno tudi človeštvo. V Evropi imamo še vedno ljudi, katerih preživetje je odvisno od njihovega dela in dela čebel. Prodajajo med, ki so ga sami pridelali. Veseli moramo biti, da je to tako. Bili so tudi poskusi vrnitve k tradicionalnemu gozdnemu čebelarjenju. Na Poljskem so te poskuse podprli čebelarji, ki so prišli iz Baškirije, ker se pri nas več nihče ni spomnil starih metod. Čebelarjenje je kulturnega, družbenega in gospodarskega pomena. Zato bi morali zavarovati evropsko čebelarstvo. Na žalost ga moramo zavarovati pred marsičem.

Gospodarske grožnje, kot so nelojalna konkurenca s strani tretjih držav, grožnje za zdravje čebel ter biološke grožnje, kot so bolezni, zajedavci, onesnaževanje okolja in nepremišljena raba pesticidov. Evropska komisija in države članice bi morale podpreti čebelarski sektor, ki se sooča z velikimi izzivi. Čebelarji sami bodo težko ohranili biotsko raznovrstnost, h kateri čebele veliko prispevajo.

21. Dnevni red naslednje seje: gl. zapisnik

22. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.45.)